

فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

درین باب منیت قوامی و بعد از آن خلق الارواح و فائق الاصبح جلد ثانی

26873

معراج صلاح منهاج فلاح

در

4 JAN 2006

مکاسب و معاملات

زبان کشمیری

مترجمه جناب معالی القاب عالم عامل و فاضل کامل حامی دین نبوی و ناصر
ملت مرتضوی فخر الحاج جناب السید محمد الموسوی الصفوی مدظلهم اعمالی

مطبع مسالایق طبع شد
درین مطبعه لاهوری

بربرنگرانی دره حقیر کردانی علی محمد علی بخش فی ۱۳۲۲ هـ

~~~~~

Class No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وعترته الطاهرين اما بعد پس بسم الله الرحمن الرحيم
تجارات و معاملات منہاج صلاح و معراج منہاج بیت منہج چاک مقدمہ تہ نواب مقدمات و
کسب معاش تہ منہج ترفیض فصل اول چہ در احکام کسب معاش چہ واجب یہ و زہ پنہ تہ پنہ واجب
عیالک گذران سپنہ کسبہ سوا کا نہ و ماہ آسنہ سپنہ بابت سنت چہ یکسب یکہ کر زہ معاش عیال
فراخ سپنہ بابت یہ محتاج صدقہ نہ بابت یہ چہ مباح یکسب یکہ کر زہ غنی است تہ ضرورت است
بہ چہ کسب مکروہ سہ چہ یلہ سی کار آسنہ زہ نہ نشہ اجتناب کرن چہ ہتر مثل صرافی تہ کفن فروشی تہ طعام
فروشی تہ بندہ فروشی تہ کار و معیشت حیوانات تہ سرکار بہ جامست ہش شرط کرت ضرور یہ و انہ کار
ہہ شرط کرت ضرور یہ و و و کار تہ زہ بر ماہہ ملن ہہ یہ ضرور قرآن تعلیم کرہ پنج تہ لکھنچ یہ تجارت ماہ زہ
تہ منہ آسنہ دریاس پھیرن یہ آختہ کرن حیوان بہ معاملہ کرن ظالمین تہ کمینن خنسن تہ فرجین
تہ کردن سیت بہ معاملہ کرن تہ عیبہ و الس سیت زہ ہتر اسس با چیدام بہ معاملہ کرن با کتابی مثل
یہود تہ نصاری بہ مجوس بہ تجارت کرن لی طفل مال طفل بہ سندن الس زہ حرام نہ آسنہ
پرہیز کران بہ الماک کنن مگر لیتہ الس بہ لکاہ بیاک تہ ختہ جان بہ یہ و و ای چہ پنہ جان
مکھور حرام کسب پنہ یہ تہ بیان فصل دوم سنت چہ رضا و ن معاش حلال تہ منہ چہ پشواہ
فضیلت تہ بڈ ثواب منقول چہ از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم زہ فرمودن اکاذب علی عیال

کَالْجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ یعنی سر اکابر پنج تان چھ پنہ عیالہ بابت سر اکس سر چھ زہ جہاد کران
چھ خدایہ سزہ وہ بیہ چھ از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام منقول زہ فرمودن ان الله يحب المكثر
الامين یعنی خدا چھ دوست تھاوان پس صاحب سفتس زہ امین آسہ تھی کنہ فرمودن تجارت کرو برکت
دیو خدا تعالیٰ تہ روزم از رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم روزی چھ ذہ جزو نو جزو چھ تجارتس سزاک جزو چھ
کاربن ستر تہ کنہ فرمودن زہ خدا تعالیٰ چھ دوست تھاوان بغرت گزین وزی ثاوان منقول چھ از حضرت
صادق علیہ السلام زہ فرمودت چھس پس چھ مردس ہی گماہ زہ ضیاع تھاوہ عیال سنس فرمود حضرت رسول
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنِ ضَيَّعَ مِنْ يَمِينٍ مَعُونٌ مَعُونٌ مَنِ ضَيَّعَ مِلَّةَ عِيَالٍ نِنْ
بیہ چھ از حضرت کاظم علیہ السلام منقول زہ فرمودن اَعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَأَنَّكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَعَمَلْ لِآخِرَتِكَ
كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا یعنی کار کر پنہ دنیا بابت زن ہمیشہ زندہ آسک کار کر پنہ آخرت بابت زن مرگہ گماہ بیہ
فرمود حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم زہ اللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ فِيْ بَكْوَرِيَّاهَيْنِ بَارِئًا بَرَكَةً وَفِيْ بَقَرِيَّاهَيْنِ
وَرَأَوِيْ وَزَيْلَهُ كَمَا هُوَ آسَ كَفَيْهِ صَحِيْ بِرَبِّهِ بَابُ كَرِهَةِ دَسِيْ تَوْرَ نَدَوْرَ چھ در کاسب زہ زان زہ خدا کر نہ تائید
روزی باؤن چھ ہر گاہ بیہ کنہ وہ گذران آسہ اوجب اجبات تہ اقرب قریات بیہ اسل طاعات تہ عبادات
تکماہ زہ کانہ عبادتہ طاعتہ چھہ ستر سوات پٹ چھ سوری موقوف یدی نون وزی ہ چھ خدا تہ کماہ
فرمودت چھس تہ پٹ چھس قسم یاد کرمت تہ کماہ در قرآن فرمودن وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ
در آسمان چھ روزی تہند تہ یہ وعدہ دنیویان چھ وَفِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَنْزَلْنَاهُ مِثْلَ مَا أَنْزَلْنَاهُ
تَنْطَلِقُونَ قسم بہ پرورگار آسمان زمین زہ دنا و آیہ روزیہ تہ موعودہ منور ہر آئینہ حق تہ راست تہ سلت
زہ کتہ چھو کران یعنی تہ کتہ شگاہ چھونہ تہ کتہ کرنس منر شگاہ چھہ امور مذکورہ حق آس منرا اما اسپس امر کرمت
روزی ثاوانش میانہ روی ہندہ طورہ نہ حرصہ تہ جد و جد کہ طورہ بلکہ حرصت جد و جدس منر چھس اہتمام
پر کرمت آخرت ثاوانش تہ عبادت کرہس منر زہ محبت چھ با خدا امر چھس کرمت تحصیل معاش کرہس
میانہ روی ہندہ طورہ کینہہ مصلحت اول نظم امر دنیا تہ اعانت کر نہ بابت لک لک اکس دوم شکستہ نفس سنہ
باپتہ خدا اس امر وہ عبادت کر نہ بابت بیہ یہیہ و رای چھ عمدہ چھت منر حلال حرام نہ پزہ نون تہ

نشدن بدین کوتاه چه زه حرام چه حلال و چه پنهان و چه ظاهر و ان کوتاه چه زه حلال چه مشقت بهم پنهان
 به کمتر اکتفا و ان به شبهه چه بین زمین پس عمده امتحان الکی چه در تحصیل معاش به غالب و هالک چه زه مردم
 چه هالک گشت از زمان حضرت آدم و نوح تا ان بی نگه زه معیشت بابت کرختی یا سلطنت یا حکومت
 یا ریاسات دیگر و توبه کرک بخور به زنگه زنگه کرک گناهیتان ستماء اباب کفر تا الحاقه خلل در دین شرع
 به فتنه و فساد و کنین و دن به پنهانیت و تبه کنه مخفی چه به دشمنی پش پش بلکه از اخبار چه ظاهر پنهان زه
 کسب حرام چه بدتر چیزه به آمت چه زه کسب حرام چه ظاهر پنهان در دینیت به نسل یعنی حرام لقمه چه کینه
 یوان به شرحیه از لقمه های حرام بهم پنهان زه اک قسم چه به حرام از دکی منز به بی بی زه گوشت بدن بلکه کل جبه
 زه از حرام به لقمه حرام آسب بهم گوشت بنده زه چه سوا آسب بیاک جاسوس بهشت چه طیب از نیت مگر طیب
 غالب فتنه به فساد و زه در زمین چه پنهان باز به منز جان به مننه به لوله گشته به منز به نام به ناموس به اسیر گشته
 منز عیال اطفال به خراب چه منز شهر با سوری چه حقوق که لو کن به نیت تحصیل کر نه که اموال به نیت خیر حلال
 به آمت چه و آیات به اخبار بلکه چه چه آمت به شاید چه گوشت به ظاهر چه حقوق ناس به بدو منز کران
 چه کران به در دنیا به عقی اما حقوق خدا تعالی مثل نماز به روزه پس به تشده چه نیکاز به خدا چه کریم به آرم
 من کل رحیم اما حق الناس پس عدالت حکومت الکی چه مانع بخش به غالباً پس زه به پورا به تمام پنهان به نیک
 من حلال حرام به ساری شرایط به احکام به مراعات کره من منز زه سیت از حرام پور پا به در حدیث چه
 از آیه علیهم السلام زه به نیک باز من منز زه زاننده خرید و فروخت به تا به چه فاجر فاجر چه من منز کر نه تاجر
 زه حق ربه به حق دین به فرمودت چه یک زه اول زه زه فقده تجارت رن باده اده کرک تجارت به البته اول کر
 فقده تجارت تحصیل به چه کر تجارت بخدا قسم راس چه بیت اثر منز حرکاه به مخفی حرکت کر نه خویش جری سخت صا
 کنه پش به فرمودت چه یک زه اک دهم با چه بدتر است مرتبه زانکر نه خسته باجه سیت به بنیت به پشه سیت
 ماسه سیت کجس اندر تهدید به تکلیف چه از آیه شاه آمت توت زه به چه با به من حرام که نکست حرام تحصیل
 کره نکست بحق الناس مشغول در سپین منز به پابندی کر نه مراعات کر نه توت منز من به چه به چه
 و فلان و کس بهاس خوب به کس بهاس بدت کتاب منز زان زه تجارت چه کس بهاس شاه جان به مضمون روای

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرتے ہیں کہ ہر انسان کی امت چھ زہ تجارت پر عقل زیادہ کران نہ ترک تجارت عقل
بر طرف کران یہ احیاء دین کے کل و دن ہے چھ کسبہا جان تکیاہ زہ آمت چھ زہ ست منہ چھ اجرتہ ثواب
میوہ بند و منہ کھون چھ ثواب صدقہ و نکاح پس زراعت کرن تہ چھ کسبہا جان شاہ خوب تہ امر چھ بابت
آمت تہ در خصوص فلاحان بزرگ ان چھ آمت زہ بت ہند اس مثل شب چارہ در روز قیامت چارواک
رٹن تہ رہیں تہ چھ جان تہ کنہ چھ جان تحصیل عمارت الالاک گرہ بہتہ زمینہ شستہ تہ کل بہ تہ جان چھ تم اکتس
منہ کھاون تکیاہ زہ آمت زہ میں چھ برکت تہ مذموم چھ عمارکنش تکیاہ زہ آمت چھ زہ تل تہ چھ برکت
لہران تہ برکت چھ البتہ بنیران مگر سہ ل ویتہ عمار و دیگر سیہ ہم ساری زہ ون زہ جان چھ واجب کفائی
تہ چھ تکیاہ زہ نظام معاش چھ پیوی سیت خصوصاً تجارت تہ زراعت تہ کل و ون تہ کنہ چھ باقی ہنزہ
حرز زہ نظم دنیا تہ آخرت چھ سپان تو سیت تہ واجب کفائی چھ تم مثل و سل کار تہ چھانہ کار تہ شرکار
پہل کار تہ ویکار تہ نویندگی تہ میوہ و رای چھ اکثر میوہ نذر کسب تہ پیشہ پیمبر ہند است تہ اغلب چھ
میوہ نذر روغن پنیر نشہ آمت تہ محل چھ بی زہ میں چیزہ زہ زندگانی سپندہ تہ سو ابہم یا شکل آہ
یابی زہ شرع تہ امر آخرت آہ موقف تہ پٹ یا تہ سو آہ واجب کفائی چھ سہیدی زن مثل و وفور
کار آہ تموکار و نذر زہ کردہ چھ شرعاً ظاہر چھ بی زہ کرامیت تہ نذر زہ مضطر آہ وزہ تن کن تہ معین گشتہ
وزہ کار کردہ نس نذر تہ است ہر گاہ کردہ ضرور سپندہ فنا و عباد یا عسر تہ حرج عسر تہ حرج دروین نہ است
اصاحبہاے حرام پس تم چھ باثر نوع اول چھ تم چیز کن زہ ذاتی چھ جنس مثل شراب تہ نمیدہ بیہ فقہاء تہ
مسکر تہ کوچہ ہون تہ خک یا عارضی چھ جنس تم چیز بہ زہ روان چھ تہ قابل طہیر چھ مثل گلاب تہ دو شاب
روان تہ یہ تن بہ چھ زہ جنس چھ گوشت تکیاہ زہ ہند پاک گشتہ چھ ممکن شرعاً مگر لیہ در آب کثیر یا جاری
مشتبک سین تہ پناک ہو ایام فریاکم مثلاً تیہ چھ فتواس حجۃ الاسلام وام طلہ العالی زہ جایز چھ مستحبات
کسب کرن ہر گاہ منفقاء عقلانی آس بہ چھ جایز کنن تم متجنات زہ ممکن چھ تم نفع ملن تہ کارس نذر
طہارت چھ شرطت منہ تنجس و وشاب بہ حیوانس نہ بابت بتنجس روغن کنن بہ صابن کرنہ بابت بہ یہ
تہ ہم چھ تہ جایز چھ پاک گوشت روغن کنن تراکس النہ بابت زیر آسمان نہ زیر سقف مانعا چھ

طاهر بول سگین مفت است جایز چه کنن ناپاک گوشت چیز لایق قابل تطهیر آسه شرط است بی زه خبر کرده
 بخش چچه ته جایز چه کنن شکار بدون ماعدای سگ شکاری کنن چینه معلوم زه جایز چچه دویم چه کاره کرن
 زه حرام چچه حرام آنسه قصود تکمیل کرن هته کنن هته بخش به به شکله ته چلیپا زه کافر چچه بن پرستش
 کران حرام چهیم تیار کرن ته چچن بی قبیله چه آلات لهو لعب مثل نقاره ته سرنا بیدوف ته ساز بیه تیار
 ته طنبور بیه یمن به چچه تو چیر و منزه زه نفع چه لبان تو بوجه حرام ته تندس هشتیس آسنه قیمت هرگاه مکس
 بهشت قیمت آسه کنسه ته هسه بیه چچه نه بابت هرگاه اطمینان آسه چچه نه نیک ظاهر اچینه مانعاه کنسه ته
 هس احوط ته چچه زه گده بیه چچه نه تاده کنسه بلکه حیة احتیاط نشه تلن نه اتهه مثل آلات لهو لعب چچه
 آلات قمار ته زده شطرنج ته یمن به چه یمنی به چه به رسنه ته سندن بانه کرن خصوصاً یله مراد اسم است
 کرن حرام چه معامله کرن ته چیز زه تمه سپنه بر حرام یاری کنن هته بخش به ته کرایه دن به چه چیزه سلاح
 دشمن و نیکن متنی به چچه یست منزه زن ته به تهند یست منزه چچه تفاوت در سلاح شمشیره ته نیزس ته
 چیزس منزه ماران ته زخم دوان چچه به ته چیزس منزه آسه از قبیل زره ته سپر ته خود زه محافظت چچه
 کران او هرگاه در جنگ گاه دوی جواهر آسن سلمان مانع چینه یمن دنون جواهرن دلس زره ته سپر ته یمن
 چچه زه محافظت چه کران کنسه پاؤه و تینک یا بیه کنه پاؤه اما و یکنه شمشیره نیزه به تن به چه نه کنسه پاؤه نه به
 پاؤه هرگاه سلاح کنه و نیکن دشمن او ی زه تم کرن جنگ بین دشمن و نیکن سیت ته دفع شر کرن سلمان نشه ته
 اصلاً چکنه جنگ سلمان سیت ته تهند ضرر و آسنه سلمان مانع چینه بیه چه سلم تو طیه یعنی نهراون باهر
 خریداری زه حاضر سپنه کنسه زه ته و به به بهیمیش به یست خریداری سیت ته طل زه یلع زه حرام چچه
 به کرن باعس ته تریمس ته ته پاؤه چه حرام خریدارس تو طیه کرن یعنی غیر باعس و به بی زه سه و به خریدارس
 به کنی قیسی یست یلع گول کچه به چه حرام کرایه و نه جایه ته ناوه ته چارپا حرام کاره بابت مثلاً کرن بابت
 قمارخانه یا شرابخانه یا شراب بیس جایه نه بابت بیه یمن به چه بیه چه حرام کنن و چچه یا موز یا حسنه
 بیه یمن به چچه متنی زه شراب چچه کران یا مسکر هرگاه کنزک ته کرنه بابت هرگاه کنسه ته بابت اما یقین چس
 زه شراب کره س معلوم چینه زه یست صور منزه چه حرام کنن تم اما احتیاط سپنه ترک اما هرگاه زانان آسنه

زه شراب کرن تت ضرر چینه ته کنس يت هتش چیه جاعناه زه ولان چیه ابرشمی لباس پابند شرع نه کنس
 تیهوان چیه تم تل هوان چیه تی هرگاه کنس ول زانه پاش ولن کت چیه هوان کنس يت تان نرس هرگاه
 بیع ته زانه بلکه راس گرش زه زمان کت چیه هوان مانعاه چینه کنس تیه پائیه چیه حال تین چنین بند
 زه فواحسن ته زانگارن بنده زنیته بابت آیه تیه پائیه چیه بنده کارک آلات یا بین بنده کارک فاسقوته
 ظالمونزه خلاصه چیه لی زه یس خیراه زه تمه معامله کرن آسه بر حرام اعانت حرام چیه معامله کرن تمه کنس
 یا بنده یا بیه کنس هرگاه زانه زه گناه ته اعانت چیه هرگاه ته زانه بیه چینه معامله کره نس تمه اما در مقام
 زه بلکه سپنه ته گمان اس احوط ته اولی چیه تنباب بلکه بخش احتمال ته هرگاه ترک کره شاید که وجها
 بهتر تکیاه زه مراتب تقوی چیه متفاوت ته درین چیه سرج ته يت تان گناه آسن ته اعانت بر گناه
 آسن ثابت آسنه مواخذة ته عقابا چیه تحکم چیه لی زه حرام چیه معامله کرن بحشرات ارض مثل نهراپا ته
 مارتة عقرب بیه بیه یلین بیه چیه تو چیز و منزه زه تت نفعاه چیکنه زه عاقلن نشه آسه صحیح معامله کرن تو تیل
 ته نهروضه مالا رثن یا تین عوض حقاه رثن بلکه تو معامله کره نس چیه بی عقلی گنزان اما هرگاه نفعاه گنزان
 لایق اسک تمه زکندة معامله تو کره نس آسن نه سعایت گنزان مانعاه چینه ته جائز چیه مل من شفیق ته
 بیاک حیواناه زه تل هوان چیه تش داله بابت هرگاه قابل تذکیر آسه بیه تو نفعو بابت زه تمه مالکین نفعو
 آسن می تبیلده زه نفع ملان آسن تنزه اذجه یا تندس و غنس حرام گوشت گاومش زه روغن ته نه چیه ناو
 بابت یا زانگو بابت تراوان ته جائز چینه کنس ته تل هوان خرس ته بوزینه ته یم حیوان یلین بیه چیه لهو ته لعبه
 بابت ممنوع چیه ته شرعا مانع چینه کنس سباع ته درنده ته گربه داله بابت ته لگرنه بابت ته ته تو نفعو
 بابت مانعاه چینه تت اما ناز زانزه کرت دالس منرتندس زه ماز ته نه چینه حلال سواست خر خالص
 ته سنجاب اما ولت زانزه اوی نه پاک چیه هرگاه ذبح کره نس تیرسند پا نه ژورم چیه سباه زه حرام چیه بند
 تی منزه چیه قمار ته زانزان زه یس بخنداه زه شرط آسه تت منر کنیه تمی کن آسه تت منر زین ته هارن ته ساری
 چیه قمار ته زار ته حرام سواست تیر اندازی ته شمشیر بازی ته شتر دوانی ته اسپ دوانی فیل ته الا چیه تلحی
 تن من سارن منر چینه گرو بندی حرام میو و راسه یس گندن آسه گرو بندی چیه حرام يت گندنس منر زین ته

از آن آسه قمارت زار به چهره سرامیم اک زار س گند ته زدن به تمه عوض نیه حرام چهره ته البته حرام سینه
چهره سیه ریا بوزت تنکه گوزیمک حال ته دایدات شد بدس منز به چهره تیری زه تخوفیات بالغه چه شاه است
ت منز از انجمله چهره بیت شهرس منز را بکهن تیرن س شهر سپنه خراب ته ویران توی چه باس و چنان
یم شهر ویران گزنان ته ویران گیمت چهره به ویرانی تهنر چه شایع سپنه رباتن منز به تپه چه در مکاسب
کلامه طولانی رباء حرام است منز ته رباء حلال کرده چو منز خلاصه چیمیلی زه رباء چه زه ربای قرضی ته
ربای معامله ربای ترضی گوزنه قرض دن شرط کرت نفع یقی زه وزم نه اول وید وزم نه والس زه مثلاً
ده رسیدی وزم هرگاه اک پنی زیاده و هم یار و دانه یا کم یا زیاد یا صندان چیز و هم یا فلان چیز بخشم یا نه دم
یا فل یک مر نشه فلان چیزیتلس سئل آسه باز زه خسته ز یا فلان چیز کنگیتیس باز زه آسه تخته خسته ز یا
مطلب هرگاه در قرض از قرض ده شرط است سپنه نفعه کنه رنج و اتن تن قرض گیره سنده طرفه ته چه رباء
حرام هرگاه ته شرط سپنه بیا چه شرط نفع و اتن تن قرض دهن منز زان زه نفع شرط کرت مطلقاً
صریح یا سپنتن به شرط یا یک از اموال تملیک سپنتن به به ته عاریه به بخواه زه نظر کرده ت کن
عاریه سپنه نفع و نون صور زن منز دوزن صور زن منز عاریه ربای حرام پس شل به ته عاریه نام کنه کنه حلال
پانس پت س رباء زه چو منز و منز به چه زه و هم تکم چه بد تر شت مرتبه زنا کنه خسته با اوده خواهی منز
هرگاه در قرض دادن قرض ده شرط کنه قرض گیری اوده تن تبرعاً کنه شراه و به احسانه بدل احسان کنه بابت
حلال چهره عین نشه چهره شبه بیت منز مستحب تی به زان زه قرض ده رنه هرگاه رن مستحب چه زه ت کوه
بر قرض حساب ته باخذ اگر معامله زه ضرر دست چه من ذالذی فی قرض الله قرضاً حسناً فیضاً
اضعافاً کثیراً پس قرض ده کده و دند بر شرط کنه نشه نفع بیت تن نفع رن حلال سپنه وزم نه اول لکه
و دجگر تن نفع دید تن هرگاه شرط کرت چهره ته ادی نیمبر اوس وزم نه و ان ته وزم نه والس اوس
احسان کران ته نفع دوان هرگاه قرض ده اقه کنه شرط کنه نشه ته اکتفا کنه قرض گیری احسان کران
اده پزه بی زه پاسه قرض تقاضا نه در میان ته بنا تا و به بر خرید ته فروخت محض یا به کنه پنه ت به چه
یمی زه جنس کنه ترس کنس معین دلتان یا بی زه کنس به کنه تیمم لست کنس ته خوش کر س بالیس ته

و نفع

و رباء

و رباء

و نفع
و رباء
و رباء

پاس تو کنه پس کنه تل و الت نه مانعا چینه هرگاه واقعا کنن ته شرط کرن نه کنش منزه تو کنه پس
 تس تجاوه زه یه شرط است چه اشکال بلکه بناهند آسه بیع واقعی زه مال سپنه تنه منتقل بشی
 ته مشتری چیه حقیق کنش نه کنش ته تس ایس یا یس تیه کنه یا یس تیه آسه خستیا زه بازگشت نه
 هرگاه تس کنه خلاصه چیه بی زه شرط سپنه بازگشت نه کنه طرفه نه از طرف بیع نه از شری ته ساری بیع
 به آسه بت صورت نه چیه صحیح بازگشت تل بین یس تس دوش کرک تیه کنه چیه هرگاه بلف تل هیه قرض کر
 نشه ته قرض ایس نه کنه تجاوه زه هرگاه قرض و یکیشراه بلف کنه شرط تمیت والت بین هیده بلف
 کنه خسته بایست قرض ته بشرط قرض حرام چیه هرگاه بین هیده تمیت آسه ضرر چینه کنه چیه اشرفی و دوا
 زب هوان تل بلف یا نسبه یا امیکس چیه کران ادوی نه نفع کهن ته چیه غلطه فاسد بلکه حرام ته تجاوه
 طلایه نقره کنش ته نه نه چیه در مجلس بعض کن شرط هرگاه صحیح تکسیرین ته زریاه دن زریه قرض
 یا سرخ یا امیکس کن زه زریه یا سرخ دن عوض سیاه تجاوه بین صورتین منزه چیه قرض محکوم
 ته مثل بدل سیاه چیه بیه اجناس غیر طلایه نقره کنش چیه نافه منزه اعتقاد زه منفعت بین چیه مال
 ده یه چیه غلط بلکه مال صاحب بین چیه هرگاه تبرع کره حلال چیه نه چیه حرام کنه چیه شرط کرایه دن
 شاه کرم کرایه صحیح زانان مثلاً زه ده رپیه چیه کرایه رهن تس بین کرایه تنه تا بقیس سپنه دست بردار
 قرض عوض بت چیه سالان انان هرگاه و په زه ساری سپنه دست بردار قرض عوض حرام زانان نه چیه
 زه دوی چیه حرام گانه فرق چیه بحسب قواعد شرعیه هرگاه هم معلوم گے پس ان خدا کرنی تا بید زه
 رب تس قرض چیه تی زه قرض و نفع شرط کرت ته نفع یه آسه یدی زن صحیح آسه شکست عوض یا بهتر
 بعوض غیر بهتر یا عمل یا صنعت یدی مثل قرات قران آسه تو چیز منزه زه مالی چیه ته تن برابر چیه ال سال
 کثیر و چیه دست ندرت منفعت شرطی چیه حرام شتی چیه زه قرض بی هرگاه قرض دوم یا چیزه کنه بت لیه
 یه یه بین هیه احوط چیه ترک یدی دن تهن چهرن هیده حرام آسن معلوم چینه حرام هیه تی زه نفع سپنه عاید
 قرض ده ته هرگاه عاید قرض گریه بت سپنه تنه ته چیه کنه حرام زانان ترک یک ته چیه مثل سابق احوط
 معلوم الحقه ته اما قرض بین بشرط رهن یا ضمان یا کفیل تی قرضه بایست پس سال چیه باتفاق ته آیه

در احتیاجی

قرض بابت احوط چنانچه بابت اماربای معامله پس نه گویند و نه کرن جنبه است جنس زیادتی است که
 نه زیادتی پس خیر است نه جنبه است نه با بیکیه یک شرطی است احکام چنین در بیان بیچند
 اگر چه با حرام احتکاری نه گوی زه بند کردن نکند یا و نه یا حسنیه یا موز یا روغن بلکه زیت نه نون نه نبات
 احوط نه کنه است نه تان نه گیران سپنه نه کارگر نه برودم نه گنه آنه بیه کانه زه کنه یا وفانه کر نه کنه نه
 مردم آس نه محتاج کنش نه اکاه چوبه ملعون بلکه آرزوی گرانی است نه سیاهی یا نه دوست نهادن نه سیاهی چوبه گنه
 بلکه ملعون چوبه حبیب ظاهر تا هرگاه حبس گرانی بابت آنه نه لوکن آنه نه تنده کنه نه احتیاج تکیاه زه بیه
 آس نه کمان آس نه توکاه زه لوکن آنه کافی بلکه بند کرده سبب آس بی زه نه تنده خبر آس نه جوان یا نه
 جوان آس نه چغندر آس نه جوان نه نقصان گشس نه ضرر و الت حسنه و نه فروختن نه زیت نه ضرر نه
 مانعاه دفع ضرر خرید و نه فروخت کره پانس نه یزدی زن نه ضرر آس نه سراسر نه مانع چوبه زه نه ضرر نه
 کره دفع زیادتی نه زه خواهش زه دفع ضرر نه حصول انتفاع نه تنده است نه ضرر نه زه دینه آوز نه مردم آس
 محتاج نه کنش نه آرزوی گرانی است نه یه است چوبه اصل گندم فروشی نه جو فروشی نه بیه چیز نه و نه نای
 دو چوبه زه نه مکروه چوبه اوی زه نه ضرر نه دست کار کره نه چوبه عوبت نه یم زه نه ساری نه چوبه نه ضرر نه زه
 مردم آس نه مضطر گمیت تکیاه هرگاه مضطر گمیت آس بی چیز نه اضطرار نه چوبه نه حاصل گوشت
 واجب چوبه نه ضرر نه کنش نه هت کن چوبه مضطر گوشت نه تنه کده اضطرار نه زه نه چوبه نه خاص نه
 نه گندم نه جو نه خرما نه روغن نه بلکه ساری چوبه نه حکم ماکولات نه ملبوسات نه دهن نه عقاقیر نه نه یه
 سوا چوبه نه آس نه مضطر تن کن آس نه تنه ضرر نه حرمت چوبه نه شرع یه رنگه اضطرار نه زه نه آس
 نه زه نه دفع سپنه نه نه چوبه نه دخل با احتکاریه چوبه نه حرام نه بونه نه رشوه نه حکم کر نه بابت موافق شرع
 نه حکم کره یزدی زن نه رشوده حکم کره تکیاه صاحب نه رشوده رضا اوس نه نه ضرر نه چوبه نه
 نه حکم کره نه بابت نه و نه چوبه نه راضی نه مال کنش است نه یزدی نه رشوده نه چوبه نه ارام نه هر حال نه کنه
 چوبه رشوده نه حرام کران نه تم لوک نه زه اعانت چوبه کران نه واسطه چوبه پیمان نه و نه رشوده نه ضرر نه
 ظالم نه ضرر نه بابت نه حق نه تنه یه نه چوبه نه هرگاه نه بینه نه نه مکلاو نه نه بطلم است نه

هرگاه آنکه تسلیم آنست خیر و نه چنانچه جایز نیست کینه حرام است پس رثن ته هرگاه حق تسلیم محقق آنست هرگاه بکلاه
 بوجه حق آنست خیر و نه چنانچه جایز نیست کینه حرام است پس رثن ته هرگاه حق تسلیم محقق آنست هرگاه بکلاه
 ظالمین بنده طرفه عالین زن در قیامت آنرا رول سرار و پن منزیت تان مردم از حساب فلان گذشتن اود لای
 متن ظالمین سیت و جرم هرگاه بیعادل که نامشروع و اینست بعمل است ممکن آنست از امر معروف و نهی از منکر منع چنانچه
 عمالی قبول کرده اند بی آنکه تهن خدمت کرده تکیانه بخاره خدمت سلطان چنانچه قضاء حوائج اخوان قضاء حوائج
 اخوان کرده هما ممکن است تهن کنه کرده امر معروف و نهی از منکر هما ممکن هرگاه بکنه زده امر معروف و نهی از منکر کرده بقضاء
 حوائج اخوان کرده اکتفاء تهن کنه هرگاه بکنه زده قضای حوائج اخوان کرده امر معروف و نهی از منکر کستی کرده هما
 تهن اکتفاء هرگاه میونز کینه آنست تهن هرگاه بکه سبب نیست زده ظالم کر نه ظلم امر خدمت زده کرس یا بی زده
 خدمت آنست سبب تخفیف ظلم کرده من سظالم مانع چنانچه خدمت تستر کرده من بلکه من صورت زن منز زده و نه آوزه
 مانع چنانچه و مساوی قضای حوائج اخوان زده واجب چنانچه مگر لیه حاجاه آنست واجب القضاء ظاهر چنانچه واجب
 زده خدمت ظالم کرده تحصیل کر نه بایستیم امور واجبه هرگاه عمالی تهن کر نه خدمت تهن آنست بلکه امور و دیوان آنست
 هرگاه زانه زده هرگاه قبول کرده هما ممکن است امور موافق شرع ته عدالت انجام هرگاه بی تنزه جایز متوجه
 پس ظلم سپنه یا دته مؤمنان ته زیاده ضرریت صورت ته چنانچه مانع زده متوجه سپنه بلکه بسا آنست زده واجب سپنه
 تس پت تکیانه بکه زده ضرر بسیار کرده از مردم دفع ته امر معروف و نهی از منکر کرده من بسا آنست زده مقدار آنست ته
 کنه سپنه ظالمین هما ممکن ظلم کر نه نشه مانع ته بحال من تکیانه میونز چنانچه پرت اکاه باعث وجوب سپنه
 اود یکاه چنانچه یه ساری من سیت صورت منتر تم چیز زده از مردم چنانچه براس ظالم رثنه بیان پس اخص تل
 این احتیاط زده نه مشغول دته سپنه بالکس دمن هرگاه ظالم عمالی بجبر کن لا که هرگاه خوف ضرر دمن
 یا جانی یا مالی یا اوت زده زانه متحمل سپنه آس سه پانر نسبت بکه کار ظالم انجام اینست ته سوازه
 پای خون یه در میان قتل به ته زخم دن چنانچه سیاطا زده یم کر نه بلکه بروهن صورت زن منز زده البته باشد خور
 سپنه بلکه باشد عرض ته سپنه بلکه باشد ضرب ته امانات ته سپنه و الله اعلم تکیانه امر چنانچه شکل
 ته خصوص گذشتن صورت از رفیق پنه پنه زده گناه سپنه ظالمین ته احتیاط چنانچه زده یه تس بدست یه

در مکاسب عام

کار دیوان کردن کن به حرام آسند یا برادران بی باکره برابر بیه چهره حرام کسب منزه نقش کردن صورت انسان
 به حیوان یا کردن تم بیه در معاملات غش کردن تمه چیزه زه گیتواه آسند که پشت روزه تن اکن زه جال
 آسند تکرر حالس یا غافل تم نشسته دوس آب ملون به یا پیردن بهر تفرس منزه سون به به موی غیره
 موی زن یا کثیر وزن به حتی در مثل خاک کنس ملون زه کنه بیه زه غافلانه بیت غافلانه یا جالاه ایس
 بلکه ظاهرا غش نشسته تم به به احتراز کردن احوط تیاره مومن چینه غش کران بیه چهره حرام کسب منزه سحر ته جود
 سه چهره گره ته گنداه ته کتقاه زه پرن ته که پرن ته یا عملاه زه کرن ته تاثیر در بدن انسان کره یا و
 منزه تندس یا عقل منزه تنزه کثیر و فقها و طلسمات ته نیرنجات ته خدش از ملائکه ته جن ته شیاطین
 بیه تم والن در کشف غیبها ته امثال یهند چه سحر منزه گنیزمت ته سحر باطل کردن چه جایز بقرآن ذکر
 ته بیه تن به چهره نه سحره سیت بیه چهره حرام کسب منزه غنا یعنی گون یدی زن در حدی شتران غیره
 ته قرآن پره منزه ترشیه سینه شهاد پره منزه آسند و در شیه نو حکری بیه دتمه پره منزه چینه مانع قرآن
 پرن ته چهره تیه کنه بصوت حسن ته طریق خن بلکه ممدوح چهره ته ثواب پس بیه چهره حرام حبیب شمع منزه
 کردن یا بجز کردن تن ته استغناء چه گوشت غیبت حرام آسند منزه بی زه هرگاه کانسه پش ظلم وارد
 سپنت آسند ظلم کره یعنی مظلومی من کره اظهار تن نشسته زه ظلم دفع کره مخامیک اس تن نشسته بیه تیه کنه
 هرگاه کانزاه کانسه سیت مشوره کره در باب نکاح ته دالمادی کره من یا اس سیت معامله کره من منزه یا تن
 قرض من منزه تن چیز منزه زمین به به چهره پس مانع چینه زه هرگاه عیبا آسند زه شخص آسند آگاهت ته مشوره
 کردن دل آسند آگاهت ته هرگاه اظهار کره سیم آسند تن ضرر عاتک پس اظهار کره مانع چینه بیه تیه کنه
 هرگاه کانزاه از اهل بدعت آسند یا اعتقاد آسند فاسد ته کشت تهاوس زه بیم آسند گمراه کره تک
 مردم سه اوی زه تم آسند نه آگاه تندس حالس یا آگاه آسند نه زه ته چهره بدعت یا سه اعتقاد چهره بد پس
 هرگاه کانسه تندس حالس پش اطلاع آسند ته معلوم آسند بدی تم به مجمع ته اعتقاد ضرور کره اظهار
 یتغریب تندکانه که بیه نه از انجمله چینی زه هرگاه کانسه اهلیت اجتهاد ته فتوی و مخ قابلیت آسند
 ته لوکن با و زه تک اهل پس یس آگاه آسند زه اهل چینه سه تک پره زه اظهار کره یو و رای ته چک

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

بیه چهره حرام

صلوات بر نبی ته آل نبی بیه و په اللهم انی استلک من فضلیک حالا طیباً و اعوذ بک من ان
 اظلم او اظلم و اعوذ بک من صفة خاسرة و بین کاذبة بیه کثیرا و بیه ته مرتبه و بیه کثیرا که
 مرتبه و بیه شهادتین ته تربیه و بیه اللهم انی اشتريته التمس فيه فضلك فاجعل فيه فضلا بیه
 تربیه مرتبه اللهم انی اشتريته التمس فيه رزقك فاجعل فيه رزقا بیه زه غلاما یا
 حیوانا بیه من دین اللهم قلذ اطولها حیوة و اکثرها منفعة و خیرها عافیة بیه زه
 بیه تربیه مرتبه و بیه اللهم ان كانت عظیم البركة میمونة الناصية فلیترک شراها و ان كانت
 غیة لک فاصرفنی عنها الی الذی هو خیر لى منها فانک تعلم و لا اعلم و تقدر و لا
 اقدر و انت علام الغیوب بیه خیر برکت بیه سہولیت طلب کرن کنش ته بیه ابتدا کرن کنش
 متبرع بیه برابران جنسیدار یعنی تفاوت نه تفاوتن منز اما علین تهاون تفاوت تفضیلت بین
 علمه بایست پس حایز چه ته بیه یک چیزا ملست یا کنش ته پشیمان گره سنت چه بایع کره باطل مع متاع
 پنن بیه بیه ته قیمت دیه تس تور بیه هرگاه کنه قسک تجارت دشوار گره بی قسمه کره تجارت هرگاه اکس
 شهر منز سیر سپنیه میس شهرس گره بیه میه وزه خریدار میس تمی وزه کنه خریدار س پراره ناونه بیه کره کسی فایس
 پش اکتفا اثر زهاونه بلکه انه کنه که و یک پها لوه جنسیدارن پش بیه هرگاه متاعس تندس عیبا ظاهر
 آسه زن کره عیب بیه هاونه قسم کنش ته بیه منز بیه کره جمع قوت بحاله بیه کره معاش منز بیه روی اختیار
 یعنی اسراف کره ته نه کره شاهنگی پانس پش بیه کره وقت نماز گده نماز اوه سپنیه تجارتس مشغول بیه هرگاه
 کانه هدیه بایس عوض دیس بیه مثره دوکان ته روزی شهاذه مایه تے آسنه بیه مال پنن پهان تهاون بایس
 نشه تے ته آسه بیه املاک مل هن بیه پنن مقرری نذر رات کت کرن بیه روزنه تجارت کره بایست ته
 شهر منز زه نقصان الت ته و لیکن امور من مثلاته آسه نایاب آب وضوه بایست پس پزه بی زه ته گره
 بیس شهرس بیه غلامس ته کنیزه ناودالن مل پنن چه بیه و بیه شیری کنهن بیه کره تنده بایست کنیزه تصدق
 مکروه چه هانرس منز سارنی برونه اثرن بیه متاعس کنش و عمل مدح کرن بیه خریدار و تم کرن ته بیه پنن
 نه کرن متاعک ظاهری عیب بیه تم هاون کنش منز بیه کنش ته بیه صبح آفتاب کنه بیه برونه بیه نفع من

در احکام و آداب تجارت

طلب کرن

کهن مگر احتیاج که تیه کنه تن اکر زه وعده احسان چنهنس کرمیت بیه ن تهاون جان ته ژهایه تهاون
 یچنه متاع هرگاه بدی تمح محسوس آیه هرگاه محسوس آینه اظهار چه واجب تیه کنه بیان گو بیه عقده تیه کم
 کرن بیه متاع کم ن تاریک جایه ته عیب گرنه ن قیمت زیاده کرن فریاد گرنه ونه دلال بلکه صبر گره تیان
 دلال شه پیکره اده کره زیاده بیعطالی کرن شهر باشه سنز بیه شهرک سنده بابت زه زمان چنه بیه شهر که متاع
 قیمت بیه مین تهاون تن اکر سنده زه زمان چنه تیه ت کم ته زیاده کنهنس تنز با ن آیهی بیه وکیل مین چیزه کن
 موکل سنده بابت تیه کنه تل مین وکیل یانس کت چیزه زه وکیل چیه مین کنهنس حکم دلال چیه حکم وکیل بیه وخریده
 فروخت کاهلی کرن بیه افنه پایکار پانه کرن بلکه پانه سپنه بدن کارن متوجه تل مین بهر ملک ته بنده بیه
 بازرس بیاید وهر مین بیه کارها سه ظلمه توجه کرن بیه شراب خوار مین کرن بیه متاع نرس منزله ن تیار
 سه چیزه ضلع گره نخ جای بیفیع تنقصان باصل مایه سوب کرن تیه کنه زه وپه اصل مایه چیزه بهر شلالت
 وینه ووه دنیا چهنس اک دنیا نفع منجان بلکه هرگاه مع مرا بکه وین مول چیم بهر دنیا نفع همه و دنیا
 بیه تجارت بابت سفردیا کرن هرگاه ظن سلامتی غالب آیه یعنی موج خیزی نه آینه وزه ته طلاطم نه آینه
 بیه خرمیادن منزله بایع تفاوت تهاوه سنده بابت تفاوت گیر چیزه قبول تفاوت کره بیه بیکار شاه مین
 بیه ت مالس تجارت کرن زه احتمال حرام آیس تن اکر سنده مال به زه ربا خوار آیه یا جال آیه تمه مالکس
 حالس بیه تل منکره و قته غلام ته کینز تل مین وچهن بیه تاعش نهنس زیت دن یت بخیراه کره رغبت ته
 بیکانه مؤمن سندس خرید و فروختس منزله ن تراون نه سه زبج کربی بیه سودا گرنه برونه گرنس آونی مذک
 بیه تل یا تیس کنه حد تک چه روز نسج یعنی کرا هست چه ژور فرسخه خسته کنس منزله تیاره زه ژور فرسخه ته
 تیه زیاده چه تجارتک سفر محرات تجارت سپن بیان بیه چه سرام تجارت بابت سفردیا کرن خوف
 ملک است یعنی طلاطم ته بهج خیزی بوزه باب اول چه دراکه ن مع تم چه تر اول چه صینه یه
 زبان کرن سه چه ایجاب ته قبول ایجاب گوزه کهن وول په کنه ژه به ژاد و مثلاً وین رین قبول گوزه
 خریدار و پشبول گرم به مع یا اتم به یا بیکانه لفظاه زه یعنی قبول آیه صیغه سیت چه مع مال خریدار سپان
 تل مال بایع باتفاق باقی شرایط معی تهاوت پس بی صیغه حاله کرن تیه پانه زه مع ویه بلع خریدار

مل وید خریدار با عین زبان گزیده سوا کینش نهان نشه چینه صحیح بیع بی صیغه زده معاطات چهره این آمو
چیزه صحیح چینه ته ملکیت چینه افاده کران بیع یس شرطه واصل عقد ذکر سپینه جایز شرط منزه آسینه معلوم
بیع گزینیه مع یا مل ته نامعلوم بیع آسینه منافی مقتضای عقد لازم چینه زده بجا از نت جامه چلین به
ته ت رنگ کرن به ته سون به به یه ته به چینه هرگاه شرط منافی مقتضای عقد آسینه شتی زده
بیع هرگاه گانه اکاه غضب کره یا ژورنیه بیع وید پیرت مل یه شرط چینه باطل یس شرطه فاسد آسینه
منافی مقتضای عقد آسینه یا موجب غرر ته بهالت عینین آسینه عقد ته سپینه فاسد ته هرگاه بیع شرط
کره قرضه یا اجل شن ته ته سوا یا ضانی بیع صحیح چینه وید وید کن چینه بیع ته مشتری شرط چینه
پرت اکاه تونزه بیع آسن بیع عاقل بیع ملک بیع آسن ته مشتری مالکیش یا آسینه پرت اکاه تونزه
یا اکاه وکیل صاحب مال بشرط مکالت یا ولی آسینه مثل پرت ته جد پری ته وصی تهند یا حاکم شرع
ایم حاکم شرع یا مؤنان حبه تصرف پرت ته بدب چینه معنی ته جاری شرعا فرزند نسبت چو آسن
یا کوریت تان بالغ ته رشید آسینه سنین مت ته پرت زده عاقل بالغ ته رشید سنین تان نشه رشیده ولایت آسینه نه
گره بر طوطی ولین و مال صغیر تصرف کرهش گرهش کره صحت آسن هرگاه ته آسینه بیست ته تلف مال
هست آسینه مال شن ملات زان ترکت مل است اما وصی پرت ته وصی جد پری پس معنی چینه تصرف تهند
پرت ته جد پرت ته اما تصرف حاکم شرع ته ایم حاکم شرع پس ملتی قته چینه صحیح زده صاحب مال آسینه تیم یا دیوانه
یا شخص پت آسینه حق واجب ته و دان آسینه ته و دان آسینه موقوف آسینه مل کنش پت یا آسینه صاحب مال
سفیه زده پیش مالش آسینه اصلاح مکت کیتواه آسینه زده صوف کره غیر صحیح غرض نه ترکت امرس زده لایق آسینه
تندس حاکم اتوی چینه زده فرق چینه میان سفیه ته دیوانه یه فرزند ولی چینه ترکت حاکم شرع ته نامیر حاکم شرع
یا بعد ول مؤنین نه آسینه ته پرت ته جد ته وصی تهند فرق آسینه سوات دیوانگی ته سفیه ترکت زده حاکم
آسینه بلوغ بر و نه ته ته ته پس صحیح چینه خریدیه فروخت نابالغ نه دیوانه اذن ملتی ته وید ته کینه چینه
خریدیه فروخت مست ته غفقه به پیش صحیح اذن ملتی به پیش نه ته ته بید اگر رشیده ته تم و دن بیع چینه شرط
خریدیه فروخت تم بهضاکرن پس باطل چینه هرگاه بهیتره اگر اخذیه ته فروخت کره نا واک ته ترا ه سپینه حاصل ته

اما هرگاه بعد زوال اگر اه اجازت و صحیح چنانچه برگاه جبر و نه قصید کرم است آس برگاه صورتی است
 آس قصید بیع اجازت نه سپن صحیح رعایت احتیاط کرن چه بهتر مبطل چه تیه اجازت مشروع پس
 هرگاه حاکم شرع جبر کرده بر خرید ته فروخت یا بیه کنه معاملت بیع صحیح چه ییدی زن جبراً آس عمل است تیه زه
 جبراً کنه نوس مال قرض نکه و الن بات یا واجب نفقه و نه بات یا بنده کافر زه مسلمان سپن یا تس
 کافر زه مسلمان آس است یا قرآن بیه یمن بیه چه اما هرگاه بیع ته مشتری نه آس مالک ته نه ولی
 مالک بلکه فضولی کنه میند مال یا مل بیه لاه پس کت مشو چه بی زه صحیح چه بیع بی معنی زه هرگاه صد
 مال آگاه سپن زه بی کن مال یون پانه یا بی است فلان مال مکت پانه ته راضی گره ت ثمره دیه بیع سپن
 مال تسنده مل قن ت ملس ته تمی شرطه زه در عقد گوشت آس هرگاه شرطه پس مکت آس تیه کنه چه حال
 فضولی مل من تسنده بات زه مال سپن تسنده هرگاه آگاه سپن راضی گوشت بیع ت ملس بیت شرط
 هرگاه شرطه گوشت آس تیه کنه چه باقی معاملات مثل عقد نکاح یا تمه سوا بیه بیاک عقده یه عقد فضولی و نه
 کانه ثمره بیت تان آگاه سپن ته راضی گرس نه تم لوگ زه یه عقد فضولی آو متن کت بل هرگاه اک طرف
 اصل آس احتیاط کرن اقوی تی چه لازم چینه دویم طرف اجازت و نه برونه میو عقد فضولی کرکان سپن
 مالس منزله عقد کرن ته صیغه پر مانی یوت چه جائز تر اما مال زاننه و ت بی رضا ته رخصت مالک هرگاه
 بی رخصت دیک غضب چه بیه حرام ساری قاعده غضبک چه جاری ت منز لکس بیه کنه که خاطر جمع است
 زه تمه مالک مالک چه راضی و من ته تیه کنه راضی چنه کنش یه فضولی پس کس کنه سپن بی کن کنن تجاره
 یه کنن چه فضولی یه بی ن خاطر جمع آس نه مالک مالک چه راضی کنش تجاره آگاه سپن ته هرگاه دو
 زه راضی چینه بیه کنش جزم چون اوس بجا یا بی زه جزم چون کر نه کنه لازم مه پ البته اختیار پنه مالک
 چس زه بیع فضولی و یه بریم هرگاه فضولی تسلیم کرم است آس ته و یه راضی تسلیم چینه ت تسلیم کرده پس
 پس جاری احکام غضب و از جمله بیع فضولی چه تی نه حکام یا ژور یا ظالم یا بی لوک چه مال توان تعلم ته
 عدوان تی چه خان پنه بات یا بیاک معامله چه کران هرگاه صاحب مال آگاه سپن ت معاملت و افعال
 سپن راضی ت صحیح چه البته نه کنن ته معامله سه مال سپن در ملک خریدار ته معامل دیگر مال سپن تهند

هرگاه رضایه امضای صاحب مال حاصل سپنیه بیع معامله رد کرده برونه اما هرگاه نه حاصل سپنیه مال
رد کرده پس صحیح است بیع معامله چنانچه خالی از وجه پس عایت احتیاط کردن سپنیه ترک بیه چیه شرط مشتری
مصحف مسلمان است بیه تیه کنه مشتری بنده مسلمان مگر بیه تسطی آزاد سپنیه مثل پدرته مادر بیه فرزند هرگاه
کاشانه پن مالک تیه بسند مالک کنه بیع مالک بیع چیه صحیح بیک مالک چیه مختارزه راضی سپنیه اجازت دین
یا فسخ کره یله فسخ کره مالک غیر بیع خریدار س تیه و اتیه فسخ کردن اوده هرگاه خریدارن فسخ کردن بهاء پهلوه و دین
ملکن بسند قیمن عدون پ یله کاشانه بسند مالک کنه تیه خریدار س دین به تصرف مالک نیه عین مال پن خریدار کره
رجوع با عیس کن تیه بهاء بابت زه و دمت چمنس بیه تمه نقصان بابت زه و دمت منر گوس خرج عمارت به هرگاه
آسنه زونت زه غضب چیه تریم رکن چیه بیع تیه من واجب چیه من اس مالک بیه آسنه نقصاناه تم ملک اس
منر پس صحیح چیه وقف کنن مگر بیه خراب سپنیه بیه سپنیه سبب خلاف نزاع ملکن اربابن منر بیه نه ام ولد
یتان فرزند زنده چمنس مگر بیه خواجه تسند مفسر آسنه تیه بهاء تسند آسنه بگردن تس بیه آسنه خواجه فوت گومت
بیه کره با ع طلب بیه چیه صحیح بیع من مگر ترهن سنده اذنه بیه چیه واجب زه قدرت آسنه تسلیم بیع تیه من هرگاه
مشخص اس پس درست چیه بنده گرخته تنها کنن صحیح چیه کنن سه هرگاه کنس منرت سیت تهاون بیاک
خیزاه زه صحیح آسنه بیع ملک یله تیه کرن تیه قبض بنده سپنیه متیر خریدار س چیه کان رجوع با عیس پیه
از خریدار رشن تیه سوروی چیه برابرت زه صنم چیه پن مت صحیح چیه پنداه کنن یله عادت اس پیرت نیک
بیه چیه واجب قدیم بیع تیه من آسنه معلوم پس هرگاه کنه خرما یا جویاه زه معلوم آسنه کومت چیه یال بیه خیزاه
اکس چیه منکن منزه یا رپن منزه مثلاً زه معلوم آسنه کیت تیه کره چیه صحیح چیه بیع مشاهده تی آسنه یس خیزاه زه
ینان چمنس یا تولان چمنس یا گنزان چمنس قدیم کره تی کن معلوم اس پس هرگاه بیونزه کنه کنه کنن تخمین صحیح چیه
و چیه تیه کافی چیه مشاهده و بیع زمین تیه جامه پیمایش کره کن چیه احتیاج بیه یس خیزاه زه مقصود و چیه تیه من
مزه یا بوس ناچاره چیه زه ترهنس یا بوی نس هرگاه بوصف کنن جائز چیه پس هرگاه عیب دار نیره تیه خیزاه
واته زه پیرت دیس یا ارش پس هرگاه دست زده آسنه پیرت زاننه دت ارش بیه بیه تیه کنه یس خیزاه زه
آزادونه کره فاسد خرزبه به تیه خیار به هرگاه عیب دار نیره تیه چیه قیماه بریان گومت تحول به بیع ملک

چھ باطل خریدار نہ از باع بہا پھرت تہ کنہ چھ واجب نہ میع تہ ثمن منزه پرت اکاہ آسہ معلوم بشاہدہ یا تہ
 وصفہ سیت زہ نامعلوم آسہ منزه نیز ہر گاہ بوصف کنن خریدار س چھ خیار ہر گاہ تہ وصفہ نیز نہ جائز چھ چیز
 مشاع کنن معلوم چیزہ منزه وصف ہہ تہ ثلث ہہ جائز چھ کنن سچہ و شکم تہ شیر و پستان بیہ پوست برشت گوشت
 تہ ہای و نستان جائز چھ پیر برشت گوشت کنن بیہ شک در نافہ مژرمت تہ آسہ بیہ کم کرن بانہ مثل شکہ اعل تہ
 روغن تو تہ زہ احتمال چھ باب دوم چھ در انواع میع تم چھ تراقل چھ غلہ تہ میوہ بیہ تہن ہہ چھ بیہ چھ
 اقوی چھ بی زہ جائز چھ ہم کنن ظاہر گر نہ برونہ تہ لایق گر نہ برونہ ہر گاہ کہ در ہشتہ زرس یا میں چیز سیت
 یا شکہ شرطہ کنک ہر گاہ شمس منفقاہ عاقلانہ آسہ پس جائز چھ کنن ہم ظاہر گر نہ برونہ میوہ تر و صورت و سوا انا
 کنن ہم ظاہر گر نہ لایق گر نہ برونہ تو صورت و و رای پس مکروہ چھ تہ کثیر و چھ تہ جائز تو موت ظہور صلاح چھ
 خرمن منری زہ رنگ ثن تہ در انخوری زہ عورہ گندہ بین میون منری زہ پہلی ہرہ تہ دانہ گرہ سخت سیرین
 مثل لیرہ وانگن بیہ سربہ تہ ہاک تہ یہ تہ ہم چھ ظہور صلاح چھ بی زہ پن تہ ظاہر گر نہ جائز چھ زعت
 کنن بیہ ہلہ امت آسہ لونہ آست تہ لونہ آست بیہ ہلہ نیز نہ برونہ بی شرطہ زہ لونہ یا تھاوس لونہ کنن
 و قس تان بیہ کنن ہاک تہ سیرہ اک اتھوار تہ زرتہ بیہ لیرہ تل اک پور تہ اک چہان تہ زیادہ تہ بیہ زعت
 خصل کنہ زہ خریدار لونہ تہ بیہ عورہ تہ میوہ زہ زرتہ واجب چھ برشتی زہ لونہ تہ زرتہ ہر گاہ زرتہ ہایں
 و تہ زرتہ یا میں اجرت دویم چھ حیوانات آدمی تہ غیر آدمی اما آدمی پس مالک چھ چہان تہ بیہ لیرہ
 تہ سبب کفر اصلی تہ تہ کرہ بندگی سرایت کنن اولاد تہ فدیہ منر سلمان تی پنن تہ تان نہ آزاد کنن
 تہ تہ چھ منتقل پننہ تہ در ملک زہ ملک چہان مالک چھ چہان مرد پرت خوشی تہ بگالن کہوڑو سوا پد
 تہ مادر بیہ پدری تہ مادری جدس تہ نانہ ہیرم تہ آسہ بیہ فرزندس پنچو آستن یا کور بیہ شرسندس شرس پنن
 آسہ بیہ نہ تہ بنزہ تہ باوزہ بیہ پیہ تہ ماسہ پس مرداہ مالک پننہ بیو منزہ کانسہ تہ سپنہ تہ پٹ آزاد مالک
 سپنہ زانہ پرت اکس مالس تہ ماجہ سوا بیہ بدبسن نانہ سوا ہیرم تہ آسہ بیہ فرزندس سوا پنن تہ آسہ مکروہ
 چھ یس خوشاہ میوہ چھ حکم خوشان رضاعی چھ حکم نسبی یہ از دار الحرب رٹان چھ بیہ اذن امام آدمی تہ
 غیر آدمی تہ سورمی چھ مال امام خاص اما رخصت چھ شعیں و زمان غیبت تہ مالک پنن تہ و طی کرن تمام تی

بیہ غلہ میوہ

بیہ حیوان

مال امام آسبه یا کثیرا واجب چنانچه سراج حصه غیر امام تیره منزه باقی احکام کرن از اصل معلوم اقسا غیر آدمی
 حیوان منزه پس هرگاه وحشی آسن مالک سپینه ترن شکار کر نه سیت بیه انتقال شرعی سیت بیه در ملک بچه و سیت
 مالک سپینه غیر وحشی حیوان دو و دو صورت و تمپو سیت یس حیوانا مالک چیه صحیح چیه کنن سه یا تسد جز واه مشاع نصف
 سه تله ثلث سه نه جز و معین کله سه بیه یا تخته سه بیه چیه صحیح بنده گر ختیه تنها کنن بیه نه اتم ولد مشتری زنده است
 بیه نه وقف کنن توفیه چیه طلا تله نقره آسن بی زره زره دونون کرن مجلس منقبض جدا اگر نه برونه اک اگر نشه
 هرگاه تله برونه جدا اگر نه باطل چیه هرگاه نه اکس پرت اکه منزه تبض کرن تنز چیه بیع ته در باقی چیه باطل
 هرگاه مجلس منزه و تن ته اک اگر سیت آسن یا کانه کرن کیل نه قبض کره مکلین جدا اگر نه برونه صحیح چیه هرگاه
 طلا بطل اکنه یا نقره بنقره واجب چیه زه برابر آسن بمقدار مختلف ته آسن در خوبی ته رشتی بیه صنعت هرگاه
 سن رپس کنن یا رپس جاز چیه مختلف آسن در مقدار هرگاه طلا یا نقره کله است کنن بی نقد س یه
 کچر معلوم آسبه هرگاه معلوم آسبه جاز چیه تنقد س کنن بی شرطه زه بیه کچر آسبه زیاده کله نقد ه ختیه
 زیادتی بیه کچر برابر اما بیه چیه تن صور منزه ته کچر آسبه قیمت نه پزه نقد صاف آسن کله کس
 نقد س برابر بیه معدن بیه کنن بی نقد س یس چیزا از طلا تله نقره آسبه گرمت دونون کنن یا بیه کنه ذره
 سوا یله نه کنه کچ قدر معلوم آسبه هرگاه ته معلوم آسبه جاز چیه پرت نقدا کنن تن نقد س برابر یا بیه
 جنس بیه زین ته شمیره طلا تله نقره چیه ته معلوم چیه تن نقد س کنه زه تهنده نقده که جنسه
 آسبه هرگاه قدر تن معلوم آسبه جاز چیه زه تهنده نقده که جنسه کنن بی شرطه زه ته زیاده آسبه تن زیاد
 بیه برابر اصل زین ته شمیره بخشش کرن هرگاه کانه بیه بگردن کینه دم آسن جاز چیه زه تن بیه طلا
 کل یا بعکس قبض تی در مجلس ستن مت آسبه شمسن سته ته ریه منزه سپنه مشخص تن تعیین یله کنن اشرف
 یا تنک بشا هه واجب چیه زه تی دن نه عوض تنک تریم باب چیه در انواع بیع تم چیه تراول نقده
 نیه زان زه احتمال چیه بیه بیع ته متن منزه یا آسبه پرت اکس عده یا آسبه وعده کنه اکس بیه احتمال چیه
 بیع ثور قتمه اول یه زه کنه اکس آسبه وعده یه چیه بیع نقد بنقد دیان دو بیه یه زه شمسن آسبه
 وعده یه چیه بیع نیه دیان توفیه یه زه بوعده آسبه بیع نه متن تن چیه بیع سلم دیان یم تر نوی بیع

نقد س بیع
 بیع دیان بیه
 بیع بیع کلاه

بیع طلا و نقره

در انواع بیع

چهارم صحیح و در صحیح بی زه و دونوی آسن بوعده بیع چنانچه صحیح یله چیزه کنن ته کانه شرطاه کرن نه یا شرط
کرن زه شش نه و عده آسن شش چیه نقد هرگاه و عده شش شرط کرن لازم چیه هرگاه و عده مضبوط آسه هرگاه
و عده مضبوط آسن بیع چیه باطل هرگاه چیزه نبسیه کنن ته تن و عده برونه ل در عقد اول ته شرط کرنه سوا
ژر س یا کنن بقدا و عده بیع چیه صحیح واجب چنانچه بهاء و عده برونه دن هرگاه و عده واجب چنانچه بر بیع
رشن و عده پته چیه دن ته واجب رشن ته پس هرگاه رشنه بجا کم شرع و عده پس هرگاه تلف گزیه کانه حاکم نشسته
به تقصیر بیع سنده طرفه چیه تیه کنه چیه پرت حق حال قرص ته مانده قرص زه صاحب تک رشنه جایزه
زه نقد بهاس کره نیسه زیاده کره سیت ته منز جایزه زه نیس کره نقد بی سیت زه کثیره کره ته منز
کم و دوم فصل چیه در بیع سلم سه گوئی زه و بیع آسه و عده ته چیه شش شرط اول عقد و ویتسین بیع
ته وصف کرن ته زنگه زه ما معلوم آسه منز نیره تیه کنه معین کرن پیمان یا وزن یله ته بیع منز
اگر سیت مننه دن آسن کران تو سیم قبض کرن بیع بهاس مجلس منز پس هرگاه اک اکس نشسته جدا اگر
قبض کرنه برونه باطل چیه هرگاه کثیرش قبض کرن بی زه ته برابر بیع صحیح چیه ته منز و در تعین و عده
ته زنگه زه احتمال کم و زیاده آسنه پس هرگاه و عده تار سیدن غله یا حایان صحیح چیه یا تو صری زه بیع آسه و عده
و عده و اتنه و زه پس صحیح چیه میوه بابت و قناه و عده کرن زه ته و عده سینه یافت ششیم بی زه نسبت بیع
کره نه معین جایزه معین محل کرن پس هرگاه کنه غله تیه کنه معین زمین اگر هندی یا معین کل اک یا باغ اک صحیح چیه تیه
کنه کره ترا معین زانه اگر هنر یا یافت معین اگر شخصه سند یا میر معین کجلاک اما تسلیم کره پنج جاس ذکر کرن پس شرط
چنانچه هرگاه ته شرط کرن لازم سینه ته تسلیم کرن هرگاه شرط کرنه تسلیم چیه لازم بجای عقد هرگاه بیع و عده ته
تسلیم کرنه مشتری چیه مخیر زه تس کره الزام تسلیم یا بعس کره فتح ته بهاء کره طلب یس چیزه بصف زان زن شخص کره
سلم چیه ته منز صحیح مثل حیوانات ته غله بیه میوه ته جامه بیه بویه از شک ته غیر ته زعفران بیه شیر ته روغن بیه
عقاقیر بیه در نان ته گوشت ته پوست بیه جواهر ته مروارید بیه ده ته زمین جایزه چیه کنن بیع و عده برونه
جایزه چیه ته و عده ته قبض کرنه برونه هرگاه بیع ته مشتری اختلاف کرن مجلس منز سیم تبصن یا سیم نه قبول کرن
تس اکنه قول نه دعوا ته قبض کره با سوگند یرم فصل چیه در بیع مساومه ته مراجه بیه مواضعه ته تولیه مساومه بیه

چهارم

کنه مایه ذکر کر نه سوا بیع مراحجه گوپی زه کنه بیع بیع تیس تل تهن ت پش نفع کهارت بیع مواضعه گوپی زه
 بیس تهن ت والت کنس بیع تولیه گوپی زه تهن ت برابر کنس نه کر نفع نه نقصان واجب چیه
 مراحجه مواضعه راس المال یعنی مول کوت چیه مقدار کنه نقد کنه ذکر کرن تیه کنه ذکر کرن نفع نه نقصان
 پس پیه تهن دینار س تهن تل دهن دینار نهنه نفعه کنم هرگاه ت متاعس منر عملاه تهنه صناعه کر مراحس ویه
 راس المال چیه یوت بیس کر م کار ت منر هرگاه ت منر با جاره کار کر مت آس جاز چیه ویه یه متاع چیه تیس
 پوت هرگاه ارشاه تهن آس راس المال تیه والت تیس چیر تل تهن جاز چیه کنه تهن ت راس یا کنس نقد
 یا بنیه هرگاه تهن چیرس میان یا تولان آس مکروه چیه زه قبض برونه کنن تهن بلکه در بیع مراحجه چیه تهن چیرس
 قبض برونه خصوصاً هرگاه خوراک کنک به تهنه و شکله تهن هرگاه تهن گوزه راس المال اوس کم تهنه خته زه و ن
 مختار چیه خریدار پهرت و تیس یا تهن تهن ت پش راضی سنن هرگاه بنیه تل تهن آس پزه زه خبره
 تمج پس هرگاه تهنه ترایه تهاوه واته خریدار زه روزه یار تهنه کنه تهن نز و اکثر فقهاء تیه کنه از اخبار تهنه چیه مستفاد
 زورم باب چیه و خیار تم چیه ت اول خیار مجلس یعنی بیع فسخ کرنگ خستیار یه چیه حاصل رهن
 منر با بعین حیریدار س یوت کال اک اکس نشه جدا گیت آسنه پنه اختیاره بیه آس کنه خیار ساقط کر مت
 عقدس منر تهن بیع آس کنه لازم کر مت تهنه تهن هرگاه اک لازم کره تسدی یوت خیار چیه ساقط و بیع چیه خیار چیه
 یه چیه حاصل خریدار س هرگاه تهن غیر حیوان آس تهنه چیه و و نون کت حاصل هرگاه تهن تهن حیوان آس تهنه
 کت چیه هرگاه تهن آس حیوان تهنه بیع بیه کنه یعنی لم اک در بیع حیوان نوزا بیع فسخ کر مت تهن حیوان پهرت تهن
 از وقت عقد ترن دهن تهن هرگاه خیار تهاون نه ساقط کرن عقد تهنه یا صاحب خیار کره تصرفه و حیوان
 خیار سینه ساقط و بیع چیه خیار شرط یه چیه حاصل تهنه آس کنه بابت زه شرط کره با بیع خریدار س منر بیه
 بیکان منر یعنی شرط کره بیع تهنه مشتری یا اکاه تهن منر زه خیار فسخ چیه تیس کالس یا فلانس کت چیه خیار فسخ تیس
 کالس تهنه آس بیع نه خریدار واجب چیه زه تهنه مدت کرن مضبوط تهنه زنگه زه کمی تهنه زیادتی تهنه آس کنه احتمال
 پس تهنه تهن منر چیه تهن خیار فسخ تهنه تهنه بیع لازم بیه چیه جاز زه شرط کرن مداه زه هرگاه بیع تهنه منر
 تل پهرت و بیع بیع نه واپس خریدار س پش آس واجب تل تهن تهن بیع پهرت دن تهنه تهن منر و ویه

موجب

حیوان

چیه

خیار عین

خیار مایه

خیار وایت

عیب

وایت

خیار عین غبن گوی زه کا ترا ه کینه چیزه کس تمه خسته زه کیه یا مل بهیه ترس تمه خسته زه لیه تفاوت آسه تیرزه تیره
تفاوت آسنه کا ترا ه عادتاً راضی گرهان هرگاه زیان زده زانان اوسنه قیمت بیع وزه شکت چیه خیار فسخ یا زه
چیه خیار تاخیر پس کا ه چیزه کینه بیع نقد نه سیه ته خریدار کر نه قبض بیع تبایع کر نه قبض بهاس بیع چیه لازم
ترن دهن تان هرگاه خریدار بن ترن دهن منزه بها ان واجب چیه بالعین زه بیع کره تسلیم ش هرگاه تر دهن گدای
ته خریدارن ائنه بها بالعین ایه زه فسخ بیع کره یا تهاده ت بحال پس چیزه جلد چیه فاسد سپنان شام تان چیه
مکبیع لازم تمه تیه چیه بالعین خیار هرگاه تمه برونه فاسد سپنه تک خیار چیه تر برونه شیم چیه خیار وایت
یم اک چیزه ایلست بوصف یا می زه برونه اوس و جهمت بیع تیه یله وچین تمه صفریا تمه نوعه زه برونه اوس
و جهمت آسنه ش و ایه زه بیع کره فسخ تیه کینه یا بیع زه چیزه بوصف یا می زه برونه اوس و جهمت کینه تمه تیه
یله وچیه زیاده آسه تمه خسته و ایه ش زه فسخ کره ستم چیه خیار عیب سه سپنه در باب علیحه بیان زان زه
خیار شرط چیه پرت عقد س منزه ثابت سواب نکاح ته وقف بیه ابراء ته طلاق بیه عتق ساقط چیه سپنان
تصرف کر نه پس هرگاه دهنوی تصرف کرن یا اکی بسنده اذنه دوشون هند خیار سپنه ساقط بیه هرگاه اکی
تصرف کره خیار سندی یوت سپنه ساقط بیه چیه خیار بمیراث تران پس هرگاه صاحب خیار مره تسدن اثن
چیه خیار بیه چیه خریدار مالک بیع سپنان بیع سیت نه خیار گذرنه بیه هرگاه بیع فسخ سپنه تمه تیه زه بیع نشه
آسه نفع حاصل گومت تر صفویه ته دوه حیوان نشه بیه میوه همه کل منزه بیه تمه سوا بیع دیه بهیرت سه نفع
چیه مال خریدار پس بیع قبض برونه تلف سپنه از مال یا بیع گو قبض تیه ته خیار گذرنه تیه گو تلف از مال خریدار گو
هرگاه دسایم خیار گو ش کسند گوزه ش چیه خیار هرگاه دهنون خیار آسه دور چیه تیه صور منزه از مال
بیع گو امار عایت حسیاط کرن چیه تیه بهتر یا ترثم باب چیه در عیب سه چیه زیادتی یا نقصان زه خلاف
مقتضای طبیعت عیب دار آسه هرگاه شرط کرن زه بیع کره میوه وصفه آسن یله نه تمه وصفه لبنه بیه خریدار
داته زه فسخ کره عیب تیه آسه سه وصف نه آسن ت پس هرگاه دهن گره بیع منزه عیباه زه عقد برونه آس
اوسمت خریدار س و ایه زه رد کرس یا ارش پس ارش چیه بهناه بهاه منزه زه نسبت چیه ت سارس بهاس
سیت تر نسبت تفاوت چیه صحیح کس قعش ته عیب دار کس قعش منزه مثلاً لباساه متن تل آخن دنیارن بازه لیه

صحیح است ده دینار عیب دار است فلان عیب پانز و دینارین بازاری دون قیمتین منزه چہ تفاوت نصف
 تجارہ پانز چہ دین منہ نصف تہ کم و نہوختہ نصف پس ارش چہ تہ آہن دینارن ہند نصف ژور دینار تہ
 کتہ یہ ارش زانہ بین صورثن منہ اما ارش چہ خبر عثن تہ لازم چہ پانہ ثمن منہ دن بلکہ زان زہ سہ تفاوت
 دیدہ کتہ منہ ہر گاہ بیل کل عیب کتہ اظہار عیب کرت محل پاچہ یا مفصل پاچہ یا زانہ خریدار عیب عقدہ وزہ
 یا کرہ خیانتین ساقط یا رسنیہ ساقط ہر گاہ خریدار تصرف کرہ رد سنیہ ساقط ارش و ایش ہر گاہ مل بہت گجاہ
 دین دوداوس بن منہ سمیرت تھو دمت شش و اتہ زہ گہ کرہ رد دومت دین سپنہ مانع تہ عیبہ مکہ رد
 کرہ من ہر گاہ عیب تبض برو نہ پیدہ سپنہ خریدار س اتہ رد کرن ارش منہ منہ چہ خلاف ہر گاہ عیب مع کس
 کیش منہ نظر ہر گزہ خریدار س و اتہ ارش یا سورمی پھیرت دن نہ عیب داری یوت پھیرت دن منہ عیبہ پانہ
 چہ درنگی جایز خریدار س و اتہ پھیرت دن برو نہ عیبہ پانہ تاخیرتے کومت اس عیب زانتیت تان جیا
 اس ساقط کومت حاضر استن حضم یا نہ بیہ چہ عیب گریز پالی قدیم بیہ حیض نہ اس شش رتن شش زمان زہ
 محل حیض اسہ بیہ بول کرن بندہ زہ شر اسنہ در جامہ پھیرت دن بندہ بسبب یوانگی تہ جذام بیہ برص
 زہ پیدہ گش از وقت عقد اکس و رہس تان تہ کتہ کینز قرنہ مکہ چہ جایز یلہ نہ تصرف کومت اس ہر گاہ
 تصرف کومت اس ارش چہ خاص پاچہ اما سنج کرن روی بیہ پیوند کرن موی بیہ نابگری عیب چہ
 اما ہر گاہ شرط کومت اسہ باکرہ اسن دور چہ جاری کرن حکم خیاری عیب شیم باب چہ در ربای معاملہ
 تہ حرام اس چہ از قرآن تہ حدیث معلوم حاصل چہ پیمان سہ مگردون چیزن منہ زہ از یک جنس اس
 یلہ اکاہ متونہ بیس کنن زیادہ است اک ہر گاہ تمینس تہ تولفس منہ اثران اس کنک بہ بیہ دان تہ
 تل بہ بیہ خر مہ بہ صفر مختلف آسنہ نیشہ از یک جنس آسنہ منہ پرن تہ زگ اس بہ تل پس کنک تہ
 اوٹ چہ از یک جنس بیہ خر مہ تہ شیرہ تک چہ الی جنس تہ کتہ انگور تہ مویز بیہ دواوم تہ زامت تہ گرس تہ کتہ
 جان تہ بچہ پرت جنک ساری و چہ چہ الی جنس بیہ گوشت گاوتہ گاوتہ چہ الی جنس گوشت گاوتہ
 تو چہ زہ جنس گوشت حیوان وحشی چہ حیوان انسی سندہ جنسہ کنک تہ و شکہ چہ بیت بایس منہ الی جنس
 دوس چہ حکم گوشت پرت چہ راہ چہ با اصل خود الی جنس دوتہ ہن تہ گوہہ تک تہ کتہ چہ تل تہ تل تک

درجارتہ رباعی معاملہ

درجارتہ رباعی معاملہ

پس جایز چینه کنن دویو چیز و منزه زه از یک جنس آسن اک تمونزه بیس اک تهنه ژر آست بعین کنن به کنگاک
 من تیکن دُون منن یا بکلم کنن به اک من کنگاک بوعده تمکس نقدی اکس منن جایز چینه رطب خرمن کنن
 بیه انگور موزیه بیه گوشت تازه گوشت قاق تیه کنه یمن به چیه اما یه نه در پیانه ته وزن اژه ربا چینه ته
 پس جایز چیه اک جامه کنن دُون جامن بیه اک تور دُون تیرن بیه اک طهول دُون طهولن کینرو چیه دُپیت لیس
 چیزاه زه در شمار بیه ربا چیه تنز جایز چیه کنن اک در هم ته اک دینار دُون دینارن ته دُون در هم تیه کنن
 اک من خرمن ته اک در هم دُون منن یا دُون در هم تیه کنه یمن به چیه بیه چینه ربا مالس ته فرزندس منز بیه چوم
 ته بندس منز بیه میان شوهر ته زوجه بیه میان سلمان ته کافر حر بی بی زه زیادتی بیه کافرس لس و تیه قول
 اقرب چیه بی زه ربا چیه ثابت میان سلمان ته ذمی ستم باب چیه در تسلیم و قبض واجب چیه بالعین پاره
 بیع کره تسلیم ته خریدارس پاره زه تسلیم ثمن کره اکره نقد میه سوا یله نه کنه اکس بیع ته بهاء منزه شرط سپن مت
 آسبه هرگاه عقدس منز اکره عده شرط سپن مت آسبه واجب چیه بیاک تسلیم کرن یعنی قبض دُون قبض دُون
 چیه در منقول مثل قماش ته متاع بیه زیری زه اتس کیت دُون حیوان منز بی زه منز لس لدن در مثل خانه ته دوکان
 بی زه خالی کرن هرگاه بیع غصب کرن ته دستی آتیه سیه پیرت تت واته خریدارس زه بیع کره فسخ یا
 کره صبر اجرت سوا هرگاه بایع بیع تسلیم کره نش پ سپنه لازم اجرت نه دیکن دهن بهتر نس بیع قبض برونه
 تلف کره مال بایع چیه سیه حاصل سپنه بیع منزه قبض برونه ته چیه مال خریدارس حاصل قبض برونه تلف
 سپنه خریدار سنگه ثمن ته حاصلی بیع هرگاه بیع مزوج سپنه بیس سیت تمه زنگه زه اک اکس نشه زانز نه جد اکت
 خریدارس واته زه شر یک سپنه یا فسخ کره هرگاه قبض برونه تلف سپنه بیع بیع منزه منزه آسبه حقه
 اک بنده به دویو چیز و منزه خریدارس واته زه بیع کره فسخ یا باقی رطه پنس حصص بهاء منزه هرگاه حصه آسته بها
 منزه دست بنده به خریدارس واته زه رو کره یا ارش بهیه احوط چینه کنن چیزاه زه تل متمت آسب ته و نه ارش
 قبض کرمت هرگاه خوراک آسب بیع تولیه سوا هرگاه کنه چیزاه سیرانه منزه ته مهره منزه ته به ته به چیه زه قبض
 آسب نه و نه کرمت صحیح چیه بیع خریدار تلف کرن چیه مثل قبض ته تلف کره نس منزه جنسی ته بایع چینه فسخ
 اما خریدار چیه منجر زه فسخ کره یا کره طلب قیمت بیع ته حسبی یله تلف کره بایع سنگه ثمن مثل باقیمت احوط

تجب
 و بیه
 و عده

در سایل سفره
تری که گد فسخ اده کره رجوع بریانع بهاء سیه تس دیو آظم باب چچه در سایل متفرقه جائی چینه
بایه تدریح معلوم آینه بی نه پاره شاع تک بصف به تثلث به هرگاه خرین مجهول کنن بی
ه اک من چیه اکس دیار س باطل چیه هرگاه معلوم مقدار راه تمیزه کنن بت من به صحیح چیه هرگاه
سفاه از خانه یا جامی صحیح چیه هرگاه وچین ت هرگاه قاشا کنن اک گزاکس دیار س ته گزگتی تمام
س معلوم صحیح چیه هرگاه زیاده کنن بی کن زده جریب چیه مثلاً اده نیره کم نخر چیه خریدار زده رذکره
سند حصه کره بهاء منزله کم هرگاه زرنیره نخر چیه بایع زده فسخ کره یا دیو ساری زمین ت بهاس هرگاه
نبراه کنه زده بت منه چیه مثلاً اده نیره تثر زرنیره مال بایع هرگاه کم نیره نخر چیه خریدار زده رذکره
سند حصه کمی بهاء منزله زده برابر چیه ت هرگاه خریدار دعو کره زده بیع چیه چین پس هرگاه پیمان یا
تس تهی آس کره قبول کرن بایع با سوگند هرگاه تس و رای ته آس تهندی قول کرن قبول با سوگند هرگاه
س سلم کنه جایه سیه به جایه منگایه بیع تک یا قیمت واجب چینه دن ته تیه کنه چیه قرض هرگاه قرض منگایه
بایت تمه جایه زانزده الزام کرت هرگاه مال غصب طلب کره واجب چیه بر غاصب دن مثل یا قیمت
س هرگاه کنه مبلغس اکس ته تعیین نقد کره طلایه فقره منزله لازم سینه ته شرک نقد هرگاه تک نقد
سند و آس نقد غالب چیه لازم هرگاه برابر آس بیع چیه باطل هرگاه تعیین کر نه هرگاه اختلاف کرن
در قدر بهاء قول بایع چیه معتبر با سوگند هرگاه قماش موجود آس قول خریدار چیه معتبر با سوگند هرگاه تلف
تومت آس هرگاه اختلاف کرن در تاخیرش یا در قدر و عده یا بت منزله شرط چیه پس بت بایع نهاده
بر بیع رسن یا در شرط ضمان قول بایع چیه معتبر با سوگند هرگاه دیو کنی سیه بندس خریدار دیو کل سیم خرین میلی
زده فسخ کرم بیع در مجلس سیه بیاک آس ته مکر قبول کرن تهندی قول نه دعوای صحیح کران چیه با سوگند
بیع مینخ ته توینخ مزور چیه بایع پش بهاس صرافانی کیره ته توینخ مزور چیه خریدار پش اجرت دلال
تس اکس پش زده امر کرن تس دلال چیه بایع معتبر تهندی قول بت منزله تقصیر کرن نه یا تقصیر قیمت کوتاه
چیه هرگاه دلال کنه بایع سنده طرفه کل سیه خریدار زده سنده طرفه کنه پنخ مزور چیه بایع کل پنخ مزور چیه بایع
خریدار نوم باب چچه در شفعت منزله فصل اول چیه در شرایط هرگاه دیو شرک یو منزله اکاه حصین

شرکیس
پینه

بغیر شرک کینه پس واته زه ت رت گنن آتھ شرطه اول پی زه شرک است آتھ دیو خ
شرکاه دیو منزله حصه منزله کنیز آه کنه تن پس شرکیس واته زه شفقه رتھ سور ی بیع هرگاه منزله
تدن وارث واته زه شفقه کنن طلب هرگاه کنو آتھ شفقه نشه گذره باقی وارث واته سور ی بیع
دویم پی زه حصه سینیج سیت فقل پس هرگاه فقل سینه بیه کنه تملیکه سیت یا سینه کنه عقد و سینه
نه است شفقه چینه توسیج پی زه بیع آسینه غیر منقول مثل گره تباعه زمین پس شفقه چینه ت غیر
آسینه مثل حیوانات ته آلات بیه اسباب تماع شفقه چینه کلن از زمینچه تحیره میون منزله پس پی آس
ثو دمی زه صحیح آسینه با گرن ته پس شفقه چینه ت چیز منزه با گرن چینه صحیح مثل خام ته گره سینه
تنگ و ته هرگاه و ته نه با گرن صحیح آسینه تملکس آسینه ضرر شفقه چینه ت منزله از قوی زه
آسینه شاع جزوس منزله هرگاه با گرت کنه شفقه چینه اما هرگاه در هر یاراه یا آبخانه شرک است آسینه
شفقه تملکس منزله با گرت چینه تملکس آسینه شاع پی زه شفقه یعنی پس شفقه را ده قادر بر به
پس هرگاه عاجز آسینه تملکس یا مطلق کرد یا زه شفقه سینه باطل هرگاه دعوی کرده زه بهاء چیم غایب
ترن دهن پس هرگاه حاضر کنه شفقه گره باطل هرگاه دپه زه بهاء چیم پس شهرس نهلت و پس
تان بیه ترن دهن تان زه خریدار واته ضرر مستم پی زه فی الحال گره شفقه طلب پس هرگاه
کره قادر است شفقه سینه باطل هرگاه اجمال کرده کنه عذر ته کنه کاسه وکیل کرت یا او سینه عالم
سپن مت یا کره گمان زه بهاء چیم یا کره گمان زه بهاء چیم نقد معین یا جنس معین شفقه سینه باطل
اکاه مجوس آسینه کنه حق بابت سه ادا کرده پس آسینه عاجز معذور چینه هرگاه عاجز آسینه شفقه چینه ساقط
ته شرع چینه حذو ریه ولی اجمال کره مصلحتیوا هرگاه مصلحت بابت اجمال کره شفقه سینه ساقط هرگاه
آسینه حاضر سینه ته بیه کاتراه وکیل کرده پس ته حاضر سینه مدته آه پته تن واته زه شفقه را ده گواه
رمت آسینه بطلب شفقه بابت جلد کن یا عاده حخته زیاده بیه نماز ترک کرن وقت ته بیه سینه
ترک کرن اقسام پی زه شفقه آسینه سلمان یله شفقه را ده سلمان سینه پارس نشه پس شفقه چینه
ذمی ته آسینه بر سلمان استباراه چینه پارس سلمان تن کافرس چینه بر ذمی دویم فصل چینه در احکام شفقه

غایب
چینه
شرک

شفع چیه بیعت بیع رهنس حد ارا از وقت بیع هرگاه با بیع خیار آسبه مرغی نهادن فسخ نگین سه خیار گذرت ر
 بیه پزه زه تمام بیع رنه یا تراوه تمام بیه رنه تمام بهاس کینترن قیمتین برابرته آسبه ته خریدار آسبه زره نشه گذرت
 حیل یاپت بیت شفعه ساقط سپینه هرگاه چیزا زه شفعه چیه ت منرت چیزس سیت زه شفعه چیه ت منرت کینه
 اکی بیع شفعه نیه تی زه شفعه چیه ت منرت بهاس منزه تیس زه ت برابر چیه پس هرگاه بهاس مثل آسبه شفعه ویه
 مثل نه ویه قیمت بهاس زه آسبه عقد که دهبه اما شفعه ثابت آس ت صورت منرت زه من آسبه قیمتی از شکل
 چینه خالی هرگاه بیع فسخ کرن شفعه سپینه باطل هرگاه مشتری کینه ت شفعه چیه منرت زه از مشتری اول گره
 طلب یاد ویم شفع سپینه مالک دین پی زه رنم یا مالک پیش یا تسلیم کرنه من

یدی زن مشتری راضی آسبه زه من آسبه ذمه من واجب چینه بر مشتری بیع دن بیت تان من بعضا نه
 بیت تان من بعضا نه هرگاه من بوجل آسبه شفعین اینه زه فی الحال رنه من بوجل پس هرگاه شفعه غنی آسبه
 ضامن دیه هرگاه زمین نفع زانته بیت زراعت که من واته تاخیر مطالبه کرن تا وقت درو هرگاه مشتری
 زمین کل دوه پزه زه پانه کده هرگاه کده نه شفعین اینه زه کده ته آس ته بیه شفعه چیه میراث گرthan مالک
 پا لحه جایز چیه زه مصداق کینه چیزه هرگاه شفعه نصیب پن کینه شفعه تسند سپینه ساقط یته کینه سپینه ساقط گره
 ته تراون ترک کره عالم است بیع عذره سو آشفعه نشه گذر بیع برونه فسخ سیت ته ابطال بیع کرنه سیت

چینه شفعه باطل سپنان هرگاه مشتری ته شفعه اختلاف کرن در تدرش قبول کرن ته معتبران
 قول مشتری یا سوگند و الله اعلم **باب بیعت صدقه بیه سگنی ته عمری ته وقت**
 باب اول چیه در بیه شرط چیه عقدت معا طاه ته چیه کافی عقد چیه ایجاب ته قبول ایجاب گویتی زه بیه
 بخشم زه یا بیه تیرم زه یا مالک کر مکیت یاد تم زه قبول گویی زه دیه مالک پیش یا قبول کریم یا بیت
 چیه شرط چیه بیه قبض وایبیه سنده اونه در مجلس عقد ته آسبه پس هرگاه منو منزه اکاه مره قبض کرنه برو منته
 سپینه باطل اذن قبض و نه پته ته بیه هرگاه کانه چیزا نه بخشه زه اتس منرت چیه من احتیاج چینه بیه اذن
 دنا ته قبضه کره مک برو منم تبض چیه کافی بیه چیه شرط وایب ته متبب د نوبی بالغ آس بیه عاقل بیه جائ
 آس در مال من تصرف کرن شرعا ویتس واته بیه قبول کرن ته قبض ت کرن شرنده طرفه غبطه است هرگاه

۳۸
ولی من مال شریس بخشه قبضک احتیاج چینه یانه کره ایجاب نه قبول هرگاه دین بخشش زه پزه تن نمک و
فایده ابرادیه دور چینه حاجت قبول آس هرگاه دین بخشش قولاه چینه صحیح چینه کیشو چینه و دیت بقبض سپنه
لازم یه قول چینه اقوی بیه چینه جایز نه مشاع نصف خانه به تقبض کرن ت شریک سنده چینه درست
هرگاه مشتب شرکیس وکیل کره قبض کره نس درست چینه هرگاه شرکیس وکیل سپینه ته اذن ویه نه حاکم کره مینا
نصب یه ساری کره تقبض اکر قبض امانه پس نصف مشتب سنده بایست جایز چینه از نه رجوع کرن
قبض برونه ته ته چینه جایز چینه رجوع از نه فرزند باجماع یه کنه بین نسبی خویش بنده به نه نشه در زوج ته زوج
چینه اقوی نه پھیرن بیه از نه بیگانه یله ته بین عوض آسه دیت یات مشتب شرکیس تصرف کره مشتب بین چینه
جایز اما تصرف کرن مثل سواری مرکب بیه بین در خانه ته ولن جامه مانع رجوع آس چینه معلوم بیه چینه
بی زه مشتب مرن چینه مانع رجوع هرگاه در نه شرط بین مشتب عوض نه مشتب گوشت مشتب چینه خیریت
منزله عوض ویه یکره به رد هرگاه مشتب گوشت آس نه یه خوش گز نه مشتب ته ویه پس هرگاه واجب
ت عوض سپینه مخیر چینه مشتب زه به کره رد یا مثل تمک ویه هرگاه مشتب عوض ویه واجب کره رجوع
به نه پس هرگاه تلف گوشت آسه یا اس نقصان پیده کره مشتب چینه ضامن ت یه کنه چینه حال
پرت بهنگ زه کره امت آسه کنه حاجت بایست مثل گذاردن متهی ته نکاح ترا و دن به یه ویه عادت سنده
آس نه اقوی چینه بی زه به کره ب عقد چینه کافی هرگاه واجب کره رجوع ته به زه در موهوب آسه عیاه پیده
گوشت ارش چینه بر مشتب مگر در نه معوضه حاصلی به چینه دوه ته رصوبه مال مشتب یه کنه چینه
زه اولادن کره بخش برابر گبر آستن یا کور مکره چینه کیشن زیاده دن هرگاه واجب کنه به به کره هرگاه
به نه لازمی آسه بی چینه باطل هرگاه لازمی آسه یا فاسد آسه بی چینه صحیح دویم باب چینه و صدقه شرط
چینه ت منزایجاب ته قبول به نیت قرینه به تبض کرن مالک سنده اذن به ته زه شرایط بین تمام جایز
رجوع ت منزاصل از خویش و بیگانه تصرف کره استنس یا نه صدقه پنهانی چینه افضل نن راوت نه
خسته مگر یله ته زده آسه زه تارک صدقه چینه اما صدقه واجب پس سمن کرن چینه افضل صدقه من
زکاثر اندره حرام چینه برنی هاشم مگر یله صدقه دهنده آسه تنوی منزله یا تن آسه ضرورت ته احتیاج مباح

چھ تین پٹ صدقہ سنت تہ واجب غیر زکوٰۃ تاکید چھ صدقہ سنت دن نماہ رمضان ہمایین پٹ
صدقہ کرن چھ بہتر بگائن ہندہ حقہ جائز چھ صدقہ برقی کرن بگائے تے آسہ بیہ بر مخالف مگر رہا
مکروہ چھ زہ صدقہ دیہ سوئی ل مگر لیہ صبراء آسہ اوست تہ عیالہ آسہ تہ کنہ چھ زہ یس گاہ عیالہ
بایت محتاج آسہ سنت چھنت صدقہ کرن ترم باب چھ و سکنی تہ شہہ تک زہ عمری تہ برقی چھ بیہ
جس غرض چھ تہ منزہ مسلط کرن کوثر اہ کنہ چیس نفع ملنس پٹ چارہ چھنت منز از ایجاب تہ قبول
بیہ قبض تھئی زہ ساکن کر تک شہہ تہ جایہ منز عمرہ چھنیہ یا مینیہ یا کس و ہس یا بی زہ شہہ کت چھت گرس
منز ہن یوت کال باقی آسک شہہ یا زندہ آسک شہہ یا باقی آسہ بیہ یا زندہ آسہ بیہ یا مدت یکسال یس گاہ
بیہ عمر قید کرنہ بیہ تہ چھ عمری وہان ہر گاہ قید کرنہ بیہ مدتہ اکہ سیت تہ چھ برقی وہان ہر گاہ بیہ مدتہ
قید کرنہ بیہ تہ تہ چھ سکنی وہان بعد قبول قبض سپنہ لازم پس ہر گاہ مدتہ تہ عمرہ معین گوشت چھنت مالک
واتہ بیرون کرن سہ یلہ شہہ ہر گاہ معین گوشت چھ مدتہ تہ عمرہ جائز چھنت مالک قبض آست بیرون کرن سہ
سہ مدت یا سہ عمر گذرنہ برو نہ پس ہر گاہ قید کرنہ امت آسہ مدتہ اکہ سیت یا مالکہ منزہ عمرہ سیت تہ ساکن
کرہ وفات تسدن وارثن کت چھ مسکن تا آخر مدت یا عمر مالک ہر گاہ قید کرنہ امت آسہ ساکن منزہ
عمرہ سیت یا مدتہ اکہ تہ مالک مرہ وارثن تسدن و اتہ ساکن بیرون کرن مرہ برو نہ یا مدت سورہ
برونہ اودہ یلہ ساکن مرہ تسدن وارثن و اتہ ہن تہ ساکنس و اتہ زہ پانہ بیہ تہ باہل تہ عیال بیہ عیال
یہ وزہ معین ہن مت آسہ ساکنی یوت ہن شہہ و اتہ زہ بیس ہباوہ مگر مالکہ سندہ اذ نہ واجب چھ
تقسیم موینزہ کانسہ اکس پٹ جائز چھنت منع کرن تہ چیس زہ ضرر کرنہ یس چیزہ صحیح چھ وقف کرن
صحیح چھ عمری دن سہ ازودہ تہ زمین بیہ حیوان تہ یہ تہ سوا چھ جائز چھ حبس کرن گرہ تہ وونٹ دراہ
خدا ایتھاسے بیہ بندہ خد شہہ منز مسجدہ اکہ ہندس یا مشہدہ اکہ کس لازم سپنہ عقدہ تہ از ملک مالک
نیر نہ نبر ہر گاہ کاثر اہ حبس کرہ چیزہ شخص پٹ تہ مدتہ کرہ معین لازم سپنہ تہ مدتہ پتہ و اتہ باگشت
شہہ یا تسدن وارثن ہر گاہ مدتہ معین کرنہ شہہ و اتہ زہ رجوع کرہ یلہ خوش کرس زورم باب چھ و وقت
تہ منز چھ زہ فضل اقل چھ و شرط تم چھ آٹھ اقل عقدہ چھ ایجاب تھئی زہ دیہ وقف کرہ

نہیں

نہیں

یا حبس کرم بیه صدقه کرم قرینا است زه دلالت کرده بر وقف بیه قبول می لفظه زه دلالت کرده بر قبول بیه
 آیه تساکس پ زه ممکن آیه تسبول کردن معتبر چه قبول از طرف نابالغ ته دیوانه غبطه است متن کت اما وقف
 کرده نس منزه فقره مساکین ته یه متن به چه بیه بر ساجده مشاهد ته یه متن به چه شرط چه قبول
 احوط چه قبول حاکم شرع ته کنه چه نیت قرینه شرط و یحیی زه واقف آیه بالغ ته عاقل بیه آیه
 تصرف جایز اختلاف چه وقف کرده نس منزه و هر شر زه تمیز دار آیه مثل صدقه وقف مرض چه از تمام کرده
 مطلقا بنا بر اقوی تقسیم بی زه موقوف یعنی ت وقف کردن عین عین آیه بیه ملک واقف بیه آیه صحیح نفع
 متن ت باقی است پس صحیح چه منفعت وقف کردن بهن به در خانه ته خدمت کردن به بنده بیه وقف
 دین بیه بنده بند و منزه وقف کردن تعیین سوا بیه وقف بینه ملک اجازت دیه بیه وقف کردن جزایه
 زه نفع آیه بیه وقف کردن چیره زه نفع ثلاث سوره ثلثش ته سیوه به بیه یه متن به چه شرط چه زه موقوف
 آیه باقی همیشه پس صحیح چه وقف بنده ته جامه صحیح چه وقف مشاع یه عین آیه ژور و هر چه بی زه دایمی
 پس هرگاه قید کرس مدت آیه است سیه چه جس ته باطل سینه مدت سوره هرگاه وقف کرده کاسنه پ زه
 اکثر چه منقرض سپان پزه زه جاری آیه تس پ پس هرگاه نابود گشته نیش و چه ویت زه نه منقرض سینه
 ته واته وقف پیرت واقف یا تسدن وارثن کیش و چه ویت موقوف علیه تسدن وارثن واته کیش و
 چه ویت زه در وجه بر کردن صرف ت پانز قری بی زه اویران آیه کنه شرط شیم واقف منده اذ
 پس هرگاه واقف قبض و نه مره وقف چه باطل هرگاه بنین نابالغ شرین پ وقف کرده زه قبض چه قبض
 ته کنه چه جد ته وصی وقف بر جهات عامه کرده نس منزه کرده حاکم شرع قبض وقف کرده نس منزه فقره تیه
 متن به چه حاکم کرده نصب قیمازه تبض کرده ت پس هرگاه پانه واقف قیم نصب کرده جایز چه تبض
 منزه چه اذن حاکم شرط هرگاه وقفه بایت متولی ته ناظر شرعی آیه مکی کرده تبض بی اذن حاکم قبض
 چه سجد تر نماز مقبرس منزه کن میت هرگاه مین منزه حاکم قبض کرده کافی چه ستم بی زه بنین پان
 تها و نه ت منزه پس هرگاه وقف کرده بنین پان پ یا شرط کرده زه قرض تسدن کردن ادا تیه منزه یا معاش
 ادا تیه منزه باطل چه هرگاه وقف کرده که اذ قوس پان آیه تیه منزه مثل سادات ته علماء یا فقراء

چند آیه
 سوره سب

پانته آیه سید یا عالم یا فقیر محل اشکال چه زه شرک سینه تن سه او کدلس ته کاروان سرائینز
 بیه مدرس ته رباطس نمر بیه تین به چه دو چینه تن شرک آسن هرگاه تمه ته عالم یا فقیر سینه قواه آیه
 تنس شرک آسن هرگاه شرط کره زه باشن تنس حصه دن تمه نمره صحیح چه اوی زه به چه حضرت
 رسولن صلی الله علیه وآله وسلم شرط کرمت وقف کره بن نمر حضرت فاطمه علیها السلام الهضری
 زه موقوف علیه آیه موجوده معین بیه آیه درست مالک سینه سه ته وقف کرن تس پش پس هرگاه وقف
 کره بے موقوف علیه ویه وقف چه مصرف کره معین باطل چه تیه کنه هرگاه وقف کره بر ولد زید زه تیه
 زوه در ابتدای وقف اما هرگاه وقف کره بر اولاد موجود تیه تس پش زه موجود سینه صحیح چه وقف
 کرن به بر زید ته اولاد ته اولاد اودیت تان تعاقب کرن تیه کنه چه قبول ته قبض شرط بطن اولس
 خاص باچه تیه کنه چه باطل هرگاه وقف کره ت چیرس پش زه مالک زاننه سینه کره ته سنگ به
 بیه مثل ملک یا دیو اما بر مساجد ته شاهد چه وقف صحیح تکیا زه در اصل چه وقف بر مسلمان مخصوص تنبر
 کنه مضحک و بایت تیه کنه چه باطل هرگاه وقف کره بر غیر معین یقی زه وقف کره مردس اکس پش از
 بنی آدم یا اکس پش یو دیو زو منز یا اکس پش دیو شهید و منز به تعیین شرط چنه زه منخر آسن تکیا
 جایز چه وقف فقیرن پش بیه بر ساکین ته بر مسلمین بیه چه وقف باطل زما کارن پش بیه بر محاربان
 بیه بر کتابت توریته ته بخیل بیه بر عمارت کلیسا ته آتشکده هرگاه وقفی وقف کره صحیح چه بیه هرگاه بر قوم
 عاصی وقف کره قصد آسنه تن رعایت کرن بحصیت درست چه واجب چه پیروی شرط و وقف
 کرن هرگاه جایز آیه پس هرگاه شرط کره تولیت پننه بابت یا بند بابت صحیح چه هرگاه شرط کره تولیت
 چه زیدس ثابت سینه تولیت تنس مقرر سینه مغرول شرط چه دستولی عدالت پس هرگاه فاسق سینه
 مغرول کره هرگاه شرط تولیت کره موقوف علیه نمر چه تولیت در جهات عامه چه حاکم هرگاه شرط
 کره منز آسن فرزنده زه زوه با موقوف علیهم درست چه تیه کنه هرگاه صفاه شرط کره براس موقوف علیهم
 مثل فقره علم بیه فقه یا تفاوت تنس نمر در ضیاب لازم چه تیه کنه هرگاه شرط کره زه اجاره دن نه مغرولس
 یا اگر وره زیادس دن نه اجاره یا پی زه اجاره دن نه بیت تان مدت اجاره اول گذره یا تسلیم کرن تیه

اجرت قبض کردن بیهیئت به چه هرگاه شرط کرده زه کنه یا بنشیند به خوش کرس بیهیئت به چه باطل چه
هرگاه مسلمان وقف کرده فقیرن پٹ و ایت مسلمان بندن فقیرن هرگاه کافر وقف کرده و ایت تهنده ملت کن
فقیرن هرگاه وقف کرده مسلمان پٹ تهنده ی بایت آسہ زه نماز کران چہ بلس کن غالبوتہ خارجہ سوا سوا سوا
سوا اگر بلیہ واقف آسہ تموی منزہ کثیر و چہ محبتہ تہ جبریتہ مسلمانو منزہ نبر کثمت داخل چہ مسلمانن منزہ طفل
دیوانہ زه در حکم اسلام آسن وقف چہ بر مؤمنان تہ امامیہ شیعیہ ثنی کت زه قابل چہ بہن امامن بندن
امام آسن تہ تهنده مس معصوم آسن کثیر و چہ و پٹ زه شرط چہ زه گناہان کبیر و نشہ کرن جتناب زیدہ چہ
سی زه قابل آسہ سندس امام آسن یاسی زه تند و اولاد و منزہ آسہ ماسمی چہ تہی زه از اولاد ہاشم آسن
مال سندہ طرفہ طالبین چہ تہی زه از اولاد ابیطالب آسن علوین چہ تہی زه از اولاد امیر المومنین علیہ
السلام آسن مال سندہ طرفہ مردہ زمانہ چہ برابریت تان زیادتی تہا و مثر آسہ کانسہ متن منزہ جیران یعنی
ہمسایہ دین لٹ زه عرفا چہ ہمسایہ دیان کینہ چہ و مان سی چہ ہمسایہ زه پہلوی خانہ واقف آسہ رجن
ذعن تان کینہ چہ و مان تا پهل خانہ وقف بر اقرب واقف چہ سی زه اولی میراث آسہ سبیل آسہ چہ رجن
زه موجب تقرب بخدا آسہ کثیر و چہ و پٹ زه جہاد چہ سبیل الثواب چہ فقراتہ مساکین ابتدا کرت خوشبو
پٹ سبیل خیر چہ فقراتہ مساکین ابن سبیل تہ غارمون تہ مکاتبون بیه فقہاتہ مجتہدین یاسی زه حاصل کرت
چہس از علم پاره متفقین چہ طالبان علمیت تان در تحصیل چہ هرگاه بر مصلحت وقف کرہ پس رسم تہ اثر تہ
مصلحتہ ہند کرہ باطل صرف کرت در وجوہ بر مثلاً وقف کرن گامہ اکہ چہ مسجد پٹ سہ گامہ مسجد روزہ
ویران تہ بیکار کرہ وقف تک کرن در وجوہ بر صرف هرگاه مسجد یا دہ خراب کرہ عرصہ مسجد سپنہ ملک وقف
هرگاه مدرسہ وقف کرن معین طایفہ اکہ یا معین علم بایت زه مباح آسہ لازم سپنہ یتہ کنہ چہ جائز مخصوص
کرن مقبرہ قوس اکس اما مخصوص کرن مسجد قوس اکس پس اقوی چہ زه جائز چہ دوم فصل چہ در حکام
وقف یدہ وقف تمام سپنہ واقف منزہ ملک منزہ نیرہ تہ جائز چہ تہس پھرن تہ نشہ کانسہ حاکم وقف
آسن تہ حکم کرت آستن یا نہ پس هرگاه وقف بر معین آسہ ملک موقوف علیہ سپنہ کثیر و چہ و پٹ باقی
روزہ بر ملک واقف هرگاه بر جہت عامہ آسہ اقرب چہ پی زه ملک خدا تعالی چہ تجاہ زه ملک مسجد رہا

و حکم وقف

مسجد خیر
الطیباتی
العالی

کمنه است اما حاصلی که منافع وقف بلا خلاف چیه ملک موقوف علیه هرگاه وقف کرده غلامان او را کرس آزاد
 آزادی چیه باطل تیه کنه چیه باطل هرگاه موقوف علیه آزاد کرس و پوتی ملک تشنه چیه اوی زه بین هند حق سپنه
 باطل نفقه بعد موقوف چیه بر موقوف علیه کسب تشنه چیه تعلق موقوف علیه هرگاه وقف کرده فقیرن پش صر
 سپنه بر جماعتی زه ت شهرس منز آسبه حاضر واجب چیه سارنی واثن جایز چیه موقوف علیهس و طلی کرن
 کینز موقوفش تس پ سپنه لازم عوض بضع منزله ته ارقمیت ولد شرکین بنده حصه هرگاه شرکای آسبه
 حد چیه تس پ ولد چیه دنون صورتن منز آزاد جایز چیه زوج کینز مذکور مهر چیه مال موقوف علیه موجود
 جایز چیه کنش وقف مگر یکه کھوثره خراب گره نس یا خلاف کرده نس پ وقف چیه تیه زنگه زه کار و اتیه فبا
 کینز و چیه دیمت یله موقوف علیهس احتیاج سخت آسبه جایز چیه کنش جایز چیه تغیر شرط واقف یله ممکن
 آسبه هرگاه وقف کرده بر اولاد اولاد خود اولاد گبرن بنده ته کورن هند مرد ته زنانه چیه برابر یله کانسبه کز زیاد
 تقاوه هرگاه دپیس مسکن منسوب آسبه اولاد کورن هند آسن نه داخل هرگاه و پیه وقف کرم بر اولاد خود چیه
 اولاد اولاد مخصوص چیه دنون طایفن اولاد اولاد اولاد چیه داخل هرگاه خانه موقوف خراب گره عرصه
 تمک نیرنه وقف منز هرگاه بطین اول با جاره دن ته اده گنه رن تم اجاره سپنه باطل هرگاه متولی اجاره و
 وقفی مصلحت بابت تشنه مرنه ته موقوف علیهس مرنه گزیننه باطل هرگاه اجارس منز غبنه آسبه نسخ کرده هرگاه
 عقده تیه زیاده کرن غبنه سوا فسخ چیه **کتاب دین** ته توابع تمک اما دین پس ت منز چیه اک
 مقدمه ته اک مقصد اما مقدمه وین گو قرض قرض رثن چیه کرده مگر یله حاجتگاه آسبس قرض دن
 چیه سنت حق تعالیان چیه در قرآن تیه بابت ترغیب کرمت زه و احسنوا لان الله یحب المحسنین یخ
 غلبی کرد اک اکس ته مدد کرو بدستی که خدا چیه دوست تھاوان بیکو کارن قرض ذک ثواب چیه زر صدقه
 خسته سپنیرن صلی الله علیه و آله و سلم چیه فرمودست زه صدقه ذک ثواب چیه که پیه دهن تان قرض ذک
 ثواب چیه اردن تان واجب چیه قرض رثن و نس زه نیت هویره سخ کرده اوی زه منقول چیه از ائمه علیهم السلام
 زه یله قرض رثن ته هویره سخ نیت کرنه تھتی چیه زه شور کر مرچیس مقصد معتبر چیه در دین عقد یعنی ایجا
 ته قبول معاطات تیه چیه کافی ایجاب چیه بی زه قرض ده دپیه و زم دتمه یه زه یا لفظاه بیاک زه یت معنی

وقف چیه

وقف بر اولاد اولاد
 اولاد اولاد چیه داخل هرگاه
 وقف کرم بر اولاد خود

تیه بابت

یستند منزه بفهم سبھی زه میهنه تل نفع یات منکر تصرف قبول چیه بی زه و زم رن و ول ویه قبول
کرم یا نظیر ایک سبھی زه نوم ته راضی گوس هرگاه به دینه ته مال نیه ت منکره تصرف کافی چیه هرگاه شرط
کره زه یس لاه نیه ته زیادت یه هورقت عقد چینه دست تصرف چینه ت مال منکر جائز هرگاه عقد و زه زیاده
کره شرط اما رن و ول هوره هورنه و زه زیادت یه جائز چیه یس چیزه زه مضبوطه معین چیه سپان بیان
کره اوصاف تک روا چیه قرض تک یس مال قرض کرن یا چیه مثلی یا قیمتی مثلی گوسی زه نام تک
کس تکس ته زیاده تکس زه و نت مثلی حوته گندم ته تمه سوا قیمتی چیه مثلی جامه ته کمان یس مال
قرض هرگاه مثلی چیه لازم چیه قرض نوال یس مثلی تک هورن هرگاه قیمتی چیه لازم چیه قیمت تک هورن
یعنی به لیه رننگه وقت لازم چیه بی رن ته تی دیه پیرت باقی ته آسه قرض رن و ول سپنت مال
مال عقد هیت قرض یا چیه حال یا مؤجل حال چیه تی زه قرض دنه و الیس یله خوش کره بازگشت
مؤجل چیه سسی زه هوره یس آس و عده کانه وقت تمه وقت برونه زه زه هورن طلب کرت یس قرض
حال چیه مؤجل سپنه مگر شرط کره و عقد لازم مانده سبھی زه دیه کنم به چیزه فلان مبلغ یی شرطه زه فلان مبلغ کره
دییه رته ادایمی و زه سپنه قرض مؤجل که زه برونه زه زه هورن طلب کرت یله قرض دار یما کره زه مزک
نشانه آس قرض بابت کره وصیت پننه ماله منزه کره جدات یله قرض و ول مره مال قرض دن تنندن
وارن بصیرت یا نش زه تم دین یله وارث معلوم سپن نه مال قرض دن صدقه میت سنده بابت جائز چیه
زه قرض بابت یا عوض قرض چیزه رن زه دین آسه شراب ته مانند شراب کمت ت تفسیر ذمی به در
کتاب جزیه هرگاه دن رن یا اثر برن کینه قرض آسه دن رن یا اثر برن نشه قرض و ال با کرن پانوان ته کنه
زه قرض کنند گواکس سیه منزه میس سیه منزه روا چیه تقسیم ته منزه ته نوشته وصول سپنه شرک چیه
قرض و ال منزه یه فوت سپنه پرت اکس سپنه پننه حصه فوت هرگاه کانه قرضه کانه نشه آسه ته میس کنه
تیکس ته خته لازم چیه قرضه یس زه یه دن چیه سوری دن س اکس زه مل تن بقیل اکثر علماء هرگاه
کانه قرضه اکس نشه آسه میس سیه نشه روا چیه اک قرض میس سیه کنن روا چیه میس مال کنن
تسی زه دن چیه یا میس یی شرطه زه س قرض آسه حال مال کر سیه مؤجل هرگاه کانه قرضه کانه سیه

تس تبه چیه تتهی حقه تس نشه دُنون نشه پن تم زه حق کانسه واتنه پس نشه ژا دُن تبه هرگاه تم زه حق اک کس
 به آسن نه می کن زه اک چیه نقره بیاک گندم اک اسنده رضاه سپن ساقط هرگاه سه شخص زه هورن گنن
 کینه جنس دیه تم عوض بے تعیین قیمت حساب کرن تبه دیکه قیمت زه دُن قرض مؤجل چیه حال سپان مرنه
 تس اکسند زه هورن چس نه مرنه تس اکسند زه قرض گرشس دُن دیه تسند زه ماره آسه گوشت بعدیا خطا
 تسند مالک حکم چس قرض ته وصیت تسن کرن تبه منز ادا هرگاه پنس غلامس رخصت دیه زه وزم ژا تس
 پٹ چیه لازم تبه کره ادا هرگاه مرنه تبه قرضدار تس مالا زه پٹ کن روزه تس تن قرضدارن ته غلام سندن
 قرضدارن دن باگرت هرگاه غلامس رخصت دیه تجارت ته خرید ته فروخت کره تس نه وزم ژا تس ته غلام
 وزم ته تلف سپنه سه قرض چیه غلامس ته بیه آزاد سپنه ته هوره ته غلام کره در خرید ته فروخت ته کنه زقار
 زه رخصت دونه آنت چس هرگاه رخصت در خریدن دیس نقده تسبیه بیان کره سوا نقدس بهیه هرگاه رخصت
 به تسبیه تس تس قیمت برخواجه لازم زه ادا کره هرگاه خواجه نه به غلامس تسند وزم ژا تس چیه صاحب الس
 چیه اختیار هرگاه خوش کرس خواجس بهیه پھیرت هرگاه خوش کرس غلامس آزاد سپنت اما توابع دین
 چیه شہ باب باب اول چیه در رهن تس منز چیه اک مقدمه ته زه فصل به خاتمہ مقدمہ ران زه
 رهن چیه دلالت ثبات ته دوام بهی پس در شرع چیه مالا زه کران چیه وثیقہ دین عقد مخصوص سیت
 ادا کرن قرض تی منز بیه شکل سپنه پھیرت رهن ته تس اکس نشه زه لازم چس هورن ته پانه عقدس ته چیه
 تسالس چیه مرون ته دیان رهن چیه عقداہ مشروع در سفره حضرت زینب علیہ السلام چیه مروی
 زه زه رهن تھاون بهو دیس رهن فصل اول چیه در عقد ته ارکان عقد چیه ژا اول صیغه لابد چیه تس منز ادا
 تبه کنه زه دیه قرضدار رهن تھووم ژه به برسلان دین یا تس یعنی آسه به قبول تبه کنه زه قرض وقل نه
 قبول کرم یا تس به به کینه بیه دونه عاجز آسه اشارہ چیه کافی هرگاه تم منز به معنی نفیم به اقوی چیه زه قبض چیه
 شرط ملی دوام تبض چیه لازم عقد رهن چیه لازم تسند طرفه زه رهن چیه تھاوان یس گرو چیه رمان لازم چیه
 تسند طرفه زان زه بازگشت دیس دویم چیه محل شرط چیه زه عین آسه تبه زنگه زه بنه تبض کرن تس
 صحیح آسا لک سپن تس ته جایز آسه کنن ته پس جایز چیه گرو تھاوان دین ته منفعت مثل شستن در خانه به خد

غلام بیہ بند تہاؤن ملک غیر مالکہ شدہ اذنیہ سوا بیہ گرو تھاؤن وقف تہ شراب تہ خشرات بیہ سلمان بندہ بیہ
 مصحف کافرس توہم چہ دین بعید چہنہ جواز مہن بر عین تھی زہ چیزاہ نیہ بعاریت بیاک چیزاہ تہاؤہ
 مہن تہ تہیت منز چہنہ شرط اول بی زہ دین آسہ ثابت گرو تھاؤہ ولسن نشہ پس درست چہنہ مہن تہ تہ
 پٹ زہ میہ تہ تہ تہ یا تہ چیز کس ہا پس پٹ زہ میہ تہ تہ تہ ہر گاہ دین ثابت آسہ اما لازم آسہ مہن چہ تہ تہ تہ
 روا مہن بر بہا ہی بیع ہہ در ایام خیار بیہ بر مال کتابت یعنی یہ مقرر آسہ گوشت زہ بندہ دیہ خواجہ تہ ازا
 سپنہ تہ کنہ تفصیل تک بیہ ہر گاہ عقد کتابت فسخ کرہ اوی زہ زاننہ مال کتابت دت مہن سپنہ مال
 دویم شرط چہ بی زہ سہ دین زانزہ مرہون نشہ تحصیل کرت پس ہر گاہ کوثر اہ کنہ خدمتہ بابت پٹن پان
 اجارہ دیہ تہ خدمت پٹ گرو تھاؤن چہنہ روا ہر گاہ چیزاہ گرو آسہ کنہ دین بابت جائز چہنہ گرو تھاؤن بیہ
 دین بابت زہ و دہ چہ متعاقدان یعنی راہن تہ مہن یعنی مہن تہاؤن وول تہ مہن ٹن وول شرط چہنہ
 بالغ تہ عاقل تہ جائز التصرّف آسن پس اکس زہ ولایت بر مال طفل آسہ جائز چہن زہ مال تسند تہاؤہ مہن
 یا تسندس مالس پٹ بیہ مہن ہر گاہ مصلحت آسہ جائز چہنہ زہ مال طفل کنہ سلف تہ نیہ یا قرض پاٹھ
 دیہ بیس مگر لیہ صرفہ تہ نفع آسہ یا ضرورت بیہ مثل خوف غارت پس میہ وزہ زانزہ مال طفل و زہ دت یہ
 قرض دین کیشراہ مہن ہر گاہ گرو ورن دسوار آسہ بیہ کن زہ خوف غارت تہ دزد آسہ گرو ورن نہ قرض د
 متسی زہ اعتماد آسہ تس پٹ جائز چہنہ زہ در عقد مہن کرن شرط زہ مہن یا غیر او آسہ وکیل کنش منز مرہون تہ
 ادائے دین کرہ لسن راہنس وائتہ میہ وقفہ فسخ کرن وکالت اما ہر گاہ مرہ وکالت سپنہ باطل تہ مہن چہ باقی
 ہر گاہ مہن مرہ وکالت تر نہ تسدن دامن مگر شرط آساک کرمت بیہ تہ چہ جائزہ شرط کرن زہ مرہون
 آسن بگا لسن اکس نشہ تس زہ مرہون دیہ راہنس تہ مہن دس دنون پھیرت یا تس اکس زہ تم دنوی ولسن ہر گاہ
 راہن تہ مہن غایب آسن تسلیم حاکم کرہ ہر گاہ ضرورت آسہ مثل خوف دزد یا ظالم بے ضرورت ہر گاہ بغیر
 حاکم دیہ بے حضرت راہن تہ مہن تہ بی حضرت حاکم تہ بلکہ زہ حاصل کر ہی حضرت حاکم تہ تقصیر
 کرن یہ حضرت کرن نہ حاصل ضامن چہ ہر گاہ راہن تہ مہن مرہون تہاؤن دن زین نشہ کانہ اکس
 وائتہ تو منزہ زہ پانسی نشہ تھاؤہ بیہ بلکہ یکوٹہ کرہ نس ضبط دویم فصل چہ در احکام مہن ادا کرن مہن

مرهون منزه مقدم بی حق ادا کرده پس هرگاه رهن مره مال روز سنه قرض یوت مرهون منزه کردن دین
 ادا هرگاه کثیرا روز بهین قرض دین هرگاه مرهون بدین رهن وفا گزیده باقی دین چنانچه حق منزه ترک
 کردن تک حصه ادا به چنانچه مرتین امین ضامن مال مرهون چنانچه هرگاه تلف سپیده مگر نیمه و زه تقصیر کثرت
 هرگاه مرهون به تقصیر مرتین تلف سپیده دین منزه پند کینه ته کنه چنانچه بقرض دار لازم زه سوری دین
 هرگاه مرتین در مرهون تصرف کرده تلف سپیده ضمانت کده هرگاه مثل چنانچه مثل تک هرگاه قیمتی چنانچه
 تبه دیکه زه تلف سپین دور چنانچه ذه قیمت یوم الاداء آیه تفسیر مثل قیمتی سپین میزدنه بیان تبه کنه دین
 اوان اجرت مرهون در مدت تصرف هرگاه کثیرا مخرج مرهون کثرت آس تشکر کرده گرایه منزه حساب ته
 تهری تهاون هرگاه مرتین خوف آیه زه رهن کرده جوده انکار استندس دینش روا چنانچه زه مرهون منزه
 بقدر دین خود بخصیت رهن ته تندین وارثن بنده هرگاه مرتین یا وکیل تند مرهون کنه ته ادا ای
 دین کردن تبه تبه سپیده مشتری واقف بر عیب مرهون یس قیمت زه دین یا ارش را اهنس بهیه یور هرگاه
 معلوم سپیده مرهون اوس دزدیده مالک نیه بازگشتت مشترین به قیمت دقت چنانچه مرتینس بهیه پیرت
 به چنانچه کینه اکس را اهنس ته مرتینس منزه جایزه در مرهون کرده تصرف اک آسند رخصته سوا هرگاه
 اگاه تو منزه بین خصیت تصرف دین صحیح چنانچه تصرف تند هرگاه تصرف تند رخصته برونه آیه تبه دین
 بیاک اجازت به تصرف صحیح آس چنانچه خالی از اشکال هرگاه رهن ملکه اک حصه زه گرد چنانچه
 کنه یله مرتین شریک آیه شفته زاده به تند شفته زاده چنانچه رخصت بیع مرهون نزد بعضی علماء هرگاه رهن
 نزدیکی کرده تش کنیز زه گرد چنانچه و مرته حامله سپیده کنیز سپیده اتم ولد تفسیر اتم ولد به اهنس سپیده باطل
 هرگاه مرتین رخصت دین را اهنس مرهون کنش پس کنه سه رهن گو باطل لازم چنانچه زه قیمت آیه مرهون تبه مرهون
 جایه هرگاه رهن رخصت دین زه مرهون کنش دین مکه والنه بابت وقت ادا داتنه برونه مرتینس داتنه
 زه تیکس قش کرده تصرف گرد وقت ادا داتنه تبه یله قرض پیرت تنگ عده واته رهن هر زه قرض مرتین
 کنه مرهون هرگاه وکیل آیه هرگاه تبه آسند حاکم کنه ته قرض کرده ادا باطل سپیده رهن بی سیت زه رهن هر
 مرتینس تر من یای کن زه قرض نشد گزیده مرتین ته را اهنس کرده تبه نشد خلاص یا رهن آسنگه حق نشد گزیده

پته هرگاه شرط کردن زه بده قرض بهرگاه و عده و اتمه ته را این بهر زنه قرض مرهون آید ملک مژتهن
باطل و عده پته هرگاه مرهون تلف سپنه مژتهن ديه تاوان هرگاه کون ترا ه کینه خیرس ناحق تصرف کرده تنه
ضمانت مژتهن بده تلف گزته تاوان گزتهن دن اوده نشسته چیر گردته و تاوان رو اچھے اقوی چیه زه تنه
مژتهن اوده مرهونک نفع پته مال را این یس بچه و شکم مرهون آید داخل مرهون چینه بده زده را
واته نش تصرف کردن بهرست تنه آس قرض منزله کینه هرگاه بچه در رهن آست پید اگره بی حکم چیس بر قول
اصح بده مژتهن بازگشت ربه سی قرض زه ت پت چیس بن مرهون ديه بصیرت رو اچھنه زه ت تها و ده
اتمه بیه قرض اکه بایت زه را این چیس بازگشت بن هرگاه کانه میند مال گردته و ده تنده رخصته رو اچھنه
دیه بده تنده اتمه تلف سپنه باقصدی یا قرض یا کتنه بیه زیادس قرض خسته بیه زیاده چیه ته بیه صاحب مال
هرگاه ت زین زه گرد چیه کل و ده مژتهن و اتمه زه تکلیف کرس زه تم کیده هرگاه مژتهن سه دانه زه نشسته
چیه گرد و کنگ به و ده سه زراعت چیه مال این ته مرهون تنده دینک ته حق رهانت چیه پیرا کنگ
یعنی بده مژتهن مره مرهون چیه تندن دارش نشسته کتنه گرد و خلاف امانت ته دکالت یعنی بده وکیل ته این
آید دارش تندن چینه دخلاه در دکالت ته امانت مژتهن پته خاتم چیه در منازعات میان این مژتهن هرگاه
را این و پته مژتهن زه نقصان گو مرهونس چیر تقصیر و تاوان گزته دن مژتهن ديه زه کانه تقصیر کرمته کینه چینه
سه پت لازم بیه را این و مان چیه هرگاه ت پت گواه چیس قبول کردن تنده قول هرگاه گواه چینه بیه مژتهن و مان
چیه قسم و نش ت پت قبول کردن تنده قول هرگاه تقصیر مژتهن ثابت آید نزاع آید دست در قیامت مرهون بی
سببه زه را این و پته قیامت تک چیه پیداه در هم مژتهن و پته در هم مشا قول مژتهن کردن قبول با سوگند هرگاه نزاع
کردن دست در وین قبول کردن قول این تیه کنه هرگاه صاحب مال ديه مال تھو و مژتهن امانت قرضه ادر ديه گرد
تھو و ت یعنی قول صاحب مال کردن قبول هرگاه کانه زه قرض گزته دن ته خیراه ديه قرض بایت تیه تیه کردن نزاع
زه تیه قرض بایت تیه زه گرد چیس دن چیه باطل مسترض قول ديه و ت تیه قرض بایت زه گرد چینه قول صاحب
مال کردن قبول هرگاه نزاع کردن بیت منزله مژتهن دست مرهون بصیرت سخن این کردن قبول و ویم باب چیه
در حجره تفلیس بیت منزله اکه قدومه تر فصل مقلد حجر چیه دعت منع در شرع چیه منع کردن حاکم مخصوص

قرض
کتنه
مژتهن
بایست

منازعات
مژتهن

تفصیل

جماعت اگر تصرفات مخصوصه کرده پس شرائط معینه که سببه تقسیر چک از فلوس ثمت زره جنس ترین اهل
 چیه پس اگر مال آسید فرض خسته کم در شرع چیه مفلس سه سفیه سه مبد ز چیه سی زه صرف کرده مالا یکنه شو به در ز
 عقلاء فصل اول چیه در سباب حجر تم چیه سه اول کودکی کو دس کرن منع از تمام تصرفیت تا
 بالغ سپینه سه رشید آسید بالغ سپنان چیه نچو بازال منی بکینه سه سیت موی زهار سه پنده و هر سپینه سیت
 کو چیه بالغ سپنان گده کودیو چیز و نه و نه و نه سپینه سیت حیض حمل چیه بی علامت زه زمانه چیه بالغ
 گیمتر خنثی شکل چیه پس اگر آلت مرد و زن و نوری آسن زان زنه زانیت مرد چیه یا زانانه سه سپینه بالغ می
 سیت زه پنده و هر سپینه یا منی پس از هر دو سرج یا منی منی از آلت مرد و حیض از آله زن رشید آسن
 چیه شخص می سیت زه ضبط ته صرف کرده مال تمی زنگه زه فریب ته زیان کینه پنن معاملات ثابت سپینه
 بلوغ مرد و زن مردن هنره گواهی سیت صرف کرن مال در انواع خیرات چینه رشید آسن منافی عرت و نچ نان هنره
 کرن مال غذا ن ته لباس هنر زه سندس حاس آسن نه لایق گو تذبیره منافی رشد هرگاه طفل بالغ سپینه سیت
 نه شاه و هر گزه ته رشید آسید ته کنه کرده پس منع تصرفات کرده پس در اموال طفل تصرف کرده پس
 چیه یا اگر بی مال سندس مالس تم نه آست چیه ولی وصی تهند وصی نه آست چیه حاکم د و سید دیوانگی
 دیوانس چیه منع از تمام تصرفات ییت تان عقل کامل پیده کرده پس اگر کنه وقت دیوانگی آسید کنه وقت
 آسید تصرف تهند کرن چیه درست ییمه وقت دیوانه آسید هرگاه دعوی کرده یه مه کن وقت دیوانگی
 اوس درست چینه سو کند کرده یا د تبیع چیه باطل ولایت دیوانه چیه مالس ته مال سندس مالس هرگاه
 تم آسن نه ولی چیه وصی تهند هرگاه وصی آسید لی چیه حاکم شرع و سید چیه سفیه چیه ممنوع در مال تصرف
 کرده پس ییت تان سفا هست تر پس ولی تهند چیه ته زه و نه آسید پس هرگاه کینه تر اه کنه یا بخشه یا وزم دیه یا
 اقرار کرده بباله درست چینه تصرفات تهند و غیر مال مثل زن ته خلع بیه اقرار بموجب حد یا قصاص
 چیه درست هرگاه ولی تبیع قبول کرده صحیح چیه جایز چیه زه سفیه آسید وکیل کانه تهند کینه تر اه کنش یاب
 ژ و در حقه مملوک پس غلام ته کینه تر چینه کنه چیرس نه تصرف جایز کنه چیرس سپینه مالک تم خواهی
 مالک کرده تن هرگاه تصرفا کرده کنه خواهی قبول درست چیه یا نه چیه مرض موت یعنی بیماری

و یا بالغ

و یا بالغ

و یا بالغ

و یا بالغ

و یا بالغ

ز هت منزله پس هرگاه وصیت کرده باشد خسته ز دست چینه مگر وارث نند کردن قبول هرگاه چینه
بخشیده یا کینه بقیمت کمتر قول بعضی علماء چینه زه دست چینه قول بعضی چینه زه دست چینه اقوی چینه
قول اول استیم چینه نفیس کردن منع در اموال تصرف کرده نشود و شرط اول بی زه ثابت است پس
تند زه حاکم دویم بی زه فرض بود که وعده است و وقت ترسیم بی زه مال تند آیه فرض خسته
کم زه و صبی زه فرضند از منکر تصرف کرده نشود منع کردن پس هرگاه میوزنه اک شرطاه موجود است چینه
روا منع چینه نش تصرف کرده نش توی وقت زه حاکم کرده حکم یک هرگاه فرض داد که منع چینه نش نش بر طرف
تصرف زانه کرت حکم حاکم چینه حاجت فصل دوم چینه در احکام سفیه اقوی چینه زه منع سفیه مال تصرف کردن
تخلی چینه حکم حاکم تیه کینه زوال تک هرگاه کانه ترا ه بسفیه کینه چیزه تیه زه حاکم آیه منع تصرف کردن
صحیح چینه سه چیز نش بود هرگاه تلف سپینه برخصت صاحب کینه سپیمت آیه نش نش و آینه عوض
تیک طلب کردن هرگاه زان زه سفیه چینه زوال تیه لبس منع از تصرفات هرگاه تند رخصت سوانومت
آیه عوض پس هرگاه کانه ترا ه سفیه نشیه امانت تها و ده پس سفیه کرده تلفت تاوان گشته کدن هرگاه
سفیه سفیه تیه تیه بر طرف سپینه منع از تصرف کرده حاکم زایل اده گره بی سفیه سپینه ممنوع در
اموال تصرف کرده نش در مال سفیه چینه ولایت حاکم پس گره منع حج واجب کرده نش خرج تند دیقده
حاجت تیه کینه گره منع نش سنت حج هرگاه خرج سفره خرج حضرت تند برابر آیه قدر اندر یازانه کرت
کباه زه تیه منزله یک نش خرج معاش نش تیه گره ولی نش حلال منع کرده نش از حج هرگاه گنده
یاد کرده دست چینه کفارس منزله تها و ده روزه سفیه و آیه زه کانه سپه خوانه آیه بخش نش مالا نه سوا
بیه تیه و آیه زه ماره نش قضا صابت تیه سپینه شرس کردن نزدیک بلوغ امتحان بی کردن زه
چیزه کینه یا بل سپیه معلوم سپینه زه رشید چینه فصل سوم چینه در احکام نفیس تیه منزله زور
بحث بحث اول چینه در منع تصرف بیه حاکم حکم گره حج نفیس اده و آینه نش پس تصرف زه تند پس
پس وار د سپینه کینه تیه تیه بخش تیه بیه آزاد کردن تیه روا پس تیه تند پس آیه وار د سپینه تخلی کردن
تیه بخش تیه وصیت قبول کردن تیه زان کدن تیه هرگاه نفیس اقرار کرده بی زه کانه چیم مالا و

را حکم سفیه

را حکم نفیس

مقبول چیه از حجر خلاص سپینه تپه نس هرگاه اقرار کرده زهیم مال در تصرف چیم تو منزله چیم فلان مسلمان سنده
 به اقرار کردن نه قبول هرگاه حجر کرده تپه پیده سپینه مالا هتس علان چیه ت منر خلاص کینر و چیه دپیت حجر
 لیه ت کن و ت نه داخل چیه تسدن بین ال منر قرضدارن ن باگرت کینر و چیه دپیت حجر لیه ت کن و ت
 تس چیه جایزت منر تصرف کردن هرگاه تقضیل دن تپه کنه زه نوما ل هرگاه بروهن بین ال منر منفعت آسیه عابک
 میوه به حجر لیه ت کن و ت نه مالا هتس کسب کرده حجر لیه ت کن و ت خالی از وجه چینه هرگاه کیشراه لیت
 آس یا کمنت آس بخیار جایز آس تس رسته قبول کرده یا فتح کرده بی ملاحظه صرفه چیه محل اشکال هرگاه چیزه
 ل آس هتست ت منر گزیده عیاه پیده هرگاه فایده زیادتی بصیرت دنس منر آسیه بصیرت زانده دت نه زرا
 هرگاه مفلس بعد حجر کیشراه دزم تره یا ل بهیه چیزه ل با پس پ قرض تهاوت قرض دنه و ول کنن و ول کنن
 بین قرضدارن شریک زه حصه دن بین مفلس سنده مال منزله هرگاه عالم آس تس حجر آس تس تپه چیه شکل
 تپه کنه به هرگاه حجر تپه کانسند مال لک کره تپه مالک مالک سپینه قرضدارن شریک زه مفلس سنده مال منزله
 دن حصه تس هرگاه کاشراه مفلس حجر تپه مالا کنه هرگاه زانان اوس زه حجر چیه آس صبر کرده حجر ماشه خلاص
 گزیده تپه هتست هرگاه زانیه نه زه حجر هتس اک احتمال چیه بی زه بین بین ال بین هتست اک احتمال
 بهیه بی زه شریک بهیه بین قرضدارن از مال مفلس نه حصه هرگاه مفلس حجب کردن ته قرض منو جل آس
 حال سپینه تپه مال منزله دن تس مفلس سنده مال منو مین ال منر تپه کن وال منر مفلس سنده مال بهیه راجحه
 کن ال منر تپه بهیه تپه کایح زه متعلق آسیه بصاحت حجر بر قرض چیه مقدم هرگاه مفلس کانه دار کیشراه نه
 اک گواه دیه گواهی ت مفلس کرده تپه ثابت کره بابت سوگند یاد سه مال دن منر قرضدارن باگرت هرگاه
 مفلس رجوع سوگند کرده قرضدارن کن تسدن قرضدارن چینه روازه قسم کنن دویم بحث در خصا
 غریم بعین مال هرگاه کانسند چیزه مفلس کمنت آسیه ته تمام قیمت آسیه حال زانیه افلاس کن قیمت هتست
 تس وایه زه بین بین ال نه بصیرت دنس تی قرضدارن اس و موسی مفلس سنده مال منزله اول قیمت مال
 چیزه تپه آسیه مفلس تس سوا تپه وایه تس زه قرضدارن روزه شریک از مال مفلس نه حصه هرگاه تسنده
 عین مال منزله کیشراه روست آسیه تپه باقیس منر آسیه شریک قرضدارن به حکم چیه تپه و قفه زه مفلس آس

اعانت احتیاج سپینه
 در وقت با عیاه
 در وقت با عیاه
 در وقت با عیاه

حصه

بین ال

زنده هرگاه مفلس مره زاننه عین مال بصیرت نت مگر لیه میراث آیه بقدر دین هرگاه قند مالن آیه عین
 کرمیت تیه زنگه زه مستحق ارش آیه عین مال نی بصیرت ارش بایت سپینه شریک قرضدارن هرگاه عیب
 آیه از جانب خدا تعالی یا بفعل مفلس عین مال نی بصیرت قرضه عوض تیت صور ز منزه چینه دوزنه شریک
 آیه در ارش قرضدارن ته عدم ضمان ارش چینه ممنوع یا قیمته بایت سپینه شریک قرضدارن با گره نین
 مال مفلس تیه نین مال تراوه هرگاه تم مالن زیادتی پیده کر ترا آیه هرگاه مفصل آیه مانند یچه حیوان ته میوه خست
 سه زیادتی چینه مال مفلس هرگاه مفصل آیه فریبی یا بزرگی شش تن عاتنه زه عین مال نی بصیرت دوزنه
 تفصیل مابین موارد پس در بعض موارد زاننه بصیرت نت بصیرت نه نین وزه قیمیت سپینه شریک قرضدار
 هرگاه مفلس کل و دمت چته ت منزه مل میت متجسس تن و اتنه زه کل کده ته تاوان دویه بلکه زمین تیه
 بصیرت کل کنه هرگاه کا تراه چیزه با جاره بیه ته مفلس سپینه اجاره دودن عاتنه زه تیه بصیرت دوزنه
 قرضدار زه اسن موی اجرت تمام هرگاه کا نه چیزه مثل گندم مفلس گنمت آیه ته مفلس آیه ملو
 ته تیه گنمت سیت یا تیه خسته بد ترس سیت تن ایه زه تیه کنکه تنزه تیه بصیرت نین مقدار مال هرگاه ملو
 آیس خوبر گنمت سیت معلوم چینه تیه بایت سپن قرضدارن شریک بلکه تیه تیه چینه عین مالن نیل مستحق
 اما با ملاحظه اجودیت گندم مفلس هرگاه مفلس ریماناه مل ترا آیه ته بافته کر ترا آیه صاحب ریمانوا
 زه عین نین نیل مفلس نینزه عمل زیاده تیت چیس ته چینه قرضدارن هند مال تیه کنه چیه هرگاه زنگ کرمیت
 آیس هرگاه کا نه چیزه مثل گندم کا نیه شخص نشه مل میت ت آیه ته سه شخص سپینه مفلس هرگاه عین
 شن موجود آیه شتری نی بصیرت نت ته سپینه قرضدارن شریک تیه قیمته زه لیه فسخ عقد سبب اطلاق
 چینه مخصوص در مانده تیه اجاره تیه کنه گوین منزه چینه جانر فسخ پس هرگاه بعد از نکاح شوهر مفلس سپینه
 زمان و اتنه نکاح فسخ کرن هرگاه زاننه خلع تیه مفلس گره شوهرس و اتنه فسخ خلع کرن هرگاه مفلس زاننه
 مل ترا آیه ته زراعت آیس کرمیت صاحب بین کره فسخ ته زمین نی بصیرت زراعتس قهاده تاوقت
 در و با جرت سه اجرت چیه مقدم بر حق قرضخواهان هرگاه کا نه گره دیه کرایه ته مفلس سپینه رعا چینه فسخ
 منفعت تیک تراون متاجر س هرگاه کا تراه بعقد اجاره کا ماه جامه سون به قبول کره ته اجرت بیه

سوی زه قرض سپینه و مته دار ارکان ضمان چه پانژ اول صینه زه و په ضمان سپین ته پانژ پانژ مته
 بیه یه کینه زه سپینی بیه تیره نزه فهمد و دست ضمان شرط چیه تن نمر بالغ ته رشیده ته جایز التصرف است
 بیه غنی است ضمان سپینکه وقت یه غنی آینه هرگاه مالک قرض زان زه نادار چه روا چیه تسد ضمان
 سپین روا چیه ضمانی بالغ ته دیوانه بیه بنده هرگاه خواجه سپین رخصت و سینه هرگاه رخصت و پس روا
 چیه یه قرض سپینه بر بنده لازم یه آزاد سپینه ته هوره ت هرگاه خواجه و پس زه کینه بیه هوره روا چیه شرط
 چیه زان ضمان مقدار زه ضمان سپینه تسد بابت اما شرط چیه رضای مقدار هرگاه کاترا بلی سنگ
 قرض ضمان سپینه تن بیه و سیه بر ضمان سپینه لازم زه هوره ت هرگاه صاحب قرض گذره از مضمون
 عنه تن و پیره می چیه زه نشه چیزه من سیه قرض چیه باقی بر ضمان تن زان منگیت هرگاه ضمان سپینه
 زه زه سپینه کثیره می دون تیره قرض منزه بر ضمان ته مضمون عنه روزنه هورن کثیره هرگاه زه زه ضمان
 چیه مفلس ته صاحب مال چیه تیره قرض که مقدار مضمون لهس و اینه زه عقد ضمانی کره باطل قرض منگ
 مضمون غنیس اما هرگاه ضمان سپینه بیه مفلس سپینه مضمون لهس و اینه زه عقد کره باطل بلکه ضمان
 منگین قرض یه غنی سپینه جایز چه ضمان قرض سپین تیره کنه زه حال نه یا مده اگر بیه و مته حال تنی سیه
 قرض آیه ضمان هرگاه رخصت مضمون عنه ضمان سپین یه مضمون لهس یه تن و اینه زه تیره بیه مضمون غنیس
 هرگاه تسد رخصت سوا ضمان سپین مت چیه تیره و تسد هرگاه در عوض قرض کینه متاع دت آنک از
 مضمون عنه کرن بیه طلب یه قرض ختم کم آیه یا قیمت تنک هرگاه مضمون له قرض منزه چیزه بیه
 تیره بیه مضمون غنیس تیره چیه مضمون عنه شرط چیه رضایت ضمانت صحیح است نزه و دم چیه مضمون
 له رضایت چیه شرط بیه قبول تسد بقوله چیه احتمال زه شرط چیه تیره پانژ و مضمون زه ضمان
 چیه تثبیت سپینان شرط چیه زه ضمان سپینه و زه آیه سیه دین ثابت مضمون غنیس نشه پس هرگاه
 کینه چیزه کس قرض زه میه تیره من ضمان سپین درست چیه هرگاه بندس مال کتابت خوب گره دن جایز
 چه ضمانت تثبیت تیره کنه چیه جایز تیره بنقض زن زه شوهرس نشه چیهس برو نهمه و قک ته حالک ته
 ضمانی نفقه آینه چیه جایز هرگاه کانه نشه چیزه غضب آیه یا ل نیابت شکل چیه ضمانی صحیح هرگاه

اوست زه غصب چه قیمت نه اجرت مینه یور معیرس هرگاه نه یه زانان
ازس یور هیسین یله زانیه زه غصب چه هرگاه زیناه کانر شاه پیه دیر زراعت کنه
بایت یا کل و ونه بایت شس واته زه تمه پیره انا یله زراعت نه کل کدیت تراوه
نقصان تمک دیر هرگاه کانر شاه زیناه پیه بیه کل و ونه بایت نه کل و ونه
پس هرگاه کل کدیت نه پن واته زه تت جایه کره زراعت مکر زه معیرس
بیه بیه خصت بیه واته مستعیرس زه یه پیه انن تت دیر اجاره یا پیه
بیس مکر مالک سنده ز خصت هرگاه کانر اچیزه پیه نیه ته نفع هو ان گزیه
ناقص نه پیه سپنه تلف شس پیه چه لازم تاوان تاوان نقصان چهنه شس
پیه لازم یله مستعیر امانتس انکار کره تمه پیه سپنه تلف ته تاوان پیرس ون
هرگاه مستعیر دیر زه پیه کو تلف یایی زه شس و ونه تقصیرت منفر یایی زه تقصیر
ثابت آسنه پیه دیر زه قیمت اوست تت فلان مبلغ سخن سنده چه معتبر مله سو
یاد کره هرگاه دیر یه پیه متم مالکس تم بهیرت ته سخن مالک چه معتبر مله سو گند
یاد کره زه بازگشت دتن نه هرگاه مالک دیر زه کرایه و تم نه مستعیر دیر زه پیه
بتم یله نفع مننه بر ونه ته سپنه مستعیر کره سو گند یا دتنس پیه چه لازم کینه هرگاه
نفع مننه پیه آسسه مالک کره سو گند یا دیر زه پیه دتم چهنه تمه پیه پیه کتر آسسه تمه منزه
زه طلب کران چه بیه اجرت منزه نفع مننه بد چه واته شس زه مستعیرس بیه
که هم باب در لقطه منفر چه زه فصل فصل اول چه در لقطه سه چه شراه زه
ونه منزه آسسه پومت ته راپه تل آسنه کانس منزه ضایع آسسه بیه بایت خلقن پیه
واجب کفائی تلن سه یه معنی زه هرگاه کانر شاه تت یله ساقط سپنه پن
نشهر هرگاه مول ته مال سند مول آسسه بیه کنه هرگاه باج یا باجه منزه باجه مننه
مول آسسه تکلیف کن بتن زه شس تلن شتر ط چه زه یس تت یله بالغ ته عاقل

مکفر

تاریخ

چلند

آیه سه مسلمان ته عادل آسنس منز چه خلاف کثیر و عالمو چه تشرط اهو و مت
 هرگاه خواه بندس رخصت ویر شتر تلفس منز درست چه هرگاه صحرا نشیناه
 شتر تله درست چه تس تراون بقول بعضی علماء سه شتر زه تلن آزاد ته مسلمان
 چه مکر زه در بلاد آیه ته تیه آینه مسلماناه در نفقه طفل بن سلطانس مدوم
 بیت المال منز و ن هرگاه ته یتر آینه مسلمانن پش چه واجب زه مد و کرن
 یلنه ته یتر آیه نفقه ویر تس سی زه تلن سه هرگاه باز گشت پنج نیت کره طفل یله
 بالغ سپنه پیرت یس قول شند چه معتبر نکس مقدارس منز زه نفقه کرمت چه
 عادتکه حسابه یدی زن شتر بنده آیه پنس نفقتن کنش تدرج یله باز گشت
 بن یتر آینه یه شترس بیت تلن جامه ته یه ت به چه شتر سند ملک چه نفقه
 دینه یه منز بی رخصت حاکم بیه هرگاه رخصت حاکم یتر آیه ته بی رخصت کره
 نفقه ضمان کده هرگاه تس پش کانه خیانتاه کره حاکس و ایه زه قصاص کره
 یار یه هرگاه ولی آینه یم الشتر تل در قصاص ته ویر تر آینه یله شتر
 بالغ سپنه بیه رشیده ته بندگیه کره اقرار معتبر چه یلنه معلوم آیه آزاد آسن
 سه ته و عوای ازادی آینه کرمت هرگاه کانتر اه دعوی کره سه شتر چه کبر
 مون ته کواه آینه بیه آینه معلوم نسب تهند دعوی شند چه معتبر کافر تی آیه
 بیه و ن اثبات سپنه کفره بنده کی یدی زن ثابت سپنه نسب شند
 دویم فصل چه در لقطه سه چه مالاه تر و و مت یار و و مت زه کانتر اه تله
 تت ته مالکده سنده بایت کرس را چه یا تصرف کرس بشرط تت منز چه زه
 بحث بحث اول چه در حیوان یله حیواناه بینه یه غیر معمولس منز ته کایسته ن
 هندس تصرفس تل آینه پس هرگاه سه حیوان پهن پان رجعت از حیوان
 تیر نه ته گره پخیز نه بیه شتر چه سزاوار چه زه پنس اهس منز اینه تس یس تلن

تش واته زه چس مالک سنده بابت یا حاکم نشیره یا تصرف کرسن تیل مالک
 پیده گرفته تاوان دیس یس جوانه پن پان رچت زانه از حیوان مودی
 وونٹ بهر گره هرگاه از آس یا آبس ته گاسل منر آس تش اننه پانسی
 ایتس منر هرگاه ته کره ضامن چه تش تیل مالک ویه یا حاکم یلنه مالک آس
 ضمانت منره سپنه خلاص هرگاه حیوان در محوره لبته یواچنه زه ثلن تش
 مودی زانین دفع کرت وونٹ سنده گریند پاٹه یا مته زانین شترجه ته
 بچیره سند پاٹه هرگاه تلسر کانه تش واته زه رچس مالک سنده بابت نفقه تش
 چه تش پٹ لازم مالکس سیننه باز گشت بهر واته تش زه حاکمس ویه یله تلسر آس
 هرگاه تور آس ترن وین رچس هرگاه مالک تش پیده سپنه تش رچس ته
 کنس ته قیمت تهاوه راجه تل یا صدقه ویه یله پیده سپنه مالک ویه عوض تش احوط
 چه زه یله رومنت لبه گواه تهاوه تت پٹ بیه کره اکر ورسن تت پٹ منادو
 پس هرگاه مالک تمک پیده سپنه هرگاه خوش امانته پاٹه تهاوه راجه تل
 هرگاه خوش کرسن ملکینه پاٹه کرسن تصرف یله تمک مالک گره پیده تاوان دیس
 ات ند تش منر هرگاه از حاکم نفقه ملیره سپنه پاٹه ویه سته مالکس ملیره ته
 بنابر اقوی هرگاه نفقه اتممت آس در عوض نفقه کره حساب زیادتی ته
 کی کره ملا حظه اکر ورسن منر زه تت پٹ کره منادی تش نشه چه امانت هرگاه
 تلف سپنه تقضیه سوا تش تاوان کدنه ویه پته یله قصد ملکیت کرسن مالک
 سپنس ته تنزه ضمانت منر چه یله جوانه تراوت رهنمت آس تت جایه زه
 آب ته گاسل آس ته بسبب مشقت ته سختی ته کانتر اه نیه تش تش مالک
 سپنه ته لازم چنه زه پیر تش دیس مالکس دویم بحث چه بین مالن منر یس لاله
 پومت آس ته کانسه هندس دسگا پس تل آس نه جایه چه زه کانتر اه تله تت اما

ولی بینه متن هرگاه بیکینه بیتان تلف کرن تاوان چه تش پٹ
 کز نه پته مدت تعریف کرس ملک بتند هرگاه بندن تلمت آسبه
 یله تند و تقصیر ه ته تلف گز نه تاوان چه نه برخواجه اکس ق ریس تعریف
 کر نه پته واته تشندس خواجه س نه ملک کرس یله سه مال کانه منیکه ته نه
 وصف ملک و نه لازم چونه زه تش ویه نه پنهانی صفر شنی و نه پس هرگاه
 دیس سیاگاه انه گواه زه سه مال چه تشند تاوان دیه تش پس هرگاه
 اعتراف کرمت آسب زه ملک چه تشندی زه صفر وین پهرت
 بینه تش نه بیهس پهرت هرگاه تم زه گدنی منک گواه انیت آسفر
 یلیکریپت پس هرگاه حکم حاکم تش ویمت آسب ویمس گز نه تاوان
 دن هرگاه بی حکم حاکم ویمت آسب تاوان تش هرگاه و ره پته ملک
 کرمت آسب ته کانتر اه انه گواه ته عوض نه پس هرگاه
 دعوای ملکیت کره ته گواه انه عوض نه تش گدنی کس یوه یله اعتراف
 کرمت آسب تشند ملک آسه تش هرگاه کانتر اه بیه بالاده زه دفن کرمت
 آسه زمین اکس منتر مالک آسب نه یازین خرابه آسه یا بیابان لبن وال سند
 مال چه هرگاه پلنه گره بیه زه تشندی تقصر فنل سه نه پنهانندی مال چه
 هرگاه تصرف مشترک آسه حکم لفظه پته بت بهم باب چه در غصب
 سه کومال بی سند ناحق رشن یت منتر چه زه بحث گدنی بحث چه
 تت منتر ضامن آسبک بب چه یعنی تاوان دنک ته چه تره اول تلف
 کرن عیناه زه بی سند مال آسه مارن سه تور تشند یارشن منفعتاه زه بینه
 مال آسه ته بی سندس گرس منتر هینج دویم چه تسبیت گو چیزاه کرن زه
 تره مکه سپنه تلف بیه علز کور گهنن نه بی سندس ملکس منتر بیه و ته پٹ چیزاه

و بیه

۵۵
 ۲۶۸۷۳

تراون زه کهر و له تبه کانه خر بزل هم بیه شتر تراون تت جایه زه درنده
 اسن تبه بیه وت تراون شه بند زه چاره وای چه تبه خند بیه جانورن
 بند مرثرن بعد درنگی تی پروانه کرن بیه وت تراون زورن بیه گل
 مرثرن مشک آبچه یاکنه بالن زه تت منتر آیه روغن یا غسل یا
 دوشاب یت بیه بیه تت منتر آیه یا کرس آفتاب نرم یا سپنه ملاقات
 نجاست بخش بیه حاجه خه زیاد آب پنس بلکس منتر کندن زانت زه
 ضرر واته بیه کانه بیه بقدر حاجت آب پنس بلکس منتر کندن زانان
 است زه ضرر واته بلین بیه پنس زه اعطس نارون زانان است
 زه بیه کانه بندس زه اعطس کره میرایت بین ترن صوبه منتر هرگاه زاننه
 بیس واته ضرر اما صاوق آیه زه مال غیر کرن تلف تو چنده دور زه ضلکا
 چه تبه کفه چه ضامن به تصرف اننه کینراه بسبب بیع فاسد یا فاسد
 اجاره بیه بیه تت بیه بیه یله تراوه نکه سببه چاره ووی زه ضرر
 واناوه بیس بیه تقصیر کرن دلالت در محافظت متاع به مال بیه تقصیر
 کرن بند رتن وول گروچه محافظ منتر بیه تقصیر کرن یا غیان به
 زرع در محافظت باغ به زراعت بیه چه تعدی کرن شریک به خه
 زه شریکین آیس تصرف کره نس منتر و مال شراکت اذن دمت یا تقصیر
 کرن تشند در محافظت مال شراکت بیه تقصیر کرن عامل مضارب به
 نیزن تشند مالک سنده اذنه بترکیه بیت صورت منتر تلف گمشت چه ضامن
 بیه امتناع کرن وکیل بی سبب شرعی مال موکل تسلیم کره نس تلف گمشت
 به بیه تعدی کرن وکیل به نشه زه موکلن چه تعیین گمشت بیه بیه بیه
 سین بیان بیه بیه ورا بواب آیه بیه بیه هرگاه زاننه نشوز کره به شوهر لایس

مته رنگه زده تلف سپنه یا عضو او تشنه و اعضا و منزه زخمی گزده ضامن چه
 بیه چار و ایس خول کرن بیه هرگاه کاینه منند چوان ماکول اللحم یا غیر
 ماکول مارن ضامن چه تش ماره و ن تت تفاو زده زنده س منتره
 کشتن منتره هرگاه تفاو تاو آس آسینه ته ضامن چه بیه چار و و
 زده کاینه زو تله یا دله زراعتن یا بیه کینه نقصاناه و اتناوه مالک تشنه
 چه باقصیر ضامن هرگاه کانر شاه تو رکاینه منند زوره نیم پس مریچه تشنه
 مالک نشه گر سنگ سیس یا تیر و ایس کره بند مته سپنه تو رتاف بیه تلف کو
 تک تاو ان چه تش پش کینر ن عارن نشه هرگاه کانر شاه در خانه مژده
 تته آیه بیند مال پس زوره ن تت یا سوراخه کره تت یا شخص
 آکس ریه پن مال کنه ته تت مالس گزده نمخ کم یا وینه فرش و ایس هر
 فرش بینه پس فرش سپنه تلف گد چن دن صورتن منتره چه اظهر زده
 ضامن چه مته پهن منتره تاو ان لازم هرگاه کاینه نشه سبب تلف
 صادر سپنه تهمیا گاه کره تلف تاو ان مال چه تش پش زده تلف کرن یله
 بیند جبره ته زوره آینه هرگاه بیند زوره ته اکره آیه اقوی چه
 زده دقوی چه ضامن تجنیر او ضامن آیه قرار زوره کره و تش پش هرگاه
 مالک رجوع کره و تش کن سه کره رجوع تش کن زده اکره کرنت چنن تلف کره
 هرگاه کانر شاه پنس ملکس آیه لده یا تت منتره راه زاله مته سببه گزده
 بیند مال در آب غرق یا ناره زده تاو ان چه تش پش مگر یله زده آیه
 از قدر حاجت بقصد یا ایس گمان زده مال و ایه تیریم چه ماله نین بی
 سنده آیه بغصب یعنی بطلیم دیان چه تش شخص زده زوره نیم تشنه
 مال غاصب تت مالس چه مخصوب دیان پس هرگاه کانر شاه در خانه بر

حاضر آینه مالک تک یا بیه کائینه هینا و ه غاصب چنه هرگاه صاحب خانه
حاضر آینه غلبه ته زور آینه ته
زوره بیه تک مالک ته آینه هیت اوده گرکت غاصب چنه هرگاه کانتراه گینه گرس
گرس اکنیزه لاقه زور بیه غاصب چنه مگر صاحب آسپ آینه سوارش ته
توانا آینه زور تشند دفع کره تش هرگاه کانتراه کائینه از اوس کار کرده ناو
زوره لازم چنه زه زور تشند زیه هرگاه زوره تش کار کرده نشسته پت زیه
ته کار کرن و پسته لازم چنه زه زور تشند زیه کار کرنی سبه آینه هرگاه کانتره
بیسند چار و وی زوره بیه بیتس کالتس تش نشسته چنه تیلته مطیع زور ته گرایه
چنه تش پت لازم در کار تی آینه هرگاه کانتراه کائینه اکس چنه زوره زوره
بیاگاه نیمه تش نشسته زوره صاحب تش تکس و ایه زه تاوان بیه تش اکس تشونه
زه خوش گرس دویم بحث چنه در احکام هرگاه کانتراه مالا بلیس زوره
نیمه تش پت چنه لازم تور و یس بشواری تی ته آینه بیه تور و یس ته نرخ آینه
کم گوشت نقصان پزسند دن هرگاه تم مانن عیبه آینه پیده کرمت تاوان
زس دن هرگاه تلف گوشت آینه اوسی مثل زه اجزای متساوی چس
کنک به مثل تک پزس دن مگر زه میسر سپینه اوده پزس دن قیمت
زه ته بیه هرگاه مثل آینه قیمت تک پزس دن هرگاه غضب کره نکه
وقته پته ادا اگر کس و قسستان در قیمت تفاوت آیسس حوط چنه زه سی
قیمت دیه زه زور آینه قیمت منر هرگاه چار و وی بیسند زوره نیمه عضون
تسندن گزوه نقصان تاوان نقصان چنه تش پت لازم مال قاضی تی
سه چار و وی آینه هرگاه کانتراه بیسند غلام یا کنیز زور و نیمه ته تلف سپنه
قیمت پزس دن زیادتی آینه دیه ختمه بیه عضواه تشند و عضو و منزه تلف سپنه

اتفاق کرن تا و نس پ ت ت پیرس کنن بالکس واته تیه چیزک
 فل غاصب واته قیمت رنگ هرگاه چیزاه غضب کرده کنک تیه تیه
 تیه سیت یا تیه تیه رتس سیت کرس خلط غاصب مالک چیه شریک
 تیه منز هرگاه بلوه تیه تیه چیه سیت دور چیه شرکت یا اش هرگاه
 بلوس بیس جنس سیت زه چیه آسبه و شکله بش بر غاصب چیه لازم
 مثل رنگ زه غضب کرن به یس غایده پیده گرهه منصوبس غاصب
 نشتره چیه ضامن تیه هرگاه منصوب تس نشتره فریه سینه تیه قیمت
 برس یه پته گرهه لاغری قیمت چیه بر غاصب چیه نقصان لازم
 آوه هرگاه به فریه سینه قیمت سینه بی نقصان چیه تس یه لازم
 هرگاه کینه اه غضب کرده تیه نزدیکی کرده تس سیت لازم چیه تس کینه
 عشر قیمت هرگاه باکره آسبه و هم حصه تند قیمتک هرگاه باکره
 آسبه سیت تان زه کینه زانینه نزدیکی تس کرن چهرام یا بزور کرده نزدیکی
 تس هرگاه تیه زانینه یا نزدیکی تس کرن کرده بر غبت قبول چیزاه چیه بر غبت
 لازم مگر یه عوض بکارت آسبه هرگاه کانتر اه شیره انگور غضب کرده
 تیه شراب گرشس آوه گرشس سرکه مالک مالک چیه هرگاه نقصاناه
 گرهه بر غاصب چیه لازم هرگاه زیناه غضب کرده تیه کل و وس کل چیه مال
 غاصب واجب چیه تس پت اجرت بیه کل کدن تیه دب برن بیه
 تاوان نقصان هرگاه سینه هرگاه کانتر اه غلاماه غضب کرده پس تیه
 غلام ماره کانس یا خیایناه کرده هرگاه تس غلامس مالک یا مالک بر غاصب چیه
 تاوان لازم هرگاه غاصب منصوبس تیه شهره گده زه غضب کرن تیه تس
 چیه لازم زه تیه نیشین هرگاه غاصب دپه منصوب تلف کشت یوت چیه

قیمت تک یا تنه آینه فلان صفت زه سبب زیادتی قیمت
 چه سخن تند چه معتبر بلیه سوگند یاد کرده هرگاه مالک دپه زه مقصوب
 اوس سالمتی کانه عیبه او سسغه یا تنه پته زه غلام مقصوب آبه مودمت
 دپه پیرت و تنه به سخن تند چه معتبر بلیه سوگند یاد کرده کتاب صیت
 تنه چه مقدمه ته زو رباب مقدمه وصیت شرعا تملیکاه ته کو مالک
 کرن کانه راه کنه پیرس مرنه پته یا چه عهده سوگو کانه تان تصرفه
 تهاون مرنه پته موصی چه سنی زه وصیت چه کران موصی که چه سنی زه
 تنده بابت چه وصیت موصی به چه مالا زه تنه چه وصیت کران
 وصی چه سنی زه شرسندس موصی به رجوع نس کن وصیت یا چه
 مطلق یا مقید مطلق چه سنی زه مرن آینه کنه چیزه قید کرت مقید گیمه
 عکس مرن بهریمه بیاره یا به و ره باب اول چه در ارکان وصیت
 تم چه زو اول چه صیغه یعنی ایجاب سه چه نس لفظاه زه ولا
 بر معنی وصیت کرده پته زه دپه دیو فلا نس فلان مال مینه مرنه پته
 فلان مال یا وصیت کرم نس کریشین یا حج کرو مینه بابت یا صدق کرو
 یا سیداه لد و یا به بنده آزاد کرون به پته ته چه در وصیت مطلق
 اما در وصیت مقید چه پته زه دپه دیو نس بلیه مرنه بابت بیاره مرنه یا
 یت و ریس مرنه به چه صیغه قبول موصی که سنده طرفه یا تنده
 ولی سنده طرفه نس لفظاه زه دلالت کرده بر قبول شرط چنده زه
 ایجاب و زه آبه قبول بلکه جایز چه زه موصی مرنه پته کرده قبول یت تان
 موصیتن آینه وصیت پیرمژ کینر و چه دپت صحیح چنده قبول مکر وفاته
 پته تملیکاه زه مال سینه مشغل مرنه پته هرگاه رد کرده وصیت مرنه برو نه

در ارکان وصیت

در ارکان وصیت

موصی جایز چنانچه زنده قبول کرده مرنه پخته اتا هرگاه مرنه پخته قبول کرده
 برونده زنده وصیت سپنه باطل هرگاه قبول کرده اوده کرده رد باطل
 سپنه قبض برونده تی آیه اکثرن نشه هرگاه موصی له مره قبول کرده
 برونده سندس و ایش و ایه زنده قبول کرده قبول چنه شرط یله وصیت
 آیه لشل کننده بابت زنده معین آیه اتا در جهات عامه وصیت هیش
 رای فقراده علایا بابت حج ته عقیقه ته پت به قبول چنه شرط یله
 عقد چنه جایز نه لازم پس واته موصیس نه پیره یله وزه خوش کرس صریح
 لفظ یا ته کاره زنده منافی وصیت آیه کنن به ته بخش به موصی به یا قصر فاکه
 زنده تکتده وصیث منزه اوٹ کرن به کنکس ثل کرن شل آتش دریم
 رکن چنه موصی به شرط چنه زنده آیه ایل مقرف یس شرده و هر کومت
 آیه قوی چنه صحیح وصیت شنه چنه
 تمه رنکه زنده هلاک سپنه پس وصیت کرده صحیح چنه هرگاه وصیت کرده ته
 پته ماره بمراحت پانس صحیح چنه شرط چنه تس موصیس منزه و صی کرده
 کاینه بر طفل ته دیوانه بی زنده مول یا مال بدبب آیه تمند هرگاه باج به
 وصیت کرده صحیح چنه تریم رکن چنه موصی له ته شرط چنه زنده در وصیت
 تملیکیه زنده نه آیه موجود وصیت کرده وزه پس صحیح چنه لشل شرط بابت
 زنده وصیث پته پیه باجه در شکم صحیح چنه لشل شرط بابت زنده در شکم آیه
 ته مالک سپنه هرگاه زنده زنده هرگاه مرنه پته وصیت باطل آتش
 منتر چنه تامل هرگاه زنده پته مرنه مال وصیت چنه لشل شرندن
 وارثن هند مال به شرط چنه در وصیت عمدیه ثابت صحیح چنه وصیت
 برای بیگانه ته خویش وارث ته غیر وارث ته ذمی بیگانه سنده بابت

در موصی

در موصی

در بیان وصیت

در بیان وصیت

نزد اکثر نه حرفی سنده بابت بیه نه بیسند مس بنده سنده بابت اجازت
 قی خواجهدید هرگاه وصیت کرده زنانش نه مرون بنده بابت ساری
 دن حصه برابر مگر نه شرط زیادتی کرده مرون بنده بابت سنت چه
 وصیت کرن پننن خویش بنده بابت وارث آستن یا نه رورم
 رکن چه موصی به تت منزه به بحث اول موصی به آیه یک یک سکت
 شکاری یا کله یا خانه فی آیه بیه گره ثلثه منزه نیرن یا وارث اجازت
 دن یله ثلثه رر آیه پس هرگاه ثلثه رر آیه ته وارث دن نه اجازت
 نه یادی چه باطل عین آستن یا منفعت هرگاه کینه وارث اجازت
 دن تنده سهم نسبت تلن اصل تر که پته یم نه اجازت دن تنده
 نصیب نسبت تلن ثلثه پته پس هرگاه وصیت کرده بنصف تر که آگاه
 دید و یو وارثو منزه اجازت تنده نصیب منزه نه و صیث بابت نصف
 بیس وارثه سنده منزه ثلث بیه پیه ثلث تر که ملاحظه کرنه در وفات
 نه در وقت وصیت بیه چه معتبر اجازت ورثه وفاته پته وفاته برونه ته
 بقول قوی هرگاه کانه راه وصیت کرده ثلث خانه زه ثلث تک آسن
 بسند وصیت سپنه راجع تند سی ثلثش کن هرگاه ثلث و قابو اجب
 غیر واجب کرنه ته وارث و نه اجازت گده کدن واجب از اصل
 تر که نه غیر واجب ثلثه منزه هرگاه وصیت کر مژا سینه واجب
 کرن بیرون ثلثه منزه نه چنه دو رابتد کرن با قول باقی یته کنه
 هرگاه کانه امراه واجب سینه ابتد کرن یه وصیثه اول آیه او نه
 وصیت بین اول آیه هرگاه وصیت کرده ثلث شاع موصی سنده تر که
 پرت چیز منزه و ایس ثلث هرگاه وصیت کرده معین چیز چ زه ثلثه

در بیان وصیت

منزه نیره موصی له سپنه مالک تت موصی مرنه ته قبول کرنه هرگاه کینه
مال غایب آیه ته ثلث مال حاضر آیه مال وصیتته ختمه کم وصیتته منزه
کره نس بقدر ثلث مال حاضر تسلیم به غایب ماله منزه حاضر سپنه بقدر
ثلث کرن بتمه منزه وصیتته بابت تسلیم اعتبار ثلث کرن پرت چیزه
منزه زه پت رو و میتس و یر فی آیه تشدیه واره لو آیه ته صلح کرمت
در قتل بعد و ویم بحث چه وصیت کره نکین قسمن منزه ان زه وصیت
چه زه و رتبه اول وصیت واجب وصیت کرن پیش ادا کر نه بابت
حقوق واجب حق الله استن یا حق الناس و ویم وصیت مستحبه
وصیت کرن پیش کم ماله پس وصیت کرن بحسن مال چه بهتر وصیت
کره ختمه ربع مال ربع مال کرن چه بهتر وصیت کره ختمه ثلث مال
ثلثه چه بهتر نصفه ختمه کینه چه وصیت ثلث وارث غنی آیت بهتر
نه انان هرگاه حال ورثه میانه آیه وصیت ربع چه بهتر نه انان
بحسن چه تم فقیر آیت بهتر نه انان بیه چه وصیت ششمه وصیت کرن
پیش بشا و تین ته اقرار به نبوت پیغمبر بیه به امامت ائمه اشاعشر
بیه تت ساری زه پیغمبرن و زه مر چه خبر حق شریک چه وصیت حرام
وصیت کرن پیش شراب بیه کوشش خنجره بیه بیه سوات
چه زه ورم وصیت مکروه وصیت کرن پیش مال بسیار صحیح چه
وصیت کرن پیش بچه سنده سیت زه در شکم مادر آیه بیه نه سیت
زه باوار سپنه تمه کنیز یا چاره و ووی یا کل هرگاه و پیه زه پیش نه نانه در شکم
هرگاه بچو آیه سیت کیت چه زه در شکم هرگاه کور آیه سیت کیت
چه اک در شکم صحیح چه پس هرگاه و ووی آسن متن چه تره در شکم

در وصیت واجب

در وصیت مستحب

در وصیت حرام

دویم باب چهل و صی کر سن منزله کو والی ته مختار کرن شخصه بیرون کر نه
 بابت حقه یار ثمنه بابت حقه یار و یوانه کس اکیس وصی کرن شرط چاره
 عاقل تر مسلمان ته عادل آیه پس دیوانه وصی کرن چنده صحیح هرگاه وصی
 کر نه پته دیوانه سپنه وصی آسن تند سپنه باطل هرگاه دیوانه لر لر
 بیه وصی سپنس منزله در مجتهدین خلاف هرگاه دیوانگی تسننه
 دوری آیه تنه منزله چله خلاف اقرب چله بی زه در وقت غریبونه
 چله صحیح شرط چله و مؤمنان آسن یله موصی آیه مسلمان یا کافر آیه
 ته وصیت آیه مسلمان شرن پش پس هرگاه مسلمان آینه جای چله
 تند مسلمان شرن پش وصی آسن بیه چله وصی آسن فاسق نه
 باطل موصی مرنه پته فاسق سپنه حاکم کره تسن بدل بیابگاه یته گنه چله
 شرط زه بنده آینه مگر باذن خواجه بیه آیه بالغ پس صحیح چله نابالغ وصی
 کرن مگر ضم کرت بالغ تسن سیت تصرف نابالغ چله معتبر شر لازم
 بالغ کره تصرف سیت تان شر بالغ سپنه آوه چله در تصرف شریک
 هرگاه شر مرنه یا دیوانه سپنه تصرف کره بالغ باستقلال شرس و اتیه زه
 بالغ سپنه پته کره اعتراض ته کارس منزله بالغین چله کرنت بطریق
 شرع صحیح چله کافر وصی کرن بیه زاننه وصی کرن شرط چله بیه نه
 صغر و صیت کر نه حاله کینتر و پته و پت در حال موت هرگاه وصی
 دون زین کر نه شرط کره زه یکو نه کرن کار یا کر نه کینه شرط جایز
 چنده یمن کار تنها کرن هرگاه نزع کرن جبر کره حاکم یمن بر اتفاق
 هرگاه ته پیشتر آینه بدل کره یمن بیاک هرگاه آگاه بمو منزه بیمار
 گنزه یا عاجز سپنه همراه کره حاکم تسن سنی نه همراهی کره تسن هرگاه آگاه

و به یا فاسق پسندش بیست تها و نه گانه احوط چنانچه ضم کردن هرگاه
 خصت و مت است اگر متین زده تنها کردن کار جایز چنانچه تنها کردن
 کوم یا بی زده مالش با کردن رت آگاه کرده اکس حصص منزه کار بیس سوا
 هرگاه وصی رد و وصیت کرده باطل پسند هرگاه موصی بیس خبر گشته
 چنانچه زده هم کرده وصیت رد و نه وصیت صحیح است و اینه رد کردن موصی
 مرده چنانچه قبول کرده است در حیات هرگاه وصی از عمل عاجز پسند
 حاکم کرده ضم نشد بیست یا گاه هرگاه فاسق پسند واجب پسند عزل
 کردن سبب نه بیست یا گاه نصب کردن نشد بدل صحیح چنانچه نشد اکس نه استحقاق
 ولایت پس مول نه نه مال بدبب نه بی زده بولایت کرده وصی نشد
 اکس نه زده و نشد تصرف کردن نشد مالش شری نه و یوانه
 شری و منزه پس هرگاه بر ولد بالغ وصی کرده صحیح چنانچه بدبب است نه
 و اینه مالش نه کالینه کرده وصی بیس آگاه متولی مال یتیم چنانچه واته
 نشد نه اجرة المثل پس نه هرگاه وصی کرده کالینه در امر خاض مانند
 زراعت مثلاً نشد و اینه نه تجاوز کردن بیس کارش کن هرگاه برای
 طفل وصی معین آینه پس مت ولی نشد چنانچه حاکم شرع هرگاه نه
 حاکم شرع آینه جایز چنانچه زده بعضی مومنین متولی پسند نشد
 امر پس هرگاه وصیت از ن پسند مت آینه بی زده وصی کرده جایز
 چنانچه وصی کرده بی اذن چنانچه جایز نه نزد اکثر وصی چنانچه آینه نشد پس چنانچه
 گفته چیزک تا وان مگر تقصیر کرده بامر موصی مخالفت کرده نشد و اینه
 فرضا نه بر موصی آینه از ن حاکم کواه بی آینه یتیم گفته و اینه نشد
 زده شری نه طرفه گفته پانه پسند المثل تهمس باب چنانچه در احکام وصیت

کرن چه واجب است اکسین پاره حقاچه است پاره گمان و فای
اکسین و صیت بولایت یعنی وصی کرن سپینه ثابت مگر زه
مرد عادل گواهی دهنه سیت اما وصیت مال ثابت سپنان چه ساری
نه بیک گواه باسوگند بیه ژورن زنانین همنزه گواهی سیت مته
مالک ربع سپینه ثابت اکسین زنانه همنزه گواهی سیت نصف دون
زنانین همنزه گواهی تیره ربع ترن همنزه یته کنه سپینه ثابت بگوایی دو مرد
خوئی یله در دین خود عادل آسن اعتبار راه چمنه تت چیرسین و تنده خطه
لبن بی گواه هرگاه وارث بعضیت کس عمل کرن واجب سپینه عمل بیاقی کرن
هرگاه وصیت کره اده کره تکه ضنده وصیت عمل کرن دویمه وصیت هرگاه
وصیت کره بمثل نصیب پسریا دختره وارث آسنه سیت سوا وصیت چه
نصفس هرگاه وارث اجازت دینه بموصی له واته ثلث ترکه هرگاه بیک وارثاه
سیت نه آسن و صیت چه ثلث هرگاه وصیت بمثل نصیب دختر خود زه سیت آسن
زوجیه نه گانه دنوی دن اجازت بموصی له و اتن سیت سهم پند هو سهمو منزه کور
ته سیت اجازت سنج ضرب در و فوق فریضه روزه ژور چه یا فریضه روزه و فوق
فریضه اجازه زه پانتر چه ضرب کر نه یه یه شیت حاصل سپنن اده ایم اک
اجازه دت ستنده س نصیبس از مسئله اجازه در و فوق روزه سپینه ضرب حاصل کو
س تم اک روزه نصیبس ستنده س از مسئله روزه در و فوق مسئله اجازه سپینه ضرب حاصل
چه سکت هرگاه وصیت کره پخوسنده نصیبه زه کوره سیت چه بموصی له
واتن روزه سهم پانتر و سهمو منزه یله اجازت دن هرگاه اجازت دهنه برای مو
له چه ثلث ترکه هرگاه اکئی اجازت دینه پند نصیبه منزه چه بموصی له
زه خمس بی سنده منزه روزه روزه کرن اک ثلث هرگاه فقران همنه بایت

و ره یا فاسق پسندش بسپارست تمام و نه گانه احوط چنانچه ضم کران هرگاه
 رخصت و منت است اگر پس من زنه تنها کردن کار جایز چنانچه تنها کردن
 کوم یا بی زنه مالش با کردن رت آگاه کرده اکس حصص منکر کار پس سوا
 هرگاه وصی رد و وصیت کرده باطل پسند هرگاه موصی پس خبر گشته
 چنانچه زنه هم کرده وصیت رد و نه وصیت صحیح است و اینه رد کردن موصی
 مرده پخته پذیر قبول کرده است پس در حیات هرگاه وصی از عمل عاجز پسند
 حاکم کرده ضم نشدست بیاگاه هرگاه فاسق پسند واجب پسند عزل
 کردن سبب نه بیاگاه نصیب کردن نش بدل صحیح چنانچه پس اکس نه استحقاق
 ولایت پس مول نه نه مال بدبب بی زنه بولایت کرده وصی نش
 اکس پس زنه و نش تصرف کردن نشند پس مالش شری نه دیوانه
 شرو منزه پس هرگاه بر ولد بالغ وصی کرده صحیح چنانچه بدبب است نه
 و اینه مالش نه کالینه کرده وصی بید پس آگاه متولی مال یتیم چنانچه وانه
 نش نه اجرة المثل پس نه هرگاه وصی کرده کالینه در امر خاض مانند
 زراعت مثلاً نش و اینه نه تجاوز کردن پس کار پس کن هرگاه برای
 طفل وصی معین است پس منت ولی نشند چنانچه حاکم شرع هرگاه نه
 حاکم شرع است چنانچه جایز چنانچه زنه بعضی مومنین متولی پس نشند
 امر پس هرگاه وصیت از زن پس منت است پس بی زنه وصی کرده جایز
 چنانچه وصی کرده بی اذن چنانچه جایز نه نزد اکثر وصی چنانچه آیین نش پس چنانچه
 گنه چیزک تاوان مگر تقصیر کرده بامر موصی مخالفت کرده نش و اینه زن
 نرضاه نه بر موصی است پس اذن حاکم کواه بی است پس مینه گنه و اینه نش
 زنه شر سنده طرفه گنه پانه پس پس المثل تقسیم باب چنانچه در احکام وصیت

کرن چه واجب است اگر کسی پاره حقاً چه است پاره گمان و فای
 استحقاق وصیت بر لایت یعنی وصی کردن سپیده ثابت مگر زه
 مرد عادل گواهی و نه سیت اما وصیت مال ثابت سپندان چه ساری
 نه بیک گواه با سوگند به ثورن زنانه هنره گواهی سیت مته
 مالک ربع سپیده ثابت اگر زنانه هنره گواهی سیت نصف دون
 زنانه هنره گواهی به ربع ترن هنره یته کنه سپیده ثابت گواهی دو مرد
 و می یله در دین خود عادل است اعتبار راه چمنه ت چمنه و تنده خطه
 لبن بی گواه هرگاه وارث بعضیست کسی عمل کرن واجب سپیده غل بیانی کرن
 هرگاه وصیت کرده اده کرده تکه ضده وصیت عمل کرن دویمه و صیتر هرگاه
 وصیت کرده بمثل نصیب پسریا دختره وارث است سوا وصیت چه
 نصفن هرگاه وارث اجازت دینه بموصی له واته ثلث ترکه هرگاه بیاک وارثاه
 ش نه است و صیت چه ثلث هرگاه وصیت بمثل نصیب دختر خود زه سیت است
 زوجیه نه گانه دنی دن اجازت بموصی له و اتن ثلث سهم پند هو سهو منزه کور
 ته سنت اجازت زن ضرب در وفق فریضه روزه روزه چه یا فریضه روزه در وفق
 فریضه اجازه زه پانتر چه ضرب کرنه یه یه شیت حاصل سپندن اده ایم اک
 اجازه و تلتندس نصیب از مسئله اجازه در وفق رد سپیده ضرب حاصل کو
 تنم اک ردگر نصیب تندس از مسئله رد در وفق مسئله اجازه سپیده ضرب حاصل
 چه است کت هرگاه وصیت کرده پخوسنده نصیب زه کوره سیت چه بموصی له
 و اتن زه سهم پانتر و سهو منزه یله اجازت دن هرگاه اجازت و نه برای مو
 له چه ثلث ترکه هرگاه اکی اجازت دینه تندی نصیب منزه چه موصی له
 زه خمس بی سنده منزه زه رد کرن اک ثلث هرگاه فقران هند بابت

در احکام وصیت
 اگر کسی وصیت کند به بیگانه
 یا به کسی که در وقت وفات
 قادر بر تصرف مال نیست
 یا به کسی که در وقت وفات
 قادر بر تصرف مال نیست
 یا به کسی که در وقت وفات
 قادر بر تصرف مال نیست

کینه چیزه وصیت کره تیرن فقیرن یا ژرن ون واجب چنده زه سارن فقران
 و اتنا ون هرگاه وصیت کره برای زید ته فقره چیزه اکه زید مس چنه نصف
 منه منزه ژوم باب چنه در تصرفات مرضی لیس تصرفات معلق بوفات چنه یعنی
 یه تصرف کره نیران چنه وفاته پته سرچمه وصیت از ثلث ترکه معتبر مرضی منه
 استن وصیت کره ون اما لیس تصرف بوفات معلق چنه بیکه در مرض
 الموت آیه بلی منه بیا ره نه تصرف سپنه لازم باجماع هرگاه منه بیا ره بلیه اوسه
 نه تصرف کینه عوضین بر اربع مثن المثل به توت سپنه لازم هرگاه بعوض آینه مثل
 بلیه ته عتق کینه چنه معتبر زانان ت از ثلث اقوی چنه زه معتبر چنه از اصل ترکه
 ته احوط چنه مصالحه کرن اجازت وارث نه است هرگاه ترکه باکره وارثن
 پت پرت اکند نصیب کره تعیین کینه چنه ونان زه قول اقرب چنه بی
 زه موقوف بر اجازه چنه حجت الاسلام چنه فرماوان موقوف آینه پت زه
 مشکل چنه هرگاه کینه چیز مس کالینه بنده بابت اقرار کره در محل تهت ثلثه
 منزه نیره ته بی تهت نیره از اصل ترکه مقوله وارث استن یا غیر وارث
 هرگاه آزاد کره بنده پنن چیزه آینه سینه سوا تهت ثلث سپنه از
 هرگاه کینه قرض ننگه واله صحیح چنه هرگاه وصیت کره کینه قرض ننگه واله
 ته ترکه آینه روی قرضوخته کم از ثلث چنه صحیح هرگاه آگاه تر یو بندو
 پننو منزه آزاد کره چیزه آینه سینه سوا قرضه تراون هرگاه آگاه مده تر
 منزه ته بین دون منزه تراون قرضه بنام مده نیره آزاد چنه مده ته تراون ژ
 دون زندن منزه بیه قرضه ته مدهس کر نه از ترکه حساب نکاح مرضی چنه
 مشروط بدخول پس هرگاه دخوله برونه مده نکاح چنه باطل مده میراث چنه
 هرگاه دخول کره مده میراث سپنه مقرر کره چنه زه مرضی چنه طلاق نه

پن

صیج گاه نه

در تصرفات میض

۹۹

بچ

پس هرگاه طلاق ديه زنانه نيه ميراث و ميراثان در طلاق رجعی تان نه
 بيارش بلومت آسه ته زنانه آسنه بيس جای شوهر کرمت سته نيه زنانه بيه
 ميراث در طلاق رجعی تان عده منزه و راضی آسنه زنانه و اتنه ميراث
 شوهر سنده و رعاان بيه نه و رخلع ته مبارات بيه نه نيه و زه زه زنانه آسه طلاق
 منکوت بيه نه نيه و زه زه کينه آسه طلاق و زه اده آسه از او کينه يا فريمه آسه تله
 پته آسه همان کينه یعنی حکم طلاق مريض پهنه بند کورات جاری و در حال مرض
 آسه هرگاه زنانه دعوی کره طلاق چهنه بياره منزه واقع سپن مت ته وارث کرن
 انکار معتبر چه قول ورته باسوگند هرگاه زن زنانه و يه طلاق بيه زنانه
 نيه ته متن کره و طی آهوی زن ميراث ربع یا متن برابر کتاب النکاح
 تن منزه مه مقدمه ماه ته اک مقصده ته پانتر فصل مقدمه تن منزه چه پانتر
 بحث بحث اول در فضیلت نکاح چه حدیث بيار امت بیت مختصر
 کياه آسنه گنجایش تم ساری آنه چ تو می سپن تیرن حدیث پت
 اقتضار از آنجمله چه ایله معصومین علیهم السلام امت گانه فایده چهنه
 مسلمان سلامه پنه بهتر زن صالحه سنده ختمه زه هرگاه تس و چهنه خوشحال
 سپنه هرگاه تس نش غائب سپنه تنده ناموس حال رچه بته چه و حدیث ابه
 معصومین علیهم السلام امت زه یکه زه رکعت نماز صاحب زن کره بهتر چه
 ست رکعت ختمه زه غریب یعنی بی زن کره بته و حدیث امت زه مسلمان
 مرد و منزه چه بدتر تمه زه غریب یعنی بی زن آسنه مومت الحاصل نکاح
 چه سنت خصوصاً قاورس نه طلب سس کانه و قما چه زه واجب سپن یله
 گموزه زه در زنانه خواه و خواه زنانه سنت چه زه یله یله زه نکاح کره
 زه رکعت کره نماز به مشکه خدا تعالی امس و زی کره تس و عقیقه زنانه منزه

بچ

ته یثرب نگاهبان زنا نومه تندی بابت نفس نفس نمر تنیدن بالنس به یثرب
 فراخ زنا نومه و در رزق یثرب بزرگت در بزرگت ته به یثرب یثرب کنه منقول چه
 به یثرب اختیار شرز و و ن زنا نه با کره عقیقه بزرگت اصل به یثرب کره عقد نکاح
 ن یثرب به یثرب خطبه عقد به یثرب ته یثرب زه به خطبه آیه شمل بر حمد خدا تعالی
 صلوات بر حضرت رسالت پناه ته آیه معصومین علیهم السلام ته الحمد لله چه یثرب
 به یثرب کره عقد رات کت به یثرب تما و و گواه بر عقد مکروه چه عقد کرن یثرب مژور برج
 عقرب به یثرب عقد کرن رت کین یثرب ترن و یثرب منزد و یثرب چه در عروسی سنت
 چه یثرب زه فقیر مؤمن و یثرب طعام که دبه یا و و ن و یثرب ته سنت چه یثرب زه به طعام آیه
 به یثرب سنت اجابت کرن ته گهرن مجلس عروسی ته کهن طعام یک روز به سنتی
 استنس خصوصاً یثرب زانه افطار مکونه سینه صاحب طعام آیه زه و اما هرگاه یثرب
 منتر حرام چیز اسن حرام چه گره یثرب ت مگر استن اکس نه زانه منع کرت نت یا
 خاطر کرن حرام بر طرف هرگاه ته نرانت تت مجلس گره یثرب هرگاه به واجب
 یثرب نه به مجلس و ته به گره هرگاه ته مجلس یثرب و شو آیه گناه چه ته به یثرب
 هرگاه در مجلس عروسی استن غریب و در صورت بعضی از مجتهدین چه میت یثرب
 زه هرگاه بر قایت قالی ته فرش اسن جایز چه گره یثرب تت مجلس کنیز و و میت
 زه هرگاه بر بالشت ته آیه جایز چه گره یثرب تت هرگاه زه زن اکی نه خبر کرن
 تندی گره گره زه یثرب نر دیک چه جایز چه کهن به در عروسی شمار چه کران
 اما تن ته هرگاه با کین یثرب اذن آیه و نه یا بعاوت جایز چه سنت چه زه
 یثرب زنا نه برو نه کن گره زه رکعت کره نماز ته دعای منقول به به کره امر زنا نه
 یثرب دعا به تما و و آیه زنا نه بر سه ته دعا به
 صا لحاد زه تمام اعضا آیه به یثرب کیده موزه زنا نه کهر و منزه ته چه گره تندی آیه بیت
 ته زنا نه

تیمه آب باره بدور خانه اوی زه یکم کار بجا نیند گزشتت گرس سیده خیر بسیار
 بیه گزشت زانیه برون کن روتله بیه پیره بسم الله جماع شروع کرنه برونه متعتت بیه متعت
 وزه دنوی با وضو آسن بیه تونه ایچمه وشت تهاون تریم مکر وده چمه در حال البسم چیه زه
 ترک کرن بیه متعتت حاله بقرج زن نظر کرن کراست نظر باندرون فرج چمه زر جماع
 بعضی از مجتهدین چیه بیه حرام زانان در حدیث آمت زه هرگاه فرزنده امیه حال
 حاصل سینه ان آیه بیه متعتت حاله کتیه که نه خصوصاً فرد مگر بکر خدایتعالتکیاه زه در
 حدیث آمت زه هرگاه در حالت جماع کتیه کرن سدر فرزنده حاصل سینه متعتت کل آیه
 بیه منی هارن در غیر فرج نش از اوزنانیه زه نیکاح وایمی آسن نثر تنده اونه سوا بعضی
 از مجتهدین چیه بیه حرام زانان هرگاه بیه کار که سنت چیه زه ده مثقال طلا ویه نطفه ویش
 زانیه اتا در زن متعتت عقیقه زن من ته سلیطه بیه کنیز اوزرست چیه عزل جانیه

واجب چیه زانیه پینه دخول کرن پرت زن رتن منرا که پیره هرگاه تاخیر که کنا بکار چیه سنت
 چس دخول کرن نش تمه سوا زه ضرر و آتس ته بکت آتس تت پش بیه دخول
 کرن شب اول ماه رمضان بیه بم داره هنده شبیه ته زنده وار دارنده
 شبیه بیه بر سوار منده شبیه ته شب جمعه بعد حفتن بیه روز بخش شبیه
 وقت طهر بیه روز جمعه بعد عصر مکر وده جماع در شب خضوف یعنی ت راثر خنر
 زه زونه آسه گرسن بیه در روز کسوف یعنی تمه نه زه آفتابس آسه گرسن بیه هنگام زوال
 آفتاب بیه آفتاب لوسنه پشه شفق و سمرقان بیه در عاق سه چکیت پیم تر شب
 در حدیث چیه آمت زه هرگاه شر دنب لکه در اول ماه یا منر رت یا
 در آخر ماه شکیه منزه بیه هرگاه پینه دیوانه آسه بیه بعد فجر تا طلوع آفتاب
 بیه در شب اول ماه الا ماه رمضان بیه رتکه منر شبیه بیه سفر منر لاله آسنه بیه در هنگام باد سیاه زه
 بیه زلزله

تسویس

بیه برهنه بیه بعد احتلام غسل برونه یا وضو برونه جایز چه بعد جماع بیه چه کرده
 جماع کالسه حضور زه نظر کرده بیه رو بقبله پشت بقبله یا ایستاده یا رو بافتاب
 بیه در کشتی بیه کس زنانه زه زنا پشه آینه زمره بیه دخول کرن مهره و نه برونه سوریه
 یا کینتر اه بیه دخول کرن کس زنانه زه مهر آینه در عقد شخص کو مت بیه برونه زه
 شخص کرده بیه کس زنانه زه از حیض نفاس آب پاک گیمز غسل آیسس کرنه بیه
 دخول کرن شب عید قربان بیه در میان اذان ته اقامت بیه ته شبهه و بله
 آسغره آمت بیه ته شبهه زه و بله نمکه نیره سفرس بیه دخول کرن پنه زنانه
 بیسن زنانه هنره خواهش بیه آژن شافر بر اهل خود رات کت حرام چه و طی تیه برونه
 زه زنانه سپنه نوه ورش آیه و طیه سپنه زنانه حرام مگر یله افضا کرده یعنی راه حیض
 ته منی ته بول کرده اکی کینتر و چه و پت زه افضا گوی زه راه حیض غایط کرده
 اکی یه چه و وریمه کنه چه حرام و طی زوجه ترک کرن زن رتن زیاده مگر
 ضرورت بابت بیه چه حرام در حیض نفاس بیه در احرام حج یا عمره بیه واجب وزن
 منتر مثل ماه رمضان یا نذر معین در نذر غیر معین چه خلاف اظهار چه زه جایز چه
 خصوصاً زواله برونه احوط چه ترک خصوصاً زواله پشه کنه ساری مردوزن منتر
 زه واجب نوشته چه سوای قنای ماه رمضان جایز چنه زواله پشه افطار کرن
 کبابه جماع کبابه بیه کنه سیت بلکه پزه زه کفاره و پیه یته کنه در بحث صیام گو
 بیه یله تو منزه اک نیت اعتکاف آیه کرمت بیه یله تو منزه اکاه در مسجد
 آیه اعتکافس بهت بیه در ظهار کفاره و نه برونه بیه یله زنانه بیگانن آیه
 شبهه دخول کرمت یته تان تنده عده نیره بیه اکس زنانه دخول کرن
 بیسن زنانه نو برهنه شبهه ازنه سوای قول بعضی از مجتهدین بیه یله زنانه
 دخول کرنه و یسنه مهریمه بابت پس هرگاه بقهر ته غلبه دخول کر مس حرام چه بیه

و قول کردن در عده حرام چه بیه و دخول کردن در عده حرام که نیز زه مل شرعاً
 حرام پسندیده و در رت گزیده برو نه بنابر احوط بلکه احوط چه به ترک
 کردن پستان محل وضع پس بیه چه حرام متن زنانه زه عاخر آیه به
 بزرگی آلت بیه کنیزه یله کل میس تحت برو نه زه اک حیض و چه یا پانتر تاج
 ده گزینش مل بهنه پنه و ورم جایز چه مردس نظر کردن بهس ش زنانه هندس
 زه یثربان چه غیر آن نه بیه تندن و آن آهتن بیه بیه کنه تندس
 مویس محاسنس بنابر اقوی بیه بهر نظر کردن ش کن و و هندس منفرد پکنس من
 تند اونه سواقی به آیه بیه کنه جایز چه نظر کردن ش کنیزه کن زه اراده چس
 مل من نه بیه تندس مویس محاسنس کن بیه نظر کردن ذمی زنان کن نه
 تندن موین کن مگر بلذت نه بهمت زه جایز چنه بیه کنه جایز نظر کردن مرد
 مردس خوب صورت فی آیه مگر باهمت لذت بیه کنه زنانه زنانه و مین برت
 اکاه چه نکاحه نه بلکه منزه مباح کران نظر بعورت کردن و نوبی طرفه باکرات مردس
 نه زنانه منبر پرت کس چه جایز نظر بین مومن کردن عورت سوا جایز چنه مردس نظر
 کردن بیگانه زنانه هندس بدس کن نه به نه اهود و یوسوا به کنه چنه جایز زنانه نظر
 کردن مروه هندس بدس گردنه تان نه به نه اهود و یوسوا حرام چنه متن نظر کردن اک
 اکسندس بهس آهتن کن بی شهوت نه ریه او احوط چه اجتناب کن جایز چه
 طیبیس نظر کردن بیگانه زنانه هندس عضو س کن علاج باپت از عورت فی آیه جایز
 پانسه الشس بوزنه آواز زنانه بهتر باتلذذ نه ریه بیه نه زنان الشس و چن نابالغ را
 چه جایز زن بیگانه نظر کردن آیه لاگنس حکم نظر یا نرم چه خطبه یعنی خواستگار
 چه سنت و پن نه مرد شاه رغبت که و ن زه یا حریص نه پش یا نه چه رغبت چون یا چس
 بی زه خدا متعالی واته ناوی زه خیراه یار ز قاه یا بی زه سناه کردن رغبت چس

نکاح ص حرام چه خواستگاری تن زنانه کرن زه شوهر پس یا در عده رجعه آیه
یا آیه حرام موبد موبد چه اجابت تا در آیه بر نفقه بن فی آیه بحسب نسب
مکروه چه زه ولی کره ابا مکره برای خواستگاری بهتر تنده ختم هرگاه گاه نه خواستگار
اجابت کره بینه خواستگاری چه مکروه اده هرگاه بیاگاه تسیت عقد کره
صحیح چه مقصد زان و طی چه بیا تریو چیز و اک نکاح و ایم بیه متعه چه
ملک بین قسم اول چه نکاح و ایم تن منزه چه تن بیا بک قول چه در ارکان
عقد تم چه تره اول صیغه عقد نه ناچار چه تن مترا اجابت قبول منزه یعنی ایجاب
لفظ چه نه زه زنانه و په یا کانتر اه تنده طرفه و جتک یا انکحتک یا متعتک
قبول چه بی زه مرد په قبلت النکاح یا التزویج یا المتعه هرگاه اقتضای کره
بلفظ قبلت صحیح چه بیه هرگاه قبول مقدم تها و یته یا نه زه مرد په تز و جتک
اده و په زنانه و جتک صحیح چه بیه نه پرت اکاه شوهر پس نه نانه منزه زانه
پانه صیغه پرت یا کانتر اه بیاک پره صیغه تنده طرفه پانتر زن صور زن منده
احتمال اول بی زه تو منزه پره پرت اکاه پانه صیغه پس نه نانه و په و جتک نفسی
بهر کذا شوهر په قبلت التزویج و غیر بی زه کانتر اه کره زنانه منده طرفه
ایجاب مرد پره پانه صیغه پس په وکیل یا ولی زنانه منده و جتک فلان
بنت فلان بهر کذا مرد په قبلت التزویج تزویم بی زه پرت اکنده
طرفه کره بیه کانر عقد پس نه نانه منده طرفه و په و جت فلان بنت فلان من
فلان بن فلان بهر کذا مرد منده طرفه و په قبلت التزویج لفلان بن
فلان و و و بی زه زنانه کره پانه ایجاب پس و په زنانه و جت نفسی من
فلان بن فلان بهر کذا مرد منده طرفه و په قبلت التزویج لفلان بن
فلان پانتر چه بی زه اک زن پره و فلان منده طرفه صیغه بیه صیغه صور زن

طریق چه تریه صیغه صورتی هر طریق تفاوتی سوا نکاح چنانچه صحیح عربی لفظ سوا
 یدله قادر آسن یدله قادر آسنه عربی پرسش جایز چه بیه زبان پرن هرگاه
 اکی قادر آسنه سی پره عربی بیاک زده عاجز چه پره بیه زبان صیغه فارسی پره بیه
 کته زده شتخن چه در مبسوط وقت زده این بیری بچندین کابین بتو و اوم مرد گوید
 پذیرم این زن بیری کنی و چه وقت بته کند و نه زده این زن را یا مستماة فاطمة
 بیری بچندین کابین بنکاح شرعی بتو و اوم پس مرد و پره این زن را بچندین کابین قبول
 کردم بیت پت بنات تادوت زانزه کاشرا پت و نیت در ایجاب بی زده بیه زنانه
 یا فلان زنانه و درم نیت زده بیتیس مهرس پت پس مرد و پره قبول کردم بیه نیت
 بیتیس مهرس پت یدله پانه صیغه قبول پره نیت و پره وکیل یا ولی تسد زده قبول کردم
 فلا نسکت بیه نیت بیتیس مهرس پت هرگاه دو نوی عاجز آسن پره نشه کل
 سند پات اشاره کرن بیه رنگه زده دلالت کره بنکاح بیه کته صیغه بیع ته بیه
 ته اجاره منزه ترمه و رای بیه نه نکاح کند نه مهرنی ذکر کرن بیه پزه زده عقد
 بیه شرط تها و نه کینه پس هرگاه و پره نیت و تم پتن پان زده هرگاه
 بابه مون راضی چنه راضی تی سپنه بیه پزه زده قبول آسنه ایجابس پته
 پس هرگاه و پره زده نیت و تم پتن فلا نسکت ته سه آسنه غایب خبر و اننه پته و پره قبول
 کردم نیت تسد صحیح چنه بیه کته هرگاه حاضر آسنه ته بتاخر کره قبول بیه رنگه زده
 جواب گنزدن نه در عادت هرگاه ولی یا وکیل زنانه تزویج کرن پزه بی زده معین
 کرن تس ناوه سیت ته نسبه یا با اشاره یا وصف ته رنگه زده بن نیره بین
 نشه پس هرگاه و پره اکاه کور و پنه منزه و درم نیت زده قصد معینه کره سوا صحیح چنه
 هرگاه یکی معینه کره شوهرن آسن تسنه کوره ساری و چه مژه صحت نکاح
 چه محل اشکال و غیره چه زوجه سر چه زنانه زده تس سیت آسنه مباح

نیت هر کس که بیهوش است و در حیات می باشد زنانه چه تنه چنان عقد کردن سه جهته
زوج یا ولی یا وکیل بتند شرط چه عین ساری منزه با نفع به عاقل ته آزاد
آسن بیه مختار پس صحیح چند عقد طفل ته دیوانه مرد آستن یا زنانه ولی تی اجازه دیر
بیه نه عقد مستی بوش نیته پنه تی اجازه دیر یته کنه بکبر اتا هرگاه بعد نه وال اگر اه
راشنی سپینه صحیح چند شرط چند در نکاح زن بالتذره رشیده اذن ولی جایز چند زده سه
کره پا نه عقد احوط در نکاح زن با کره رشیده معتبر آسن اذن تشد تندی سندس
ولی سند اذن بیه چند شرط گواه کنه نکاح حسن منتر پس هرگاه ثایه کرن نکاح ته پوشیده
تیا ون صحیح چند هرگاه دعوی کره مرد زده به پیش عین نان هندن زوج سه زنانه کرس
تصدیق یاد دعوی زنانه زده به پیش آشن عین مرده سنتر ته سه مرد کرس تصدیق حکم کن
من منتر زوج ته زوج آستیک ته میراث بن اکه اکس نشه هرگاه تصدیق کرنه
بد عیس بزده گواه ان هرگاه کانتر اه دعوی کره بیس اکنده زوج سه سند زوج آستیک
التفات کرنه مگر بگواه هرگاه مرداه دعوی کره یه زنانه چه عین آسن گواه
گذراوه تس زنانه منتر نه کره دعوی به پیش آشن اسنتر ته گواه گذراوه مقدم
تیا ون مرده سند گواه با سو کند هرگاه دخول خواهر آسند کرمت بمید آیند
تاریخ عقد خواهر مقدم هرگاه خواهر آسند دخول کرمت یا آسند تاریخ تشد
عقد حکم کن بگواه خواهر با سو کنند در هم باب چهارم دراو بیا عقد
تن منتر چه زده فصل گذر فصل چند زده ولی عقد چه پانتر اک مول بیه مال بد
حیرم تی آسند ثابت چه عین ولایت بر ولد نابالغ نخو آستن یا کور با کره یا غیر
با کره یته کنه بر دیوانه ولایت یهند چه اجباری شرس چه نسخ کرس کا نه اختیار
بالغ سپینه پنه بیه دیوانس عاقل سپینه پنه دونوی بن میراث اکه اکس نشه
هرگاه مول ته بدیب اختلاف کرن زده کس بیت کرن زوج مقدم تیا ون

۱۰۰

مقدم
در بیان

اختیار بدبیس هرگاه دونوی عقد کرن معتبر چه بر و نه عقد هرگاه دونوی
 یکه آسن بدبیس سندس عقدس کرن اعتبار ثابت چنه ولایت تهنه بر زن تر
 بالغه شیده بکره تی آسه پس هرگاه تس زوج کرن موقوف چنه بر اجازه اناگونه
 احوط چنه در نکاح بکره رشیده معتبر آسن اذن ولی ته پانه بکره ته اقتاسنت
 چه زه زن بکره س زه مول ته بدبیس ته آست پسر خود بکده بایس بنس کره
 وکیل یس بدبوی کره اختیار مالس سوانه مال بدبیس سوانه پترس ته ماحه تر
 ماحه بدبیس تی بین خویش چنه کانه ولایت تس پترس چنه مالک ثابت
 چه ولایت تسد ز نانه تی آسه غلام کنیز خود بیه تن جبرس کر تس پترس زوج
 بالغ ته رشید تی آسن کانه اکس چنه تمومنه تر زوج جایز بی اذن مالک پس
 هرگاه تمومنه کانتراه بی اذن مالک عقد کره موقوف چنه بر اجازه هرگاه پتر
 اکس تمومنه مالکاه آسه ناچار چه دونون هندس اذن بر مالک چه لازم
 مهر غلام ته تسدس زوج سند نفقه تس بیس کت چه کنیزه هند مهر مالکس چنه ولایت
 تس غلامس پترس تس منتر آسه آزاد کینه مالس بدبیس واته زه کنیز کرن
 تزوج شرس هرگاه زوج آزاد سپنه تس واته تسج کرن کنیز تی آسس زوج
 هرگاه کنیز آزاد سپنه تس کت چه فی الحال تسج کرن آزادی آسه شوهر تسد
 هرگاه دونوی آزاد سپن زوج یا تر چه مخیر در تسج تس کیم چه وصی ثابت چه
 ولایت تسد تس اکشنه بالغ سپنه عقل آسه یله تس احتیاج نکاح آسه مرد آسن
 یاز نانه ثابت چنه ولایت تسد شرس پترس کوره مگر یله در خصوص نکاح
 آسک وصی کر مت صر گجایشی زه دیمت آسک تس بیس شرس کر نکاح
 یا بظاہر معتبر تر و در چه حاکم شرع ثابت چنه ولایت تسد تس اکس پترس بی
 عقل سپنه بالغ یا بعد بلوغ سپنه دیوانه مرد آسن یاز نانه غبطه ته صلیت تر

تنه است مول یا بدب است چینه ولایت حاکم شرع ثابت بیه چینه ثابت
 ولایت حاکم ته وصی بر طفل ته رشید بیه تن اکس پت رنه مجر حک کرمت نه
 تن بسبب سفاهت ته اسراف جایز چینه نکاح تن مگر بصورت پس
 پنه رنه ولی دیه اذن تن یا اجازه نکاح کر س بر بصیر ورت تزویج کره عقد
 چینه فاسد یا نه چینه وکیل ثابت چینه ولایت وکیل بر بالغ آزاد مرد آستن یا
 زنانه بر آستن یا غیر بکر تشده اذنه لازم چینه تن عمل کرن یته کنه اذن ستمت
 چیس زوج ته زوج معین کره منزه بیه مهر ته سوا جایز چینه تن رنه پنه
 بابت ثاذه مگر زنانه منده اذنه فصل ولایت چینه ساقط سپنان
 روزه چیزه اول بندگی بندس چینه ولایت فرزندس پت آزاد آستن
 یا بنده تشده سی خواجه بند یا بند هرگاه اذن دیه خواجه تن صحیح چینه و غیره
 نقصان صغیری مکه یا دیوانه گی یا بیوشی یا مستی ته بعد زوال مانع سپنه
 ثابت تر کیم کفر کافر س چینه ولایت بر فرزند مسلم خود شر آستن یا دیوانه
 ثابت چیس بر فرزند کافر هرگاه بدب مسلمان آسبه تن چینه ولایت
 معین بر فرزند کافر نه مالس قرف و ما حوام سه چینه موجب یکن
 رنه عقد تشده چینه صحیح نه ایجاب قبول تن کیم باب در احکام نه
 هرگاه دؤن شترن نخوس ته کوره مول ته بدب تن زوج کرن نه
 ته اک شرمه بیاک نیه میراث هرگاه مالس ته بدبیس و رای بی نه
 تزویج کرن موقوف بر اجازه پس هرگاه بالغ گزشت دؤن و اجازه تن
 نکاح چینه صحیح هرگاه اک اجازه دیه بیاک مره پیش از بلوغ باطل چینه نه چینه
 مهر نه میراث هرگاه اجازه دؤن مره جدا کرن تشده ترکه منزه تن
 میسنده بابت سهم تشده او هرگاه فسخ کره بعد بلوغ کینه مهر نه میراث چینه

در ولایت عقد

هرگاه اجازت ديه سوگند دن نشه اجازت است چنه در ميراث طلع كرنه بابت ميراث دن
 هرگاه غيرولى با وكيل عضوى عقد كرن موثوق چه نشه است سندى اجازت نشه بزه بعضوى
 كرس عقد هرگاه بالغ ته عاقل ته آزاد آسه هرگاه نه اسنه موقوف چه سندى نشه سندى
 اونس نشه كنيه و چه ديت عقد فصولى چه باطل بىس چه جايزه زه تزويج كره اكس كره زه
 كوره بىس كره سندى بخوس سبت دونوى طرفه سپنه مثولى عقد يعنى ايجات قبول كره
 تيه كنه سندى وكيل بيه وكيل زوجين جايزه چنه بالغ زنان هندى عاقله سندى وكيلين
 پانس نه بغير نشه كره باذن ديت سندى سبت صلح زمان چك تزويج كرمه
 هرگاه زنه زنگه ادا كره زه پانس سپاس شامل صحه چه هرگاه زه وكيل اكس زنه تزويج
 كرن دون سبت صحه چه عقد سابق پس هرگاه دويم دخول كره جدائى كرن منزه
 نه نشه سپنه مهر لازم يله زمانه زومت اسنه زمانه دن عده پته كده كس هرگاه و
 عقد كوه سپنت اسن باطل چه مهر ته ميراث چنه پرت و ليس چه جايزه بانه عقد كرن يا
 وكيل كرن زوج سنده بابت چه زه اعتراض كره بالغ سپنه بيه هرگاه تزويج كرت
 اسهس مهر المثل ختم كس يا ديوالن سبت يا باخصى يا عتيق تيه كنه زوج سنده با
 هرگاه تزويج كرت اسهس عيب دار زبان سبت اما مين صور زن منزه هرگاه ملاحظه مصلحت
 كرت چه ته مصلحت ته اسن مسكل چه خياري منزه چه عتق عقد مسكل سازنى صورت
 اندر سكوت چه كافى در اذن زن با كره يمه وقته گذارش نكاح كره نس دير غير با كره چه
 ناچار گفتار سن معلوم كرنه بابت احكام عقد ظلام ته كينز كرن با عل رجوع و ورم با
 چه كفو اسن منزه يعنى همسر اسن منزه را و چه تمه برابرى در اسلام ته ايمان نه در نسب ته
 شرف بيه حرمت اوى نه حضرت رسالت صلى الله عليه و اله چه فرمودت نه مؤمنين
 يم چه بعضى چه مؤمنه كفو كينزن هند در عقد نكاح يته كنه كفو چه خون منزه چه هر
 در نكاح پس جايزه چنه تزويج زن مؤمنه مگر مؤمن جايزه چه زه مؤمن كره تزويج

صلح

پس سیت خوش کرس مسلمان نه نانو منز ته تزویج بزنج خالفه چه مکروه جائز چنه تزویج کرکی کر
 عربی زنان سیت اجماعا اهل کتاب نه نان سیت کرهن چه اختلاف اقرب چه بی زه
 زه جائز چه متعه خاصا نه بلکه نکاح وایمی ته خلاف احتیاطی چه تیت منز بلکه در متعه
 نه احوط ایسه چه سائر از اهل کتاب رچهن سه زمانه زه زوجه نشتر اسن در زمان کفر نه
 حریات اهل کتاب چه یهود ته نصاری ته مجوس احوط چه در مجوس ترک نکاح
 مطلقا عربیه گیه سه زمانه زه کافره چه یوطا یغومنزه یوسوانیه کنه چنه جائز تزویج
 کرن با زنی صبییه نه کنه عداوت اهل بیت علیهم السلام جائز چه مرد از ادس
 زه تزویج کره کنیز به از ادس زمان زه تزویج کره بغلام تیه کنه بزرگ نسب زمان زه
 تزویج کره نفرومایه با شمییه هشت ته طوئییه هشت ملین سیت شرط چنه قاور اسن مرد بر نفقه زه
 اکثر زمان چنه خیار فسخ مرده سنده عاجز اسنه بمذیبه باصح یتکنه هرگاه بعد نکاح
 عاجز گره مکروه چه تزویج کرن مرد فاسق خصوصاً شار الحمر هرگاه عقده تیه زانه زه
 زوجه اسن انیه تن چنه خیار فسخ دخول برو نه نزد اکثر یا ترشم باب چه در محرمات
 یعنی مرن زمان منز زه حرام چه نکاح تهند حرام اسن چه وایمی یا غیر وایمی حرام وایمی
 اسنک سبب چه نسب یا سبب فتم اول چه نسب حرام وایمی چه سپیان نه
 سیت زمانن هندست قوم اکل ماج ته نان ته بدنه نان به طبع آیه به طبع منز
 دویم کورته کوره هنز کور به طبع آیه به طبع منز ترشم نه زورم بنزه به طبع آیه
 به طبع منز ترشم با وزه به طبع آیه به طبع منز شیم پیه نان بال و ته اشتن
 یا ماجه و ته به طبع آیه به طبع منز پیش مال سنز یا ماجه هنز یا کالنه بدیه سنز یا
 کالنه نان هنز ستم چه ماستن ماسه نان بال و ته هنز استن یا ماجه و ته هنز به طبع
 آیه به طبع منز ماستن پیش مال سنز یا ماجه هنز یا کالنه بدیه سنز یا مان هنز حرام چه
 زمانن مینی به مرد و منز اول مول ته بدیه به طبع آیه به طبع منز دویم

در مجوس ترک نکاح

در مجوس

فرزند تریم گبره گبریت طبقک بنو طبقه منزه زورم بوی بازرم یا بهر تنه برت
 طبقک بنو طبقه منزه شلم تیره پره بدبیت طبقک تنه کنه و تنه آستیم مام ته
 مامه بدبیت سپین بیان حاصل استن به لیب نکاح سیت یا شب سیت یا از زنا معتبر
 فی چینه نسب ناسیت حرام چینه شریره ته سپه تریه مامه ترته مامه تراک اکس دویم
 قم چه سبب سه چه شش اک رضاع دویم مصاهرت تریم تزویج زورم زنا نه مانند
 زنا، یا زرم لعان شیم قذوف گدگ بحث چه در رضاع یعنی دو چینه منز حرام چه
 سپیان دو چینه تهتی زه حرام چه سپیان به نسب یا شرطه گده می زه و د آسک کاه
 سیت و تهت پس هرگاه و تهت آسک حمله رست یا زنا سیت حرام آسک سپینه اما
 شپس چه نکاح صحیح حکم حیوانه سندس و دس مرد و سندس و دس چینه اعتبارا
 دویم چه مقدار ته چه زه چه شیر خوار و اکس است ته دس یا تو ناه زه مازهر اوس یا
 استخوان کرسخت یا سیداه و دچیه کنیز و چه واه دیمت می شرطه زه پرت فو بر شند و دچین
 آسک کامل و داه عاد که حابه بیه آسک اکس ته بیل نان بند و دمنزه چینه سوا بیه
 چیه و دیه منزه نه کنه بانه منزه زه و د آسک تکت تهت مت بیه چیه خلاص و دیه زه روا
 کنیز آسک اسن منزلت نه مخرج سپینه ته سیت و دته و د آسک منزه نیره بر تریم
 چه مرضعه یعنی دوه ماج زه زنده آسک پس هرگاه اتمام عدد رضاع استند ه منزه و زه
 آسک سه سپینه نکاح حرام زورم بی زه شر گزته و دو و هر سپینه برو نه و دچین پس هرگاه
 دو و هر سپینه برو نه و دچیه ته عدد رضاع سپینه دو و هر گزته بیه تمام تمه گزته نکاح
 حرام به چینه معتبر و ولد مرضعه بنا بر اصح یا زرم چه بی زه و د آسک کسی شوهره سند
 پس هرگاه عدد رضاع پور سپینه برو نه شوهر دیه طلاق است یا مره سه کره بیاک شوهر
 دویم سنده دوه کره عدد رضاع پور مین وون و دن منزه آسک شرع غذا خوی کرمت
 بیه آسک بیل نان و دچومت هرگاه ته به نکاح گزته حرام ته بیه کنه چه شرطه زه و د

ح

سبب

آیه کسی دود ماه پس هرگاه زنه زنا نه کسی مرده سنزه با هم کردن در رضاع تمام موجب حرامت
 سینه تنه هرگاه در رضاع یعنی دود چن ساری شرط است حاصل سینه مرضعه سینه تنه نراج
 نه شوهر تنه مول نه شریکند بای نه بنه بیه تنه مول نه ماه بدی نه بان بیه دود
 مال سینه بوی نه بنه پرت پت نه دود ماه پس هر بوی نه بنه مام نه ماس مرضعین یعنی
 در نه کس چه حرام نکاح کردن صاحب شیر سندن یعنی دود مال سندن شرن سیت بی شرن
 یا رضاعی بیه دود ماه پس هر بوی شرن رضاعی شرن سیت زنه دود ماه پس
 بین شوهر سندن دود چک چومت نه در نه کس سندن دود مال سندن حرام چنه دود
 ماس در نه کس سندن بای سندن حرام چه در نه کس سندن ماس دود مال سندن اولاد
 نسبی نه رضاعی بیه دود ماه پس هر بوی اولاد نه رضاعی نه و اگر در نه کس سندن باین سندن
 زنه سندن ده مال سندن دود ماه پس هر بوی چک چومت چه باین نکاح سندن دود
 ماه پس هر بوی دود مال سندن سیت نسبی نه رضاعی نه رضاع چه منع کران نه نه که
 چه نکاح باطل کران هرگاه پت پت بوقوع بیه پس هرگاه شوهر سنز ماه یا بنه سنز یا
 زنا نه سندن مال سنز از شیر بدیش دودیه سنزه بویه اشنه نکاح کره باطل سیت
 چه نصف مهر بلکه تمام مهر کده تا وان هرگاه فاسد است نکاح عمدا اگر مت هرگاه نان
 زوجین سنز نمونه اکس دودیه نکاح سینه باطل شیر خوار سینه سس پریا سس مام یا
 ماس هرگاه مرده سنز بدیش دودیه شوهر سنزه بویه اشنه نه سندن دودیه بوی
 سینه حرام مؤبد سس هرگاه بجه است دخول کریمت نه سینه بد حرام بویه سنز
 سینه فسخ هرگاه دودیه کنیز زنه دخول است کریمت اشنه سنزه دودیه بوی سینه حرام
 رضاع چه باین سنان بگوایی دومر و عادل بیه اکس مرد سنز زنا نه دودیه سنزه گواهی
 بیه زون زنا نه سنزه گواهی چنه مسموع مگر بتفصیل در رضاع گواهی سینه گواهی
 زور شرط زنه دود ماه پس هر بوی زنه دودیه سنز چه زنه باین سنز حرام سس سس سس

آینه پوشیده و چند زبان چپ و چپ حرکت دوان بنگلان چه منزه پس گواهی
 و بی عزم بی زه من نه چیه صنایع محرم نه ذکر کرده وقت نه عدد هرگاه کارگاه اقرار کرده برضای ممکن
 جایز چنه تس نکاح پیره تی تم نشه هرگاه زانزه اقرار کرتی بدرون سه اقرار چنه مانع نکاح
 هرگاه زوج عتده پته دعوی صنایع کرده نه زوج کرس تصدیق عتده چنه باطل هرگاه نکذیت کرس
 نه گواه آینه حکم کرن بر زوج بحرام بودن وجه و خوله برونه واته تس نصف مهر و خوله پته تمام
 هرگاه زوج دعوی صنایع کرده نه زوج کرس نکذیت گواه آینه جدائی سپنه طلب مهر چنه
 تس و خوله برونه نه خوله پته هرگاه زوج دعوی چهل برضای کرده بعد و خوله چیه تس تس تس
 زه کتر آینه دو یو چیز و منزه اک مهر منشی و دیم مهر المثل هرگاه در عدد برضای شک کرن
 حرام کرنه بیکه لکن هرگاه شک کرن دو مونس سپنه برونه او سه کنه نه پته دویم بحث چه
 در مصاهرت یعنی دامادی پس اگاه و طی کرده بعقد دایم یا مته یا مملکت مین حرام سپنه
 تس پت و خوله زنانه هنزاج ته نان هریم تی آینه بیه کورته کور هنز کور نیم تی آینه حکم
 دایمی بیت نان سه در عقد چس حرام چس نه تسنزه کنه چس حرام با و زه تسنزه نبره
 تسنزه مگر رضای زوج حساب از چه زه زوج تسنزه پته ماس تس پت انده نبره ته نه زوج اما عتده
 بی و طی چه حرام کران با در زوج نه مانه تسنزه هریم تی آینه بحرمیت دایمی بیه کور تسنزه بیتان
 سه چس پس هرگاه و طی برونه تس ترا و ه جایز چس عتده کرن تسنزه کور ه بیت بیه کنه پیر
 حرام تسنزه با و زه ته نبره مگر رضای عتده ته خاله پس هرگاه تس ترا و ه کور مکتی آس و طی
 تس جایز چس نکاح تهند بیه کنه سه زنانه زه عتده چس سفینت و طی ته و نه جوینه کرمیت
 حرام چه شوهر سندس تس پت ته بدیس هریم تی آینه بیه شوهر سندس تس کبر تس پت
 خرنیم ته آینه هرگاه و طی کرده مول کبره تسنزه آینه یا کبر مال تسنزه آینه بشیه و خوله
 سپنه حرام تسنزه شوهر تس پت بیه کنه سپنه حرام زانیه برید زانی ته تسنزه کرس تس
 عتده برونه آینه تسنزه یا تسنزه حرام چنه ماد زانیه ته کور تسنزه بر زانی موطیه زانیه

در مصاهرت

در مصاهرت یعنی دامادی پس اگاه و طی کرده بعقد دایم یا مته یا مملکت مین حرام سپنه تس پت و خوله زنانه هنزاج ته نان هریم تی آینه بیه کورته کور هنز کور نیم تی آینه حکم دایمی بیت نان سه در عقد چس حرام چس نه تسنزه کنه چس حرام با و زه تسنزه نبره تسنزه مگر رضای زوج حساب از چه زه زوج تسنزه پته ماس تس پت انده نبره ته نه زوج اما عتده بی و طی چه حرام کران با در زوج نه مانه تسنزه هریم تی آینه بحرمیت دایمی بیه کور تسنزه بیتان سه چس پس هرگاه و طی برونه تس ترا و ه جایز چس عتده کرن تسنزه کور ه بیت بیه کنه پیر حرام تسنزه با و زه ته نبره مگر رضای عتده ته خاله پس هرگاه تس ترا و ه کور مکتی آس و طی تس جایز چس نکاح تهند بیه کنه سه زنانه زه عتده چس سفینت و طی ته و نه جوینه کرمیت حرام چه شوهر سندس تس پت ته بدیس هریم تی آینه بیه شوهر سندس تس کبر تس پت خرنیم ته آینه هرگاه و طی کرده مول کبره تسنزه آینه یا کبر مال تسنزه آینه بشیه و خوله سپنه حرام تسنزه شوهر تس پت بیه کنه سپنه حرام زانیه برید زانی ته تسنزه کرس تس عتده برونه آینه تسنزه یا تسنزه حرام چنه ماد زانیه ته کور تسنزه بر زانی موطیه زانیه

پینه سیت یا ماسیت زه کوره تنزه سپین حرام دایمی هرگاه زنا عقده برونه آسه
 هرگاه عقده پینه آسه عقد دختر سپینه فاسد پینه کنه چه و طلی شبه کنیز و چه و طلی شبه ته
 و طلی بزنا یله عقده برونه آسه موجب حرمت ته و نیت قول این بعض چیا حوط نه زنا عقده
 پینه زنا به بمبا و رزن ته کوره تنزه نظر کنه تنه چیز سکن ه حرام چه بر خه مالک و چنین ته
 حرام سپینه مول تی آسه نظر کره و ن یا گبر کنیز منظور یا ملوسه پدر یا لیسر چه حرام بلین پ
 تمونزه حکم رضاع پنهان فی منز حکم نسب هرگاه دون بن عقد کره عقد سابق چه صحیح پس هرگاه
 دونوی بکوه آسن دونوی چه باطل هرگاه عقد کره بنه کنیز اکه هنزه زه و طلی چنین کرمت
 مبلک کنیز سپینه حرام بیتان بنه تنزه زوج پس هرگاه بنه نیکیت و طلی کره دونوی پس حرام
 جایز چنه مالک زنا زه نکاح کره بعلام خود تریم بحث چه در کفر حرام چه بر مسلمان و طلی ن
 غیر کتابی بعقد دو ام ته متعه بی مبلک پس در زن کتابی چه زه قول اقوی چه زه جایزیم
 بعقد دو ام هم متعه احوطی ترک چه اما در مجوسیه کرن نه یا احتیاط ترک مراد بکتابی چه
 یهود ته نصاری سیه مجوس هرگاه مسلمان سپینه شوهر زن کتابیه نکاح روز یک باقی دخول ته
 استن سنینت هرگاه زوجه مسلمان سپینه زواج دخول برونه نکاح سپینه فسخ کینه چنه مهر
 دخول ته پاره عده گره نس اده هرگاه شوهر در عده مسلمان سپینه نکاح چیه باقی هرگاه عده
 گوته مسلمان گونه سه نکاح سپینه فسخ مهر چه تس پٹ هرگاه شوهر ته زمانه از اهل کتاب
 آسن ته اگاه سپینه مسلمان تمونزه دخول برونه عقد سپینه فسخ تس پٹ چه نصف مهر هرگاه
 شوهر مسلمان گوته آسه نته آسنه کینه بعد دخول پاره عده نیر نس هرگاه سه پٹ
 بت منزه مسلمان گو نکاح چیه باقی نته سپینه فسخ مهر چه تس پٹ هرگاه از زوج ته زوجه
 اگاه مرتد سپینه دخول برونه سپینه عقد فسخ تی پس هرگاه مرده آسه تس پٹ چه نصف مهر
 نته چنه کینه هرگاه دخول پینه ته آسه ته شوهر آسه مرتد فطری یعنی مسلمان اده تی سپینه
 فسخ تس پٹ چه مهر هرگاه غیر فطری آسه یا آسه زمانه مرتد نکاح زهن چه عده

گزینش بان هرگاه توبه کرده تا نکاح چیه باقی نماند سپند نس پس چیه مهر شوهرش در میده
 زنان هندس کت چیه جبر کردن پس بر غسل حیض تا جنابت بلکه نس واته زه جبر کرده ذمیه زنانه دور
 کرده نس پس تم جز زه نفرت چیه ووتهان تو منزه بیه کرده منع نس کلیسا گزینش شراب جنس
 بیه گوشت خوک گزینش نجاست استعمال کرده نس بیه دونوی مسلمان سپند نفیشتن تا نفیشتن
 کردن تهنده نکاح کن برطن هند مگر زوجه آسپند نس عدس منزه استر زه تم آسپند نس غیر
 انزه مسلمان سپند و نوبی با اک تت عدس منزه قرار دون تم تت چیرس سپند فاسد
 آسپند تم نشه گزیت پس زه صحیح آسپند استر از نک تت چیرس پس زه صحیح چیه تم نشه فاسد
 تی چیه آسپند نشه تم بیه مسلمان سپند ذمی تا در نکاح آسپند نس زور وخته زه
 ذمی زنانه دایمی اختیار کرده زور زنانه آزاد یا زه ازاد تته زه کنیزه یا زه ازاد تته
 اک کنیزه ظلام کرده اختیار زه زنانه آزاد یا اک ازاد تته زه کنیزه یا زور کنیزه تته پس هند
 نکاح سپند بر طرف بی طلاق هرگاه زنانه تستنزه بر نکاح شرعی زیاده آسپند تته چیه
 نکاح تهنده هرگاه مسلمان سپند زنانه اکس نشه دخول چیرس گزیت نس بیه کور تستنزه دو کور
 سپند حرام هرگاه دخول چیکه گزیت حرام سپندس باج خاص یا بیه هرگاه مسلمان سپند
 دون بنه نس نشه اختیار کرده تو منزه بیه خوش کرس هرگاه مسلمان سپند بیه تستنزه
 با زه نشه بیه بیه تته تستنزه بزه نشه بیه اجازت دن نکاح دون هند صحیح بیه کنیزه ازاد
 زنانه تته کنیزه نشه هرگاه مسلمان سپند زیاده دون بت پرست زنانه نشه تته دخول نس
 گزیت عدس منزه بن زور یا زه مسلمان نس چیه جای زه انتظار عده کرده اوده هرگاه
 عده گوته زنا تو منزه زور زیاده گینه مسلمان ثابت چیه عده تهنده زه مسلمان گیه تته اختیار
 چنه نس هرگاه زور زیاده گیه در عده اختیار کرده بیه خوش کرس بیه تو منزه تته بیه
 منزه هرگاه مسلمان سپند زور زنانه بت پرست زه دخول چیرس گزیت نس اتنه زه
 پا نزه زنان هند عده کرده اختیار تته بیه پس تو منزه اکس مگر عده بیه تا باقی زور

ساری بقدر کفر هرگاه سه مرتبه مسلمان سپیده برونه میراث زن نه تسبیح چه مسلمان زنان
 هفت نفقه در عده میتان اختیار کرده میت کینه هرگاه مسلمان سپین تسبیح برونه خاتمه اختیار
 یا چه بقول سنی زنه اختیار کرکث زنه یا تهاو مکث یا با بطل هرگاه طلاق دیه زنانه کس
 تسبیح اختیار چس کرثر هرگاه اختیار کرده بترتیب و روزیاده ثابت سپینه نکاح کد چن و
 هند باطل سپینه نکاح باقی هرگاه اختیار نکاح یا طلاق کینه شرط مشروط تهاو، صحیح چنه شوهر
 کرن چس بر تعیین هرگاه تن سپینه اختیار کرده تسبیح و دم حکمت چه در باقی اسباب تحریم
 تم چه زور اول لعان تسبیح کاه لعان کرده آشنه سپینه اعرام سپینه تسبیح بحرمت
 وایمی ته لعان سپینه در باطل طلاق بیان دویم چه قذف سه چه دشنام بزنا و یا لواط
 تسبیح دشنام دیه سپینه کچه آشنه یا زنه تمه چیز زنه موجب لعان سپینه هرگاه یه اذنت آشنه حرام
 وایمی سپینه تسبیح تحریم چه زنانه لواط تسبیح کاه زنا کرده شوهر دار زنانه سبیت با
 در عده رجعه تسبیح سپینه حرام وایمی سه زنانه تسبیح کاه زنا کرده سپینه یا یا سبیت
 حرام وایمی سپینه کوره تنزه هرگاه عقد پیش از زنا و آشنه حرام سپینه تسبیح کاه لواط
 کرده کالسه نخوس سبیت ته ایقاب کرده حرام وایمی سپینه تسبیح طاج تسبیح نه تسبیح کوره تسبیح
 یه کینه سپینه حرام نان تسبیح هریم تی آشنه تسبیح تسبیح هرزه کوره نه نزه هرگاه عقد تو
 منز کالسه سبیت لواط برونه کرمت آشنه حرام سپینه احوط چه زنه طلاق دیه تسبیح زناه رسته
 حد ایقاب چه اندر زنانه بعضی حشفه کم تی آشنه اما غسل سپینه واجب مگر زنانه سوری حشفه
 بر مفعول سپینه سبب لواط حرام کانه زناه و دم چه تزویج تسبیح کاه تزویج کرده زنان
 سبیت حد تسبیح منز زنانه حرام چه حرام سپینه تسبیح همیشه هرگاه عده زنانه
 یا در عده تزویج حرام آشنه زنانه هرگاه عقد کرت دخول کرن توه سپینه همیشه حرام
 هرگاه دخول کرنه عقد چه باطل عده پته هرگاه خوش کرس عقد کرس نو کینه فرق سپینه
 منززه عده رجعی استن یا بین عده وفات اما هرگاه تزویج کرده شوهر دار زنانه سبیت

سپینه

سپینه

خلاف چه است منزله عده دار زنانه هندی حکم پناه تداوی طهریه می حکم چس هرگاه زنانه
 اکس عقد کر محرم یعنی سنی و احرام آسمس حج بایست یا عیره بایست کند مت زانست زه حرام چه
 حرام سپنه تس همیشه کر دخول تی کر نه هرگاه جاهل است بهیت زه حرام چه ته عقد چه فاسد جایز
 چه زه عقد کره تمه پته بر فوا حرام نموده نیره هرگاه دخول کره کنیز و چه نیت زه حرام ابدی سپنه
 یس اگاه طلاق عدی ویه زنانه اکس تو مرتبه زه تن متر اس و یو مرد و نکاح کر مت حرام ابدی سپنه
 طلاق ویه ازاد زنانه تریه پیره حرام سپن نیتان یس بیگاه نکاح کره ته طلاق یس کنیز سپنه
 ویه پیره طلاق زه حرام نیتان بیگاه تس نکاح کره در عقد کند استن باینده حلال چنه و طی
 صغیره و نه و رش سپنه برونه یس هرگاه و طی کر س حرام سپنه مگر افضا سیت ته گور ا حیف ته بول
 سپنه کنی کنیز و چه دیمیت راه حیف غایطیه چه دور طلاق سیت حرام ابدی سپنه واجب چه
 تس سپنه نفقه ویه تس نیتان تو منزله اکاه مروه هرگاه افضا بعد طهر غ سپنه بر شوهر یه نه کنیز لازم
 هرگاه و طی است بهرگاه بغیر و طی است بهر ش حیاست ویه تیه کنه چه حرام کنیز عقد کرن ازاد زنانه پ
 مگر یله ازاد زنانه راضی است یس هرگاه استنده اونه سوا عقد کره بقول بعضی چه باطل کنیز و چه دیمیت
 زه استن س اجاز تس پط چه موقوف به چنه خالی از قوت جایز چه یک عکس یعنی ازاد زنانه کنیز
 یس نیتان یس هرگاه ازاد زنانه زانسته زه کنیز چه زوج مس تس واته فسخ نکاح کرن مکره چه نکاح
 مامچه زه تربیت زوج مس کر مت بیه شتره کوره هندی به دور طهر هنزه کوره هندی زه مال سنده
 نکاح پته اس سپه گمیر به زنا کار زنانه هندی زوج مگر یله تو به اس کر مت بیه کنیز سیت قدت بر
 مهر ازاده نفقه است بیه خوف نه است زوول بلکه احوط چه ترک شتر در عدد زنان یله و
 نکاح دایمی انه زور ازاد زنانه یا نه ازاده زه کنیز زیاد و سپنه حرام حلال چنه تس تر کنیز
 یدیمی ن عره اس سنده حرام چه بر غلام زیاده وون ازاد زنان یس یا اکس ازاد زنانه وین
 کنیزن یس یا زون کنیزن یس عقد دایمی سیت حلال چه تن به عدد است مته ته ملک میس
 ییره زنانه خوش کرن هرگاه تمه پته زه عدد سپنه پور کنیزه طلاق ویه جایز چه زه یس

مگر یله ازاد زنانه راضی است یس هرگاه استنده اونه سوا عقد کره بقول بعضی چه باطل کنیز و چه دیمیت

در حدیث

شرعی

کرده نکاح یا بنه تنزه کراهت است هرگاه طلاق رجعی آید پس اگر سنده نکاح ته بنه تنزه
 هند چه عرام بیتان عده گذره هرگاه یا نزن نانن یکبار عقد کرده باطل چه ششم باب
 چه در صدق یعنی مهرت منزه چه تر فصل اول پس چاره زه صحیح چه ملک آسن محمل آسن یا منفعت
 اجاره دتی شوهر سنده آسن یا نزن آسن صحیح چه زه ته لسه مهر کم استن یا بسیار شرط چه
 مشخص آسن تمه رنگه زه مجهول و زنه پس هرگاه مہم کرن فاسد چه مهر نه عقد و خوله پته استن
 پته کنه چه شرط زه در مهر سنده نکاح بر طرف گزین پته کنه زه پسن غلام سنده بابت زه با و
 از اوزنانه ته سنی غلام کرس مهر کافی چه مشا بدیه مهر مجهول تی و زن آسن هرگاه و نیرانه پس برکت
 خدا یتعالی ته سنت پیغمبر و صلی الله علیه و آله وسلم ته نام مهر سینه یا نر هبت در هم چه از فقره هرگاه
 ترویج کره مهر کره علامه یا گراه یا سرباه پس واته میومنه تی زه میانه آسن زه بی ته نشی هرگاه
 مسلمان پسین دتی زه با ژ یا شوهر عقد کره پته بر شراب قیمت شراب سینه واجب هرگاه زوجه
 قبض کره ته دوی کافر آسن و زه صحیح چه هرگاه مسلمان نکاح کره بر شراب صحت عقد
 چه محل اشکال پس واته مهر المثل یا دخول هرگاه نام هیبه زوجه سنده بابت چیرن آسن پس
 مال سنده بابت چیرن لازم چه تی زه زوجه سنده بابت چیرن ته تا و خاص یا پته کنه
 هرگاه زوجه کنشراه شرط کره پس مال کت از غیر مهر لازم چه اما یه چه محل مائل ته محتاج بقضیل کنش
 چه دیمت شرط چه لازم شرط چه مهر در عقد ذکر کرن پس هرگاه نام مهر سینه یا شرط کره زه مهر چه
 عقد چه صحیح پس واته مهر المثل یا دخول هرگاه نکاح کره زه زنانه یا زه اکی مهر صحیح
 اکه قوله با کرن بر مهر المثل مرد و کنشراه چه دیمت زه با کرن تمس بر ابر مختار چه تابع
 قصد چه هرگاه نکاح کره پس بیت طر معین کره سوره قرآن منزه تعلیم پس صحیح تعلیم
 کرس قرآن شاه زه بسیار چه از قرآن سینه یا عشره نه شاد و منزه پس هرگاه طلاق پس پیش از
 دخول تعلیم کره پته رجوع کره پس بضع یا بخت هرگاه سوره کره تعلیم پس سه مشراوه
 برتی الذمه سپنه هرگاه کنش آیه دویم بر نه مشراوه واجب چه زه تعلیم کره گده پته نو

هرگاه پس نشسته اس تعليم بر مژ يا كنه تس تسليم كرت رجوع كره باجرت شوهر سنده اس اتس منز
 چه مهر معين ذمه تس تس تس تسليم كره پس هرگاه تا ثلث سپنه پيش اس تسليم لفعل زوجه چه
 قبض هرگاه تلفك سپنه لفعل بگانه مخير چه زه رجوع بر شوهر كره يا بگانه هرگاه رجوع بسو
 كره شوهر كره رجوع به بگانه تمكه مثله بايت يا قيمته بايت زه ليده تلفك دهنه دور چه
 قيمت روز ادا و بقوله هرگاه عيب ارگزه شوهر سنده اتس تس تس با اس كنيثرو چه
 زيمت زه مخير چه تس تس يا قيمت صحيح هرگاه زه يه مهر عقد كرن بايه پاينه تن پاينه
 دويه مهر اول چه ثابت سنت چه زه مهر كرن كم مكره چه ياده بر مهر سنت كرن مهر سنت
 چه پانز هبت درهم شرعي فقره بيه دامادي برونه كرن مهر ايمه منز كنيثرا يا سديا تس
 كت چه زه اكره من اس تسليم كره تس تس تس قبض مهر كره بي حيرتي اس شوهر هرگاه مهر مطلق
 اسه و اتس تس اس كرن حال تي كومت اسه اباسه واجب چه مهر دن هرگاه هيا سغتم اسه متع
 بايت يه مهر تسليم كره تس تس چه زه مهلت ديس تس تس بانين كره يا بان كره يا تس تس
 سپنه نه از براي چهار ته قبض قرار بيه تمام مهر دخول ته قرار بسن منز را كاه مرنه مرد تس تس
 زانه منز چه اختلاف دور چه تمونه اكا مرنه مهر نصف وزن اما سنت چه نانه
 زه يه شوهر مس ترك نصف مهر كره مكره چه اسن مهر طلب كرن يا دخول بيه زانه پاينه اسه
 طلب كرم تس دويم فصل چه در تفويض ته كو خالي كرن عقد مهر نشسته تس تس تس زه مهر
 چه متعق از زوجه ته مالك يه ذكر مهر شرط چه در سكا ح پس هرگاه تزويج كره ته ذكر مهر كره
 يا شرط كره زه مهر مسمي اسه عقد چه صحيح اما هرگاه شرط كره زه كينه مهر اسه مهر المثل بان
 پس صحيح چه يه زه ديه زو جتك كفني اده ديه مرد قهلت ياديه زو جتك كفني علمي ان
 لا مهر عليك كفني اسه يعني نيت دتم من بان ته تس تس زه مهر مسمي اسه ته تس
 عقد چه صحيح نيه كنه هرگاه مهر معين كرن رجوع كرن كس كس شوهر سن زانه منز يه پس
 كس كس نيتي زه ديه نيت دتم من بان ته تس تس زه مهر معين كرك ته يا اس دونه ياديه

كره

بچه

مروءیه خواستم ترکان برنیستند و در معیت کرک زده یا اس یابند لازم چه معین کرده سه سوای
 زوجه زده پنه زده یا ده از مهر سنت است نه جایز چه نفوذ یعنی در بالغه رشید و تسبیح اذنه
 کنیز منز مالک سنده اذنه جایز چه بین منرا از صغیره نه مجبونه اما هرگاه ولی عقد زده یعنی
 یا کمتر از مهر المثل کنیز مصلحت اقرب سینه بی زده هیچ کنیز و چه و نعمت زده مهر المثل سینه یا
 یا نه عقد سیت در نکاح ولی پس به مفوضه نانه دخول سینه مهر المثل چه پس بیه مهر شخص
 کرنه در مهر المثل چه نان هندی حال معتبر در شرف و جمال عادت اهل و بیتان مهر سنت
 نه یا نه است و در هم شرعی چه گذر نه هرگاه طلاق زده پس نه برونه نه مهر سینه شخص که مست
 تسبیح است چه متعه به شوهر یعنی تمتع رشن عطا نشود هر س نه است مهر چه حال شوهر معتبر پس غنی
 و تیه تمتع یعنی عطا کرده کنیزه یا الاغاه یا قیمتی جاماه یا زده و بیار شرعی طلا میانه حال دیه یا زده
 و بیار طلا یا جامه میانه یا انگشتری بیه یا بیت به چه فقیر دیه اک و بیار طلا هرگاه تو منزه
 اگر دهره و خوله برونه نه پیش از تعیین چه مهر نه تمتع هرگاه معین کرن مهر عقد به چه جایز چه
 زیادتی آسبه از مهر المثل یا کمتر پس هرگاه طلاق دلیس مهر معین کرنه پنه نه و خوله برونه پس نصف
 تمک هرگاه مفوضه کنیزه کنه و خوله برونه نه مهر معین گشته برونه مهر معین کنه چه دوس
 مالک تسبیح شوهر منزه هرگاه اجازت نکاح دیه مهر چه دوس مالک سنده نه لک سنده هرگاه
 از او کرس بیه کنه و خوله برونه مهر چه کنیز سنده هرگاه اجازت عقد دیه هرگاه تعیین مهر
 آسبکانه نان سه سیه طلاق دنه و خوله برونه الزام کرن پس مهر معین کرنه بایت زوجه
 چنانچه تمک زانه چه جایز تعیین مهر طلب کرنه ایا کرن پس تسلیم کرنه و خوله بیه تعیین
 بایت نه تسلیم بایت تمک زده معین چه گوشت بلکه تمه بایت نه چه بعد تریم فصل چه در احکام
 مهر زوجه سینه مهر مالک خالص عقد سیت نه تسبیح جایز تصرف کرن نت بیه رنگ
 خوش کرس به بیع نه هبه نه ابراهه نه بیت به چه پیش از قبض پس هرگاه طلاق پس خوله
 برونه سابق سینه نصف مهر پس هرگاه تمام مهر و تمتع آسبک نصف مهر پس هرگاه

در مهر

زوج عفو کرده که گذره مهر نشه شوهر بکشد چه تمام مهر زوج بکشد پس مال بدو ببرد چه جایز است
 بعضی مهر نشه بلکه نه ساری نشه مصلحت است هرگاه شوهر عفو کرده و خوله برونه و عفو
 چه تمام مهر و لیس بکشد چه جایز است و حق نشه عفو کردن مگر مصلحت است نه پس
 هرگاه مهر دین آید بدو نه زوج یا تم آید تلف گزمت ته صحیح چه زوجه کرده عفو یا نه یا ابراء
 ته احتیاج آید بقبول قبض نشه گنه هرگاه زنانه قبض آید گزمت ته تلف گزمت شوهر کرده
 عفو و خوله برونه ته طلاق پته یا نه یا ابراء شوهر کرده عفو کرده عفو نه پس ته چه تلف نشه
 مال بکشد تسلیم هرگاه مهر عین آید بعضی یا نه بی قبول ته قبض سپینه بی سند یا نه ابراء
 نمک چه صحیح هرگاه ته آید مهر آید پس اگر نه پس اگر نه عفو احتیاج چه نه قبض کرده پس
 هرگاه طلاق دید ته پته مهر گنه زوجه یا از او کرده یا اگر و تها و یا تلف سپینه رجوع کرده زوج
 نمک نصف نشه یا نصف قیمت نمک هرگاه عیبت آید سپینه سند چه نصف قیمت بقولی کنیز و چه
 و قیمت نصف عین یا ارش به قول چه خالی از قوت بی تمام نفع نه حاصل نه از اصل آید
 زوج سند چه هرگاه زوج شوهر پس کشته مهر ته پته دید مهر طلاق پس خوله برونه نصف مهر
 بایست کرده رجوع مرد و چه هرگاه خلع همه پس تمام مهر و خوله برونه رجوع نصف چه شکست
 رجوع مهر جزاه دید رجوع کرده نصف اصل مهر نه نصف عوض هرگاه نام مهر وقت عقد نشه
 ته گدیده برونه و چه جزاه او کرده سوال نمی چیز مهر اس چه محل اشکال مگر شرط کردن مهر آید بی
 مهر چه ته هرگاه شرط کردن خوله برونه مهر نه اس ته یا شوهر دخول کرده بوطی همه قرار تمام مهر
 شوهر بکشد پس دوش مهر ته دین چه پس هرگاه و تمک است سپینه طالب گنه در از مال پس اگر نه
 ساقط سپینه نه گنه چه قواله آید تمام مهر قرار هو ان اکا مهر نه مومن نه مختار چه تی زود
 چه تنصیف مهر آگاه مرد و خوله برونه بایست همه نه تمام مهر قرار نه از اگر قضا بتمک هرگاه در
 عقد شرط کرده امراء نام شروع نشی زنه پس بپ گزمت زوجه یا نه یا اگر نه کنیز و تها و یا پس کرده
 بر زنه پس منع یا زنانه اگر نشه شغل نه پس نه شرط چه باطل خاص یا نه پته نه عقد

مهر باطل چه شرط تل زه شرط کرده حلال نه آسن جایگاه زوجه کرن سیه کنیز تهاون اما هرگاه شرط کرده
 سیک زوجه کرن کنیز تهاون و اقوی چه زه صحیح چه نه سیه کنیز هرگاه شرط کرده مسلط آسن و غیره
 پیش از باطل چه اما هرگاه شرط کرده زه میوه و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز
 شرط کرده زه مهر کت و کت منکر تسلیم هرگاه تسلیم کرده نه عقد چه باطل هرگاه شرط کرده زه بکارت
 تسنن رسته لازم سپنه میوه و حودن منکر چه شرط باطل تل زه شرط کرده حلال نه آسن شکر یا منتحق
 نفقه نه آسن قبل العینی چه شرط عدم اراده بکارت چه در نکاح مستح صحیح نه در عقد ایم هرگاه شرط
 بخیار کرده در نکاح عقد چه باطل هرگاه شرط کرده مهر س منکر سیه کنیز یا دیه زه بر زبان خطیت نه
 بپیر برار و بیار نوه مه چه بخیار مهر س منکر تسنن شرط صحیح اده هرگاه مهر باقی روزن اختیار کرده
 لازم سپنه هرگاه سیه باطل کرن اختیار کرده ثابت سپنه مهر المثل هرگاه شرط کرده زه نه سپنه
 تسنن سپنه شهره اقوی چه زه لازم چه کنیز و چه خطیت زه باطل چه هرگاه عقد کرده تسنن مهر س کنیز
 پت هرگاه منکر کت سیه سیه تمیز یا دس پت هرگاه منکر کت سیه هرگاه به بلاد کفر تسنن حب
 چه تسنن کت سیه یا دتی مهر و اته تسنن هرگاه منکر تسنن بلاد اسلام شرط سپنه لازم هرگاه مول
 یا مال بدست اگر تسنن سنده یا سیه زه نماند بر تسنن مهر چه بر سیه هرگاه کت سیه خیراه آسنه مهر چه تسنن
 و منه حکم کرن یا تسنن زه آسن چه خالی از اسکال از اصل ترک کت تسنن هرگاه مول مره
 توانگری سپنه پس بعد بلوغ تو اگر می تسنن مال سنده موت برونه آسنن یا سیه پس هرگاه مول
 سوری دیه ته نخو بلوغ پته ته دخوله برونه دیس طلاق نصف مهر سیه هرت نخوس تسنن آگا
 بشبه و طی کرده تسنن سپنه مهر لازم زه کار زه نماند چه کینه مهر اما هرگاه اگر اه کرده تسنن مرد
 زانی مهر المثل و اتس هرگاه شوهر ته زوجه اختلاف کرن در قدر مهر یا تمیز منکر یا تسنن منکر
 برونه زنی مهر اوس یا سیه یا دتی ته گواه آسنه قول زوج چه معتبر یا سوگند کت تسنن
 زه یا سیه و ن منکر خاوت سپنه آسنه ته در و طی کرن اختلاف قول زوج چه معتبر یا سوگند هرگاه
 اختلاف کرن تسنن مهر ته گواه آسنه قول زوج چه معتبر یا سوگند هرگاه زوجه دعوی کرده در

مکتبہ اسلامیہ

چهارم هر امت شوهر آید منکر معتبر چه قول شوهر یا سوگند بیده گواه است ستم باب چه در عیبت تدلیس
ت منزه فصل اول در عیب مرد ستم عیب چه زور اول محبوس یعنی دیوانه است و دویم خصلی است
یعنی خایه کشیده یا کوفته است تریم محبوب است یعنی ذکر بریده است زورم عین است نه عاخر از وی
آید سبب ضعف است شهادت زنانه سبب چه شست اول خون یعنی دیوانگی و دویم عیبت یعنی کار
به چه مرضه که چه اعضا و مفاصل ته مانده چه بر آن تریم برص یعنی هتیه چه مرضه که چه سبب
پوستش طاهر تر مان زورم چه قرن چه مانده در رحم چه کسان زده مانع و طلی چه کینه
چه دمت استخوان ماه چه در رحم گیت مت زده مانع چه پانزدهم چه فضا دیده چه تی راه حیض ته اول
الک استیم اعین یعنی از شتم عرج یعنی نجر هرگاه مده در چه آید زده پانزدهم مرضه عاخر آید واته زده
کناح کرده سبب دیوانگی شوهر خواه عقد برونه آید یوانه یا عقد پت سینه بیختی است نه هرگاه
عقد برونه آید نه یله کنناح پت بیختی سینه خایه گوید و آید سبب بی حکم بی عین است سبب
عقد پت تی عین سینه و طلی برونه آید هرگاه و طلی پت عین سینه آلی بیرو تی ته آید عاخر آید
تس و طلی کره نش بیس فسخ و استنه هرگاه شوهر دعوی کره و طلی وجه یا بیس فسخ و طلی کره پت
زده عین است ثابت گومت قبول کره قول استنه با سوگند پت زده عین است بیست و یک
ته زده کره صبر حال من نه بحاکم شرع اده پره زده حاکم ویه شوهر ستمت کس ورس هرگاه و طلی
کره استنه یا بیس کنناح فسخ کره واته تس هرگاه کانه زنانه و طلی کره زوجه کره کنناح فسخ ته
لفظ مهر رده بیته گنه واته تس فسخ کره شوهر محبوب است که سبب هرگاه تمام ذکر بریده است
عقد برونه هرگاه عقد پت ذکر بریده سینه یا مناه است باقی فسخ واته تس اما شوهر زده
سند عین سینه واته تس کنناح فسخ کره هرگاه عیب عقد برونه است اما عیب عقد
پت پیده کره و طلی برونه تی آید موجب فسخ سینه و فسخ چه حاکم کن احتیاج مکره عین
کره بابت شدت گذر نه پت واته استنه فسخ کره بی حاکم فسخ عیب کره تس من
چه شرط زده عالم عیب است عقد برونه بیده عیب نه تی کره فسخ تس استنه قول منکر

عیب پنهان مستبر چه با سوگند یا گواه آئینه پس هرگاه میگرد عیب نکول کرده یعنی پنهان قسم با و نه
 مدعی با و نه قسم نه عیب پنهان ثابت یله زوج فسخ کرده عیب که سببه دخوله برونه کینه و آئینه پس اگر
 در عینه زده نصف مهر و اقس و دخوله پنهان چهلستند تمام مهر در عینه پنهان کند هرگاه شوهر فسخ کرده
 دخوله برونه کینه مهر چینه متهمه پنهان تمام مهر و دویم فصل چه در تدلیس نه گویشیده نه اول
 عیب پنهان کردنه خوبی منزه صفر هرگاه زنا ناکه نکاح کرده اظهار کثرت زده آزاد چه ادا نه
 زده کنیز چه شوهر سر آینه فسخ دخول تی کرمت اس پس هرگاه آئینه پنهان تدلیس کرمت
 نه دخول آئینه سینه پنهان چه بخواه در پی زوجه و نه بیت بعد از ادا می پس مهر و مهر مستی
 و نه خواجس هرگاه کما ذل اقس و اصل نکاح و تمت با اجازه کرده نه چینه مهر مستی بلکه عثر چه
 یا بطل عثر یا مهر المثل هرگاه خود جن تدلیس کرمت چه یا دخول چینه سینه کینه چینه مهر هرگاه
 در تدلیس چه از پنهان چینه موجب عتق چه حکم کردن شده آزادی دهند نه نکاح چه صحیح نه مهر
 و ان کینه هرگاه نکاح کردن نیت پنهان شوهر چه آزاد ادا نه زده سینه چه آئینه و آ
 فسخ دخول تی سینه پنهان و آئینه پس دخوله پنهان نه برونه هرگاه شرط کردن و آزاد زنا نه
 بنزد کوه چه پنهان نه زده کنیز بنزد کوه چه شوهر سر آینه فسخ نه مهر چینه دخوله برونه دخوله پنهان کوه
 اس کن زده تدلیس چس کرمت هرگاه زنا ان اس سیت تزویج کردن برونه کن نفیس پاک
 زنا ناکه پنهان زده اک اس نشسته کردن حد امن بعد و طی هرگاه زنا نه زانه مهر و آئینه نه و آ
 پس مهر المثل مرد کرده جوع تمه مهره بایست پس کن زویه کار کردن نه زوجه و ان پس هرگاه شرط
 کردن وجه باکره اس پنهان نه زده باکره چینه فسخ چینه مگر یله معلوم چینه زده باکره نه اس نه
 اوس عقد و برونه شوهر سر چه جای زده کم کرده لغا و تا زده میان مهر باکره نه غیر باکره
 چه پرت باطل عقد سر منزه چه نمانه مهر المثل یله دخول کرمت اس پرت صحیح عقد سر منزه
 بعد فسخ چه زوجه سنده و طی پنهان مهر مستی و دویم قسم چه در نکاح متعه تحت منزه چه نه
 باب باب اول چه در ارکان تم چه زده اول عقد سه چه کباب به قبیل ایجا

چه سیتی زه زانده دمتختک یا التختک یا زوتختک لغتی مدته شهر مثلاً بالفت دینار تبریزی مثلاً
 بیعت صورت منزه عقد کردن مرد و زنانه پانه پس هرگاه مرد و زنانه بیکانه زنانه هنده طرف عقد کردن
 زنانه طرف هنده و نه بجای لغتی فلان بخت فلان قبول چه سیتی زه و دیه قبلیت المته یا رضیت ته
 یه ت به چه یله پانه عقد کرده بیاک دیتنده طرف قبلیت المته فلان بن فلان هرگاه قبول
 برونه تهاوتی مرد و دیه تزوجت اده و پانه زوتختک صحیح چه بی سیه نه متعه کنند لفظ
 بیعت ته سیتی ته اجاره سیت هرگاه قادر آسنه بلفظ عربی عقد کرده لغت فارسی من در اینجا و نه خود را
 یا فلان بن ابرنی یکا مثلاً ازین میان بیک هزار دینار تبریزی مثلاً بکلیح متعه شود ادم هرگاه مرد
 طرفه بیاگاه متعه کرده دیه نه شود ادم بلکه تمه بیا دیت فلان کن ادم اده دیه مرد و ادم یا پذیرم
 ترا یا فلان بن ابرنی بکلیح متعه هرگاه کانرا سنده طرفه آسینه یاد کرده بخت فلان کن دوم چه متعه
 یعنی هم زه عقد متعه کردن واجب چه زه و دوی آسن بالغ ته عاقل ته از اوتنه مختار سیت کنه گود عقد
 و ایسی بی چه شرط زه زوجه آسینه سیمان یا کیت سیت پس زه زه آسینه منع شرب سیت ته حرک
 زه منافی ستمتع آسینه طبیعتک تنفره مکه سینه کنه آسینه زوج مومن هرگاه زوجه مومن سیمان زان
 چه جای زه بغیر سیمان کر متعه حرام چه متعه کردن سیت پرست زان سیت بی حیه نه حاجیه سیت
 بی کنیز سیت آسینه زه زوجه حیره پس سنده اذنه سوا بی سینه سینه با و زه ته بزه سیت بی
 اذن زوجه پس هرگاه آسینه مومن زه عقد کرده اذنه سوا حیره سنده یا سینه سنده یا سینه سینه دیت
 ته رضایت ابطال کردن عقد چه بل سنت چه زه زوجه آسینه مومنه معفیغه زان هنده حال بر زه بی
 و زه همتاه آسینه پس هرگاه شوهر سیت تراوش واجب چه سیت سوال مکر و چه متعه کردن کانرا
 سیت پس هرگاه متعه کر س منع کر س زان سینه نه سیت زه مول آسینه یا مال سینه کره
 خص حاصل بیه متعه کره سیت مکر و چه زه بکارت زلش تریم چه مدت شرط چه زه حین آسینه
 تمه نگ زه احتمال زیادتی کمی آسینه ت جهنه حد ایه زیادتی کمی منزه حیره زه گد تمک آسینه
 وقت عقد مشکل چه صحت بتدلیس موخر از عقد پس هرگاه ابتدا ای سیت دکر کر نه ابتدا مکر چه

از زمان عقد هرگاه صلا ذکر مدت کرده عقد چه باطل کثیر و چه بیعت نکاح دایمی سپنه هرگاه معتبر
و طی یک نوبت یا دو نوبت ته ذکر مدت کرده صحیح چه تمه زیاد و چه جائز هرگاه ذکر مدت کرده
چه باطل هرگاه نزدیکی کرده تسسیت بیعتان بیعت گذر پسند چه تمام مهر عقد بسته نبوده
و یا بعضی وزنه معین کرده نه زنه اوده یا شام عقد چه باطل روزم چه مهر یا جاریه ذکر کرده
در عقد ذکر کرده سوا چه عقد باطل نکاح ایجاب خلاص شرط چه زنه مهر آسبه ملک ته معلوم آسبه مکمل
یا شمار یا وصفه اگر زنه مجهول و زنه صدها چه زنه زیادتی ته کمی منجز بجز عقد چه تسلیم مهر واجب است
پس هرگاه دخول کرده تمام مهر بهی فرار هرگاه بیعت مدت تس منسر کشی کر مژا آسبه هرگاه در بعضی
امتناع کرده وقت سپنه مهره منزه ساقط هرگاه مرد تمام مدت بخشه دخول برونه زوجه سپنه نصف
مهر تس مستحق پس هرگاه زمانه گده مهر شوهر تس بخشه اده بخش مرد مدت رجوع کرده مانده
نصف مهره بابت یله دخول آسبه سپنت هرگاه دخول برونه نه زنه عقد چه فاسد او
زنه شوهر او سحر با در عده آسبه یا سپنه بابت کینه مهر چه سپنه دخول به چه مهر تس یله زانه دخول
نه چه سپنه کینه مهر کثیر و چه بیعت زنه به رمت چنین گوس تسلیم باقی سپنه واجب و هم با
چه در احکام متعه چه مثل نکاح دایمی حرام کرده تس منزا سپنه ته و طی پس تس اگاه امتعه
زنانه اکس بیعت حرام سپنه تس بیعت تس زمانه منزا ته مان بهرم تس آسبه دخول تس کرمت
بیه مانه منزه کوره دخول کرمت تس بیست زن کورن منزه کوره نیم تس آسبه به چه در عقد متعه
ته سوا زنه و نه آورده مهره مدت ذکر کردن آسنت چه ذکر کردن هتمن منزه سپنه مهر
بیه چه تس نفقه ته سکتی مرد تس اته تس نشه عزل زمانه تها و ده عده تسده مرنه پته تس
زنه جائز آسبه شرعا یله سه در اصل عقد ذکر کردن لازم چه سه شرط زنه عده برونه یا عده
پته کردن شتی زنه شرط کردن و رات کت یله یا فلان قسه یا و اسن آسبه اگر پهره یا دوید
یا پی و بکارت رطنه یا پی زنه دخول کر سه واجب چه عمل کردن پس هرگاه ته پته زمانه اجازت
دیه تس کرده دخول جائز چه بیه چه جائز عزل تسند اونه سوا تسنده فرزند چه و نه

جایز چینه مالس یک کرن تس غزل تی تس نشه کرمست اسس هرگاه نفی کرده نفی سپنه تس نشه
 بلعان اسنه احتیاج بیه بیه عده سیت چینه میراث مرد مت زانانه منز برابر چه زده شرط کرن
 زده میراث زن اک اکس نشه یا کینه شرط کرنه هرگاه شرط کرن نوی زن میراث یا بی زده اک نشه
 میراث شیخ چه نان یا بر شرط چه میراث اکثر چه پیت پٹ زده میراث چینه اصلا به قول چه او
 بیت عقدس منز چینه طلاق بلکه جدائی سپنان چه اند و اتنه مدت یا بخشه شوهر تست
 جدائی سپنت یو دو و یو منزه اک سیت واجب چه زده زانانه تها و ده عده و حیرض هرگاه درین
 حیض آسده تس بیه نه عده تها و ده یا نثر تا چمن دهن هرگاه خول سینه سپنت عده چینه
 هرگاه عدهس منز شوهر مس عده تها و ده دون تن ته و دهن دهن کنیز تها و ده عده دون تن ته
 یا نثر دهن هرگاه گبه کهره اسن عده تها و دن تنی زده دور تر اسیک زمانه تک پرسنه ته رتومنه
 جایز چه متعه کرن رن دون نان سیت آزاد استن یا کنیزه فضل چینی زده زور و متعخته زیاد
 کرن بیت عقدس منز چینه ایلالة لعان باقع سپنان بزوا اکثر فقهاء در طهار چه تا تل زمانه هرگاه بالغ
 آسیه جایز چینه متعه تستند مگر اذنه مال سنده یا بدیه سنده و ایی عقدک پا شه هرگاه کنیز آسیه جایز
 چینه مگر اذن لک یدنی ناک لک زمانه آسیه قول ضعیف چه زده یدل تسز مالک زمانه آسیه جایز چه
 متعه بی اذن لک هرگاه زانانه بالعه رشیده حرة آسیه جایز چه تس عقد بی ولی اما در باکره چه حوط
 ولی ته اذن نیت عقدس منز چینه گوا هته فاش کرن سنت یته کنه در نکاح و ایی چه مگر یله
 از همت زنا گورده تله چه سنت تریم قسم چه ملک یمین ان و طلی کنیز چه مباح سپنان
 اک سیت تر یو چیز و منزه اک بلکه بیه عده بیه با حته تست منز چه تر بخت بخت اول چه ملک
 مباح چه سپنان ته سیت و طلی یوت نه آسیه تمی وزه زده مالکس اسنه شریکاه هرگاه کنیز
 مشترک چه حلال چینه و طلی کرن تس لکیر سیت مباح سپنه و طلی کانه کیت مگر یله حلال کرس شریک
 نه و چه نه بیه نه عقد سیت کنیز و چه دیمت زده حلال کرنه سیت ته سپنه مباح مراعاة احتیاط
 چه بهتر پس هرگاه و طلی کرده تس تحیل برونه زانیت زده حرام چه حد و تس بقدر حصه شریک ته قیمت

حصه ترمک از مادر ته فرزند هس جایز چه باج ته کور در ملک جمع کرن پس هرگاه اکس و طی کره حرام و ای
 سپینه بیاک بی سپینه باج حرام کوره مالک سپینه یته کنه تسنه عقد سپینه یته کنه چه جایز
 مالک سپین بنین هرگاه اکس و طی کره ننه تسنه چه حرام سیت تان سه در ملک پس هرگاه تسنه
 ملک منزه نیره ننه تسنه سپین باج یم اک از پدر ته پس کنیز اکس و طی سیه کرمت جایز چه پس کنیز
 مالک سپین تو منزه بیاک اما حرام پس و طی کرن پس هرگاه مالک پس و طی اسپنه کرمت پس مالک پس
 یته و طی کرن پس باج گرید منظور یا ملو سه تو منزه کالسه هزار سه مالس گبر پس سپنه کالسه پس
 جایزه سپنه کنیزه کره و طی گر عقد سیت یا حلال کره سیت اما مالس چه جایزه گبر
 سپنه کنیزه کره سیت ته پس مالک سپینت کرس طی هرگاه آگاه تو منزه پس سپنه کنیزه کره و طی
 بی شبهه چیر با کرمت بر مالک سپینه حرام کرس کرن حد زنا و مالس حد کرن چه محل اشکال
 فرزند تسنه سپنه مالس پٹ آزاد هرگاه گبرن بشبه و طی کرمت اسپنه نه بعکس یعنی هرگاه
 مول و طی بشبه کره فرزند تسنه سپنه بر پس آزاد گرید کور اسپه بر پدر چه زه پس سپنه بی مل حرام
 چه بر مالک پس کنیزه و طی کرن پس سیت پس تزوج سپینت سپنه ته سوری زه بر غیر مالک چه
 حرام تو سه دن ته بشهوت نظر کرن سپنه ته سوا یت تان شوهرس نشه جدائی کره ته عده تهاو
 هرگاه از اهل عده اسپه جایز چه مالکس فسخ نکاح یله دو نوی تسنه ملک اسپنه گرید کنیزه
 کنن پس شتری چه مخیر نکاح فسخ کره پس منزه ته رضی سپینس منزه فی الحال پس هرگاه اجازت دیه
 یا فسخ کره نکاح زانت است نکاح تم پته و استینه فسخ هرگاه فسخ کره شوهر دخول کره پته بعد
 چه احتیاج ته کافی چه استبراء بیک حیض یا پاره ماهه دهه هرگاه محل حیض است حیض اسپنه
 حلال چه و طی کرن پس استبراء بر و نه یته کنه پس کنیزه مالک سپنه یه و جد اسپه حرام پس
 تسنیش از استبراء گرید حیض اسپه یا اسپه یعنی از سن حیض اسپه گذریم یا گبه کره اسپه
 از زنا یا صغیرس اکس مالک اسپه بلکه یا معلوم اسپه زه گبه کره چه از مالک سابق یا زنا
 اکه بنه مالک اسپه استبراء عادلا و دیه خبر زه استبراء چه سپینت یا بی زه از اد کرن عقد کره

می دقت ز بهر معلوم آنکه دوطی بعقد یا بشبه هرگاه دوطی کرسن تا آزاد کرسن هم چه بین بیست و نه
 برونه دویم بحث چه در عقد کینز صحیح چینه عقد مگر باذن مالک شرط چینه زه مالک کرده معین
 زوج پس هرگاه اذن زوج دیه نه تعیین زوج کرده کینز تا چینه زه اختیار کرده پس خوش کرسن
 صحیح چینه مالک کرسن و نکاح کرده کینزه پینه هرگاه عقد بهیته پس مالک سپند سه عقد گرفته باطل بیست و نه
 چینه جایزه عتره زنانه زه زوی کی کرده پینس غلام سن بعقد نه مبلک نه تمه سوا هرگاه شوهر پس
 پینس مالک سپند نکاح گرفته باطل جایزه چینه زه مالک کرده کینزه ازاد نه پس کرده پالنس تزویج
 نه ازادی استنزه هرگاه کرسن ازاد او هرگاه دیه ازاد کر ملک زه نه زبا و ملک
 زه زن سنه بابت نه ازادی پس کرم مهر چون کینز و چینه پست زه تزویج تنها و مقدم بر
 بر ازادی پس هرگاه دخوله برونه طلاق و پس رجوع کرده استنده بندگی بهر دس نصف
 حق چینه تی زه رجوع کرده نصف قیمت کینز هرگاه غلام یا کینز نکاح بهیته کل سهیه مخیر چینه تی زه ^{کاشانه}
 فسخ کرده یا بتاوه بیست و نه هرگاه دونون بهیک اکس نشو یا دونون نشو هرگاه دونون
 بهند مالک آگاه کینه مشتری با بعین منزه و ایه پست اکس خیار فسخ اما با بعین خیار اس
 چینه خالی از اشکال مهر کینز چینه مال با بع هرگاه دخوله سپندست چه خواه مشتری اجازه عقد
 دیه یا نه دخوله برونه چینه مهر هرگاه مشتری اجازه عقد دیه مهر چینه استند مال بلکه با بع
 مال چینه با بر اقوی هرگاه غلام کینه نه مشتری کرده نکاح فسخ بر با بع چه نصف مهر کینز و چینه
 کامل هرگاه زوجه عتره آسبه کینز و چینه انکار هر دو کرمست هرگاه کینز کینه پس دعوی کرده زه
 حل چسپند قبول کینه قول استند در افساد بع نه نسبت به ثابت نزد بعضی بله غلام نکاح
 باذن مالک کرده طلاق غلام پینس اتبس منزه نه مالکس چینه اعراض پس بیست و نه عتره استن ^{تس}
 یا کینز غیر مالک غلام به چینه پس اجبار غلام بر طلاق نه منع کرسن تحت مگر یک کینزه به
 استندی ملک زه بیت صورت منزه چینه طلاق در دست مالک پس کت چینه زه جدائی کرک
 طلاق سوا سه تفریق چینه طلاق تریم بحث چه در اباحه کینز جایزه مباح کرن کینز بین

هند بابت زه در عقد و امی آیه تی بهار یا عارض یا فضا یا رتقا یعنی در رحم آس که تمهت باز یا استخوانا
 زه نافع و طی و حیدر احرام چه یا آیه نزدن سیت ایلا یا طهار کرمت تکلیه زه از تم چه مطلب الس
 ته بنحو ابی نه و طی جماع از او استقر تانه یا کنیز مسلمان یا کتابیه قسم چینه تس کنیزه هند بابت بعقد ای
 آس نه ام ولد تی آیه بته کنه متعه زمانه هند بابت ته نابلع زمانه هند بابت سیه دیوانه نه شرف
 هند بابت مانان سه بیتان یا نه شیخ چیه دیمت زه تم چینه واجب ابتدا بلکه تس چه جای زه
 رات کت کره خواب یارن ته فسیق نشه یا در خانقاه ته مساجد بیتان اکس نه نه چه کره ابتدا
 نه رات شنگله تس نشه اده سپنه واجب تس پٹ راتل زمان نشه اسن کینتر و چه دیمت زه خالص نه وجه
 بعقد دو ام اسنه سیتی سپنه واجب پس بر قول شیخ هرگاه کانه اک نه آیه واجب چینه قسم تس هرگاه
 زه اسن پس هرگاه ساره وی نشه اعراض کره ته راتل شنگله تس چیه جای چیه بله راتل شنگله اکس نشه
 واجب چینه بین نشه شنگله تس بر قول دویم هرگاه اک نه اسن واجب پس تس نشه زوره شبه اک
 اک شبه اسن سیه رن ارن زمانه پانه هرگاه زه زمانه اسن تس کی زوره راتل هرگاه زه زمانه اسن
 تمی کی زه شب زور و راتل و منزه اک راتل زه پانه هرگاه زه زمانه اسن پرت اکس نه هند بابت چه
 شب جای چینه یه رگ کرن مگر حذاره سنده اذنه تس سفر جای اسن تم اک شبه باده تیه کنه زه پرت
 زمانه نشه زوره دو ان اثرن پیانی آهورا زه منزه یا ترن اثرن پیانی بهور ا زه منزه زمانه هند رضاه
 سوا چینه خالی از اشکال تیه کنه کین از او زمانه کینسر بعقد و ایمی آیه پس کینر نشه زوره اکس راتل
 از او زمانه نشه دو ان اثرن کتابی نه چیه کینر سنده حکم هرگاه زمانه پنه حقه نشه گذره بر شوهر
 چینه واجب قبول کرن هرگاه پس زمانه نجشه ته شوهر کره قبول سه رات چه مخصوص تس زمانه زه شب
 حذار نه واته زه پیره پینه تیه در آینه ته در گذشته هرگاه شوهر زه اینه زه زمانه پیره
 قضا چینه تس پٹ هرگاه راتل اک عوجن چیزن کس پٹ صلح کرن صحیح اسن صلح ته لازم اسن نه
 خالی از قوت چینه پس چیه سچیز بر شوهر لازم اکس نه نه منزه راتل منزه چینه پس زمانه مگر عیادت
 مریض کره بابت شوهرن اینه راتل گزته زمانه نهن جای پینه جایه زوره ته زمانه کینه تس

یا کمترین منزله جایزه گرفته کنی که بپایه طلب بیاگره زمانه نکاح سنت شنبه چه مخصوص است
 غیراگر سبب تر شنبه کنی آنرا بپایه منتهی بین بپایه بابت سفر منزه چه قسم سنت شنبه و قرعه
 تراون محقق کردند بابت سبب زمانه بپایه بابت من سفر منزه بپایه بابت و بپایه بابت و بپایه
 نه گشاده روی منزه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 زحاضر سپیده منزه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 دول شهرن منزه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 اذنه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 خوش کرد سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 اک و گند سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 قبول کردند و بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 رنجش سپیده بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 الزام حق استند ادا کردند بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 حلال چه شوهر قبول کردند بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 کرک مخالفت شرع کردند بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 بمن منزه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 کرن تهنیت بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 آینه خوشنمزه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 بابت نه و کالت بابت بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 جدائی بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 حکمین زمانه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه
 زه شرعا آینه بپایه بابت سبب زمانه بپایه بابت سبب زمانه

بابت حلال چیه حلیت مال چیه توت صورت منزه بجا اگر اه و اتنه حلیت فعل چیه توت صورت منزه منع از
حق واجب آسنه دویم فصل چیه در احکام اولاد نیکاه و ده و هر سمنیت آسنه هرگاه خصی آ
یعنی خصیه کشیده یا مجبوب آسنه یعنی الت بریده ته زنا نه سیت کرده نزدیکی بعقد دوام نیکاه
زوس نه از زمان طلی آسنه شیه رته خسته کم دوه رته زیاده آسنه زنه نهایت مدت حمل چیه کثیر
چیه دیمت زنه نهایت مدت حمل چیه فوریت کثیر واک و ره یه قول چینه خالی از قوت شیه چیه
تندی جایز چینه تس شرس نفی کرن تهر اکبایت هرگاه نفی کرس هسنه نه تس نشسته سوا لجان
هرگاه دخول آسنه سمنیت یا زوه شیه رته کم تمام اعضا یا زوه زیاده از نهایت مدت حمل
یا شوهر آسنه کمتر از ده سال یا ختی یا مجبوب آسنه فرزند چینه تسنده جایز چینه تس پانس نسو
کرن بابت سینه یه زه کمتر از مدت حمل چیه یا زیاده از نهایت مدت حمل دون هنده اتفاق یا
یا اکاه تموم زنه غایب آسنه هرگاه زوجه عده طلاق تها و ه لیدر میان طلاق ته نهایت مدت
حمل زوس شرات مدت منزه آسنه و طلی کرمت کانس بقدره شبیه شیه شیه تس شوهر هسنه
زه طلاق چینه توت هرگاه عده پته بمنز زوجه سینه ته شرس شیه ته پته دویم سنده دخول پته
شیه دویم سنده هرگاه شیه رته خسته کم زوه شیه شیه بر شوهر هسنه هرگاه تس نشسته
جد اگر نه نک زمانه از نهایت مدت حمل یا زیاده آسنه هرگاه زیاده آسنه شیه رته دون نشسته
هرگاه زمانه اکس نه مرد و طلی کرن شبیه یا اک بکاح بیک شبیه پس شرس شرعه ترا و
سینه ناده نیره تسند چیه شیه شیه مسلمان آسنه یا کافرا یا آزاد یا بنده یه کنه زوجه هرگاه کاترا
بیسره آسنه و طلی کره بزنا تم پانه ته آسنه و طلی کرمت ولد چیه صاحب فرانس سنده یعنی
شوهر هسنه تس نشسته رهنه نه لعانه سوا زانین چینه فرزند تس ته تی آسنه هرگاه کاترا دعوا
فرزند اه کره بیسره آسنه آتنه و طلی شبیه که شته زنا نه شوهر کرن بعتدیق تس یا چیه
دوان گوهر تسنه بابت از برای حق ولد هرگاه شرس اکس یا پس کن منسوب کره زنه مینه زنا
هسنه چیه ته زمانه کره انکار سه زنس مال سنده اقرار کننده تس نه آسنه هنده هرگاه

در احکام اولاد

در احکام اولاد
در احکام اولاد
در احکام اولاد

شراه زنا سبت پند و سپنه جابر چینه زنه انیس و پانس کر سنسبت تزویج تی انی تمپنه تس
 هرگاه اختلاف کرن در دخول یا ولادت قول زوج چنه معتبر ماسو گند و دوی تاسبت اسنه پته با
 وجود مدست حمل جابر چینه تس نفی ولد کرن زنا نه پند و بدکاری ماسبت ته رهنه نه تس نشه لعانه سوا
 بیه کنه هرگاه اختلاف کرن مدست حمل هرگاه کنیزه تسنه مشیره ته پته و طی پته تا یکسال شتر زوه و
 چنه تس نه پانس کر سنسبت پس هرگاه نفی تس کره رهنه نه تس نشه لعانه سوا پس هرگاه اعتراف کره
 تس بعد نفی منسوب پس هرگاه مالک ته بیگانه بزاد دوی کنیز و طی کرن فرزند چنه مالکند کنیز و چنه
 و پمت زه هرگاه گمان اسنه و مون چنه پانس کر سنسبت ته پانس نشه کر سنه نفی بلکه وصیت کره
 تسند بابت بعضی ترک که ترا سیه از نصیب لدهرگاه شریک کنیز شبیه و طی کرن و عوا می لد کرن تس سینه
 منسوب ه قرعه نیره تسنده ناده ته شریک کنیز ته از قیمت کنیز ته از قیمت ولد تمه و
 زه ماجه نشه گو جدا هرگاه اکوی عوی کره ولد چنه تسندی بین به به گو از قیمت ماد ته فرزند جابر
 چنه نفی ولد غلام زنا نه نشه هرگاه کار راه کنیز اس شبیه و طی کره ته بار د اسپنه مالک سینه بابت کده و ان
 قیمت ولد تمه و کتبه زنده زاده ماجه ته ولد چنه تسند هرگاه گمان کره زنا ناه زه شوهره رنجس می
 گمانه زه مودست چنه یا طلاق چینه و تممت مرد او کره تزویج تس مارد اسپنه تسنده اده نه زه
 شوهر چنه زه یا طلاق چینه و تممت رد کرن تس گد کس شوهرس تمه پته زه دویم سند عده
 ناده و لد چنه دویم سند اعتماد کرمت استند و رموت یا طلاق حاکم سند حکم سب یا دوان
 گواهن بنه گواهی سب یا کسنه خبره تریم فصل چنه و ولادت ته عقیقه واجب چنه زه نانه
 تراون پر سنه و زه زاننه شوهر سبت سنت چنه شرس و نه پته غسل بیه خوف خراسنه
 بیه و پیش اوان چنه کس متراف ته نه برو نه بکیاه زه از حضرت امام بحق ناطق امام جعفر صادق
 علیه السلام چنه منقول زه اده و اننه کرد باه تس شرس ته بیم بیماری ام الصبیان نشه رد و محفوظ
 شهید طان لعنه اتنه تس سب بیه تر خجاک کر بلا علی ساکنها الالف التحیه و التشاء شرس مالت ته
 مال تس تمه هرگاه خاک کر بلا اسنه آب فراته سبت هرگاه ته اسنه حرمه یا ماجه تراون
 آب شیر نه سبت هرگاه ته اسنه

۴۰
 خرمه شاپین ته شه
 مشن تالسیج
 چه سنت

ابن منزیت شیرین گزیده تالمتنست به کینه چه سنت ره ناو کن ترحان با و منزیه ستم دهم ناو و منزیه چه فصل
 سی نام زه معنی بندگی خدا آید سنت منزیه عبد الله به ترم عبد الرزاق به اوده ناو پیغمبرین هندیهم السلام تمثله
 چه افضل محمد بن ابی یاسر بهند ما و ته روایت چه از امام موسی کاظم علیه السلام به اثران چه فقیری بت
 خال من منزیه بت منزیه محمد ته اخذ ته علی به حسن حسین با جعفر با طالب با عبد الله با زنا و منزیه فاطمه
 به کره کنیتا معین مکروه چه ناو کن حکم به حکم به چارث ته خالد به لک ته ضرار در روایت چه به
 فرمود امام جعفر صادق علیه السلام به نهی کرمت چه حضرت یعنی حضرت سالتا هکلی الله علیه و اله به
 ثول کنیزان ابوعبیدی ابوالحکم ته ابوالک به ابوالقاسم به محمد ناو آید به کینه چه سنت به ته ته
 کاسن شیرین ست به دن صدمه ته مویکه وزنه طلا یا نقره به کره نس خفته ته دهم واجب چه ته بلوغه و نه
 نخوس هرگاه کافر بی خفته مسلمان سپنه واجب چه به نه خفته کرده بدست تی آید به کینه چه سنت ته
 کنس ترس و راح کرن و چمن بن کن گهو و رس هر کن عقیقه چه سنت مویکه گفته سید مرتضی علیه الرحمه
 چه به واجب چه عقیقه گو تو راه مارن شتر ز نس اندر سنت چه به نه عقیقه ته ست کاسن آید کنی
 جلیه منز نخوس کرن عقیقه ز کوده ماده کافی چه نه به اتمک صدقه دن هرگاه مول عقیقه کره نس
 عاقر آید موقوف بهاده بیت تاقا در سپنه هرگاه مول عقیقه کره فرزندی بالغ سپنه یا نه کره عقیقه
 چند که ستمی عقیقه کرن به آید گوسفند عقیقه قربانچه صفر پای ته ران شتر دن دارنه هرگاه به آید
 باج دنی صدقه دیه هرگاه شتر ستمه زواله برونه مره عقیقه سپنه ساقط نه زواله پته مکروه چه ما
 ته باج ته منزیه کهن به ته ندس عالی به پیرن استخوان ته ملکه بده بده کره یک جدا سنت چه به
 رنن ته ته فقیر و منزیه حاکم اکس کرن عوت ته بابت دهوخته کم اسنه متور نس چه فصل جائز
 چیده مار با کرن مسلمان به چه سنت به عقیقه آید ست کاسن پته به پیرن به مار که وقتیه دعا
 منقول بسم الله اللهم هذه عقیقه عن فلان لخمها بلخمه و دمه یاکمه و عظمها بطنه
 اللهم اجعله و قاء ل محمد صلی الله علیه و اله سرور منزیه از حضرت صادق
 امت به وقت ذبح ته خرد پیه یا قوم مرا بی بری مما شتر کون انی وجهت و حی

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مًسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ أَصْلَحُوا
وَسُكِّنِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ إِنَّكَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ
تَه گوسفند سر کرده زج بیه چه سنت مبارک بدین است که زه فرزند گوید ه تسنه بای بیه
حامله زنانه بمزونت که زنکیاه زه در حدیث چه است زه لیه حامله زنانه بمزونت که بیه شریک
خبروی تنوش مزاج بیه سه غریه که نفاست و چونکه دقت نکلیاه زه از حضرت امیرالمومنین علیه السلام
چه منقول زه فرزند استند آیه میا که حکیم و منزله در بعضی احادیث چه است هرگاه طرب که بیه فرزند
سپین حکیم بیه مژگو و دل در خرقه سفید کرده چه است شرسند میاه کاسن تن میاه تهاون
زوم فصل چه در رضاع ته حصانت اما رضاع یعنی دودن سنت چه زه دودن
شرین و کین پس هرگاه ته منزله تررت کم کرن میاه چه ته جایز چه که رته کم جایز چه دودن
زیاده دودن رتن بهتر چه که و منزله حاج هند دودن پس هرگاه آیه از ادیا کینز میل کینز حیر کینز
تس دودن خواه فرومایه آیه یا بزرگ مرتبه تس نمانه منزله زه دودن شرس پس بحسب عادت پانه اما
ام دودن خجسته واته زه اجبار کرده تس فرزند دودن بایست پس هرگاه شرس مزاج دودن مزور
منگ و اجچه ماس پ زه ویه ۴ حاج چه اولی هرگاه رضی سپنه ماس واته زه به بیگانه پس
تیه کنه چه هرگاه بیگانه زمانه حاج منزه مزور خسته کس رضی سپنه واجب چه دودن مزور دودن
و ربه و خسته زیاد ه سنت چه زه دودن بایست که بختیار با عقل زنانه مومنه عقیقه لطیف
مکروه چه کافره زنانه پس هرگاه مضطر سپنه خستیار کرده کتابیه تس که منع شراب چنین گوشت خوک
کینز مکروه چه زه شرویت تس پین گره نیس تیه کنه چه مکروه سه زنانه زه زنا سیت چه اثر بیه
زن مخالفه اما حصانت ته گوشر چه تربیت کرن پس لیه زنانه ته شوهر اک الک نشه جد اگر تن
فرزند آیه شریه تس حصانتش نکر نزع تم حاج چه سزاوار حصا پس دودن رتن بان حصا
و خرسن رتن کینز و چه دیمت تیت تان شوهر چس که مت دودن هر سپنه پیه گبرسته و شرسینه

بیه

بیه فرزند ماس
دودن مزاج کینز رضی بی مزور دودن
بیه بیگانه زنانه شوهر

۴ نون و رتن تان کینز و چه دیمت

بیست و گور سپیدان چو مول اولی خصانتش به چهرت صورت منزه حاج آسنه بیاک رون کرمیت به آسنه
 کینه کافره به دیوانه پس هرگاه بیاک رون خصانتش گیساقط مول چیه خصانت اولی پس هرگاه بیاک
 رون طلاق باین خصانت نسزیه پیرت هرگاه طلاق رجعی دیس خصانت پیر سینه پته هرگاه مول مره
 حاج چیا اولی خصانتش پس سینه پته بیه سنده ته وصی سنده ته متوسوا این سنده پته بیه کینه چیه
 اراده مسلمان اولی سنده مال سنده کافره مال سنده پته رون کرمیت آسنه پس هرگاه اراده سپیده مسلمان
 گزته مول سپیده اولی هرگاه مولته حاج سینه خصانتش چال بدبب اولی هرگاه سینه سینه خوشنونه تسد و پته
 سنی و میرت چیه اولی نان چیه اولی بنوخته مال سنزاج چیه اولی حاج سینه پته پیری مادی
 یایدی تنه چیه اولی مادی سینه پته ماس چیه برابر هرگاه عتاه به برابر چیه در خصانت کرن نراع
 چیره تراون هرگاه اولی خصانت ایا کره یا غایب سینه سنی واته نه دورتر چیه پس هرگاه توره پیر
 پته پیر حق بین پس خصانت چیه تا بحد بلوغ و لدی الخ رشید چیه خستیا رزه تنه روزه یا لیل کس
 سیت خوش کرس پانزده فصل چیه در نفقه تنه چیه رجب اول در نفقه روجه واجب سپان نفقه
 روجه دو به شرطه اک عقد دایمی سیت به مهیا آسنه روجه شوهر سنده تمتع بایت یعنی کامل قدرتی
 شوهر بر دخول استن زمانه از ادیا بنده مسلمان یا کافره تمتع زمانه چیه نفقه به تنه زمانه روزه بوزنه تمتع
 بعضی اوقات نه بعضی حایر عذر سوا نفقه چیه سیتان فرمان بردار سپیده مالک هرگاه کینه رات
 ده پیش شوهر سوزنه نفقه تسد چیه شوهر پس پته نه برخواجه نفقه چیه ساقط سپان روجه سنده لویه مکه
 یا حرام آسنه و طی کرن پس به مرثه سپنکه سیه به تسد تمکین و نکاحه به طلاق باین مگر لیه حاطه آسنه
 ساقط چیه سپان شوهر لوک آسنه مکه به روجه میا آسنه به به رتن یا قرن به سبغ واجب افل شوهر
 به سبغ غیر واجب تسد اذنه به سبب وزه واجب اعتکاف واجب به حیض ته طلاق رجعی بطلان
 باین لیه حاطه آسنه به تسد ایا از وطی گزته عذر اگه واجب چیه در نفقه آسنه چیز اول طعام و آب
 چیه ثوت رزه کافی آسنه ته شهر که قوت عالیه منزه کنگ به عراقس منزه خراسان منزه کل به درگیلان ته
 مازندران غرمه به در حجاز ته زرت به درین پس انزله تکلیف کرت زه خرا به کسبه شوهر پس سیت

شوهرش آتیه زه کنک دیس مزد و هت اوت کره نج بیه ژت کره نج یا تیار ژت دیس دویم
 رسن لجه چیه زه تی آس زه ژر آسن ت شهرس منز کهو ان یته گنه مقدارس منز یاه زوجه گنه جنسه طول گنه
 پیره زه بدل کره بیاک جنس اه آشنه واته زه سن هیس کسین مته تریم چیه خدمت هرگاه زوجه از اهل
 آس زه تس پیره خدمت گاراه و اجیه شوهرس پیره پانه کره خدمت یارنه مته بابت مزد و کانه
 مل بیخه دماه تسنده بابت زمانه کره پانه خدمت از اهل خدمت آس مگر در بیماری بیه اجیه آسن بانه
 بنهزه بیماری منز شتر ژته دو اجه محل مامل بلکه مناط چه صادق آسن معاشرت بمش و در جمیع امور نفقه زه و نه
 ای ته و نه بن بیه چینه لازم که خادمه زیاده زیاده تی آسن بنه کره هرگاه زمانه زه نزد اهل
 آس منگله خادم سند نفقه زه بیه پانه کره خدمت واجب چینه اجابت تمک شوهرس واته زه قدیمی خادم
 تسز کره بدل پس شهر که سوا بیه کده تسنزه جایه منز ساری خدمت گار تسند که سوا بلکه تس واته زه تس
 مالتس حاج کره منع زه آتن تس بیه کره منع تس زه بنر زه من بمونه کن روم چه تن دلن بی دیس تس
 پیرن قلم پیرن بیه پوز نقابه ته کوش دندس منز سپنه زیاده جبه مختصر چه زه جنس لباس ته قدر لباس چه پرتس
 منز تمه شهر کن لوکن هنده عاده که حسابه تکیاه زه سردیر شهره چه زیادتی لباس اجب بیه چه واجب جا بمل
 یعنی نیت هرگاه از اهل نیت آس یته گنه آسن ابریشمی ته کتان بیه ورن ته و تهرن تکیه ته لجا برای
 خواب پارقم فرش زه بهان آس تس پت و اجیه چه حیره رنگاله و دندس منز مدته قالی هرگاه مگو لوگو
 منز آس مختصر و اجیه ته بیت تسندن لوکن عادت آس ته شهرس منز شیم بانه رنگ ته کنک تسجک
 دیک ته کفگیر ته پیاله ته تس چوپه کنویا کترو یا چوپا مسویا شتر و عاده که حسابه تس تم چیزه تو کره بدس تس
 تسه پاک کنکن شتر روغن بیه تصابن شش واجب چینه سرمه ته بویا خوش شوهرس واته زه زمانه کره
 منع کمینس ته چیزه بویا شک رسن ته خام پیران بهه بیکه شتر ته طعام زه ته سپنه بیمار و اجیه
 اجرت حجامت ته خام مگر در سرمای سخت اتم گناه زه آشنه لایق آس بهنه بابت کرایه شتر
 یایه یا ملک تسند آس آشنه واته زه طلب کره گناه ته کنی زین به شتر منز بیخانه شوهرس سو شتر
 و اجیه زه پرت بیک نفقه نیه ته و بهه صحن هرگاه کینتر کن هندن نفقه اکی تسه نومت تسنه گناه

مگر

۲
 در بیخه دماه تسنده بابت زمانه کره پانه خدمت از اهل خدمت آس مگر در بیماری بیه اجیه آسن بانه

است ملک دید جانیچه هرگاه نزد به تسلط طلاق باین پی تمه دیک نفقه همیس لورینه کنه هرگاه مره یا کشتی
 ت مره یا کشتی هرگاه کنین درین هیند نفقه رتبت است مره شوهر من اتیه زه زیادتی همیس لوریکت ته
 ایجه است اسباب آلات سینه زمان هیند ملک ته واجب چینه تسد ملک کرن هرگاه شوهر کنین کال
 نفقه دینه ذمه تس هرگاه کنین کالک نفقه رتبه سدت سورت سپنه مالک تت بیه جایی تی گذران ^{سپنه}
 ایجه است سورت سوره ته جابه اسبه باقی تس لوریه بیاک کره طلب هرگاه مدته و خوله برونه گذره تس ته
 تس نفقه چینه مکرزه زمانه اسبه همیا کالی اسبه شوهر سده طرفه هرگاه غایب کنین زمانه پیش قاضی حاضر سپنه
 ایجه است کنین همیا اسن شوهر سده است نفقه سپنه واجب مگر خبر و اتنا و نه پته بیه تو کال گشتنه
 شوهر وکیل تسد پیش قاضی و اتیه هرگاه ناشده زمانه با طاعت بیه واجب سپنه نفقه مگر شوهر ته زانه
 ته تسده و اتیه زانه پته آشنه نشه هرگاه زمانه مرثه سپنه تسد نفقه گشته ساقط میله توبه کره و ا
 ایجه است تس زانه هیند نفقه ز طلاق و تس ته دعوی حل کره اده هرگاه نینه زه حامیه اسنه لوریس
 هرگاه مرد عاجز گشته نفقه و نه زمانه و اتیه فسخ کرن نزد اشرافها و هرگاه از مهر ته برونیم نفقه نشه عاجز اسه
 ایجه است هرگاه زمانه صبر کره ته نفقه رتبه شوهر عاجز است نفقه سپنه ساقط ته دین چیه مذمه زوج
 هرگاه تو اگر ایه مال کره ته نفقه دینه جبر کره حاکم تس هرگاه ته بوزنه حبس کره تس مال تسد کنه در وجه نفقه
 هرگاه شوهر غایب است تس اسنه مال حاضر حاکم شرع سوزن خبر ته نفقه کره طلب هرگاه ته متعذر اسه
 ایجه است و اتیه فسخ نکاح د پوتی فسخ و اتیه تس عجب هرگاه زمانه نشه تس قرضا اسه جانیچه نفقه کره و بروز
 ایجه است هرگاه زمانه تو اگر اسه جانیچه ته هرگاه تنگ دست اسه نفقه زوج چیه مقدم بر اقار
 ایجه است هرگاه تنگ دست اسه بیهر یا بهیس بینه نفقه نشه ته کره صرف در نفقه زوج به تمه هر س کره
 ایجه است تس هیند نفقش نزد ویم بکت چیه در نفقه نولیان و ایجه چیه مزد تس زانه پیش نفقه مالس
 ایجه است بیه بدیس تس نان هیند بهیم لئ اسبه بیه شرین هیند شر
 ایجه است با کوره بیهره پرت اسند نفقه چیه واجب بی شرط زه فقیر اسه بیه اسه عاجز از نفقه ته

پوشاک نشه زه تسدخالر چه لایق ته از اداسه بیه آسه نفقه دوه ووقا درتت پش زه هر میانه چس منور که
 ته زانه بند خوراکه منز شرط چنه اتفاق آس تین در دین بلکه واجب نفقه مسلمان کفر سٹ ته میه عکس
 واجب نفقه بین بند یوسو اویشو منز بلکه سنت چه واجب نفقه لواته زه کافی آسه خوراکه ته لواته
 منز بیه کٹ بهنه بایست بیه کنه چه واجب کنز غلام نه کنیز گام ته زین بندس نفقش منز واجب چنه بنین
 زوجین بند نفقه بیه بین نانه کرن هرگاه نفقه بند فوت گره قضای چنه مگر حاکم آسه امر کرمت زه قرض کرن
 نفقه بایست بالرس چه نفقه نخوسن رس هرگاه عاجز آسه یا زنده آسه واجب چه بدبیس سٹ بر شیم ته
 آسه هرگاه تم آسننه یا عاجز آسن واجب چه حاج سٹ اده مانه سٹ هیرم تی آسه زرنزدیک چه مقدم
 تس سٹ زه یزدو وچه شرک یک چه اک اکثر منز هرگاه هم مرتبه چه هرگاه هر میانه تس آسه تی زه
 اکس چه کافی تسدس بالرس حاج منز تم دویونی چه شرک یک ته بیه کنه چه مول ته گبر اما مول
 مال بانه سیت یا حاج بدبیس سیت مخصوص چه تس زه یزدو یک چه هرگاه کانه سید مول
 گبر دویونی تو انگر آسن دوشون سٹ چه نفقه تسد برابر اما آسنه تم مول ته بدبیب نفقه چه
 نزدیک ترس سٹ حبس کر چه حکم تس نفقه بایست هرگاه ایهال کره ته دینه تسد مال کنه تریم
 حکم چه در نفقه بنده واجب چه نفقه تسد بر مالک مخیر چه مالک زه نفقه دیس بنه مال آسه
 یا تسده کسه سٹ در نفقه چنه انداره بلکه تسس بهن بند بنس عل و تس سٹ چه ته شهر سٹ رس
 هرگاه مالک از نفقه ایا کره اجبار کره قاضی نفقه دلس یا سیکننس هرگاه بنده مقاطعه کره مالک
 سیت زه کیا وده کسه منز تم هر میانه آسنه کافی تس تمام نفقه چه برخواجه جایز چنه مقاطعه
 تسده کسه خت ترس سٹ بیه کنه چه واجب حیوان بند نفقه نیم ملک چس کیه ته ماز تهند
 بچرا گاه تراونه سیت هرگاه ته کافی آسنه گاسه تراوک هرگاه ایا کره اجبار کر س حکم کننس سٹ
 یا باره تس سٹ هرگاه تهندس کشتن نفعا آسه حیوان بند و تهو و بایست تهاده دوه منز لواته
 زه کافی آسه کتاب سراق سه چه یا شریع اول چه طلاق ته اند چه تر باب باب اول
 در شرایط تم چه که اول طلاق ده بالغ آسن و دیم عاقل آسن جایز چه زه ولی آسه یا سلطان بیه لایق آسه

نفقه بنده

نفقه بنده

نفقه بنده

دیوانه سنده طرفه بیس اکسند طرفه زه بالغ سپنه ته عقل اسنده طلاق دپه یله غبطه ته مصلحت تمنت منزاسه
 تر چینه جابیزه تر سنده طرفه بیست ته بیوشه سنده طرفه طلاق دپن بریم سنده پنه اختیار طلاق دپن
 پس صحیح چینه طلاق باکرا حاصل سپنان چیه اکراه اکراه کرده ون سنده بیم ضرر یونه پانس لیس یا لیس زه
 پور علاقه چس لیسیت مول به ته کبر به بیم متن به چس سنده ضرر سپننگ گمان است دشنام تی آسبه
 سنده ضرر لیس زه بلند مرتبه بهیم ضرر سپنه نه اکراه در اکراه چله حوال مردم مختلف هنده اختلاف که
 حساب به فور هم به قصاص است باراه چینه صیغه به لیس قصد طلاق هرگاه صیغه طلاق پرت دپه
 زه قصد طلاق او سنده قبول کره لیس یله عده گوشت اسنده پانهم پنجح دایمی آسبه لیس طلاق سپنه دمرقه
 طلاق بمین مدت متعه بخش سپنه بر طلاق حمل ششم زه زمانه آسبه خالی از حیض لغاس هرگاه دخول آسبه نیست
 بیه آسبه حامله بیه شش شوهر حاضر شوهر غایب سده مه مدت کمتر زه زانزه تمنت منزا پاک و طی زمانه کرین بیه پاکینه حکم
 حاضر چس لیس هرگاه شوهر حاضر یا غایب سده مه مدت کمتر طلاق دپه ته و حیض بیه سبب چس زه و نمت ته
 اس قبول کرین نانه هنده قول در حیض هرگاه سفر نسیره پاکینه زمانه هنده زه دخول چینه تمنت منزا
 صحیح به طلاق تسند و حیض ته بیه کنه چه صحیح طلاق غایب یله تسنده غایب سپنه بیه طلاق آسبه کو
 زه زانزه زمانه گیه از پاک و طی بیه پاکینه بیه چه صحیح طلاق لیس زمانه هنده زه دخول چینه کرمت بیه طلاق جا
 زمانه هنده و حیض ته بیه حاضر یله زمانه واته زه حیض تسند زانهم حکم غایب چس ستم زه زواج است پاکینه
 زه زانزه چینه تمنت منزا سپنه هرگاه در سنج حیض آسبه ته حامله آسبه لیس هرگاه زمانه اگر طلاق دپه زه در
 حیض چته حامله چینه تمنت پاکینه منزله و طی چس کرمت باطل چه طلاق مکر زه گذر و طی کره زمانه پته تررت ته
 حیض آسبه لیس اهنم زه پره صیغه صریح زه شرط نشه آسبه خالی ته چه بیه انت یا هلله یا زوجتی یا
 فدا نه طلاق لیس کاه زه عاخر آسبه عربی پره لیس ترجمه و نه مثل تو هسته یعنی زه چک ترا و ترا این زن
 یازن من یا فلان نه هسته است یعنی بیه زمانه چه ترا و ترا فلان زمانه چه ترا و ترا کاه زه عاخر آسبه کرین
 کل به اشاره کره هرگاه لکه ته نیت طلاق کره چه صحیح چینه طلاق بکنا به قصد تی کره هرگاه کاه راه پ
 زه هل طلاق فدا نه طلاق دته فدا نه در جواب به نعم یعنی او وقوع طلاق چه مشکل هرگاه هرگاه

تها و پس سستی زه ببرد و در ایک ترا و مریک بطل چه هرگاه دپه انت طالق ثلاثا یا اثنین یعنی
 زه چمک ترا و مریک پیره یا دویه پیره اک طلاق چه صحیح نه زیاده نزد اکثر فقهاء کثیر و چه بیهیت بطل
 چه مراعات احتیاط سپند ترک مخالف نشسته سپند بر نوی طلاق واقع یله اعتقاد اسس نوم زه نشسته کن
 کره نسبت پس هرگاه دپه انا منک طالق یعنی بچیش نه نشه رها یا فیلانته الاجنبیة طالق یعنی
 فلان بیگانه زنانه چه ترا و مریک زو جتی یا مریکها یا مریکها یا ثلثها طالق یعنی مینه زنانه
 اته یاکر مانه ثلث چه با صحیح چه دهم زه بوزن زه مرد عادل طلاق برین تسند پس هرگاه تسند طلاق
 اقرارس طلاق پره نکه وقت زه مرد عادل حاضر اسند صحیح چه اقرارتی کره تمه پته تمه تنه گواه هرگاه زه عادل تسند
 گوای دن حکم کرن تس پت گواهی الی پره سپنت اسند کهم زه معین کره تس زانه زه طلاق دیس موزانو
 منزله پس هرگاه معین اسند نه بلفظ نه بقصد سستی زه دپه کاه نمود و یومنه چه طالق صحیح چه کثیر و چه مجتهد
 منزله دیمت زه طلاق چه میت عالس من صحیح تعین سپنه قرعه سیت یا کره شوهر معین و ویم باب چه در قسم
 طلاق چه باین رجعی یا بر چه شجاین اک تس زانه هند طلاق زه دخول اسند گومت دویم تس زانه هند زه
 آیه اسه یعنی ارسن حیض اسه گذریم تریم طلاق صغیر یعنی تس زانه هند زه و ویم اسه و ویم طلاق مختلفه
 یعنی تس زانه هند طلاق زه عوض مهر اس طلاق دنه زنانه هنزه کراشز مکه یا برقم طلاق مبارات یه زنانه چهل
 مختلفه مکرره کراست اسه تیه از هر دو جانب یه و زه و ووی رجوع رجوع کر نه شیم چه طلاق بر وین
 وون هند دن عدل من رجوع کر نه پته هرگاه زو جهره اسه بیه دویم طلاق هرگاه کیر اسه بیه ته چه طلاق
 طلاق عده ته طلاق سنت طلاق عده کوتی زه زنانه دخول کرت دیس طلاق تمه شرط زه و نه آیه ته
 عدس منکره رجوع ته و طی کره او ده دیس طلاق بیس کهرس من سیه کنه کره پیره ترن ان اسه تریمه پته
 سپن حرام میت تان بیگانه و طی کره س بنکاح دایمی تس چه مختلفه پان و نه طلاق پته زه و ووی
 مرد و اسه بنکاح انحر حرام ای سپنه تس طلاق سنت گوئی زه مدخوله زنانه دپه طلاق بشرا یطه مذکوره
 ته رجوع کر نه عده نیره تس تان او ده کره عقد تازه تس سیت تیه کنه تاسه بار او سپن حرام
 میت تان بیا کاه تس بنکاح کره اما و نه طلاق پته سپنه حرام ابدی بنا بر احوط هرگاه عدس

من رجوع کرده تا طلاق دیه و طمی برود نه صحیح چه تن من زنی آسید زه رجوع کرن اما طلاق عدّه چنه هرگاه
 شوهر زه غایب حاضر سپنه ته دخول کرده تمه پته کرده دعوی غایب آسیدن من زچیم طلاق و میت تستدین عول
 گواهی کرنه التفات غایب طلاق دیه بایر چنه تستدین تسنزه نه سیت کرده زوج یا زورنه زمانه سیت
 مگر زورنه پته مگر زانده رجاء آسیده او چه پته پکی یا تررت کافی شرط چه زه محلل آسید بالغ ته بعدد و ام کرده و طمی تان
 حشفه غایب سپنه خشی تی آسید هرگاه تریو طلاق برود نه بیا کاه نکاح کرس زه هم طلاق سپنیا رفع پانه خلاف چه او
 چه رفع سپنن لیه آرا زانده تریو طلاق دینه سیرام سپنه سیتان بیا کاه نکاح کرس کافی چنه و طمی او
 حلال سپنه بایت هرگاه ملک زوج سپنه بی محلل هرگاه عادلانه دعوی کرده زه تحویل سپنن عدّه گوته ممکن قبول کرن
 تمت چه رجوع کرده نس من صحیح چه ته بلطف دین به مرد رجعت ته رجعت بیه آرجعت ملغی
 رجوع کرم بیه لیس لفظاه میه معنی آسید عربی ته خیر بی منزه بیه بیا نکاح طلاق در حجت بشرط خلاف بیه بعل مثل و طمی بوسه
 دیه ته شهوت انهنه و الله کل کرده باشاره رجوع یا مقنعه کنه و ده پته تمه رنگه زه رجوع بیه فهم هرگاه شوهر رجوع
 کرده زانده آسید منکر دخول کرن طلاق برود نه سیت تس رجوع و اتنه زمانه هند کرن قبول یا سوگند بیه کنه کرن قبول تس
 تسند قول هرگاه دعوی کرده عدّه گو حیض ممکن آسید هرگاه در طلاق آسید اتفاق ته بماء عدّه گذر نس منکر نکاح
 رجوع کرن بیا ب هرگاه خلاف کسرت من خلا و چه سیت من زه بقول شوهر یا سوگند کرن اعتبار هرگاه حامله زانده
 کرده زه برود نه سپنن حمل وضع مرده یا زنده تمام یا ناقص قبول کرن حاضر تنه کرده هرگاه زانده دعوی حمل کرده ته حاضر کشته
 ته شوهر آسید و دوزن منکر مشکل چه شوهر سند نس عتسبار کرن هرگاه زانده دعوی کرده زه عدّه گو پس شوهر کرده
 دعوی رجوع تمه برود نه زانده هند قول تها و ن مقدم سیت چه رجوع کرده نس پکاه تها و ن سیم یا چه در عدّه
 ته من زچه زور فصل فصل اول چه در عدّه زن زانده حامله آسید طلاق من زچه عدّه تس زانده دخول چه
 کرم مت بخلو ک با هم گمیت کسن عدّه تها و ن چه و آب سپنن غیب سپنه حشفه در پیش یا پس خشی تی آسید اما ازاد
 زانده زه دخول جنس کرم مت ته حامله چنه بیه در حیض ذات العاد آسید عدّه تسد چه در طهر آلاق تنیک بیه تمه پته که
 حیض تنیک تریو تمه پته که دو حیض تنیک می شرط زه تریو سپنه تمام ته تمه پته و چه حیض اعتبار کرده ته طهر نس طلاق
 پته چه کسی طهر ته آسید هرگاه طلاق پته بیه فاصله حیض و چه طلاق چه صحیح ته طهر نس کر نه حساب در طهر حیض

بیا کاه نکاح کرس
 رجوع
 دیه

چه قول و جمعه اقل زمان چه ترن طهرن هند شده ده ته زه لحظه هرگاه به زمانه در حین آن سه تحضیرینه
 عده تسنید تررت عده چنده الیسنه از سن حیض آسه گذریش به صغیر زمانه هرگاه که حیض بیه الیه گزیده زه رت
 که تمام مضطر به کرده رجوع بتیمیز یا عبادت خویشان خود هرگاه ته آسه تررت تن بها و عده هرگاه شک
 کرده در حمل عده پته احوط چه نکاح کرک کرن بیت تان حال تسنید معلوم سپینه جایز چه نکاح بیدیت هرگاه
 عده برو نه آسه هرگاه نکاح کرت حمل ظاهر گزیده سه نکاح چه طبل اما حامله عده تسنید چه وضع حمل طلاق سه
 آسه تمام استن سه شری یا ناقص هرگاه دعوی حمل کرده صبر کرن فون تان هرگاه معلوم سپینه صبر کرن
 و هر تان لیه زمانه بر حامله سه هرگاه حیض و چه لیه طهر تا و ده عده ته تررت تن لیه لیه
 طلاق و نه بین هرگاه شوهره در عده رجعی عده وفات تا و ده سه مر نه پته در عده باین لیه میریت
 کرده تمام است یاج چنده عده وفات هرگاه اختلاف کرن در زمان وضع حمل زه اک و نه فلان و نه
 سین بیاک و نه لیه دته تسنید در زمان طلاق ایساک اتفاق زمانه هند قول چه خبره تعکس یعنی هرگاه
 اختلاف کرن در زمان طلاق ته اتفاق کرن در وضع حمل قول شوهر چه معتبر هرگاه دعوی کرده طلاق بگو
 استن ته چینه خالی از اشکال هرگاه ششیه ته پته شراه زوس ته پته زه اعتراف چس گزمت زه عده
 گو اقرب چه بی زه تس سپینه ملحق بیت تان زه رت گذریمت اسن بلکه اک و نه اما از هر
 و طی هرگاه معلوم آسه بیه آسه شوهر گزمت نکاح فسخ کره اس چه حکم طلاق عده بها و تس نه زلیس
 زمانه بشبه و طی سینیت چه عده طلاق بها و ده هرگاه تسندس عده منز شوهر کرده عده زه نه نه
 اده هرگاه دویم و خوال استن زان زه حرام چه گدک عده و اتا و ده اند ته احتیاج چه دویم سند
 بابت عده بها و نکاح مله تس سپینه هرگاه زانیه زه حرام چه گدک عده کرده تمام ته سر نه
 بها و ده عده دویم سند بابت هرگاه حامله سپینه عده بها و ده وضع حمل تسنده بابت ته سر
 سپینه طی تس اوسه سه دویم سند بعد وضع حمل کرده گدک عده تمام هرگاه حمل گدک سند سه
 بعد وضع حمل بها و ده دویم سند بابت عده هرگاه نه گدک سند آسه نه دویم سند بعد
 وضع حمل کرده عده اول تمام اده بها و ده دویم عده هرگاه شوهر در عده رجوع کرده دلیل

در عده بها و ده

در تسنید بها و ده عده یک سند تسنید طهر یا تسنید

طلاق باخلع و طلی کردن برونه سرو تا و ده عده هرگاه خلع دلین ادا کرد عقد نه عده مندر طلاق و نوله
 برونه احوط چه عده تهاون هرگاه و طلی کرد طلاق باین دته پته بشبهه سرو تا و ده عده هرگاه و ده
 در عده رجوع حامله پسینه بعد وضع حمل کرده عده اول تمام هرگاه کارا و بشبهه طلی کرده تشرینه
 ملحق تسلیب بعد زوج اده دیتو هر طلاق تسلیب وضع حمل تها و ده عده تسلیب تها و ده طلی
 بشبهه کس متهم تها و ده عده طلاق بیت عده منزه اینه شوهر من جرع کوفه هرگاه طلاق رجعی آیه
 مندر عده منزه در زمان حمل و ویم فصل حیه ارا و زمانه مندر عده منزه و فاه هرگاه حامله آینه
 شوهر منزه چه عده تسلیب و ررت تها و ده ده
 سه حامله آیه عده چیس زه بر د و آیه از وضع حمل تها و ده ده واجب چه تسلیب حد اینه
 گوی زه ترا کرده بوی خوش نیت بد نک و لینه فوجا تها و ده رنگین جامه مگر سیاه تها و ده کبودیه کرنگ
 اتین تها و ده کلب منیره سیت بیه لاکنه سیاه تها و ده سرمه لاکنه سفید آب متهم تها و ده بیه کرنگ زه
 طلاقه نفقه یا نس الیش تها و ده اعلی و لینه صغیره یا ذمیة فی آیه اقرب چه بی زه بیه حد اسپنه کنیزنا
 هرگاه شوهر مرده عین پسینه برونه طلاق داده شده تا فونزه ساری تها و ده عده وفات بطله
 تها و ده بر د و آیه عده وفات تها و ده طلاق منزه هرگاه آگاه د و ر آیه هرگاه مطلقه عین
 کر آیه عده تها و ده طلاق با بیت طلاق دنه پته هرگاه شوهر در سفر مرده خبر و اتنه پته تها و ده
 نه مرده پته در طلاق تها و ده طلاق دنه پته عده تها و ده ذمیة در طلاق تها و ده وفات مثل حره اما و ده
 طلاق چه خالی از اشکال احوط تها و ده چه متمم چه در احکام غایب پس هرگاه معلوم آیه
 زه زنده پته یا آیه و لیستند زمانه نشزه نفقه دوان سه زمانه کره خبر تها و ده کالس نه احتمال
 روزنه سه زنده آسک نه کره رجوع بحاکم شرع هرگاه خوش کرس بیت حاکم شرع و عده
 دلین تها و ده من منکره تسلیب پسند تفتیش تها و ده تفحص احوال اده هرگاه نه خبر زه زنده
 چه و احیه زه خبر کره سه زمانه تها و ده حاکم دیه نفقه تسلیب بیت المال منزه هرگاه نه خبر تها و ده
 منزه از افاق تفتیش تها و ده تفحص بسیار کربت نه نفقه دینه تسلیب شوهر سه و لی تها و ده زنده کره خبر

در عده منزه
 در عده منزه

در احکام غایب

ته یح زور و ره گزشت کرس امر عده بتا و نرس عده وفات یله عده سور و ته پته واته تس زه نرس
 کره یس سیت پس هرگاه خبرت نرس عده منرواته صبر کره زاننه هرگاه عده پته ته نیترو پته
 واته دستگاه چینه تس نانه پت هرگاه حکم رجوع کره سیت صبر کره ناک مدت معین کرس
 عده بتا و نه ته بلیس سیت نیترو کره سیت و سیت صبر کره سیت و نرس رجوع
 کره پته نه خبر نه واته پته تس نرس اقرب چیه بی زه یه مدت گزشت دیس حکم طلاق ته عده وفات
 چیه احتیاطه بایست تریکم فصل چیه در عده کنیز ته تس سیت اسس منس کنیزه و نرس سیت
 اسه عده طلاق چیه طهر زه یم چیه منس سوریه حیض و چیه ته پته اقل زمان منس و نرس
 بند چیه ترواه ده ته زه لحظه هرگاه در سیت حیض اسه ته حیض و چیه نه و نرس تس و عده
 آزاد تی اسه شوهر تسند هرگاه آزاد سپنه عده رجس منس عده حره و اتنا و نرس عده منس
 کره عده کنیز تمام عده وفات بتا و نه رت ته پانزده و نرس عده زور ته ده ده عده
 بتا و نه عده وفات تس تس زه و نرس وضع حمله مدت منزه ته غیر حامله سنده عده
 وفات منزه کنیز مولی سندس فرزند سنراج اسه زون تن و نرس بتا و نه عده شوهر
 منس هرگاه نیترو کره سیت بی بتا و نه عده مولی منس هرگاه نیترو اسه هرگاه کنیز آزاد سپنه
 در عده وفات عده آزاد کره تمام هرگاه کانراه پینه اسه مل سیه استبراء چینه هرگاه
 شوهر طلاق دیه واجب چیه زه عده بتا و نه کافی چیه عده استبراء کنه تسنده هرگاه استبراء
 کره در حالت کفر یا احرام مسلمان محل سپنه پته چینه استبراء احتیاج نه ورم فصل چیه نفقه
 عده واجب چیه عده رجس منس نفقه دن خوراک پوشاک بیجای دن بهت منس
 کنیز تی اسه یا ذمیته واجب چینه نفقه در عده یس مگر بایه حامله اسه عرام چیه شوهر سیت
 تسن از خانه بیرون کرن عده رجس زه طلاق تسن و نرس مگر بایه فحش اسه تسن تسن و نرس
 اقل چیه منزه بی زه ایذا دیه با نرس تسن زان کره در از تسن سیت عرام چیه اس
 زاننه تسن تسن در حج تسن تی اسه مگر شوهره سنده ادنه نرس نرس و اجبی تسن منس از نرس

در عده

هرگاه مضطر سینه زده نشسته غسل کرده یا پشت نشسته چپه زده نصف شب بیهوشانه است صحیح
 هرگاه جامی خراب سینه یا مدت گرایه آند و آینه تیره تیره طلب کرده خانه تیره گذر
 هرگاه طلاق دنی نیست جای منزله نشد پس حالس چینه مناسبت خانه مناسبت مشکه شوهر
 نگاه چینه در این حاله فی آینه گزیده خوش گرسنه راتس و زده یته خوش گرس هرگاه رجینه نا
 یو منزله آینه تم گزین تته بیس حایه سینه گزیده تی هرگاه ناده منزله طلاق دنی سینه تته نا و آینه تیره
 منزله زدن جای عده تها و تته منزله منگه شوهر سینه زدن جای دویم نوع چینه خلع تته مبارک
 خلع چینه رخت لباس کن شمع منزله چینه ای مردن زنانه منزله عوض کر هر بایست زنانه چینه طرفه
 مبارک چینه رخت معارضه مخالفت تته شمع منزله چینه خلع میه سوازه کر است آینه تته از هر دو طرف
 تته عوض سینه مهر خسته زیاد تته منزله چینه باب اول چینه راکار خلع تم چینه زور اول صیغه سینه
 خَلَعْتُكَ عَلَى كَذَا أَفَأَنْتَ طَالِقٌ يَا أَنْتَ يَا فُلَانَةَ مَحْلُوعَةٌ عَلَى كَذَا يَا أَنْتَ طَالِقٌ عَلَى كَذَا
 تته ناچار چینه زده زاننه کره قبول هرگاه تمه سوال خلع گزیده است یا سوال کرمت پس و اجب چینه زده تته آینه
 خلع سینه کنه زده زاننه دیس طلاق ده میه ساس و نیارس برابر شد و پیرتهی آنست لَوْ عَلَى الْفَدَمَانَا
 تته احتیاج بقول مختار چینی زده صیغه خلع پته پره لفظ طلاق بی طلاق سینه جدائی قول
 چینه زده بی لفظ طلاق سینه واقع یه قول چیه قوی احوط تته اول چینه تته کنه چینه خلاف زده خلع
 چینه فسخ یا طلاق اقوی چینه طلاق است پس در خلع چینه شرط یه در طلاق چینه شرط بوزن هر دو عادل صیغه
 خلع یکبار تته یه تمه سوا چینه بی بی زده تمه شرط رست آینه زده منافی مقتضای عقد چینه تته
 رست زده موافق مقتضای عقد چینه پس صحیح چینه دیه یا صیغه خلع هرگاه پیرک زده پیرک به
 یا زاننه کره خیار شرط در عوض صحیح چینه زده دیه خلع کریم زده هرگاه پیرک پیرک تته کنه هرگاه
 مینه یا پیرضا من هزار دینار سینه یا دیک میه ساس و نیار دویم خلع کره و ن شرط چینه زده بالغ
 تته عاقل آینه بی اختیار تته با قصد صحیح چینه خلع تر آگسند زده حجر آسک کرمت تر سفاهت تته عقلی
 مکه یا مفلسی مکه اما عوض خلع کرته گزینیم بی چینه صحیح از ولی یا بالغ استند ه کنه تر عالم نشد خلع

چنانچه طلاق از امان بیه از دمی ته حربی شراب ته عوض آسید تریم خلع کر نه امتر زاننه سه چنه وجه قس من
 چنه شرط زه بعقد دایمی آسید ته حایر آسید قس در اموال تصرف کرن بیه آسید پاک از حیض ته نفاس ته
 پاک منز اسند و طی سیمت هرگاه مدخوله آسید بیه آسید در سن حیض ته شوهر اس حاضر باید حکم حاضر ته کنه
 بیه آسید کراست زوجه سند و طرنه پس هرگاه خلع کر سن تسنه طرفه کراست آسید سوا صحیح چنه هرگاه
 طلاق دین ته عوض طلاق چیه جعی عوض چنه لازم صحیح چیه خلع قس زاننه هنده و دخول چنه کراست بیه
 حامله سند در حیض ته آسید بیه کنه چیه خلع آسید در حال طی خلع کنه چیه صحیح ته مولا اس ط چیه عوض لازم هرگاه
 اذن اس وقت نته روزنه در پی کنیزیت آزادی پته هیس خلع چنه واجب هرگاه زنانه دیه لبت
 داخل کرن ته پت سبی زه ناخوشی آسید تسنر بکه سنت چیه بعضی چیه به وجوبیت زورم عوض تشیه
 فدیہ پان سه چیه پس چیه مالک آسید یاده تی آسید ته خسته زه قس و تمت چیه ته فیه منزه ته بیه کنه
 شرط چیه زه معلوم آسید مشاهد کر نه یا وصفت کر نه زنگه زه از جهالت نیره اندازا چنه تمت
 کمی زیاد تی منز هرگاه خلع کرن شراب فیه تهاوت باطل چیه اما هرگاه خلع بیه طلاق اس تمت
 سه سپنه رجعی هرگاه در مرض الموت فدیہ دیر صحیح چیه فوت زه برابر هر المثل چیه ته تمه یاده از
 ثلث مال بلکه از اصل مال چیه صحیح بنا بر اقوی صحیح چیه ثلث فدیہ از زوجه ته تسنر و کیس نشه بیه قس نشه
 زه ضامن سپنه تسنه اذنه هرگاه مولا زنانه هنده دیه طلاق و ماست بری اس تسنه هر نه طلاق
 چیه رجعی صد اقه نشه سپنه بری ته مولا سپنه ضامن هرگاه معین فدیہ پیش از قبض تلف سپنه زوجه
 چیه ضامن مشا ین قیمت اس هرگاه عیب بیه سپنه شوهر سن و اته زه اس هیس یار و کره یا کره مثل طلب
 یا قیمت هرگاه دون زن کسی فدیہ پس ط خلع کره دون سپنه چیه برابر هرگاه زه زنانه و پس آسید
 و طلاق بر هزار دینار اده دیه اگر طلاق قس اته نصف تمک هرگاه گد که طلاق بیه دویم زنانه
 طلاق دیر رجعی چیه سه ته فدیہ چنه قس پت بکیا زه جواب سو الیه ط هرگاه دیه طلاق
 ده بیه ساس دینار و عوض هرگاه فدیہ خوش چیه فدیہ چنه صحیح پس هرگاه طلاق پس رجعی چیه
 دویم یا چیه در احکام خلع خلع سیت سپنه زوجه باین پس هرگاه سه فدیہ نشه پیره طلب

یا چیه

کرده است حدس منزه از چه سه سینه رجعی شوهرش و آن رجوع کرده هرگاه زوجه پیر و فدیفته شود
 زانیه بیتنا عده گذره قولا چه زه صحیح چه رجوع زوجه نه رجوع قولا چه زه بد شوهرش
 رجوع و آن رجوع زوجه نه چه صحیح به قول چه قوی زه صحیح چه رجوع زوجه نه رجوع قولا چه زه بد شوهرش
 و آن رجوع جایز چه زوجه نه سندش کلیس خلع کرن مهر مثل خسته زرسه شوهره سندش کلیس خسته
 کسرتنه اذنه سوا پس هرگاه زنانه سند وکیل فدیفته زکره فدیفته فاسد تطلاق زه خلع بیتنه رجعی
 آسینه وکیل سینه ضامن فدیفته هرگاه وکیل شوهر بکسر خلع کرده یا طلاق دیکسرتی و زوجه چه یا طلق سینه
 مبارات چه مثل خلع در جمیع احکام بیه سوار زه بیتنه آسینه کراست از هر دو جای بیه آسینه فدیفته
 مهر مثل خسته زکره واجب چه بیتنه طلاق باجماع حلال چه شوهرش یا زه خسته زه لیس ز
 آسینه صیغه تک چه بادرئتک علی کذا فاننت طالق هرگاه بعضی بادرئتک آسینه یا
 فاسختک دپه یا بیه کنایا صحیح چه ادی زه اعتبار چه بصیغه طلاق هرگاه اقتضای کره آسینه یا
 علی کذا یا بکذا صحیح چه شرط چه ته سوری زه در خلع چه شرط آسینه منزه شوهر بالغ ته عاقل بیه یا
 آسینه یا نه سینه سوا چه تریم نوع چه طهارت منزه چه زه بخت اول در ارکان تم چه زور اول صیغه
 سینه زه دپه پنه زنانه آسینه صیغه کطهر امی یعنی هپاک مینشته باجه مینه هشت هپاک شست چوپه
 باجه مینه هشت هپاک هرگاه بجای آسینه نه زه یا رجعی یا فادانه دپه ته بجای مینی علی یا نه یا بجای دپه
 یا نت ته تراوه ته دپه آسینه کطهر امی طهارت بیه بوقع هرگاه بجای طهر بطن بر شرد په و چه
 وقوع بین هرگاه طهارت صد کرده هرگاه ته تراوه دپه کافعی ته قصد عظیم کرده طهارت واقع بین سند خالی
 از قوت شرط چه طهارت بوقع یا نه زه گواه عادل بکوته بیتنه دپه و زه قصد طهارت آسینه
 پس هرگاه آسینه صیغه قصد طلاق کرده صحیح چه نه طلاق ته نه طهارت قول قوی چه زه طهارت سینه واقع
 شرط تهاوت هرگاه شرط تهاوت زمانه گذرن دور چه زه طهارت سینه واقع هرگاه شرط تهاوت
 مشیت خدا معلوم نه آسینه مشیت تنزه چه طهارت صحیح مگر بیه قصد ترک آسینه نه شرط هرگاه دپه
 آسینه طالق کطهر امی ته تاکید طلاق آسینه قصد کریمت طلاق سینه واقع خاص یا بچه دیم

قول
 نکند

نیکوکار

بظاهر یعنی ظاهراً و نون شرط چه تن منزله بالغ آید بی عاقلان با اختیار و قصد ظاهر کرده
 بر یک منظرها یعنی سه زنانه زه ظاهراً چه تن نسبت شرط چه زه سه آید خوله بی آید پاک از
 حیض نفاس بی بی و زنی یکی آید سه پنداشت پاک منزله گاه شوهر حاضر یا در حکم حاضر آید زنانه
 آید در سن حیض بی سه در عقد ای می آید منزه زه قول قول قوی چه تن کنیزه منزله زه
 آید علی سینه نشسته واقع سینه در زن متعبد تا تل و درم شسته بهای یعنی لیلانه سیت تشبیه سینه
 سه چنج با جماع اما بی محرم زنانه سیت به نسبت استن محرم یا بر صناع به شش گورش بی سیت
 تا ماست به تمسوا چه تشبیه کره نس چه زه قول قول بوقع چه خالی از وقت هرگاه بجز یا در غیر ظر
 تشبیه کره واقع سینه تشبیه کره سیت بالسن بالسن به شش بوقع بی سینه ظاهراً هرگاه زنانه
 زه انت علی کفر اعمی واقع سینه و ویم بخت ظاهراً چه حرام سه سیت چه حرام
 و طی سیتان کفار و دیه بنده از او کرده هرگاه سه عا جرایسه و و آن تن و و زه هرگاه
 ته بکنه شستن سکنین و به طعام کینه و چه بخت زه بوسه زن آید لاکن آید سینه بدن اعضان
 ته چه حرام پس هرگاه و طی کره کفار و نه برو نه لازم گشتن زه کفار پس هرگاه و طی کره برت
 و طیه بخت چه کفار هرگاه در روز کفار و طی کره و طه یا روت و و زه بتا و و گده پی
 فوه بنابر احوط اما در و طی شست روز که رته ته آید ده پته واجب است هر روز و زه بتا و چه معلوم
 ظاهراً تر طس منزه چه و طی حرام سیتان شرط به هرگاه کفار و کوسار و متو عا جرایسه استغفار کرده تا و
 چه و طی نکر کفار و نه برو نه واجب سینه کفار و مکرار اده و طی کره ته قرار بی نه ته بلکه حرام چه و
 کفار و سوا پس هرگاه طلاق و جی پس پس جوع کره حرام چه و طی سیتان کفار و دیه هرگاه و
 پته نکاح کره تن با طلاق باین پس عدس منزه یا عد پته کره نکاح کفار و چه لازم هرگاه و
 منزله اکاه مرتد سینه یا مره یا تل به کنیزه آید منزه یا بیل پس به تل ته عقد کره فسخ کفار و سینه یا و
 زو چه منظرها هرگاه صبر کره اعتراض چه بر زوج هرگاه صبر کره حال پس گذارد و حکم شرع سه
 کره شوهرش فسخ کفار تن طلاق منزه به سیت پس ترن مرانچه پس هرگاه به مدت گذر

اگاه کرده خستیا رحیم کرسن تنگ کرده پس پنهان چهره بیتان کاه اختیار کرده جبر کرسن حکم
معین کرسن پنهان طلاق پنهان کندن هرگاه طهارت مکرر و نه کفار هسینه مکرر هرگاه زنون نان و پنهان
علی کطهر اقمی پنهان زنا نه پنهان بابت چه کفار مرد مطهر بلیه زنا نه پنهان طلاق رجعی نه بزرگ
کرده برون پنهان کفار محبوب و رسم لوح چه ایلا در لغت چه ایلا مطلق سوگند شرع منقسم کردن پنهان
وطی کرده زنا نه زنون رتن یا ده تمنت منجه چه باب اقل چه در ارکان تم چه زور اذل اهل
یعنی سه زنه قسم کبیه در ایلا شرط چه زنه کبیه بالغ نه عاقل نه مختار کبیه قصد ایلا بیده تی اسبه سیه دمی
یا خفی یا محبوب یا مریض یا مطهر دویم مخلوق علیه یعنی بیت پنهان قسم کبیه ایلا سینه چه و طی زوجه
ترک کردن صریح ترک چه بی زنه قسم کبیه پنهان کرده حشفه در فرج زن خود بیه بیت به چه اما قسم
کهن ترک کرده پس چنانچه و طی مباشرت هرگاه قصد ایلا کرده وقوع بیه ایلا سینه نه وقوع اما هرگاه
قسم کبیه پنهان نه استند سهرسیت اکس شانس پنهان یا تسلیت روزنه کس کس منیرا
سینه نشسته یا دوری کرده هرگاه قصد ایلا اسخالی از قوت چه ایلا وقوعین سینه کندن چه خالی
ایلا وقوعین هرگاه شرط کس اویران نه با وس هرگاه قسم کبیه مجامعت کردن در حیض یا نفاس
کانه ضراره و اتنا و نه بابت بلکه تا اسه اصلاح بابت و دکه یا ارر بابت بیهاره نشسته ایلا سینه نه وقوع
بیه چه شرط زنه آشنه اسر دخول کرمت بعقد دایمی ایلا سینه واقع متعه زنا نه تملک سینه زنا نه
بیت واقع چه پنهان از زنا نه پنهان نه کس کبیه پنهان زنه عقد سینه بیت سینه زنا نه پنهان طلاق
رجعی اسل تمنت تریم مخلوق یعنی سیت قسم باوان چه سه چه لفظ الله تعالی تم سو اسینه
بیه بیه بان اسه واقع سینه بیه قد کرده زورم چه مدت سه چه زیاده زوررت بیه قسم کبیه زنه
کرسنه و طی یا مقید کرده مدت که زنه زوررت زیاده اسه هرگاه قسم کبیه زنه اسواتنه و هرگاه هر
سوانی الحال چه ایلا و طی کرده و طی پنهان روزنه یا باخر سال زوررت زیاده ایلا چه دویم بیه
در احکام ایلا ایلا واقع سینه پس هرگاه زنا نه صبر کرده اخرا عناه چه هرگاه صبر کرده گذراوه
امیرن حکم سه تهاوه اختیار کس بیت منزه رجوع بزنی کرده نه دخول کس طلاق دین قهلت

برک

در احکام

دینش برافعه شود و زن از آن آستن سه مرد یا بنده ته زنانه آزاد آستن یا کنیز پس هرگاه مدت
 بگذرد سه طلاق رجعی سه هرگاه زنانه کنیز ع کرده لازم سپینه کفار طس کفار چه بی نه
 بنده کرده آزاد یا دیه هر یک طس طس یا پوشاک هرگاه عا جرسینه تران بر تن برونه هرگاه عا
 مدت گزشت بوزنه اگاه اختیار کردن جس کس تنگ کرده طس طس کس چن سیت اگاه اختیار کرده هرگاه
 اسیال کرده سیتان سیتان اید اگذره کفار سپینه ساقطه حکم اید اگذره باطل هرگاه وطی کرده بود آیا حلال
 دیوانگی یا شبهه اید سپینه باطل نه کفار چه هرگاه آشنه اید ایته تل سپینه ته آزاد کس اید کرده طس
 تزویج اید اگذره باطل اید اگاه مکراره سپینه مکراره کفار هرگاه قسم کس سپینه زن زن با زن کرده وطی
 عا جرسینه زن زن با زن کرده طس طس سپینه اید معین تر و رنه مکراره هرگاه مکراره اگاه مکراره وطی برونه
 اید سپینه باطل یا پرشم نوع چه لعان تتر مکراره تره باب اول چه مکراره سپینه مکراره چه زامرا اول چه
 دشنام دن عقیقه آشنه زنه دخول سنیت آسن ناسیت ته مشاهد کرده نک دعوی است گواه نه
 است پس هرگاه بزاد دشنام دیه بیگانه زنانه یا سپینه زنانه دعوی مشاهد آسته سوا طس طس چه حذر
 ته لعان سپینه ته هرگاه زنانه بزاد مشهور آسته یا ت طس آسته گواه نه چه حذر واجب چه لعان هرگاه دشنام
 دیه ته ناسیت زنه نکلده برونه آسته لعان چه نزد بعضی هرگاه مسباحه دشنام دیه نه چه حذر نه لعان
 دویم چه نکار کردن طس طس زنانه زاده آشنه لعان دایمی شترت گزشت دخول طس و رهنان هرگاه
 شیه رنه کم شتره زنانه بی تصور نفی سپینه لعان سوا هرگاه در مدت حمل اختلاف کردن دخول پنه لعان
 کردن بیه شترس اقرار کرده مون چه ته پنه و آتنه طس سیت کردن هرگاه سیت که راه چه نه لعان هرگاه
 از مبارک باد فرزند جوابی آید یا انشاء الله اعتراف به فرزند چه جابز سپینه نفی ولد کردن
 شبهه یا سیت یا گمانه اکه یا ادوی طس به چه دویم یا چه در ارکان لعان تم چه تر اول ملاعن یعنی
 لعان و زن شتر چه سه آسته یا فح ته عاقل سپینه بیاد در لعان دشنام بزادنه در نفی ولد سپینه ته زن بقیه
 نه بعضی گمان عا دل خبر دونه یا زنانه تسن فاش و نه شتر چه سه مسلمان ته آزاد آسن دویم ملاعنه
 یعنی سه زنانه زن لعان چه طس نسبت شتر چه با فح ته رشید آسن سه بیه مدخوله آسن بعقد دایمی

کثیر و چینه دخول شرط اگر متبته گشته شرط زوج که ته زراستنه ترم صیغه سه چیه تی زه مرد
 زوره پیره آشه د بالله انی لمن الصادقین فی مادمیتها یعنی گواهی و ان چیس بخدا
 زه به چیس پیر زیار و منززه تن منززه نسبت کرم امیر اده و به لعنه الله علی ان کنت
 من الکاذبین یعنی لعنت خدا امیر پیر هرگاه این زیار و منززه چیس پس بلیه مرد به و نه حد سینه تن
 نشه ساقطه و اجبینه زنانه پیر اده و یله زنانه و نه زوره پیره آشه د بالله انی لمن الکاذبین
 یعنی گواهی و ان بخدا به چیه این زیار و منززه اده و به غضب الله علی ان کان من الصادقین
 یعنی غضب خدا چیه پیر هرگاه به زیار و منززه آسه حد سینه ساقط زنانه نشه ته
 حرام ته سینه همیشه تن پیر به چیه اجبینه لفظ شهادت و تن به روزن مرد ته زنانه و ته نه نزد
 حاکم مرد گره بتداده زنانه ته بترتیب و تن به کته گوبلفظ عربی هرگاه عاخر اسن ترجمه و تن به آسه
 نزد حاکم یا تن اکتس نشه زه استنده کته چیه مضوب ابیایت به چیه شانت زه حاکم به شیت بقبایه مرد
 روزه ایستاده حاکم چیس کتی زنانه گوبور کن جاعرا کس حضور شهادت به ته لعن ته غضب برونه
 پیره و عظم تن ترمیم با چیه در احکام لعان بلیه و نوبی لعان نه چیه سینه ساقط فرزند زه نه مرد سینه نه
 زنانه نشه ته زنانه سینه حرام و ایمنی تن پس هرگاه شهادت و نان نکول گره ته قسم کیه نه یاد به این و نم
 تن پیر سینه حد ثابت ته زنانه سینه حرام هرگاه زنانه اقرا و گریه قسم کیه نه رجم کرن تن
 حرام سینه هرگاه مرد و بعد لعان نه این و نم فرزند نیمه میراث استند ته سینه نه از فرزند میراث به نه
 تن خولش حرام اسن زنانه چیه باقی هرگاه زنانه لعان به اعتراف گره حداه چیه تن
 مگر یله زوره پیره قرار زه اکثر فقها و هرگاه زنانه گواه گذرا و ه تن دس بزنا دشنام و تن
 مرد سینه منکر ثابت چیه حد تن پیر هرگاه زنانه زنا کسه تن اقرار گره لعان برونه حد زوج سینه
 ته حد زن سینه ثابت مگر یله زوره پیره گره قرار به زوج قصد یق کرده شوهر س در نفی و فرزند
 زه نه لعان سوا هرگاه زنانه مره لعان برونه لعان سینه ساقط تن پیر سینه حد ثابت استنده تا
 هرگاه تن سبب دشنام بزنا حد کرن ته بیه دشنام حد سینه واجب به کتاب العنق به سینه

و احکام

پیره

حد سینه

تمام کرده خدای چیه می پست روزه صدقه که ساس و نیاز پره روزه نت کار ساسیه صلاحیت سکر
 نه بی روزه محصیتا ه آسید صحیح چینه نذر هرگاه عرض آسید شرطه نذر محصیتا بگرن یا طاعتا
 کرن بیه نه بی روزه نذر که مباح کار ساس پست تمه حاله روزه اولی آسید کرن پس صحیح چینه بی روزه دیه
 هرگاه بیه ز نامه روزی سپینه یا هرگاه بیه مومن یا رنج اسی چیه می پست روزه صدقه و ساس و ویم
 باب چیه و نذر یعنی نت متز روزه نذر ه سیت چیه لازم سپینان نت متز چیه شرطه روزه عتاه
 آسید روزه نذر ه سنده تبه بیه مثل نماز روزه بیه حج ته قربان بیه صدقه ته عتق بیه جهاد و تخیر
 سیت سنت استن یا واجب کفائی یا واجب عینی بیه گنه چیه عیادت بیمار ته زیارت قبور بیه دیدار
 تسکند روزه سفره آسید امت بعضیو چیه دیمت هرگاه نذر کرده روزه ماه رمضان واقع سپینه
 نکیاه روزه نذر ه سوا چیه تمه واجب قولی صحیح چیه تی روزه صحیح چیه فایده چیه کفار س منمزد و سپینه
 بیا ان لازم تمی سپینه ته متوی صفر و روزه نذر کرن منمزد و ن پیاده گشتن به در حج ته در از قرانت
 پرن بش در نماز بیه مضمضه ته استنشاق کرن و وضو منمزا مباح کار نذر کرن کهن بیه شنگس به
 اقوی چیه تی روزه صحیح چینه بیه لازم سپینان چیه نذر ه سیت ته چیه سٹاه از انجمل سپین ذکر کینه اول
 روزه هرگاه روزه نذر کرده ماه ته سال کرن ذکر اکله نه چیه روزه چیه پس هرگاه اکس تس روزه
 در نه نذر کرده ته پیایی آسند لازم سپینه پیایی در نه هرگاه نذر کرده ته پیایی در نه روزه ته در
 ممکن قضا س منم سپینه واجب پیایی در نه هرگاه نذر کرده محض و رس اکس تها و روزه لازم
 سپینه قضا ی عید رمضان عید قربان واجب سپینه قضا ی یام حیض ته بیماری بر قول اقر
 بیه بیه روزه کثیره آسند سفر س منم بیه بیه افطار کرده منم و روزه قضا در نه ته کفار دیه بیه
 روزه در نه مره چیه محسوب چیه هرگاه پیایی تها و نه شرط کرمت آسند هرگاه ته شرط کرمت
 آسید گد بیه تها و روزه کثیر و چیه و پست ته کرده هرگاه نصفه آسند گد و مت هرگاه افطار
 گنه عذره کرده مثل حیض ته بیماری بیه سفر قضا و روزه محسوب چیه بیه تها و مره چیه ته کفار سپینه
 لازم ضروری سفر چیه عذر هرگاه نذر کرده روزه یک سال واجب سپین به رت ته پست تها و

صبرین با مباح کار
 سرت سرت
 خانه یاد و آسید

نذر چیه سیت

هرگاه حج

کره پیاده معین سپنه زه نه شهره پنه زه نذر چس کر مت پیاده گز کثیر و چهره دیت متفا
 پنه پس هرگاه قدرت است سوار سپنه گده پنه کره حج معین آنست نه دیه کفاره هرگاه عاجز
 سوار سپنه بیه حج پیاده ناده منتر روزه و نه نه بنابر احوط بیه هرگاه نذر کره فلان وره کره حج
 نه عاجز سپنه فضا چنده خر و دم مسجد هرگاه نذر کره زه مسجد گز نه واجب سپنه مسجد گز نه واجب
 چنده نه زه نماز کره نه اعتکا فسن بهر پانتم عتیق هرگاه نذر کره زه آزاد کرن سلمان بنده
 واجب سپنه آزاد کرن بنده سلمان شرط اسن بلوغ شند چنده معلوم هرگاه نذر کره بنده کافر
 آزاد کرن صحیح چنده هرگاه کافر معینی آزاد کرن نذر کره خلاف چنده نه منتر هرگاه نذر کره بنده آزاد کرن
 جایز چنده آزاد کرن نه بد صحیح نه عیب هرگاه نذر کره زه بنده کنند واجب سپنه ضرر و زه
 شیمی صدقه هرگاه نذر صدقه کره معین کره سوا مقدار واجب سپنه کم خیره هرگاه مقدار معین
 کره یا معین کره جنا یا متعاه یا کره و فاکرن نذر رس معین جایه منتر یا معین و قتل کس منتر لازم
 سپنه هرگاه نذر کره زه سوری مال کره صدقه نه نه ضرر گز نهس گز نه قیمت کرسته کم کم کره صدقه
 یتان صدقه سپنه قیمتین برابر نه واجب سپنه کفاره خلاف نذر کره نه سببه نه نه نه
 اختیار هرگاه مندر نه نه عاجز گز نه ساقط سپنه روایت چنده زه هرگاه کانتر نه روزه
 نذر کره نه عاجز سپنه نه پیرت ده کنه دیه خوراک اک مذ صدقه عهد سل چنده حکم نذر
 صیغه تک چنده علی علیه السلام یا عاهدت الله تعالی متی شفی مریضی ان اصوم
 شهر ایمنی عهد خدا چنده مر پت یا عهد کریم یا خدا تیگاره هرگاه شفا بیه بیار مون پت چنده که رنج
 روزه پس هرگاه تیره لازم نهوون پانس پت عهد سپنه یا است یا قیج ترک کرن
 یا ترک کرده یا با عاه زه برابر آیه کرن نه نه دنیا منتر نه آخرت منتر یا نه واجب
 هرگاه امه خلاف نه لازم سپنه نسل اکسند یا نه زه عهد مکره فعل حرام کره یا ترک واجب
 هرگاه نذر یا عهد کره کره نسل پت مباح کاره زه اولی آنست کرن نه در دین یا دنیا یا نذر یا عهد
 مباح کاره نکره نسل پت نه اولی آنست کرن نه در دین یا دنیا اولی کره اختیار کفاره چنده کینه واقع
 سپنه کانه نذر نه منتر نه عهد منتر لفظه سوانه نه نه قصد بیت شرطی چنده قصد لفظه نسل

الحق

آتش پس نذر آتش عده زه زمانه که سیت قید کرت آیه واجب نه زه ت زمانه
 انن بجات پس هرگاه که عده ترک کرن واجب نه قضایه کفار هرگاه زمانه که سیت قید
 کرت آینه نه نذر یا عده نه موضع نه وقت نه بجات انن ت که و سه کنیز و همه و حکمت یلیه شرط و
 سپنه مضیق سپنه بجات انن سه و هر هر مقصد چه و رین ت منزه چه اک مقد نه زه
 مقد میرین نه حلف سو کند چه یک معنی نه چه قسم ماون خداوند سنده و سیت نه
 خاص چه شش تحقیق کرنه بابت اراه زه احتمال خلاف سلس حلف چه شش و ان زه قسم ماوه
 محلف علیه چه بیان یث قسم ماون زه بجات انن نه مثل ناز نه و زه محلف چه چه بیان
 یث سیت قسم ماون خداوند سنده و ماوه منزه تو سوا حث گو گنه کار در سو کند خلاف کرنه بابت
 حث گو گنه کار قسم منزه خلاف کرنه بابت بابت اقل چه در عارف محلفه انا حالف
 شرط چه نه بالغ نه عاقل نه مختار آیه سیت قسم لفظه معنی نه کنه چه شرط اذن
 پدر و ولد سیت بیه اذن شوهر و زوجه بیه اذن موی و رنده بیه بی زه سفینه نقل
 قسم ماونش مندر مالیات پس هرگاه قسم ماوه نابالغ یا دیوانه یا غصبناک زه یا نش
 زانیه رجعت یا آشن شوهر سنده اذن رست بر غیر فعل واجب حرام نه کنه فرزند
 ماون سیت سنده اذن سوا یا سنی زه یا کراه با و و قسم من سارن پت سپنه کنیزه لاک
 معج چه کافه سنده قسم یکماه زه تقریب بخدا چه شرط اما محلف به شرط چه زه لفظ الله
 آیه یا اسماء زه مخصوص چه شش مثل عمن یا ناماه زه سه و نفس منز آیه زه مراد سه مثل آب
 نه خالق بیه اذن قیاری نه مثل اسم قادر نه سمیع بیه بصیر واقع سپنه قسم بجلال الله بنی عظمه
 بیه بکبریا الله بیه با قسم بائده نه اعطاف بائده بیه با قسم بائده و علف بائده بیه اشهد بالله
 بیه بمرالله نه معنی سارن نه چه زه قسم ماوان چه سلس خدایه سنده انا به اتمت تنها و اشهد تنها
 و انزم بالله واقع سپنه نه کنه سپنه واقع قسم طلاق سیت نه نه عقی سیت نه نه کعبه سیت
 نه نه بقران نه نه یحی نه نه یحی الله نه کنه چه شرط زه ت سپنه انشاء الله بیه نه زه
 قسم نه بقرهای سو کند تم چه با نه تا نه و او مثل و الله و بالله و تا الله بیه بکلمات قسم مثل بمرالله

تہ ایمن اللہ تم ایم اللہ بیہ من اللہ تم اللہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ گزہ ہر گاہ زید زہ موقوفہ
 معلق چہ تندیں ناؤنس ہر گاہ خواہش کرہ واقع سپنہ ہر گاہ خواہش کرہ یا معلوم آئینہ تشد حال
 و نہ سبتہ یہ تہ ہر چہ واقع سپنہ یہ سپنہ سو گند واقع بر چہ گذشتہ تہ خلاف کرہ سپنہ کفارہ
 واجب عذاتی دروغ سو گند کہیہ یہ نہ قسم زہ کا نسبت کہیہ مثل و اللہ کہ یا بہ بیہ چہ شرط زہ مخلوف
 علیہ یعنی تہ قسم کہیہ آئینہ اعزاء و حب یا سنت یا ترک حرام یا مکروہ یا مباحا زہ فعل
 ترک ترک آئینہ برابر در دین یاد دنیا ہر گاہ آئینہ پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ کاراہ واجب یا سنت
 یا مباح بہتر کرہ یا قسم کہیہ زہ کاراہ حرام یا مکروہ یا مباح زہ بہتر چہ کرہ قسم سپنہ واقع تہ
 کہہ ہر گاہ قسم کہیہ امر یا کس پٹ زہ تہ کرش آئینہ عاقر زہ کہہ کرت و ویر مایہ
 چہ در مخلوف علیہ چہ کہیہ نوع اول عقدہ گو ایجاب قبول پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ کہہ یا
 بخشہ خلاص سپنہ کرد و نوبی کرہ تہ بیع صحیحیت پس خلاف سپنہ بیع فاسد بیہ پز زہ یا سپنہ
 مشغول تہ پس خلاص سپنہ بی زہ وکیل بیع کرہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ عمارت کرہ تہ امر کرہ عمارت
 کرش عانت سپنہ نزد اکثر بنا عرف تہ عادت تہ کہہ ہر گاہ پادشاہ قسم کہیہ لایندہ کرہ فرما
 ہر گاہ قسم کہیہ پس چیز زید کل بیہ کہیہ یا و کہہ عانت سپنہ تہ چیز زہ قبول کرہ بخشش یا
 بصلح یا بشفعہ یا بیہ نہ تہ زہ زید تہ عمر بیہ یا ہم یا گرن تہ ہر گاہ قسم کہیہ تہ مل عہ نہ ادہ بیہ
 وکیل تہ کل عانت سپنہ ہر گاہ وکیل سپنہ تہ مل بیہ عانت سپنہ و غیرہا چہ کہن تہ جن
 پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ چہ نہ نکست آب عانت سپنہ مگر سوری چہ ہر گاہ قسم کہیہ بیہ بیہ
 آب چہ عانت سپنہ نہ نکست کثیرا چہ ہر گاہ قسم کہیہ و چہ نہ ماز کہہ عانت سپنہ مگر
 دو نوبی کہہ یکوئہ ہر گاہ قسم کہیہ نہ کہہ کلمہ پیراہ عانت سپنہ کہہ کلمہ مرغ تہ گا و ہر گاہ
 قسم کہیہ زہ کہہ عانت سپنہ چہ تہ تھا و نہ تہ نہ شکر آئینہ من زہ کلمہ قسم کہن من و چہ پٹ
 شیرہ تک چہ سپنہ عانت قسم کہن من زہ کہہ کہن بیہ چہ سپنہ عانت ہر گاہ قسم کہیہ زہ
 یہ شکر کہہ ہر گاہ تہ از کہیہ یا تلف کرش لازم سپنہ است پٹ کفارہ تہ تین کہہ چہ کرش

بگردن هرگاه قسم کبیه زه گرس منتر گر شنبه باس پٹ کهنه سپند هانت هرگاه قسم کبیه بر
 کد مت بیرون خلاص سپند باس پٹ کهنه هرگاه قسم کبیه زه در خانه روز نه میاه روز نه سپند هانت
 پس هرگاه قسم پتہ بنزیرہ خلاصی لبہ هرگاه درنگی کره هانت سپند بنزیرہ اسس عیال بن
 هرگاه بنزیرہ ته پیرت اثره اسباب خانه کدنه بابت هانت سپند و در هر چه در صفت نسبت
 پس هرگاه قسم کبیه زه در خانه زید گر هفت هانت سپند گر شنبه ت زه روز ان چنه تته ت ملک
 تند هنت هانت سپند گر شنبه کره تند زه روز ان چنه تته هرگاه قسم کبیه زه شنبه روز ان
 جایه منتر گر شنبه هانت سپند گر شنبه ت زه مسکن تند چنه با جاره یا عاریه نه ت ملک منتر زه
 مسکن چنه بیه نه ت سکس منتر زه غضب کدنه چس هرگاه قسم کبیه زه در خانه زید گر شنبه یا کت
 کره تند س خلاصیت حرام چنه بیتان ملک تند چنه یله تند بلکه منتره نیز حرمت گر و
 زایل هرگاه قسم بیه زه ولنه پیر سناه اوه کره ژا ورتت هانت سپند یا ن حرمه کلام هرگاه
 دپه زه و الله ژه بیت کره کت اوه دپه دور گر شنبه هانت سپند پتہ کت هانت سپند کهنه
 اشاره کره هرگاه قسم کبیه زه کت کره قران پرنه سپند هانت هرگاه قسم کبیه زه زیدس کره سلام
 ته سلام کره تش و تاریکی زه پرنه زه تا و سته هانت سپند بیه هرگاه جامع اکس سلام کره زه آه
 اکاه تمن منتره تش کره نر تو منتره بلفظ یا نیت هانت سپند هرگاه نر کره هانت سپند شیم
 در خصومت هرگاه قسم کبیه زه بند س لایه حد چوب راج سپند لایه نس چوبه که بحسب عادت پس هرگاه
 تکر خیره نشه گهوڑه کافی چنه زه که بده سیت مورین بنده یا که موره زه نت آسن شاخای
 بسیار ته اک اکس پٹ کند ان ته یکبار لاین شرط چنه زه پرت شاخاه واته تمومتره تند
 بدنس به چنه می و زه زه حده بابت یا تغزیره بابت آس هرگاه ادب بابت آس برای امرونا
 اولی چنه بی زه عفو کره کینه کفاره چنه هرگاه قسم کبیه زه بگاه و اله نگه حق تنداده بخش
 خلاص سپند قسم نشه ته کفاره چنه یته کنه هرگاه حقدار مره امنا هرگاه دپت آسن زه حق تند
 دیمه پرنه زه تشدن وارشن دیمه خاتمه یله قسم کبیه زه فعل کره پرنه زه هرگز کره نه قبول کره
 دعوی تند زه معین کره چس اکس تان هرگاه قسم کبیه زه فعل کره که پره چسب لازیم چنه

بیت

بیت

بیت

هر که در تنگ سپند وقت یک یله مره نک گمان آیس هرگاه قسم کبیده و صدقه کرده مالین
 چیه تنز عین ته دین هرگاه قسم کبیده گنیزه تنگ کند بابت زه گد و گنیزه کند که گزده
 سوا باگاه تن هرگاه دپه تندی بابت زه پته اژه تند که تندی بابت چیه زه اژه
 تنده مره بر و نه زیور چیه شارل انگشتری ته فخته کفاره چیه لازم سپندان قسم مخالفت کرینه
 تنده فعلی آینه یه کیه سیه الاغسل اکیس سوار شه لانگ اژه تنه گرسنه سوارن چیه
 تنه گوشت زه تنه تنه کفاره چیه لازم سپندان باکراه ته مشراونه ته نه زاننه حکم تک
 مقصد چیه در کفارات تن اندر چیه زه باب بابت کل چیه در اقسام تم چیه تنه
 زه ترتبه بیه کفاره خیره بیه کفاره جمع اما مرتبه چیه تنه اول کفاره ظهار و هم
 زه قتل خطا واجب چیه زه دین دشون منزه کرده آزه ادپس هرگاه تمه عاخر آیه دشون تن
 و روزه پیانی هرگاه آزاد آیه ته تهاوه اکیس تن بیانی هرگاه بنده آیه هرگاه نه بکنه سپین
 دین و یه طعام تن هر کفاره افطار قضای ماه رمضان زواله پته واجب چیه تنه دین
 دین و یه طعام هرگاه تمه عاخر آیه تن دین تهاوه روزه پیانی اما کفاره خیره پس
 زه زور اول کفاره افساد روزه ماه رمضان و یه روز زه عید بلکه کفاره مطلق
 عید روز تاسن یا بیه کینه بنابر قوی واجب دشون منزه آزاد کرن بنده یا سپین سکین
 عام دن یا روز تهاوه دشون تن پیانی تن هر کفاره یه دشون کفاره نذر ته عید
 بعضی واجب پته آزاد کرن بنده یا دشون سکین طعام یا پوشاک دن هرگاه تر شو یه
 عاخر آیه پرت که کنه تر شو یه منزه تهاوه دن دین روزه پیانی کفاره جمع چیه دشون دین
 نراک مارن مؤمن بعد ته ظلم بیه تهاوه کرنه روزه ماه رمضان بگرام واجب چیه یه منزه آزاد
 دن چیه روز تهاوه دشون تن پیانی سپین سکین طعام دن یس کیه قسم کبیده
 یزادی از خدا ته رسول یا یکی از ائمه علیهم السلام ته خلاف کرده تن واجب چیه تنه کفاره
 ظهار اکثرن نشه پس هرگاه عاخر آیه کفاره یس سپین لازم کینتر و چیه دینت زه کنه بکار چیه

کتابخانه آستان قدس
مخطوطات

میرزا حسن خان

وہابی

درم

ن کینه کفار و چنده زنانه موی ژانسن در مصیبت اقوی چنده زه کفار و ماه رمضان چنده
کینزو چه دیت کفار و ظهار کینزو چه دیت زه گناه کار سپنه کفار و چنده تسنیم
زنانه موی پین کده یاروی پین زه مصیبت منتر یامرد ژانسن جامه پین فرزند زنه یا آشن زنه
ب سپنه کفار و یین واجب پس کاه نکاح کره زنانه اکس ر عده ته چه اسپنه تسنیم کفار و
۱۰ ایک پانتر صاع یس کاه شنگه ناز خفتن کره بیتان بعد نصف شب گنده زه نیمه زه
روزه یس کاه روزه تها و نه زه کره ته عاجز آیه ته اکس سکینس و دویه ته طعام یس هرگاه
عاجز آیه حد کره نیمه زنانه اقرب چنده یی زه پتم تر شوی چه سنت و هر ت چیر منتر کفار
چنده بیت تنتر چه تره بحث اول چه در عتق نه چه واجب کفار و مرثیه تسنیم اکس بیت زه
مالک بنده آیه یا فلس تسنیم یایع آیت بنده شش ط چنده زه بنده آیه سلمان یا حکم سلمان جان
چنده آزاد کرن یی در حکم بیه نه نه شر زه و ون کافرن بنده آیه به بلوغ قی نزدیک آیه اقا
اسلام اظهار آیت تسنیم و ر چنده زه بحری چنده بنده آیت تسنیم زه اقوی چه صحیح تسنیم اسلام
و ابق زه قاور بر استلال آیه شش ط چنده بنده سلمان تسنیم منتر اقرار آسن بشهادتین نه ناز
کرن ته تیزی از غیر اسلام ته شر چنده تابع کس مالس تابع منزه ته آیه کره و نس چنده تابع جدائی
مالس تابع نشه جایز چه آزاد کرن عیب دار بنده هرگاه شه عیب آزاد کرنک سبب آیه بیه
آزاد کرن و لده زنا بیه بنده مدبر نقض تدبیری کره بیه مکاتب شروط بیه مکاتب مطلق زه کینه
از مال کتابت و اتوومت بنده اگر خسته یله من تسنیم معلوم تسنیم بیه ام و لده بیه مدبر هرگاه
ممن از جازت دید بیه بنده زه قتل ظهار آسن کره مت نه نه بنده زه عدا آسن قتل کره مت بیه
چشرط و عتق زه خالی از عوض آیه پس هرگاه دپ زه و چه یک آزاد ته زه پش چه یوتاه بحری
چنده کفار و کینه بیه چه شرط نیت کفار و کرن بیه نیت قرینه بیه عین کرن سبب کفار و یله کفار
و بیت آسن پس هرگاه تر و دکره میان ندر ته ظهار صحیح چنده هرگاه کبر مالس کل بیه نیت آزاد
تسکره کفار و کینه چنده خوب نزد اکثر فقهار و هر بحث چه در صوم تسنیم چه واجب کفار و
ته نیمه زه از عتق آیه عاجز هرگاه مالک بنده تسنیم من خد تسنیم کن حاج آیه تسنیم یاس نفقه

از اشكال پس ب سبب كفاره واجب است روزه تماوته و دن رتن پياي ته آيه عافه
 اردن دهن تماوه روزه هرگاه ته بكنه صدقه ديه پرت ده بابت طعناك اكن هرگاه ته
 عاجز است استغفار كره افتا هرگاه واجب است سبب كفاره سوا پس حوط چنه روزه تماوته
 ميتور چه هرگاه بالكل عاجز چه صدقه ديه بكنه به كفاره واجب است متريته چه حوط بجالن
 ميتور چه هرگاه ميتور اردن و ديو فته زياده آيه هرگاه ته رر آند احتياطا كره متريته ديه
 كرده چه قسم تاون كم پيرس ب عرام چه سوگند غوس نه گو ايز قسم كد ريس ارس ب سبب
 بدين غوس اوي ديان زه بدوان چه صابغيس و رگناه كنه چه زه سوگند چه واجب است
 يله ظالم كنه نه نس نشه قسم سوا حرام چه قسم تاون به بيزاري خدا تعالي رسول بيه ايمه عليهم
 هرگاه كفاره ديه خلاف كنه برونه محبوب چنه خلاف كنه پته سنبه بياك كفاره لازم كتاب
 موات موات چه ميه زمينه زه كانه آند تصرف من متريته معطل استن پميره آب نه آند
 يا غالب آند آب من ب يمه زمينه چه ملك امام پس هرگاه مسلماناه من متريته آباد كره
 تصرف كره مالك سنبه شتر طه اول بي زه هرگاه امام ظاير آيه آبادي كره اذنه
 تنده غايب استنكس مانس متريته آباد كره ته سي چه اولي تصرف كرست بدين
 ختميت تان آبادي تنه باقي آيه در هر مسلمانا كند ملك آند يا آند شل
 امان چه شل سبت صلح كرمست پس هرگاه زمين موات كانه هند ملك آيه صحيح چنه آباد كره
 مالكه سنده اذنه سوا مالك غايب است آباد كرن نه تنده اذنه سوا چه محل تامل تر هيانه
 آباد پس كره تنه زه مسلمان آيه پس هرگاه جهود آيه ته امام ديس اذن مجتهدن چنه تنه
 زه قول در دهر بي زه پس ارس اراده زمين موات چه پره شل نه كاراه كره زه در عرف
 دهن به زمين كرن پس كافي چنه ديوار بندي ته سنده بندي كرن تنه زمين يا كنه كنه
 كهن كنه تنه تنه كياه زه يم كنه ملك شل نه بكنه اولي كرنس تصرف كره شل تنه هرگاه
 نه زمين بارش يا مصالحيه بابت نه بيه كنه پس تره سي چه اولي تنده ختم هرگاه نه وارث
 چه اولي هرگاه سه زمين كنه نه بيع چنه بيع بعضي از مجتهدن چيني و نان زه تنه زمينه ديو

در اين غوس

كتاب عافه

احيا

همه فنان فلان منتر چه ته کینه چه و نان زه بیس فلان ستر جای چه اما اسپه چینه کانه اکنده و نه
 علم حاصل من زمین در پشت چه صحرائین کینه و چه کینه زمین تو زمینو منتره وایه مرده ته و و ده
 کینه چیک پین چراگاه قرار و ده مرده آتای منتر بر و نیم مالک چینه آیتره زمین کتره چه من کره
 جواب تصرف تهنه من زمین اندر سپنه مالک سپنه بیت ته مالک سپنه سوا مثلاً خالص منته ته
 و تهنه ته زراعت کره بابت و دون تهنه بابت کره و رجوع بجا کم شرع عادل امثابه داعی چس ته اذن
 و ان من منتر تصرف غیر مالکانه کره نسای زه من زمین منتر چه امرا آبادی تهنه ته موات ته چینه من
 مالک سپن چه شکل خاتم چه در شرکات زان زه منافع مشترکه چه پانتر قسم قسم اقل چه و ت
 فایده تک چه پین ته منتر لوک چه شریک اک اکس منتر یکس جایز چینه ته منتره پکنه و رای تلن بیک
 نفعاه زه پکونس دینه پکنه پس جایز چینه من تر کفنه ته تهنه بابت ته سوا بیه کینه گاره بابت کر
 یله و ت وسیع آسبه ته پکنه و نن و اما ضرر هرگاه پانه تته و ته ته متاع پین تها و ته ته نسای نه بیک
 اما هرگاه متاع پین ته تله ته قصد آسلس نه بیه ته تی میان مجتهدین چه خلاف ته منتر اقرب چه بی زه
 حق تسد پین باطل و تهنه بیت ته جایز بیک بنا کرن چینه جایز هرگاه و ته منتر کینه چیزه مثل بوریه
 کره هرگاه پکون ضرر و اتنا و نه جایز چه هرگاه زه زن یکده غیر من اکسی هایه من اقرب چه بی زه
 چیزه ترا و ن یس اکنده نا و نه سیه سنی چه اولی زیاده و تهنه یو و تو سوا زه تو منتر چه پکان حکم زمین موات
 چس پرت کاه زانه ته منتر احداث کره هرگاه پکنه و نن ضرر و ائمه امثات و ته منتره جامع و اکیر
 چه مخصوص چیزه زانه ته منتر احداث کره تهنه اذنه و منتر منتر چه سیه تهنه فایده چه معلوم
 اکاه ته منتره جایزه بیرونه رنه سنی چه اولی ته منتره خته هرگاه ته جایزه و ته بیاکاه به تته و نیم چه
 اولی تته بهتس و ضو کره بابت تی و تهنه آسبه مگر لیه رفت پین آسست تها و ته ته منتر قسم چه
 موقوفات عامه مثل درسه ته رباطه فایده تهنه چه منزل کرن من طالب علم ته قافله ته مشترک پین
 منتر پس کاه یه جامع منتره حجرس اکس منتر ساکن سپنه سوا و آسبه روز نسای ته سنی چه اولی منتره
 تهنه تان تته چه ته ته کدن چینه جایز شاه تی تته روز هرگاه و آقن شرط آسبه کره ته تا

در اجاره موات

در اجاره موات

در اجاره موات

در اجاره موات

در اجاره موات

معین تکیاه زه هرگاه ته شرط کرمت سه مدت گذرت زانرن سه تبه نبر کد تبه کنه زانرن تبه
منزه نبر کد تهرگاه وقف که ون شرط کرمت آسبه زه ساکن ترک پنه زه بطل علم آسبه مشغول ته
سه آسبه مشغول ت بیه چه جای زه ساکن حجره کانه پانس شریکیت تان ت صفر پانس
زه وقف کره ون چه شرط کرمت ته متعدد آسن چند تم شرط کرمت هرگاه تبه حجره ساکن نیره
حق تندن سپنه تبه مکانه منزه باطل اما هرگاه رخت تندن تبه آسبه حق تندن رسنیا باطل بانه
ت چه میان مجتهدین خلاف فتوی چه تیره زه هرگاه پهرت نیکه قصده رخت ته تودومت آسب
حق تندن سپنه باطل در وقت قسم چه معدن ته کانه تم چه دویه قسمه اقل تبه کانه زه نئی چه زه
محتاج خرج چه مثل نون ته لفظ بیه کندک تفرقه مویایی بیه سر ته یا قوت تکیاه زه بیه مشترک
مسلمانن منتر کینه از مجتهدین چه مخصوص امام زانان هرگاه کانتر اه عمومته منع زانرن کرمت
تس بیت تان حاجت پور سپنه بیاک زاننه تلت هرگاه زه زن یا اثر برونه گرشن ته تلمنه
هرگاه اجتماع تندن ممکن آسبه ممکن فرعه تراون هرگاه باگن ممکن آسبه مقدم چه برقره احتمال
نعت ته سبقت محتاج ته چه هرگاه نک زار که طرفه کوراه در زمین موات گهنن ته آب ان تتی ته
نون کرن مالک سپنن ت بیاگاه چهنه ت نون متر شریک تس حق و عیسا چه باطنی کانه زه محتاج
چه خرج عمل مثل کان طلایه نقره بیه شستر ته مس ته رصاص بیه بلور ته فروزه بیه چه مشترک مسلمانن
متر کینه از مجتهدین چه بیه ته مخصوص امام امان پس هرگاه کان ظاهر آسبه ایاء کرنه بیت سپنه
مالک تهرگاه ظاهر آسبه ته شخصاه کره ظاهر ته ایاء کرسی آسب تندن سیکس منزه مالک
سپنن ته کنه هرگاه در زمین موات آسبه ایاء کرنه سپنه مالک هرگاه معادن زمین کس منزه
پیده گرشن زه بایسن آسبه ایاء کر مثالبک چه سنی خواه ظاهر آسبه خواه نفعی ته متعلق چه ایاء کره
اما هرگاه ایاء کرنه برونه ظاهر آسبه یک تندن سپنه هرگاه کوراه گهنه ته معدن و اتناوس
سه اشتراک چه باقی ته مسلمانن منزه چه مشترک ته مالک ترک سپنه پانن قسم چه آب اول سنی
آسبه پانس یا حوض یک لدمت سه آب چه تندی یک هیات کرمت چس پس هرگاه بانه

غصبت که بت بیره مباح آب سیت یقصد حیات مالک آب چنه ته جانیر چه کنن آب ی
 نیمه کیرک آب زه پنسن یکس منز یاد در زمین مباح گمنه تکیمه زهیت صورت متر پننه ته آب
 مالک تشنه اونه سوا چنه کالسه کس تن منز تصرف جائز ته کنن آب تولیت ته میلت
 جانیر باکراست ته کنن کیرک سوری آب چنه جائز تکیمه زه تسلیم تک چه متعذر هرگاه قیدی کو
 مژه رت ته کانتره اگدس مژ مالک یکس چنه هرگاه کانتره کوراه در زمین مباح گمنه نه مالک
 قصده بلکه نفع تلنه بابت سی چنه اولی ته تیه وزه ته آسبه نفع تلنس نه نشه کالسه کس چنه
 هرگاه کانتره پنسن یکس منز کوراه گمنه همایس پنسن اننه منع کرت بیاک کور گمنه نشه رشن
 کیره فقه سیریت تی کره نیمه کیرک آب ت کیرس تن غیر چشتمه باران ته آب بنار ایستاده مباح
 منز مالک پننیکه رویه مشترک چه مسلمان منز ته کالسه کس چنه مخصوص س کاه تمو منز آب
 مالک پننه تن و در مخزن کلن هند آب مثل نه فرات ته دجله بغداد زه مشترک چه مسلمان
 پانزمر نوچه کله زه یک آسبه کالسه هند ته چه مسلمان منز مشترک هرگاه آب تک کم آسبه
 پوشنه کده نیه آب سی زه نزدیک دهنه آسبه اتمام چه درست صورت منز زه یس دور چه از
 سابق آسبه در اختیار نه چه مقدم استحقاق منز ته هرگاه آب اعتدای آب تن تن تا
 غلین هرگاه برای غیر درخت خواجه آسبه آب تن تا قدم درخت خرابایت تن تا ساق ته ته تراون
 آب تن کن زه تن زه چه آب تراون ته مقداره زر زه وننه آو واجبه واته تنه تنه تنه
 پت چه پس هرگاه اوله کینتره باقی روزنه پتس چنه حقاشیم چه ملک کله جویه هند
 آسبه جدا کر مژ آسکانه مباح تیه کنه کالسه کلاه مثلا از نه فرات ژ مژ آسبه ته آبک مالک پننه
 یک تن تله منز کاراه کرمت چه شریک چه تن منز بقدر کار خود مناط چه کار نه نفقه پس
 هرگاه کینتره نفقه آسبه زیاده دمت اما عمل منز آسن برابر در حصه چه برابر هرگاه آبک پوکنه باران
 تن پرت کاه نیه پنسن یس ته ته نصیب یس تن کتاب صیده ته ذباج بیه اطعمه اشربه
 تن منز چه تیره باب بابت کل چه در صید تن منز چه نه فصل اول درالت صید جائز چه کاره

آب

اج

از شمشیر تیر به تیر تیر کان گلویم یعنی بقیع لایچه کان بیه هون ته یوز زه هندی
 پس چتاد پان بیه پلنگ زه بر بی چس نیم دیان بیه باز زه پزنداه چه شکاری مشهور
 مرغ زه پزنداه چه شکاری مشهور ته معروف از جنس سیاه چشم بیه عقاب پزنداه چه شکار
 سیاه بیه شاهین زه پزنداه شکاری ته زنده از جنس سیاه چشم بیه باشد زه پزنداه چه شکاری از
 جنس زو چشم بازه خنده لوک بیه زال ته واله و اش ته تله زه جانور پخته تنگ گیر پندان بیه یو
 یواید حیوان یوسیت شکار پنده هرگاه تنس لبن زندگی برقرار است واجب چه ذبح کرن لب
 هرگاه بهارن نه مورمت آیه حرام چه مگر لب آموخته کرمت هون مورمت آیه یا تیر بهارن
 مثل تیر تیر بیه شمشیر ته به تیر چه ماره زه حلال چه اما آموخته هون معلوم پنده آموخته تنز
 یله تنس کنه جایه کن روانه کن ته گهره توره یله پش رشتس ته پت روزه اگر وقتن منزه آسین
 عادت کنس ته زه رسته اعتبار اه چنه تنس زه یکبار گیسنه یا خون تنس پیه یله ندرت پت رسته نشه روز
 پت ته یوسیت نیرنه آموخته آسینه نیر حلال چه تنس شکار نوه شرط اولی زه ماره تنس شب هنه ته
 زخم دنه سبت محمل چه زه کفایت کره من تنس رسته سیتی هون تنس مجروح تی کرند اما احتیاط پنده
 ترک پس هرگاه مره رنج ته زعمه سبت ته هون پنده تنس حرام چه در غیر ای زه کانتر اه سوزه تنس شکار پس
 هرگاه پانی گره حلال چنه کشته تنس مگر یله منزه ته تنس پش رسته ته پت روزه اوه بیه بر شکار تنس میر فی زه
 سوزن نه آیه حلال شکاره بابت پس هرگاه تنس تراوه نه شکاره بابت یا تراوس حرام شکاره بابت
 نه واته حلال شکارس ته ماره تنس حلال چنه هرگاه شکاره اکم قصده کره هون رطیس اکس یا تنس رطیر
 بیاک همت یا کره قصده بدنه نه نه ته هون رطیر چس نه در سر کشی آیه گوشت حلال چه ذود می نه
 هونس بر شکار تراوه ون آیه عاقل مسلمان یا حکم مسلمان یا تیر شتر نه پس هرگاه کافرا تراوه تنس نمی
 تی آیه حلال چنه تیه کنه چه دیوانه ته ناصبی بیه خارجی هرگاه پرتاگاه مسلمان کافر منزه نه
 تراوه هون مارن شکار اه حرام چنه تیه کنه چه هرگاه اکاه هون تراوه بر شکار بیاگاه لایس تیر یادو
 لایس تیر و تو یوسیت گره ماره مگر یله هون یا تیر مسلمان یثرب نه تنس ماره پان شمی زه نام خدا بیه

سوزنه و زره چون پس هرگاه عدا ترک کرده حرام چه هرگاه فراموش کرده حلال چنانچه تدارک کرده و آنکه
 چون شکار من یا کرده بینه کنه چه هرگاه عدا ترک کرده چون و آنکه و زره دپه هرگاه بیابان و زره حلال
 واجب چه زره نام خدا و چه با تعظیم مثل بسم الله بیه الله اکبر بیه سبحان الله عا شیه چه نفسی زره
 با تعظیم استن چه از باب احتیاط شیم فی زره زخمه سیت مره پس هرگاه چون زخم دین و زره
 که پازش یا که پنه پیه یا ابل منتر گزیده ته سیت ته مره کفی زخمه سیت چون سینه حرام چه سینه
 فی زره نظره که گزیده غیب یله زوار پس هرگاه غیب گزیده ته و چه نه اچو حرام چه
 چون استن استاده شش یا نه نکیه زره بینه زره هونس و رای آسینه بی هرگاه معلوم
 زره هونی چه مورمت حلال چه آتیم کی زره بدست یسینه سینه یله زوار پس برقرار پس هرگاه زره
 آتیم یسینه واجب چه زره دپه کرس بیه چه واجب و آنکه و زره چون شکار پس دوزره بر شکار گزیده
 هرگاه شکار زندگی بینه دپه کرس کینتر و چه دپت زره هرگاه چیزه آسینه زره ته سیت کرس دپه
 هونس تراوه سیت شاره کینتر و چه دپت زره زوار دپت آتیم کتر چه فی زره ممکن آینه زره
 زره اوس دپس ته آسینه کینتر و چه دپت زره کتر تک پنه فی زره اچو و پنه یار زمین گزیده
 یا لیس حرکت دپه یه چه اقوی فومر کی زره شکار آسینه سرکش و حشی استن یا انسی پس زره
 هرگاه چون حیوان غیر سرکش زره حلال چنه هرگاه حیوانات انسیه و حشی پنه یا حمله کرن ته
 آینه پنه ته متعذر آسینه فوج کرن یمن اده مارک چون بشرایط حلال چه شرط چنه زره تعلیم
 چون سینه آسینه سلمان بلکه شکار کرده و ن سینه سلمان استن چه شرط کینتر و چه دپت زره
 هرگاه محوسن آسینه تعلیم کره شکار کشته سینه حلال حلال چه کن به سیاه چون تمام سیاه چون
 شکار کرمت آسینه کینتر و چه منع کرمت روایت که بابت زره از امیر المؤمنین علیه السلام علیه
 الصلوة والسلام چیک کره زره فرمودت پس زره شکار سینه بینه فی زره رسول خدا صلی الله
 علیه و آله چه کرمت سه مارش ته بعد محت روایت چه محمول بر کره ایت بیه چه واجب چون زره
 جای چله این ته شین چه دپت زره واجب چنه سینه نکیه زره گنیش چه امر و کلام الله تعالی زره

سیت آسینه شرک یا غلافه منزه نیرنه مباح چینه نه به جلد آسینه گوشت نه مرده لبیل بازو
 بر قرار نه آست فو مری زه شکار آسینه کش انشی حیوان فی آسینه برو نه پس هرگاه تیر
 لایه جانور پوشت نه زاننه ثلث تار پس حرام چه هرگاه بجوان غیر کشش تیر لایه حلال سینه
 ذبحه سوا شرط چینه زه تیر اند از آسینه اکی پس هرگاه جماعت تیر لاین باشه ایط گذشته ته سدر
 هندی و تیر و سپند شکار ماره حلال چه ته شرک چه تیر منتر جائیه چه شکار پس نه مکره کرن
 تیغ ته شمشیر ته دو نوی مکره چه حلال و نوی فی حرکت کرن یا اکی یا کانه اکاه کر نه
 از هر دو بیه یه و زه کانه اکاه آسینه زو بر قرار آست هرگاه اکس منتر زو بر قرار آسینه کش کرن نه
 سه بیک چه حرام تیه کنه پس انکراه زه شمشیر ته نیرنه سیت کره شکار پس حلال ته باقی آسینه بر قرار
 آست نه مکره چه حرام یا قیس نه ذبح کرن هرگاه یه ذبح مریه یا بکم مریه و ایه نه مکره ته باقی
 چه حلال سر نه سوا نهی حکم چه هرگاه آموخته هون پاره پاره کره کش و هر فصل چه در نه
 احکام شکار مکره چه راکت حیوانات و عشی ته جانور شکار کرن بیه پوت آلو منتره تین
 بیه گاوه رنه روز جمعه تا زبرونه حرام چه شکار کرن تو آلا تو زه غصبی آسن مثل دام تیر
 بیه شمشیر ته هون بیه تو سوا آقا صید چه حرام شکار سپند شکار پس مالک ته مالک اله
 شکار پس پت چه اجرت آله شکار سپند مالک زو ره چیزه اک بیه شکار تند پس آسن
 مثل دام بیه زخمی کر نه کش نه پید و نه نشه یا و پهنه نشه بیه رنه نه آته سیت بیه باطل کر نه سر
 تنه رنه سیت کش هون ته یوز ته یه مت بیه چه پس اکاه تیر لایه ت شکار نه تصرف کانه
 هندی چینه ته اشترک چینه مالک سپند ته یه سر کشی نشه پیرمت آسینه زه هرگاه بیاگاه
 کش نه مالک پس هرگاه کشی نشه پوت آسینه کس نه پس اکاه وال واش لا که شکار بیه تین
 یه نه وال واش تیه لبه شکار آسینه منتر رمت مالک پس هرگاه وال واش منتر تیه مالک سپند
 وال واش فی پانس سیت نه هرگاه بیاگاه کش شکار مریه پس مالک نه وال واش و ول هرگاه
 وال واش سر کشی نشه ترو و مت آسینه زه آته سیت زانرن رت وال واش نه وال سند پان

و نون هندی زخم اده هرگاه دشویر آست یکبار لایمت یا بن گل زدن تسبیح حلال چه هرگاه اگر
 اگر تسبیح لایمت ته گل زدن تسبیح لبنه حرام چه تکیاه زه بنه زه دویم آیه صورت تمهیه زه گدگنده
 تیره آیه پوشت زو بر قرار آست گر یله زان زه گدگنده زخم آیه مودمت یا تمکس حکم منتر یایی زه
 دویم سند زخم آیه او سمت سپنه برو نه زه حلال چه یک اول چه در صورت اول ته دویم در صورت
 دویم تسبیح هرگاه زه زن شکار راه پاوت یکبار دوشون هندی چه هرگاه اکی پو و تسبیح چه خاص یا نه
 هرگاه زاننه زه کم پو و سه قرعه تراون ته احتمال چه بی زه و نوی آسن شریک تنتر هرگاه زخم آیه
 پیسنده پته آسته هر دو پیه یا یک پیس پر بیاک گهر اده بکنه و پته ته دوت دویم سند چه کثیر
 دوت زه و نون هندی چه در شکار پین گو کشری منزه کدن سه زه تیت سپنه زه آسان سپنه
 رتن سه پس هرگاه تسبیح تیره بیه ته آست که و پته یا دوت ته رنکه زه زان زن نه رشت گر نه
 جلد گر نه بیت یک سپنه یسه جای زه تیر چه ته ذکر سپنان سه حکم چنه تیری خاص بلکه صریح تیره
 بیه شیره ته تیت بیه تیت حکم منتر چه شریک تیه گو تیه حرام چه مرغ یا جانور اده زه سه آیک نشان
 کشت ته تیر یا نیه لاین تسبیح مره بیه جانور اده زه زخمی آیک کرم رشت آیک ته و دوت
 تیره در حرم باب چه در تکیه به فوج ته خر ته و رای تان نه رچه و فصل فصل اقل چه
 در ارکان تم چه ژور اول یس کاه تکیه کره کشر کره ته خر کره شرط تسبیح منتر زه عاقل آیه
 بیه سلمان یا در حکم سلمان پس حلال چنه یس کافرن مورمت آیه از اهل کتاب آیه
 حیوان بیه خارجی ته ناصبین بیه دیوان ته یس است آیه بی تمیز منتر حلال چه یس تمیز دار منتر
 بیه سلمان زنانه در حیض نفاس تی آیه بیه زنا زادن ته جنین هرگاه سلمان کافر شریک
 سپن حیوان مار تسبیح منتر حرم چه در حرم چه کشته روا چه شریک تسبیح حیوان منتر ته پته آیه پاک حلال
 آستن باز تسبیح نه روا چه زدن سر آدمی بیه سر سگ خوک ته روا چه زدن شیره بیه بیه
 یوز ته روا نه تسبیح نه فایده یک پاک سپن پوست گوشت تیت زه پاک تسبیح
 پوست چه محتاج باخت خلاف چه یه همان منتر چه گیمت مثل پایت ته پسر بیه تیت زه قول

در احکام شکار

چه

منتر

اقوی چه بی زه روایچه ته روایچه ته کرن در حشرات مثل موشن سو سمارته بار تن کیم چه ال
 ته شرط چه زه شستر واسه ته جایز چه تذکیر مگر ته سیت قدرت است تیت پس هرگاه
 گهوزه زه حیوان گهوزه فوت ته شستر و آله آسینه جایز چه اعضاژن یسیت بنه از بوب ته
 آگینه بی سنگ تیره ته نم ته و نه و در هر چه کیفیت فرج تیت منتر چه شرواه شرط اول بی زه
 ژون عضون ژن اک مری زه گهن ته چن و پنج وت چه در هر چه حلقوم زه شاه گهواره
 ته و پنج وت چه تن کیم ته ژوم و دجان زه رگه چه آبار ته بیارن ته خون چه منتر نیران
 بی زه بر کن ژن مین ژون رگن پس هرگاه پت کن ژن مین زه بی سینه حلال تن کیم
 بی ژن مین زیچه رگن ژن مری زه بولات ژن مین رگن پس هرگاه بولات ژن مین ته
 ساری ژن مین برو نه مری حیوان بی شبه چه حرام هرگاه تله مری اما استقرار حیوة روزنه تونه چه
 محل اشکال بی خلاف زه هرگاه بولات ژن مین حیوة مستقره روزنه بی عیب چه حلال مراد
 بولات چه بلیتس موالات عری یعنی بی زه یه ژور رگه ژن پش پت ته یک دفعه بظرف سوال
 ذاب چه کنه و دجان ته بیخ زبان ژن مین ته هر چه جدا گشته پت بن و سان اوه چه ذاب
 هر س کار سیت هر گهات مری ته حلقوم ژن مین حلال چوا به ذبیح یا حرام تکیاه زه سر
 مور ژن چه دس میسر سپان بکاه ته چه محتاج نه مانس کیم یا زیاد کنه چه ته حیوة مستقره روزنه
 کنه چه آسن مشکو کت سپان جواب هرگاه بولات عری محقق چه ته حیوة چه باقی مستقره
 ته آسینه حلال چه پس مری مری ته حلقوم ژن مین برو نه حرام چه ژن ته اما حیات روزنه بقرار
 یعنی زو کنه جایز نیرت ژن مری حلقوم ته مری هر مور ژن هرگاه ژن مین توت زمانه گهت زه
 عرقاینه ته و پنه زه پش پت ژن مین ژور رگه محل اشکال چه هرگاه تتی زمانه گوزنه عرقاینه
 و پنه پش پت ژن مین حلال چه پانوش مری زه مین رگن ژون ژن مین گهت پس هرگاه تته بنه ژن
 متصل سینه محل اشکال چه ژون رگن تی ته ژن شیم مری زه مین ژون رگن ژور پس هرگاه
 نمونه نوزک بوته ژن روزنه حلال سینه شرط چه نیم ژور عضو شکار پس ژن مین در

حیوان سرکش یا تس حیوان منزه کیرس آیه گوشت میسر آنکه گشش کردن تس بلکه زخم زدن
 شمشیر و سیت نه نیر و سیت نه تیره سیت بیهیه سیت به چه سیت ماره گشش تم زخمه متبه استنس کشش گشش
 جای هرگاه و و نشاء نه واجب چه صبرن کردن سیت تان اتمیه بیه مگر یله کپوژن زه هلاک
 سپنه ستم نی زه ذبح برونه آسین و برقرار یعنی میاه استنه زو و رامت مختصره سند پاک
 مرده نی تی آیه می ساعته ذبح سوا آتھم و یقبله کردن حیوان گشش کردن زه ته و و نشت غر
 کره و زه هرگاه ته ممکن آیه هرگاه ته زاینه یا مشراوه یا آیه حیوان کیرس گوشت یا بیه منزه
 گوشت زه و یقبله ز انز نه کرت ته ماس حلال چه پزه زه سر ته سینته پیش کردن حیوان آیه
 و یقبله فو مری زه گشش کره و زه بیه کڈه بر زبان تام خدایتھ کنه زه و په بسم الله یا الله
 اکبر یا الله تنها هرگاه تله گڈه بینه نام خدا عذاف و یحجه حرام هرگاه مشراوه ته حلال چه دھم
 بی زه و ن تسند آیه کشش کره پس هرگاه کانزاه کشش کران بیاکاه ترش شکم حلال چه
 هرگاه ذبح کرت مرده برونه شکم ترششش اقوی چه زه حلال چه کھم نی زه و و نشت کر و غر
 یوشه طوبین حیوان ذبح کره پنج جای چه و باه زه و و نشت چه پیش ته سینس منزه کران
 یه طریقه زه و نشت دپس تس حر به یا شرک ذبح کر پنج جای چه منگله تله بیه کنه گوپر
 هرگاه ذبح کران یس خر کران گزده یا خر کران یس ذبح کران گزده حرام سپنه به س نی زه کشش
 کر نه پته کره حرکته زه دلالت کره زنده او تس یا خون معتدل و یه یعنی خون نیرس و گیه پائنه نه قطره
 قطره ته پیشته پائنه اقوی چه زه شرط چنه زه حرکت ته کره خون معتدل و یه بلکه اکاه چه کافی یو
 منزه حرکت گزده کران زنده منزه حرکت نه نتیج حرکت زه و نه پته ته چه آسان بیه پزه زه به علامت
 سپنه کشش کر نه پته نه کشش کر نه برونه تکلیف زه کنیز و چه شرط زو و نشت زه کنیز شاه آیه مذبح غر
 کشش کر نه پته یه زن شاه کم آیه باقی آیه افه معلوم سپنه ته حرکت کر نه سیت ذبح پته پس
 هرگاه زانو زه زو و نشت یس کیه و یس چنه شریه چه حق ته ظاهر گزده سپن یه علامت کشش
 کر نه پته تس حیوان منزه شک آیه تسند س یا تس منزه پس سیند موت معلوم آیه حرکت کران

کران

تخون معتدل و ن دینه فایده یتنه کنه یسند زنده آسن معلوم آسه حرکت کرن با خون معتدل
 و نه چنه بکارن غیر فصل چه کیش کره نکن حکم منکر کرده چه کیش کرن حیوانن روتله با اختیار
 بیه روز جمعه زواله برونه بیه ژلن منزه های پشت کردن تا جان و نه برونه بیه شرک
 پیرن کیش کران یت بیه م طرف ژلن کیش و چه دیمت یم د نوی کار چه حرام یتنه کرده ذبح
 کرن پیاک حیوان تو کرن و جهان یتنه حرام سر جدا کرن عدا بیه پوست و الن سر و سپینه
 برونه بیه خضو اید کرن لک کیش و چه دیمت یم کروه بیه چه اقوی یتنه کنه کردن پیرن بیه کردن
 پیرن لک یت جلد مره سنت چه تیرس ته ژا و لک بیه وزه و نوی آته اک کهر بند کرن
 بیه تهپ کرن تندس میرس یا مویس یت تان سر و سپنه گو و منزه و نوی آته ته و نوی کهر
 کنه ن بیه و نلش استاده خر کرن گندت اک آته تند تندس بغلس یت ته کهر و نوی
 یله تهاوت لک بیه جانور کیش کرت آته ترا و ن بیه چه سنت کیش کرن جلدی سان بیه تمه و نه
 شرک تیر کرن هرگاه جانور اه ژله یا ژچه تیر ته نیزه لاین لک ذبح گاوه بند چه سه آبه منزه گهوان
 هرگاه آبه منزه که هات بیه آیس کره ته ته مره حرام چه زالس منزه آسه شرط چنه زه سلمان آسه
 یس گاوه آبه منزه که هار هرگاه گاوه کافر س آته لبن حلال چنه گر لیه اچو و چمت آسک نه آبه منزه
 گهوان یا زان ته و چنه سوا هرگاه زالس منزه گاوه من کینه آیس منزه کینه آبه نه نه مشقه اقرب چه
 بی زه تمه ساری چه حرام گاوه زنده کهن چه مبلح بیه کهن گاوه منزه جدا کرن آبه منزه که هار
 یتنه آیس تی باقی تند کره ته زنده سپنه یتنه مالوه سند ذبح چه ژلن سه شرط چنه زه سلمان آته
 یس لک نه هرگاه مودت آسه رسته برونه حلال چنه حرام یس مالو کافر س آته لبن گر لیه زانزه
 زنده چه یس منت هرگاه یتان زالن و دمت مالو تمک چنه حلال قصدی آرسن مالو زالنک
 کرمت مالو چنه حلال تمه برونه زه و پیت کهن ذبح بیه در شکم باور چه انکی اعضاء ذبح باجه تنزه
 کرن اعضاء نه پور آسنس گیمت حلال چنه هرگاه زو ژالت آسنس تی زنده نیره نبر واجب چه
 ذبح کرن لک هرگاه باجه ذبح کره مره حلال چه بنابر اقوی جایز چنه مل سن مازاه زه سلمان بازر

در احکام ذبح

در احکام ذبح

در احکام ذبح

منزلهین سوال تک کرن نه چه واجب نه سنت معتقد حق تنه کنن و ول آسبه تنه کنه هرگاه در
 مسلمات لبن هرگاه ندبوح انداخته لبن حلال چینه کهن سه مگر یله زان زه مسلمانن چس فحج کرمت دیر
 باب چه کهنس چس سنت اندر چه زه فصل فصل اول چه در احکام چیزها اختیار کس هالسن
 نم چه پانز قسم اول چار پای خشکی حلال چه شتر ته توره زه اول رام حیوانون منزه کا و جنگلی ته جنگلی
 توره زه اول بیه ایهوته گور خر کرده چه گرت ته خرت ته استر خرده سنده خته چه استر خر کرده حرام چه
 خون ته یور بیه خوک ته ساری درنده حیوان درنده چه نیش دار حیوان مثل پنگ ته یوز بیه
 گرگ ته لکه بیه گفتار ته شال ته خرگوش بیه ساری حشرات مثل یار ته عقرب بیه مگر ته موش و شنی
 بیه سوسمار بیه سنگ پشت ته خار پشت بیه سموره ته سنجاب بیه خر ته جمل در هر قسم چه پرنده
 جانور تو منزه چه حرام سه جانور زه فکال آسب مثل باز ته پرخ ته عقاب بیه شایین ته باشه بیه گا
 ته راته منغل بیه کا و پوت کا گاه لس کا من سوار زه زراعتس منزه چه آسان بیه کا واه زه خار کتر
 زنگ چه زه ایم زه چه کرده بیه چه حرام طاووس ته شب پره بیه سگ چشم ته ابابیل بیه شه جانور
 زه تند پرنده رن آسبه تم واینه خته زیاده و پینه و زه بیه شه جانور زه در شکم آسبه لاش
 سنگدان ته وانه وان یعنی وانث ته یوس زه حلقه بن چه آسان نیله بیه آسبه گده
 پت کند بڈ حلال چه کوتر ته قمری بیه ماسوجه ته ککو بیه تهوت صغرو و بیه گرگر بیه شه جانور
 زه پرواین تند آسبه تر تم سید رشنه خته برابر یا آسبه لسن وانث یا بوس یا گده پت
 آسب بڈ کند گزوه چه فاخته بیه چکاوک ته بڈ بیه پستونتر واکتر دریائی جانورن چه
 بری ایند حکم و پنهکسن وانه کس ته باسکسن کهر که کند کس اعتبارسن مشرق دیر قسم چه
 آبی حیوان حرام چه تم ساری گرسه گا و زه فلس چس یخته تی آسبه بیه چه حرام سگا و زه موده
 ته آسب پت پیر زه معلوم آسبه زه آب بر چه موثر کینر و چه دیمت زه هرگاه مشقه سپنه زه گا و
 چه مار مار کینه آسب منزه چه موثر آسب منزه تراون لس هرگاه تهر پت بیه حرام چه هرگاه بتین
 بیه مار و چه ته حلال چه هرگاه گا و در شکم ماهی مار و لبن حلال و در شکم قسم چه روان چیز منزه

و حشی حیوانون منزه
 و حشی

جانور حرام

جانور حرام

جانور

چه حرام شراب تهیستی نه مثل بوز ته فقاع از خرما آستن یا غسل یا مویز یا زرت یا و شکله یله رتک
 ترک مستی نه کم تمک ته چه حرام دچه و س یله جوش کیه ته تک پش پش چه پیت مان نه زه طشت
 ترک جوش کینه ز من یا سر که گز بهنه حلال چه شیر مویر ته شیر خواریت تان نه مستی نه بیه چه
 ربی حلال بوی مست کننده تی مته منز بهیه حرام چه خون ریخته ساری حیواناتن بهند بهیه خون سق
 حیوانه سنده زه خون جهنده چه نه مثل وزخ ته لیش مته خون سوار زه به تذکیه مار نه پته خون مقناویر نه پته
 چه لیش از شش و زان یکماه زه سته خون چه حلال دوس پرت حیوانه سق چه تند ی حکم حلال ته
 حرام انس منز مگروه انس متبر بهیه چه ساری بول حرام سوای بول شتر برای شفا بهیه لیس خیراه روان
 زه بخش گزده حرام چه پاک کر نه برو نه هرگاه پاک گزده لیش قابل آسه مثل آب یته کنه چه حرام فضلای
 حیوانات آدمی ته غیر آدمی مثل آب من ته بنی پاک تی چه کینه چه و تان زه رخت سیمت چه در آب
 دهن ذقر ته آب دهن شارب الخمر چه پاک تت تان زه متغیر بجز گزده نه حلال چه پنهان شراب یله
 سر که پش خیراه روان یا غیر روان ترا و نه تی سر که پش تک بانه ته پنه پاک انا مگروه چه خیراه
 ترا و نه تت منز اتا هرگاه بیاک نجس اه تت منز ترا و نه سر که پنه پنه پاک ته حلال گزده هرگاه
 سر که در خمر ترا و نه زه سوری پنه سر که پاک گزده هرگاه خمر در سر که ترا و نه پاک پنه باقی تی مته خمره
 منز سر که پنه پانن قسم چه خشک چیزن منز مته منز چه حرام ی بخش بیت تان نه پاک پنه هرگاه پاک
 گزده لیش قابل آسه بهیه بنگه بیه پرت زه راه قاتل آما یک کم مار نه مثل تریاک ته سقمونیا ته شحم فلفل جای بهیه
 کهن ته بیت تان زه گمان پش تی مته مزک یا مزاج فاسد گزده تک یا پش تک بیت کنه چه حرام رب
 نه در کهن سوای امام شهید حسین بن علی علیه السلام اک پخته بهلکه مقداره بقصد شفا
 به کل امنی برای نفع تمت منز کینه سله اول حیوان زه تند ما ز آسن کهوان ته شفا
 کره و طی لیش حرام شه حیوان ته نسل تند واجب چه زالن شه حیوان یته کنه در بحث حد و مذکور پنه
 هرگاه میت تو راه کپلس منز شته بیت کپلس کرن زه جمله ته قرعه ترا و نه بیت تان کی
 روز زه قهر حیوان حلال زه عادت آسن کر مت فضل آدمی کپلس حرام ما ز تند

حرام

بجای

تان استبرار کرسن نه تاه می زه پاک علف دلس ت ت دلس منز دت یه استبر و ک چه و و نلس
 رجه ده گو و ده ده کینز و چه تره ده دیمت یه چه حوط تیرس چه ده ده کینز و چه تره ده دیمت یه کینز
 زده ده بطکس یه لیس به چه پانز ده گر کران یه متن به چه تره ده کینز و چه دیمت یه پانز ده گاه
 اک ده ته رات بین تو تاه زه نجاست کین زله لیس هرگاه حیوانش کس سوزد و دیه ته مازتند
 گره سخت هرام سپند تند ماز ته تند نسک ماز هرگاه سخت سپند ماز سکرده سپند سنت چه زه
 دین دن نس پاک علف ماز و هرگاه کانه زنانه هند و دیمت یه ماز گره هس سخت مکرده چه
 تند هرگاه شراب چه چیلن ماز تند ته کین تن قهر بول پرت حیوانه سپند چه تابع نس حلال
 هرام انس منز به مکره انس منز هرگاه شبه سپند کین ته زه سرت یانین آسین اک کس به
 و و دیمت هرام چه حلال گوشت منز پنجه چیز و گره فرج بیه خایه ته طحال بیه خون ته سرین
 بیه تلبت ته بچ و آن بیه مثانه یعنی بول و آن بیه حرام منز ته زرد پی زه گردن پنجه یوان
 از پشت چه گذران بیه غد و زه ماز ته پوست منز چه آسان بیه حدقه ته چشم زه ته میت
 چه چیز با و جهان یعنی مننه پیل بیه خرزه و بلغ سته چیز اه کلس منز چه آسان و لوم ته سخت چه پله
 خه بیه ذات الا شایع یعنی اصل انگشتان زه متصل چه بعصب کف دست پا مکرده چه رگه
 گرده بیه کوشهای دل حرام چه ماز زه طحال تل تهاوت کرسن بریان هرگاه طحال نسک
 شکاف کمت هرگاه شکاف کمت آسینه یا ماز آسینه تله بالا حرام چنه بیه کنه سپن حرام هرگاه
 حلال گاوه ته حرام گاوه یکو نه بریان کرن هرگاه حرام گاوه بالای حلال گاوه آسینه آنا هرگاه حلال
 گاوه بالای حرام گاوه آسینه حرام چنه پانز مباح چه مرده سند بکارانن سپه چیز زه و چه آسان
 تن بیه چه پنجه اذجه ته دند بیه ستم ته هنگت بیه مون ته موی ته میز می شرط زه تن تن
 یا چنان تکه مازک طرف پر ته چه بیه کنه بیه بول بیه شیم پوست و لینه آسین است بیه پیر مایه
 در شیر و آن چه آسان بیه و و نر و بعضی حرام چه بکارانن موی سکت حوک بیه بیه کینه هند
 شیم حرام چه بکارانن پوست ماز کرک بیه سپه چیز زه و آسین آسان چرب و نه ته بیه

سوا چه برای روشنی چراغ فی آینه میست چیز زه زندس کرن جدا جایز چه روشنی بایست کار
 این روغنازه نجس آینه گوشت نه سقفتل تل بکه زیر آسمان بنابر حوط هرگاه گوشت مرده
 حلال کر قیس بازس سیت میله ته زانزیم اک اکس نشه جد کرت حرام چه کهن سه باز کینتر و چه دست
 جایز چه کهن ته متن زه مرده کهن چه روا تهاوان یله قصد کره کهن حلال کرمت از ستم
 رساه زه کم خونه پیه تت منتر جوش کهنه سپنه پاک آقا ماز ته کوفته ته چته ته یه تت به چه
 یله چلنس حلال چه بیه چه شهوی زه یله دیگه خونه سوا بیاک نجاسته پیه مثل شرابی حکم
 چس هرگاه کنه میرس منتر زه غیر روان آینه نجاسته پیه مثل غسل روغن ته و و شلاب بته تلن
 نجاست ته یه تت سیت چه ته تراوت شهن باقی چه حلال بیه زه ماه زه نجس به آدرن نخه
 کر نه سیت سپنه پاک گر یله سوخته پنجاهم مکرده چه کهن تر زه آینه گلت اسن جنبش حاضر
 ته نفاس دار زمانه هند تهمت است آلوده گیه منتر میلتس کنده زه پیر منتر چه نجاسته بیه
 این کرن شیر تراوت زه منتر نس سی زه حلال چه زمان ته تلن ته منتر برونه فوهر مکرده
 چه شفا ز بادن تو گرم آبولسته زه و کوستان چه آسان بیه چار و ایس هست کنند دن بیه
 شیر انگور سلف کن دهمس جایز چنه مال غیر بی اذن کهن آقا یله گر زه در کلام مجید ربانی چه
 متن منتر کهنس اذن آمت تم چه گر زه ناشن ته شرش هند بیه مالن ته ما جن هند بیه باین ته بن
 هند بیه پیرن ته پیرش هند بیه مالن ته مالن هند بیه بندن ته دوستن هنده مباح چه
 کهن ته هنده اذن سوا یتن متن ته ناخوش اسن معلوم آینه کینتر و چه شرط کرمت زه گر هند
 گر این زه زه هنده اذن سوا آینه خلاف کرمت چک کینتر میوه زه و ت لکه تیه کن اکثر چهیت
 پل زه مباح چه ته جایز چنه خیره متن ته بیه خراب کرن ته بیه قصد کرت گر شهن تت کینتر و چه کینتر
 منع کرمت روا یشرا که موکه ته چه با حبابا نند و بکر کینتر و چه دیمت زه تر تیه پیره دیه آواز باغ
 و انس ته اذن منکر تس هرگاه جواب دیس عمل کره تت هرگاه جواب دیس کیمیه یله ضرورت اس
 هرگاه بکه قیمت دیس هر چه زه خست چه تل زه میوه آینه فلسش یا پتر یومت هرگاه و دولت

آسیه یا زانیه میوه زه مالک چه کهنس ناخوش اقرب چه بی زه حرام چه در چه بایب کهنس
 اضطرار که حاله حرام کهن چه جایز تس اکند بابت زه تس آسنه حلال طعام ته نه کهنه موگه کهوژه
 جان تلف گز نه تس یا بیمار گز نه تس یا بیماری طول کده تس یا علاج دشوار گز نه تس یا ضعیف گز نه تس
 ته پت گز نه تس فیقولنشه یته ته بلاء گز نه تس سبب آسیه یا ته ضروری سواری نشه عاجز گز نه تس
 کهوژه مباح چه نه حرام کهن یا غلبه چه سی زه برام عادل آسین خروج کرمت بیه رهنس بله
 حرام مباح سینه واجب چه زه سیر کهنه ته تجاوز کر نه تمه نشه زه سده رفق کرس گربه محتاج آسیه
 کهنس تس اکند پاٹ زه عاجز آسیه پیاده پکنس سیر کهنه سوایه آسیه مضطر پیاده پکنس رفیقین
 هرگاه برانت آسین مباحه هم سپنج سیر کهن چه ضرور بزن حرام واجب زه ته کهنس منتر کر نه
 حفظ جان پس هرگاه قصد لذت ته خوشی کره حرام چه مباح کهن پرت چیزه زه ماره گز نه
 معصوم اندم کانتره پس حلال چه شراب تنگی بابت حرام فی چه برای هرگاه دوا آسیه شراب
 بیه کینه سوای شراب هرگاه دوا آسیه شرابی یوت جایز چه یته کهنه چه نبیند ته باقی مسکرات
 جایز چه ضرور بابت آهین لاکن چیزه زه مسکراه آسیه تن منتر هرگاه طعام بیند هم
 پکنس بهار آسیه مالکس منکر هرگاه سه ابار کر نه دینه غصب کره پس هرگاه منع کره
 ته جایز چه تس جنگ مالک یله کیه ته مالکس واته بهار طلب کرن بلکه مشن المثل پس
 هرگاه بهار آسین واجب چه زه دینه پس هرگاه مالک زیاده منکر با قدرت چه واجب دینه هرگاه
 مضطر پس آسیه طعام بیگانه بیه مرد و هرگاه مالک طعام دیس بهای موجود و نیمه بوعده زه
 تس سه قدرت پٹ واجب چه زه مرده تراوه نه چه مخیر میان مرده ته غصب تر فصل
 چه آداین منتر طعام کهن کن ته آب چه کن ته رخت و لند کن تن منتر چه زور مطلب مطلب
 اقل چه بیان کر نه منتر طعام کهن ته ته کن قسمن منتر زانیه اقسام طعام چه پانز اقل
 واجب کهن ته کینه زه ته روز زه رفق بیه کهن طعام زه ته نه کهنه واته ضرر بیه طعام واجب
 الشفقه بیه کفار تن نه طعام عاجز است از عتق و می هر حرام طعام به زه تن منتر صبر

چه

در این

در این

تریم طعام سنت نبواک طعام نه ته پرورش دهند طعام نه بیع حج پیرت نیک طعام نه
 بیخوس خسته کره نک طعام نه و غیره مکرره مثل طعام خسته کردن زنان نه طعام صفا تغیر
 پانزده مباح سید چه میو طعام سوارزه و نه آبی اما آداب خوردن سنت چه اتمه پنهان کهنه
 برو نه نه خشک نکردن بدستمال تکیاء زه امت چه در حدیث آمده معصومین سلام الله علیهم اجمعین
 زه بیت تان تری اتمه منتر است طعام منتر چه برکت آیه کهنه اتمه چنان کهنه نه بیخوشک
 کهنه اتمه بدستمال بی اتمه پنهان آب کسی بانس منتر سبزه نه کهنه اتمه چنان صاحب طعام
 گداز نک دست پاک نه زه نه تس چن دست پاک دن و غیره دست پاک نه زه
 دست پاک دن گدازه تس زه صاحب طعام مس آیه گداز کهنه نه بصاحب طعام آخر و آناون
 بی نام خدا این گداه فی کهنه زه طعام میوه قسمه آیه یای زه و بیسم الله اقلیه و اخیره عیسی علی
 نام خدا بیه اکاه جامع کهنه یته کهنه سنت فارغ سپنده زه و بیسم الله کهنه منتر کهنه تکرار
 حمد نه فارغ سپنده یته و بیسم الله الذی اظعمنا و سقانا و کفانا و آیدنا و اوفانا
 و انعم علینا و افضل الحمد لله الذی یطعم و لا یطعم یته کهنه سنت و چند اتمه کهنه نه
 چن بیه تر یو انجو کهنه نه کهنه حاله گداز کهنه پنهان بیه کره اتمه کهنه صاحب
 طعام نه سارن یته تراوه کهنه . . .

سنت چه بیه سپندیه با طعام آیه تکیاء زه در حدیث چه امت زه حضرت

امیر المؤمنین علیه السلام اوس نهی کرده که اگران بیه بعد طعام آسن چهلین بسعید یعنی بمشک زین زه بترکی چهلین
 دیان مکیاه زه در حدیث امت زه دنده دو دجه دور کران ته دین چه خوشبو کران ته بوس
 رکت ته چه نافع ته قوه جماع ته چه دوان بیه طعام کبت دعا کران صابب طعام سنده بابت
 از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله چه منقول زه آنحضرت آسن بعد طعام بصابب طعام
 اطعم عندکم الضائفون و اکل طعامکم الاثر و وصلت علیکم ملائکه الان
 بیه حاضر کران خلال برای مهمان طعام کهنه پنه بیه خلال کران طعام کهنه پنه ته بزرگدان بیه
 دندان رود مت آینه سمرنیه در دستار خوان پومت آینه ته تله صحر اس منزهاده ران
 گو سفندقی آینه بیه بوه کاسه روایت چه زه یس کاسه بوه زن آسن ته ته صدقه کمت
 چه روایت زه یس کاه ژو چه کراه ایه ته ته کبیده سنده بابت چه اک حینه هرگاه چهلته
 ته کیس شکت چه شت حینه گروه چه کال نکین حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چه
 یس کاه کال کهنه بیه واره هنده شبه ته آتواره هنده شبه قوتاه گره تس زه پیرت یس
 دین سنت چه زه بد شنگه شیر کمکیاه زه در حدیث امت زه هرگاه بد رات کت شنگه
 آسن سیر ته بیه زه رالتس کره نند رته بوی دمن پس جان بیه کهن ته طعام منزه زه بیه
 خوان آینه پومت تکیا زه در حدیث چه امت زه لبشغاف مرفها چه ته محتاجی چه زایل کران
 ته شرحیه زیاده کران ته مرفضات الجنب چه بر طرف کران بیه هانس ضیافت کرن بیه
 منگنه تریش هنده بابت ان ته هرگاه منگنه آب وضو هنده بابت ان بیه هانس اغرا ته
 کرن بیه شاه مهمان گره ان ته طعام دن تکیا زه در حدیث چه امت زه شاه الله
 چه موجب برکت طعام بیه یه گره حاضر آینه هماغه سنده بابت ان بیه تکلف کرن برای مهمان
 هرگاه پانه امت آینه ته تکلف کرن هرگاه سه امت آینه بیه شاه طعام دن هرگاه مقدور
 آسن ته کم دن هرگاه مقدور آسته بیه گده گده ته دویمه ده پشس تواضع ته خوش
 روی کرن ته یه منگنه ته تس حاضر کرن تکیا زه ترمیه ده چه مثل عیال میزبان بیه میزبان

ب
 ب

مهالن سیت طعام کهن بیه قبول کرن دعوت سلمان طعام کهنه بایت بتافت پنج میل فی آیه
 انا هرگاه کافر طلب کره لازم چنه اجابت کرن تس بیه خواش عیال طعام کهن تکیه در حدیث
 چه امت زه مومن چه باشتهای عیال طعام کهنه ان ته کافر باشتهای خود بیه حاضر سپند تبه
 رت دستار خوانس پت بلیس چیزس کرنه انتظار شروع کره کهنس متر بیه رت وچه کره تکیه زه در حدیث
 رت وچه سیت چه برکناه بیه نماز خفتن کره تبه چیزاه کهن تکیه زه تبه عادت پیغمبران حرام سناه کهن
 ته حد زه ضرره تکیه زه هرگاه چیزاه کهنه است تبت پت کهنه بیه چیزای عت امتلاء سپند ته
 بیه گزینن مضایقه در حدیث امت زه چیزاه کهن پر اسنگه حاله سپندان چه باعث مرض چه
 تبه برص بیه چه حرام تضا فخره مجلس کثرین زه سه آرکنه طلب کره تهرگاه آنده صاحب
 چه راضی بیه حرام طعام کهن تایدس منزله شراب چن تبت منزلی است کهنه کهن تبه چن
 بلکه تبت تایدس پت چه حرام بیدی زن کینه کینه بیه طلایه نقره بانس کهن مکروه چه از
 طعام شکم پر کرن بیه تکیه کرت طعام کهن بیه هرگاه بعد طعام واکریس سر بسوی آسمان کرن بیه
 طعام کهنه وزه تبه بین حالن مرتب کهن ته کیه زه در حدیث چه امت زه مرتب بفس چنه تبه
 دوست تهاوان بیه پنج پن پالنس سیت نن هرگاه کهنی عوت اسس بیه هرگاه معلوم آیه
 صاحب خانه نه چه راضی تبه چه حرام بیه کهوره آیه طعام کهن با اختیار بیه طعام کهن و ته
 پکان بیه قبول کرن دعوت تبه طعامک زه کورن بنده ختنه بابت اسک رخت بیه
 شرکه سیت رت رتن یا زه برکاسه تهاوان بیه پاک کرن اچ بازه نشه تکیه زه در حدیث
 چه امت زه جن چه نصیبه تبت متر پس هرگاه سوری مانه تک کهن بیه در خانه بهتر
 چه تبت نن بیه پرت و ته ماز کهن ته پرت و ته و ته مرتبه کهنس تبه کراست رت بیه زیاده از
 چهل روز ماز کهن ترک کرن بیه نیم خسته ماز کهن بیه بد گرسنه راتکیت ساون بیه فراخ دست
 کرن در معاش هرگاه مغلس آشته هاش خدمت کرن دین بیه چیزاه کاله کهن تراون تکیه زه
 در حدیث چه امت زه ته چه موجب خرابی بدن سپندان تبه چه در حدیث امت زه لیل گاه

بسته واره بپزند و شبیه تر آهواره بپزند و شبیه خیزه بپزند و قوت ماه گزده شش نشسته و شبانه روز رینه بپزند
 بد و انگشت طعام کهن با خیار و بیه کفره کوب باغن منزه طعام کهن بیه خلال کرن بکوص و رخت
 بیه فی ته ریجان تکلیه زه خلال کرن بیه ریجان چه سبب مرض بپزند ام پنهان تیه کند خلال کرن
 بپوش با سپرم ته آس ته گزده انار ته آهین چه کروه بیه گاوه کهن تکلیه زه در حدیث امت
 سه کهن بدش بر راوان بیه پیر دوان گوچو سواته دوان گوچه پیر سواته بیه گوشت قاق کهن
 بیه گوشت گندیده کهن تکلیه زه ته چه باعث خرابی بدن پنهان بیه کهن خیزه زه گلرگن آس ته
 کوه مت و کیم مطلب چه در بیان منافع طعامها و میوهها تا ته طریق زه از حضرات
 صلوات الله علیهم جمعین چه منقول زانزه نان چه از عادت پیغمبران ته قوت دهند در
 چه امت زه کنه شکس منزه بینه قرار گریس مرصاه زه ته آس ته بیه چه قوت پیغمبران
 ده تان برج در حدیث امت برای مبطون چه یعنی یس ایس غایط آس همیشه بر یوان نافعه
 دوا تا ته و باغت معده کوه بیه ماز در حدیث چه امت زه ماز کهن چه مازس در بدن زو
 ته سید طماها چه در دینا ته در آخرت ته حضرت رسول صلی الله علیه و اله اوس گوشت سیر
 گو سفند یزد و ست تهاوان ته گوشت قالیچه چه بدتر ماز و منزه تکلیه زه بجل بول چه تر نزد
 ته کلوماز چه زنگن قوی کران ته تبس و دواوان گوشت قطا از حضرت امام محمد باقر علیه
 السلام چه منقول زه گوشت قطا چه مبارک صاحب رقا نس چه کباب تند نافع ته
 گوشت جباری از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام چه منقول زه گوشت جباری
 نافع بوا سیر ته در و پشت ته قوت باه چه و وان بیه میش ماز از حضرت امام محمد باقر علیه
 چه منقول زه گوشت میش چه شوائی ته بیناسی زیاده کران بیه هر سه در حدیث چه امت
 نه هر سه چه نفع واریه ته بسبب قوت باه چه پنهان بیه تخم مرغ در حدیث چه امت
 سه کهن چه شاه فرزند پنهان غسل چه شفا نه بپا زه بیه بغم آس سیر بریان کران
 چه تشنگی بپاوان ته معدس چه قوت روان ته شفا چه شستن مرضن ته سیر چه ولس

برنج

نان برنج

گوشت
کباب قطا

جباری

میش

میش منجرب

عسل

کران بم شرونت چنه رنگس جان کران هرگاه چاره زنانه در محل کبیده شرس کر سن نیک و
 ته غم کاسه پس ت همیشه کبیده تند کلام سپنه تمام حکمت ته شجاعت انرا مرو یعنی ننگ و پس
 چنه جلا و وان ته بعد مس چنه دباغت کران خصوصایمه وقتہ طعام کبوت اسن آلوچه افغان
 حرارت کران ته صفر اس چنه بنوا وان ته نک آلوچه جوشش خون بنوا وان ته مرضس چنه لقا
 ترج چنه طعام کبیده پته نافع ته حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله اس ترج دوست تها
 سجد چنه دباغت معده کران ته بوا سیر چنه رایل کران ته رنگن چنه قوی کران ته تقطیر بولس
 چنه نافع کاستنی چنه مان از قوبنج ست ورق تمک پرت ورس چنه ته منز قطره از آب شبت
 ته باده چنه زیاده کران ته فرزندس چنه جان کران ته منز چنه ستتن مرضس بنده شفاء
 باد روج یعنی یحان کوبی چنه سندس مژران ته اشتهای طعام انان ته سلس چنه بر طرف
 کران ته هضم طعام چنه کران ته حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آس ته دوست تها وان
 کند ناچه سیر زبایت نافع هرگاه قرن دهن کهن بویاد هلس کمره خوش ته باد با کره دفع ته
 قطع بوا سیر کره ته امان چنه از جدام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آس ته نولس ست
 کوان کر فس چنه طعام الیاس ته یوشع ته یسوع پیغمبر بنده ته کهن چنه باعث زیادتی حافظ
 سینان ته دلس چنه پاک کران ته بنون ته برص چنه بر طرف کران ته نتر آس ته وست تها وان
 حضرت فاطمه علیها السلام کا هو چنه خولس صاف کران سد آب چنه عقل هر را وان
 سلق یعنی برک چنه در از حضرت امام حق ناطق جعفر صادق علیه السلام چنه منقول زه
 سه چنه جدام دفع کران ته شفای مرضها چنه ته استخوان چنه سخت کران سماروغ آب
 چنه شفای در چشم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چنه منقول زه ته منز چنه زه
 فصله شربت تک چنه باد پا پتران ته پر کنده کران ته مغز تک چنه بول پکنا وان ته
 مرل نک چنه بلغم بر طرف کران گزر چنه امان از قوبنج ته بوا سیر ته باده چنه قوی کران
 گلچ چنه جدام بر طرف کران وانگن چنه مرض کاسان ته طبیعتس چنه با صلاح انان

177

三

جانب

۱۶۱

بادریج

ایسی

11/15/19

کامیابی

سارونج

من المصنفين

بابو بھاجن

مران:

در لباس کمره

نعلین ز بهن تکیه زه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چه منقول زه نعلین سفید بر
 کانتر اثر نه پیرانه بیت مان نه ماله بدست بیه سه لاکن والس نعلین زرد چه لباس
 بیه موزه ز بهن بیه بر این کتان ز بهن تکیه زه در حدیث چه آمت زه سه نال ز بهن
 ونس چه فر به کران بیه واج اهنس ز بهن بیه چه نسل اهنس ز بهن بیه انگشتری عقیق
 اهنس ز بهن تکیه زه در حدیث چه آمت زه امان چه پرت بلایه نشه بیه بیت واج
 نکلین یا قوت آسه اهنس ز بهن تکیه زه در حدیث چه آمت زه افلاس چه دور کران
 بیه بیت واج نکلین فرور آسه اهنس ز بهن تکیه زه در حدیث چه آمت زه یس کس اجله
 آسه زه نکلین آرس فرور زه زاه سپینه محتاج بیه بیت واج نکلین آسه خرم یانی یا طور اهنس
 تکیه زه خاصیت چرس شاه کرده چه سرح موزه ز بهن در حضرت اتا کرده چند در سفر بیه
 نعلین ز بهن تکیه زه در حدیث چه آمت اچمن چه ضرر و اتنا وان نه غم چه امان
 اناسیاه کونش ز بهن چند کرده بیه صور جامه ولن تحفص در نماز بیه سیاه جامه ولن
 تکیه زه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چه منقول زه حق تعالیان سوز و خیم
 چغیر و منزه زه مؤمن و پ زه مین و سمن هند لباس م ولن یعنی جامه سیاه بیه حاشه
 ولن زه تمه آسبیا نکشت ناکتیه زه در حدیث چه آمت یس اکاه جامه وله زه تمه بایک سبیه
 مشهور خدایه مالی وله نس جامه از آتش دوزخ بیه چه کرده سرح جامه ز بهن مگر در عروسی بیه جامه
 ز بهن زه زرد آسه یا آرس رنگ بزعفران کرمت مگر در عروسی تکیه زه در حدیث چه آمت
 فرمودت آمان حضرت امام محمد باقر علیه السلام زه رنگ کرن جامس بزعفران چه خاضه بنی آمت
 بیه چه در حدیث آمت زه تم حضرتن اوس وقته اکه زرد قبا و جمر عذر تک و نک زه تکیه چه
 عروسی کر زخمی بابت چه هم زرد قبا و جمر بیه چه کرده اک کونش کهر یا اک نعلین کهر ز بهن و ته کین
 مگر یک آرس سونه بابت دمت تکیه زه در حدیث چه آمت زه یس در یک نعل و ته کهر گاه شط
 ضراه و اتنا ونس کانه کره ملامت مگر پانس و نینس بیه ششتر واج اهنس ز بهن بیه و ستار بیت

گذدن

گذن کتاب المیراث بیهیچہ مقدمہ ماہ بہ کینہ فصل مقدمہ میراث چہ مالہ مستحق چہ سپندان ت
 کانترہ کانترہ مزہ بنسب یا سبب بیکہ تفصیل تک بیان پنہ انشاء اللہ تعالی میراث شدہ ابتدای
 اسلام بسو گندہ شخصہ او س بسین پان خون مون چہ خون چون تہ مال مون چہ مال چون یاری
 وک یہ یاری و مہ ترہ میراث تک یہ کینہ میراث نمہ ترہ کینہ پس اس مقدمہ سو گندہ بیت نیس پ گذن
 میراث اس اک اکسندہ کینہ نوان تہ قرابتہ اشخاصی ہندہ سببہ یہ بایت اس یہ نازل سپنترہ یہ
 قول مقبجانہ و تعالی و الذین عاقبت ایمانکم فاقولہم فبیلہم بیکہ پتہ سپن مسوخ
 میراث نن سپن باسلام تہ ہجرت یلہ مسلمانہ ربی تہ کینہ اولاد و روزہنس مہاجر تہ کینہ غیر مہاجر
 یس مہاجر او س میراث او س نوان یس مہاجر او س میراث او س نوان یہ معنی اس
 آیہ نازل سپنترہ چہ قول حق تعالی و الذین امنوا المہاجر و ما لکم من ولایتہم
 من شیء حتی یمہاجر و امہ پتہ گیدہ پتہ مسوخ یہ آیہ سیت زہ و انوا لاد حاکم بقضہم اولی
 بقض تہ حقتالان سورہ آیات میراث فصل اول دویم چیزہ چہ میراث نوان بنسب یا قرابتان
 بنی چہ تر مرتبہ اول مول تہ باج نہ ہیرم تمن بیہ اولاد تہ اولاد ہند اولادیدی زن بنم اس
 بلہ شخصہ مرہ مالس سوا اسسندہ یومنزہ کانہ سورہ میراث ولتہ مالس یلہ یومنزہ باجی یاثر اکثر
 ثلث میراث و اتہ تن تعیین تہ تسمیہ بیہ زہ ثلث تہ نیہ شی بر ذیلہ مول تہ باج ذہ نوری روزہنس
 تہ اولاد اسسندہ ثلث میراث و اتہ باجہ تہ باقی مالس یلہ مالس تہ باجہ زوجہ یا شوہر آسہ شوہر یا زمانہ
 نیہ نصیب پنن زہ بیان سپنہ تہ باج نیہ ثلث میراث تہ باقی نیہ مول کم تی چس و ویہ ثلثہ یلہ مول
 باج اسس تہ اک کبر یاثر اسس سورہ میراث چہ ہندی برابر نن حصہ اک اکس یلہ اک کور اس
 پت کین نہ کبر نصف میراث نیہ سہ بتسمیہ بیک نصف بر ذیلہ زہ کورہ یاثرہ روزہنس نہ ثلث میراث
 نن تہ بتسمیہ باقی نن ہر ذیلہ کبر تہ کورہ روزہنس سم تہ کبر نیہ زہ حصہ تہ کور اک حصہ یلہ مالس باج
 سیت فردہ سند و کبر و منزہ کانترہ اسہ ہر تہ اکس و اتہ مالس باجہ منزہ سند میراث باقی و اتہ کبرن تر
 ہر گاہ کور تہ آسہ باقی منزہ کبر زہ حصہ کور اک حصہ یلہ ہر تہ اکس سیت مالس باجہ منزہ اک کور روزہ

میراث از زنان

زده ربع میراث زده ژورم حصه میراثک واته بستمه مالس با ماجة باقی تیره ربع و اتن کوره تته کنه
 یله مول با ماجة تزه کوره یا ژره روز نس خمس میراث زه پانشرم حصه میراثک گو واته مالس با ماجة ژور
 خمس و اتن کورن تته کنه یله مول با ماجة تته اک کور روز نس اک خمس و اته مالس اک خمس با ماجة تیره خمس
 باقی و اتن کوره یله مول با ماجة تزه کوره یا ژره روز نس زده سدس و اتن مالس با ماجة پرت اکس
 اک سدس باقی ژور سدس زده ثلثا میراث چه و اتن کورن برابر یله متن سیت زنانه یا شوهر
 آسه نقصان کره کورن هندس سهم مالس سهم خمس با ماجة هندس سهم سکه یله ماجة تزه مالس سیت
 نه بای یا اک بوی تزه بنه یا ژور بنه روز نس این تیه بنن یدی زن متن میراث و اتنه و نکین
 اما با ماجة هندس سهم چه نقصان کران تیره زه با ماجة هندس سهم ثلث چه سدس و اتنا و ان بی شریطه زه
 زه مردس تم بای تیه آسن کسی مالس با ماجة هندیا کسی مال سند نه مال بن بن بی آسیره مول زنده بیه
 آسنه و ارث سندس لغاه تیه مانع املی سپنه بیان انشاء الله تعالی سکه یله اولاد آسنه
 و لاون هند اولاد چه قایم مقام اولاد پرت اکاه نیه تو منزه سندس مالس با ماجة هند نصیب آست
 تیه مالس با ماجة سیت تیه زوجین سیت چه حاجت متن نصیب علی نانس تم مانع چه تو و رای بن خویش
 میراث سندس بنایم صح آمانه نزدیک تربیت آست نینه میراث سه زه بطنکین آسیره و ورس پس کد که
 بطنک آست نینه میراث دویمه بطنک پنن فرزند آست نینه میراث اولاد اولاد فرزند
 فرزند آست چنده وارث فرزند سندس فرزند سند فرزند پس شر کوره نینه پننه با ماجة نصیب خو
 آستن یا کورس حصاه باج نه پس زنده آست پانه سه یعنی نصف میراث بستمه تیه نصف یک
 بر دیا بستمه تیه ژور تیره ربع تیه کنه گو یا نصف سهم مذکر هرگاه شر کور هند که ژر آسن سی سهم با ماجة
 بنن با کرت پانوان نخونیه تو منزه کور بنده و وکن شر کبره نینه مال سند سهم زه نهی سه زنده آست
 پانه شر نخو آستن یا کور پس هرگاه شخص امر پت روز نس کنسی نخو سند شر کل میراث چه سهم سند هرگاه
 مول با ماجة تیه زنانه تیه روز نس فریضه هند ثلث چه باقی تس کبره سند سهم هرگاه کبره سند شر که ژر آسن
 آسن بیخو تیه کوره مال سند نصیب بن با کرت پانوان نخونیه حصه کوره بنده و وکن هرگاه پته روز نس

در وراثت و اولاد

نیمه کینه بقیه سیم بیان
 هرگاه که در وراثت و اولاد

شرخو سنده شرکوره هند شرخو سنده زه ثلث میراث اکی نی آسهر کور بند اک ثلث و نه بکت
 آسن تت صوو و ژ منزه هرگاه بن سیت زوج یا زوج آسهر تن واته نصیب اونی یعنی ربع یا ثلث ثلث
 باقی واته کوره هند سس شرخو سنده سس شرخو سس و اتن زه ثلث اولاد اولاد باید و مادر میت چه
 شریک در میراث یتیم کنه پانه اولاد شریک آسهر تن سس بدش گبر سس چه و جو با مخصوص مال
 سنده ترک منزه پوشاک سنده بده نک و اج تنزیه تنزیه شمشیر ته مصحف علاوه برین کرنه
 احتیاط ترک بیه ژ و ر چیزه ته جوهر زانه شس منزه اک کتابه تنزه بیه سلاح ته رحل بیه را حله یتیم کنه
 کرنه یا احتیاط ترک هرگاه جوهر سوا مالاه روز سنده بیه یتیم گبر سفیه آسهر می شرطه بد خد هب
 آسهر بیه آسهر شس خه بد گبر کانه هرگاه کور آسهر بد جوهر دننه شس هرگاه گبر کانه آسهر
 جوهر چنه هرگاه بد گبر متعدد و آسهر شس شریک چنه اک اس در جوهر بیه می شرطه شس آسهر
 دین مستغرق یعنی فرض بر ابر تمه کما یامه ژ پس هرگاه اس بدش گبر سس خوش کوره نکلاوه جوهر
 فرض منزه و بیه یتیم برابر آسهر پننه مال منزه بیه چیز در جوهر ونه آمی هرگاه تمونزه چیزه متعدد آسهر
 پس سس چیز بلفظ جمع او ثیاب ته ته کسوه ته داخل چه در جوهر سس چیز بلفظ واحد او سیف ته
 مصحف ته ته خاتم شس اکی چه داخل در جوهر احوط چه در متعدد مراعاة احتیاط کرن راج چه
 اختیار کرنه بابت سس اک زه ژر آسهر ببت شس کن هرگاه سه برابر آسهر اختیار کوره اکاه و ارش
 بنا بر اظهر داخل چه در ثیاب کسوه عمامه ته مکر بند بیه کلاه ته لباده بیه پوستین بیه یتیم چه
 او داخل چنه در جوهر سه چیز زه هتیا چس و لنه بابت کرمه ته و ملت چنه بلکه سه ته زه و ملت
 چس تجارت کوره که قصده ته سیت یتیم کنه موقوف چه در جوهر آسهر تت مصحف منزه زه
 هتیا کرمه آسهر برای حزن ته بکت ته یتیم نه چنه بی زه استعمال امنت آسهر تم اکی زه حین
 چنه قرائت اقوی تی چه خلاف تک بلکه ظاهر چه زه مصحف چه تابع کوره تک یتیم کنه شمشیر
 چه تابع حلیه ز کم ته شمه تک سس معلوم چه زه بدبب نه نان مال و ته هند آسهر یا مایه
 و ته هند بوراثت ننه چیزه مال سسته مایه منزه اکاه آست افتا مستحب چها طعام کرن تن تهم

اعلامه

در تجارت طعام چه
 در تجارت بیه چه
 در تجارت بیه چه
 در تجارت بیه چه

مات سنده
 فی آسن در وجهی قوتی اقرت است تمند ه ختمه سدس اصل و نکت بنابر اصح یل زیاده آسنه مابه
 بنده نصیب سدسه ختمه یتیمی زده شصاه مریه پت روز رس مول ته مابه بیه مال بدبیب ته مال نان
 بیه مابه بدبیب ته مابه نان پس یت صورت منزه مابه ماک ثلث ته مول زده ثلث پس مستحب
 مابه زده اطعام کره پنس مالس ته مابه پننه نصف نصیبه پننه یعنی بسدس متن منزه برابر بلکه هرگاه
 موجود آسنه تو منزه اکی سدس چه شش کت مستحب مالس ته اطعام کره پنس مالس ته مابه دون
 ثلث منده ربع یت زده چه سدس اصل ته که نصف نصف کت متن منزه برابر هرگاه تو
 منزه اکی موجود آسنس سدس چه شش کت ته کنه هرگاه مالس ته مابه منزه اکی سدس ماک
 واته زیادتی سوا ایس واته زیاد ه سدسه ختمه مستحب چه زده صاحب یادی کره اطعام بسدس متن
 مالس ته مابه نه سدسه وول پس هرگاه پت روز رس مول ته مابه بیه زده بای زده حاجب
 سنین مابه ثلث پنس مستحب چه اطعام بسدس اصل مال سنده نصیبه منزه تنده سی مالس ته
 مابه یا اکیس تو منزه نه مابه زده چه شش یت فرض منزه سدسه سوا یت کنه هرگاه پت روز رس
 مول ته مابه بشوهر مستحب چه بسدس اصل کرن مابه منده نصیبه منزه زده حاجب چه تنده
 مالس ته مابه یا اکیس تو منزه زده زنده آسنه نه مال سنده نصیبه منزه زده چه شش فیکن سدس
 سوا هرگاه زیادتی از سدس بسدس اصل واته یت کنه سنین چه زده مستحب چه اطعام بسدس
 کرن هرگاه زیادتی بسدس اصل واته مستحب چه ته اطعام کرن یت کنه زده پت روز رس مول
 ته مابه بیه اک کور یا اکاه از والدین ته کینه کوره زیادتی چه فیکن خمس و احد نه سدس اصل
 انا و چه چه تک خلاف نه مستحب چه اقل امین از سدس ته زیاد ه از سدس نه نقصان امین
 آسنه بیه چه مستحب اطعام کرن بنزاید از سدس اکثری آسنه سدسه ختمه حاجب آسنه و زده
 کنیا ه زده مالس چه ته و زده پانتر شیو منزه ته مستحب چه زده عطا کرن تو منزه بلکه اکی کر نه بیه اطعام
 سه چه سدس اصل یت کنه اطعام کر نه بیه در فرض سابق خمس و احد یدی زن اقل چه از سدس
 قاله العائذ فی خمس من تبر چه بای ته بیه بدبیب ته نانم یکنه اکاه گد که مرتبه منزه آسنه مول

زیادتی
 بنابر اصح
 یکنه بیه

نه باج نه فرزند نه دانه فرزند میراث تند واته دویم مرتبه کن و ارشن پس یله شخصه
 مه اک بوی یا کینه بای روز نس پدری ته مادری سوری میراث واته متن یله اک
 بنه آسین نصف میراث واته لسن باقی تریه سنی بر ذیل کینه نه روز نس زه ثلث میراث
 واته متن باقی نن تمه بر ذیل بای ته نه روز نس پرت اک بایا نه دو کن حصه اکس نه
 بنده خه قایم مقام همه بین بای ته نه پدری تنها پس وراثت همه حکم هیند حکم پدر ته مادری
 باین ته بن هیند منفرد آسین ته کینه آسین منراو میراث نینه تو منزه اکاه اکاه آسین
 پدری مادری بای ته نه کورقی سه آسین یله مادری بایا یا بنیاه روز نس تنها سه سدس میراث
 نه سه بفرض باقی ته نیه سنی بر ذیل آسین یا کور یله مادری کینه بای ته نه روز نس ثلث
 میراث واته متن بفرض باقی نن تمه بر ذیل پانوان با کرن برابر پانوان آسین یا کور یله یا پانوان کور
 یم بای ته نه وارث آسین یله تو منزه کینه مادری آسین نه پدری اکی آسین نه نه
 سدس میراث بفرض متعدد آسین نن ثلث با کرن پانوان برابر تیر پدری
 مادری باین ته بن هیند همه باقی سه همه پانوان سدس یا زه ثلث اکی فی آسین یا باقی نیه پانوان
 آسین ته کور آسین ته بلی یله کور آسین خاص یا نه سه نصف نیه فرضه یا نه ته باقی رد و کرت
 خاص یا نه بنا بر اصح بیه یله پدری ته مادری کینه نه آسین متن واته بفرض زه ثلث میراث
 باقی ته نن تمه بر ذیل بنا بر اصح هرگاه باقی روز نه یته کنه باقی روز نه یله شریک آسین اک نه
 بوی یا بنه مادری تنها هرگاه تم ساری پانوان آسین پرت اکاه نیه نه باقی منزه حصه بین برابر
 هرگاه پانوان کور آسین پرت پانوان نیه کور نه دو کن حصه بای ته نه پدری تنها همه قایم مقام پدر
 مادری موجود نه آسین تم رد و کرت لسن تن متن پانوان خاص یا نه نه مادری بنا بر اصح یله زنانه یا
 شوهر متن آسین تم نن اعلی نصیب بع یا نصف باقی نن بای ته نه نقصان سپنه پدری
 مادر باین ته بن هیند سدس نصیب یا پدرین هیند سن مادری هیند سدس قال الله العا لم
 یله شخصه وفات کوره ته کنی بذر روز نس سوری میراث واته نس یته کنه همه هرگاه تنها باین

بایا نه دو کن حصه اکس نه

بایا نه دو کن حصه اکس نه

بایا نه دو کن حصه اکس نه

روز سیم بیست و نهم یا نان مال بذبب آستن یا مال نان یا ماج بذبب
یا ماج نان یا مال بذبب یا نان روز سیم بذبب نیمه زه حصه نان اک حصه هرگاه
ماج بذبب یا ماج نان روز سیم تو منزه نیمه پرت اکاه حصه برابر بیست و پنج بذبب یا نان پدری
مادر یا ساری روز سیم مادرین و ایه ثلث میراث یا باقی و ایه مال بذبب یا نان یا نان یا نان
سیت زوجه یا شوهر روز سیم زن نصیب اعلی یعنی ربع یا نصف مادر یا بذبب یا نان و ایه سید
یا ثلث باقی و ایه پدری بذبب یا نان پس نقصان گمزه یهند سی نصیبش مادر یا بذبب یا نان و ایه
سیم و ایه زوجه یا نان پرت صنفاه اقرب نصیبش

کره محروم البعدس از میراث یله اک بوی یا کینه بای مادر ی یا اک بنه یا کینه بنه مادر ی بیه مادر ی
بذیب ته نان یا اکاه تو منزله روزه نشن مادر ی بذیب چه مادر ی بوی ته ته نان چه مادر ی بنه
هش پس ثلث نن با گرت برابر تم یله مال بذیب ته نان یا اکاه تو منزله بیه پدک ته مادر ی ژ
اک بوی یا کینه بای یا اک بنه یا کینه بنه روز نشن بذیب چه بایس ته ته نان چه بنه هش
مادرین چه نصیب ثلث هر گاه تم آسن باقی نن با گرت با هم مرد نیه حصه زنانه حصه دو گن بذیب
بهرم نی آسنه شریک چه باین ته بنن نان ته نیه کنه باین ته بنن هندا اولاد چه قایم مقام نن اگر نن
منزله اجدادن هنره شرا کث منزله پرت اکاه نیه تو منزله نشن مالس ما چه هندا نصیب ادنی آسن نم مادر ی
تنها مرد ته زنانه نیه حصه برابر یله شریک ی باین یا بنن هندا آسن مرد هندا نیه حصه هنره زنانه دو گن
تو میرهن تبهر چه پتر ته پیه بیه مام ته ماسه بمن چه اولوا الا و حام دپان یم نن میراث تمی وقته
زه گد که مرتبک ته دو نیمه مرتبک آسنه کانه وارث یله مستحق صاه مره ته کنی پتر روز سس سس
میراث واته نشن یته کنه چنه زه هر گاه کینه پتر روز نشن یته کنه چنه زه هر گاه اک پیه پتر
یا ژره روز نشن یله پتر ته پیه روز سس پتر و اتن زه حصه ته پیه اک حصه یله پتر ته مادر ی پتر
پیه بیه مادر ی یا پدر ی روز سس یس مادر ی چس نشن واته سدس هر گاه اکی آسنه نه ثلث
هر گاه کینه آسن مرد ته زنانه نیه حصه برابر باقی میراث واته پدر ی ته مادر ی پتر سس پیه اکی

نیه سوری باقی کینه است نیه مرد ز نانه دو کن حصه پتر ته پپ پدری چه محروم پدری مادری
 موجود آینه هرگاه پدری ته مادری موجود آینه قایم مقام چه پترن پدری تهنه ی حکم پس
 یکنی مام روز سوری میراث واته لست تیه کینه چه هرگاه کینه مام روز سن یا اکث ماس یا کینه
 ماسه یه ییم مامته ماسه سمعت آسن پترت اکاه نیه بیس برابر حصه یه کینه آسن مادری ته کینه پتر
 مادری مام ته ماس نیه اک سدس یه کنی آسن هرگاه کینه آسن ته ثلث نن مام نیه ماس
 برابر حصه باقی میراث واته پدری مام ته ماسه کنی آسن یا کینه حصه نن برابر ته پدری مام
 ته ماس نینه پدری ته مادری آست یلنه پدری ته مادری آسن مام ته ماس پدری چه قایم
 مقام نن در استحقاق قدر میراث یله پتر ته پپ بیه مام ته ماسه دو نوی طایفه روز سن
 مام ته ماسه واته ثلث میراث کنی تی آسن یا کینه آسن باقی واته پتر سوت پتر کنی تی
 آسن پتر یاپ یله پدری ته مادری بیه مام ته ماسه بیه مادری روز سن بیه پتر ته پتر مادری
 ماس ته ماسه واته اک سدس ثلث هرگاه کنی آسن ثلث هرگاه کینه آسن برابر حصه
 مرد ته ز نانه ته باقی زه ثلث پترن پدری ته مادری مام ته ماسه ته پدری واته کینه باقی
 میراث واته پترن ته پترن یله پدری ته مادری ته پدری ته نهاده مادری ته مام ته ماسه روز سن
 مادری ته آسن سدس باقی میراث هرگاه کنی آسن ته ثلث باقی هرگاه کینه آسن باقی میراث واته
 پدری ته مادری پتر سوت پتر پدری ته نهاده کینه یله یمن روز سن نهاده یا شوهر نه نیه نصیب
 ربع یا نصف مام ته ماس نیه ثلث میراث باقی واته پتر سوت پتر پترن ته پترن بیه بیه
 ماسن ته ماسن هنده چه قایم مقام ننن بالن ته ماجن یلنه تم آسن پترت اکاه نیه ننن
 ماس یا ماجه بیه نصیب کنی آسن یا کینه پترت و تر بیس منزله اقرب محروم کران ابعد
 میراث نشه مگر اجماعی ماس منزله چه یه یک صورت زه شخصاه مروه پتر روز سن یه پتر بیه
 پدری ته مادری پتر سوت کبر پس سوری میراث واته پدری ته مادری پتر سوت کبر سوت پدری ته نیه
 کینه حکم اعطام ته احوال میت پدر میت یا مادر میت بیه ثبات پدر میت یا مادر میت بیه خالات پدر ته

و اگر پدر و مادر
 و پسر و دختر
 و برادر و خواهر
 و پسر و دختر
 و برادر و خواهر

پدری
 و اگر پدر و مادر
 و پسر و دختر
 و برادر و خواهر
 و پسر و دختر
 و برادر و خواهر

مادر میت چه حکم احوال میت یکنم آسن بیه چه اقرب محروم کران ابعده میراث
 نشسته شدن پترن پهن بیه ماسن ته ماسن شرن هند شرقی آسنک محروم چه
 کران پترن ته پهن بیه ماسن ته ماسن میت سندس ماسنق مابجه مهند ن میراث نشسته
 پترن کانیسه وار شش منتر جمع آسن زده بسبب میراث نناک زده دونوی جهت چه شریک
 در میراث محروم ته پهن کران سه وارث نیه دونوی بسبب میراث پدری پترن بوی ته زده
 ماعتز بوی مادری ته پترن مثل شوهر زده پترن بوی ته پترن بیس پترن بیس میت یا ماعتز
 بیس میت بیس هرگاه دو یو بسبب منزه اک محروم آسن کران تت بیس سه وارث نیه مانع
 بسبب منزه مادری بوی ته زده سه چه پدری پترن گبر ته ۳ فصل چه در ز
 وارثان بسبب میراث نیکت چه زده اول چه زوجیت یعنی زنانه ته شوهر آسن یله میتس
 فرزند ته فرزند آسن شوهرس واته نصف هرگاه فرزند یا فرزند آسن شوهرس واته
 ربع نیمه کنه یله میتس فرزند ته فرزند آسن زنانه واته ربع ننه وارث ثمن هرگاه میتس شوهرس
 سوا وارث شاه آسنه سوری میراث واته شوهرس اک نصف بتمیه یک برده هرگاه آسنه
 سوا وارث شاه آسنه ربع میراث واته ثمن بین ترن ربع منتر چه نره قول کنیثرو
 چه دیمت زده مال مام چه ته کنیثرو چه دیمت زده رد گرهن بنن کرن کنیثرو چه دیمت
 هرگاه انام ظاهر آسنه تندی مال چه هرگاه غایب آسنه زنانه هند چه اقوی چه قول اول یله کنیثرو
 زنانه آسنه ساری واته اک ربع یا اک ثمن ثورقی آسن تت منتر چه شریک ته شوهر نیه
 آسنه منزه طرف میراث آسن نیه شوهر منزه طرف میراث یله اکاه مره بتو منزه موتن دخول
 کرت یا دخوله برونه طلاق رجعی دیمت آسن هرگاه در غده آسنه شوهر نیه زنانه منزه ساری
 تر که منزه میراث آسن نیه منزه میراث کنیثرو ته جاین ته تهنن آلاتن گلین منزه
 قیمته منزه نیه سهم بین منقولاته منزه نیه عینیه منزه شر آیتنس اس شوهر منزه یا کنیثرو
 دیمت شوهر نیه است نیه ساری میراثک عین بین وارثن هند یا الله هرگاه مرض موت زنانه

کرده و قول کرده شوهره سنده طرفه میراث زن متعه نینه میراث مطلقاً پدید می آید شرط کرمت آسک
 به بی هرگاه شرط کرده مقصود وصیت آسک محسوب سپنه ثلثه منزه و بی هر سبب چه ولاته
 و لاچه تره سلم و کچه ولاعتق معتق زه آزاد کرده و ن چه پندس آزاد کرمت سنده میراث
 نینه تره شرطه اول بی زه آزاد آسک بر عا کرمت یا آزاد کرن سه واجب سنده سوا تسط
 دوم بی زه تبرا آسک کرمت خمانی جریره نشه خمانی جریره سپنه بیان تیرم بی زه وارثان
 نسبی سنده بالکل ته میتس هرگاه زنانه یا شوهر آسکیم چنه ته پته زه زنانه یا شوهر نینه نصیب
 پنه ته باقی واره معتق هرگاه معتق اکی آسک سه کینه زن شریک چه تم با هم در و لا به حصه
 به ۳ مرد استن ساری یا زنانه یا کینه زنانه یله آزاد کرده و ن آسک ولا تره با و لا و کور و انات
 هرگاه مرد آسک یته کیمه مختار شیخ نهید رحمه الله چه کیمه و چه دیمت شتر زه کوره آسک شریک
 چنه تنفریه قول چه اقوی یله آزاد کرده و ن زنانه آسک زه وفات چس کرمت آزاد کرده
 چه مال عصبه یعنی سندن پدری خویش بند نه شرن بند چو بی آسک لیس اگاه زه نه
 خویش چه آزاد کرده و نس با به و ته بای به ته بنه شش پترم ته پته شش ته مام به ته مام شش به
 ته نانه شش نه ساری و اتن آزاد کرده و نس با به و ته خویش میراث آزاد کرده شده ننه
 صحیح چنه ولا کنن ته بیه کرن ته گرو تها و ن بیه نه در عقد بیع شرط کرن اما میراث نین و لا
 یته کنه و ننه آونه جر و لا چه صحیح یعنی ترن از مولی مادر بمولی پدر مثلاً غلامه آینه آزاد زنانه نه
 نکاح ته شاه زوک پس و لا ترش شرن چه تس آزاد زنانه هندس مولی سنده یله غلامس
 آزاد کرن منتقل سپنه از مولی آن زن که مادر آن فرزند است بمولی پدر آن فرزند
 یله مال سنده مولی آسک و لا سپنه بصبه مولی پدر منتقل می عصبه ته آسک و لا تره
 بمولی عصبه مولی پدر یله مولی ته عصبات بالکل آسک و لا تره بضامن جریره زه معلوم سپنه
 به ضامن جریره ته آسک با امام علیه السلام سپنه منتقل میراث سنده و اتنه باجه شتره
 در هر قسم چه و لا ضامن جریره به عقد ته سببه آسک در زمان جا ملیت

پندس
 کرمت

۳ رسد آزادی

در و لا تره
 جریره

میراث توان نه بنسب یکه بایست اسپن در ابتدای اسلام آیه نازل کینه کال
 آس یکه بنسب میراث توان اده یکه آیه میراث قرابت نازل سپن سگینه منسوخ تیه کنه در
 کتاب میراث مذکور گویم سببه چه تل میراث توان زده بالکل آسند وارث نسبی معتق
 عصبه معتق تیه معتق تیه آسند انا هرگاه زنانه یا شوهر آسند تم ننه تیه نصیب اعلی از
 ضامن جریه میراث باقی نیه ضامن جریه چه پی زده عقد کننده دپه شخص اکیس نه بالکل آسند وارث
 نسبی آزاد اده زده سانبه چه پیان یه صنف زده خون چون چه خون مون جور اده زده
 گزده مبط چه گوشت جنک چون چه جنک مون صلح چون چه صلح مون میراث نکات مکنه
 نه زده کنه پس نه سانبه دپه قول کرم یه ولاتر نه بیس ضامن جریس نشه مثلاً هرگاه نه آسند
 اولاد تندی سبب عقد پد رسه مضمون سانبه ننه نه میراث مضمون تیه ننه ضامن جریس
 کنه مگر یکه سانبه آسند ونوی طرفه گذن عقد تل چه تم چه ولاتر امامت یکه میتس وارث
 نسبی تیه سببی بالکل آسند مگر زوجه میراث تند تره اما مس علیه السلام میت متصرف که
 اختیار چهس اما امیر المؤمنین علی مرتضی علیه الصلوٰه والسلام آسند باکران تیه تریع کران
 نه میان فقرار بلده میت ضعیف تیه هماین تند متر یکه امام علیه السلام غایب
 جایز چه زده باکران تیه فقیران تیه مسکینان منتر نوع فروع معینه یعنی نصیبهای
 واثمان زده در قرآن چه بیان سپن مت تیه نادمه امت بنص قاطع تیه چه شته افل
 نصف نه فرض تیه سهم شوهر چه یکه میتس شتره فرزند فرزند بنه کنه طبقه آسند بیچه فرض تیه سهم
 اکیس کور بند یکه تس سیت پو آسند بیچه فرض تیه سهم اکیس بند بند پیری تیه مادری یا پیری
 مادری ند آست یکه تس سیت بوی آسند تس سیت چه ربع یعنی ثورم حصه بیچه فرض
 سهم شوهر یکه میتس فرزند یا فرزند فرزند آسند بیچه فرض تیه سهم اکیس نه نانه بند یا کثیران یکه
 یکه میتس ولد یا ولد آسند یکه میتس سیم سیم یعنی سهم حصه بیچه فرض تیه
 سهم زوجه یکه میتس فرزند یا فرزند فرزند آسند چه ثلثان یعنی زده حصه تریع منتر چه فرض

بنسب

نصف

ربع

ثلث

چهارم

کینه

نصیب

ایست که کثیرن کورن هندیله متن منبرنچو آسین بیه فرضن نصیب کثیرن بنن هندی پداری
 پداری پداری نه آست یکنه متن بوی آسید پانچر چه ثلث یعنی تیریم حصه یه چه فرضن سهم
 هندی حاجب نه آست فرزند میت فرزند فرزند تنده بیه بای تنده یکنه کوبیه مادری کثیرن
 یا کثیرن بنن هندی میت آسن تم مروت زنا نه چمت مندر حصه برابر شیش چه سدس یعنی
 تم حصه یه چه فرضن نصیب پرت اکند ماسن مابجه منزه یکنه میتس قننه یافرنده فرزند آسینه سهم
 هندی حاجب آسین پداری پادری بایو منزه بیه سهم تن اکند زه مادری بوی یابنه آسید
 فصل چه در موانع ارشتم چه تیره شتم کفره قتل ته بتنگی قسم اول چه بیان کره نس مندر
 کفر چه مانع میراث نفس کافرینه مسلمانند میراث نرویکسلی آسید اما کفر تنده چنده مانع تنده
 مسلمان نفس پس هرگاه مسلمانا مروت کافرخواه روز سقش کافر سقش آسید خواه مسلمان
 می چه کافرخواه تا پختند زه مسلمان چه میراث نیه مسلمان بدیه تنده یکنه مسلمان مروت مسلمان
 آسینه میراث تنده چه مال امام مسلمان نیه از کافر ارش ته مانع چه شریک سپننس
 ارش مندر پس هرگاه کافرا مروت فرزند کافر روز سقش بیه پتر بوی مسلمان میراث نس کافره
 تیره نس پتر پس بایس هرگاه کافر مسلمان سپنه ترکه باگرنه برونه وارثن مندر شریک سپنه
 مسلمان میراث نفس مندر هرگاه در مرتبه وارث مسلمان آسید هرگاه اولی ته اقرابیه سوری میراث
 بت مسلمان آستن یا کافر هرگاه وارث اکی آسید یا باگرنه پته سپنه مسلمان میته تنده
 نینه نه شریک سپنه نس اکیس وارث ساری مسلمان بنن اک اکیس نشه میراث اختلاف
 مذنب آسک میتان نه مته مذنب مودی بکفر آسید کافر بنن اک اکیس نشه میراث اختلاف
 بین آسک مروت فطری گزوه محی وزه مارن ته زنا نه تماوس عده وفات ثورت ته ده
 تنده سپنه پته ته باگرن میراث تندن وارثن متره توبه بیت سپنه نیم احکام ساقا
 پتر مروت غیر فطریس نشه کن توبه طلب هرگاه توبه کره تی چه طلب نه مار نس ته زنا نه
 عده طلاق مالس کره نس قتل پته قنمت هرگاه تیره مرتبه توبه کرن ته ثورم مرتبه پین

ایس

ایس

ایس

بیه مرتد زور به مرتبه مادرش هرگاه زنانه مرتد سپند حبس که نسق نمازن هندوه و قومه لایس
 یتان توبه کره مرتد فطری تی آسینه میراث موند نیه مسلمان وارث هرگاه سه آسینه اما مسلمان
 مرتد نینه میراث مسلمان در هر قسم چه قتل زه منع ارث چه کران هرگاه قتل آسینه به عمد به ظلم
 هرگاه بخطا آسینه دیه منزله نینه میراث به وارث زه قاتل چه اما باقی ترکه منزله نیه میراث هرگاه
 قتل شبه عمد چه در قواعد الاحکام چه حکم عمد و نیت است در تحریر الاحکام چه حکم خطا
 و نیت به چه اقوی میراث مقتول واته بغیر قاتل دورتی آسینه سه یا قاتل آسین واسطه هرگاه
 دور وارث آسینه اما مسلمان دیه منزله نین میراث تبه وارث زه مال سند کن آسن آشنا
 نس مرد آستن تم یا زنانه زنانه ته شوهر تبه نیه تمه منزله میراث مادر می بای ته نیه نینه دینه
 میراث تمسوا باه و ته هند بیه آشنا و دیه منزله میراث نس منزله اشکال احتیاط کرنه ترک تبه
 هرگاه مقتول زه عمد آسینه مارت امت اما مسلمان سوا وارثا آسینه اما مسلمان چه بخش بلکه
 قصاص چه یادیه ن دیه منزله کرن ادا قرض میت ته و صیتر تنزه قرض دارن واته زه
 منع کرن وارثن قصاص نس تن قسم چه بندگی ته بندگی چه مانع میراث نس
 از هر دو طرف زه میراث نینه آزاد از بنده ته نه بنده از آزاد هرگاه وارث از اد تبه
 آسینه میراث نیه آزاد دورتی آسینه هرگاه ترکه باگرنه برونه آزاد گو شرک سپند وارثش
 هرگاه اکی مرتبه آسن هرگاه اولی ته اقرب آسینه سوری میراث واته نس هرگاه وارث اکی
 شرک سپند نس آزاد سپند ته قسمته برونه ته تبه کنه قسمته به هرگاه شخصاه مره ته ملوک
 وارثش سوا آسینه وارثا جبر کن نس ملوک سندس مالکس پ زه قیمت تند
 نس شخصه سنده ترکه به هرگاه سرکشی کره نس پ کرن قهر زه کنس یله آزاد گره ایه تل
 به باقی ترکه ته واته نس هرگاه ترکه سنده قیمت ختم کم آسینه کینه چه و نان مل نینه اما
 عل اشکال چه میراث غلام ته کینه واته هندس مولا نس بتر ته ام ولد ته مکاتبه
 چیزا چه نه آزاد گومت حکم بنده صرف بیک خر و مره فصل چه بیان کره نس

مخرجهای سهام هرگاه در سند وارث آنسه صاحب نصف مخرج تک چه زده هرگاه وارث چه
صاحب ثلث یا ثلثان تک مخرج چه تیره هرگاه ربع چه مخرج تک چه زده هرگاه سدس چه
مخرج چه ششم هرگاه ثمن چه مخرج آنچه هرگاه در فرضیه ربع چه سدس مخرج تک چه
هرگاه ثمن چه سدس چه مخرج چه زده یک فرضیه یعنی میراث سهم خفته کم آنسه به چه وارث منفر
آنسه شوهر یا زوجه نقصان سپنه کورن ته مادر پدری یا پدری بنهن سهم شلانی
زنانه مریه پت و زس اک کور شوهریه والدین مخرج چه تیره چه سهم شوهر زده ربع چه
زده چه سهم پدر زده سدس چه بیه زده چه سهم مادر ته پانتر باقی چه کورکت فرضیستند
نصف است زده بهو منزه چه ششم پس کوره گواک کم شوهر آنسه هرگاه کینه کوره ته
یم زده نص مخرج سهام چه زده ششم چه نصیب شوهر زده ربع چه زوجه نصیب پدر
زده سدس چه بیه زده و اتن باجه بیه زده باقی و اتن کورن فرض تهندا و س ثلثان
زده تم چه زده بهو منزه شرا پس کورن گشته نقصان شوهر آنسه یک فرضیه آنسه وارث
هنده و سهم خفته زیاده زیادتی سپنه زده بغیر زوج ته زوجه بر مادر چنده زده اخوه آسن ته بر
اخوه مادری ته چنده زده مثلاً کانس زده مول ته باج ته اک کور هرگاه بای آنسه نصف و اک کور
ته سکن مالس سدس و اتیه باجه زیادتی سپنه زده ثمن پت پانتر حقه کور هرگاه بای آن
هر یانه سپنه زده مالس ته کوره پت زوجه حقه کور ته کور کوره ته اک مالس باجه و اتیه
سند سه بوا کینه پس زده بسبب چه میراث نکاح اولی چه زده و کورن لیس پت تسند خفته
زده اک بسبب چه پانتر فصل چه در میراث ولد ملا حقه ته زنا بیه میراث حمل ته نفقه
انجریله زنانه ته شوهر یا هم لعان کرن تو شطر طوره پنه جایه سپن بیان میراث ولد ملا
نیه تنخر تاج ته فرزند بیه زنانه یا شوهر نیه تهند میراث اکانینه میراث پدر ملا عن
پدری خویش هنده ته نینه تم ته نینه تسند میراث یله مادر پدری یا پدری بای ته بیه زده
ساری چه برابر تسند س میراث منفر مسئله زانی نینه زنانه زاده تسند میراث زانیه ته نینه

در میراث زن از زن

در میراث مرد

در میراث نفقه

در میراث خونی

در سهم

تند میراث آشنا و زانی ته زانیه سند نیند زنازاده سند میراث زنازاده ته نیند
میراث بلکه زنازاده سند میراث واته اولادن ته شوهر سند سند یا آتشه تنزه تنزه
تند میراث هرگاه تهو منزه گانه آینه میراث چه مال امام مسلم حل هرگاه زنده زنده میراث
نیه نیه نینه زنه برونه تهاون نصیب دوندگر موجود احتیاطا باقی وارث زه
فرض وال چه پزه زه پن اقل نصیب بن دینه جنین یعنی پزه در شکم چه واته مالس
ماجه بیه لیس متن نزدیک چه یا مالس مال نفقوا لخر فوت کال گذرت زه ممکن
چند تپس کالسن نه روزن پزه زه باگرن وارثن منتر تند ته اقوی چه نه جایز چه
قسمت تفحص کر نه پته تند زن ورین شیم فصل چه در میراث خنثی سه چه انسانه
فرج مرد آنک ته زنانه آنک د و نوبی چس هرگاه مردی بنده فرج کین اول بول
چه کران میراث زن دلش یله د و نوبی فرجو برابر بول کران چه هرگاه مردی بنده فرج
چس بول زنمان مرد آنک حکم چس زنانه آنک حکم چس هرگاه زنانه فرج کین
پته بول چس زنانه بول بول بگین منتر ته منتر نس منتر برابر آیه نس چه خنثی شکل دانه
پس شگره نصف نصیب مذکر ته نصف نصیب مؤنث دن مثلا هرگاه شخصه دانه
ته خواه روز نس بیه خنثی هرگاه خنثی مذکر آیه زه سهم کرت بیه باگرن میراث تند هرگاه خنثی
مؤنث آیه تر کرت بیه باگرن هرگاه خنثی شکل آیه پس اکیس فرضس دن بیه منتر ضرب دن
دن ضرب ترن منتر یا ترن د و ن منتر زه شته سپن بیه پته دن حاصلس نه شته چه
د و ن منتر به اگر بن پانتر چه نصیب خنثی ته شت چه نصیب پرتکباه زه هرگاه بیه خنثی مرد اسع
بهو منتره واته بن شته نس هرگاه زنانه آیهی ژور سهم واته نس نس نصف حصه
مردی ته زنی چه شیوه ژور و منتر پانتر هرگاه آلب مردی ته زنی آیه قعه شگره تراون هرگاه
مردی بایت قعه نیره میراث مردی نیه هرگاه قعه زنی نیره میراث مؤنث نیه هرگاه شخص
اکیس زه سرته زه بدن آسن بریک میان پزه زه نند زه زه کرن آواز هرگاه د و ن

در میراث زن
و مرد

بگوئید پیدار گزین میراث یک شخص زن ستم فصل چهارم در میراث غرق شده و مرد و
یعنی سی شخص زن آبس پخته یا دیوارس تل گزیده به مره یله زن زن اک اک کند و ارث آسن
غرق گزین یا عهد و مسمین میراث پرت اک کند و آیه بیس تو منزه تن بیس نشه و آیه
تندن زنده وارثن امتاعه مال سوازه اک اک کند مورثی چه مثلا مول گو گبر مت غرق و
مول نیمه گبره ستم میراث منزه نصیب معین زه چس مالس نشه و آیه تندن زنده وارثن گبر
نیمه مال ستم میراث تن نشه و آیه زنده وارثن تندن اک اک کند مال منزه زن میراث نه مال
منزه زه اک اک کند و و تک میراث نه به تعلیل لازم به فیصله و آیه زور شرطه زن اک
اک ستم میراث اقل بی زه و نون یا اکس آیه مال کیمه زه میراث اک اکس نشه زن بنه بی مال
در هر بی زه پرت اگاه آیه بی ستم وارث بیاک و ارثاه آسنه نه نه ختمه اولی تنیم بی زه
بروند نه پت زن کانه هند آسنه تو منزه معلوم بلکه مشبه پنه برو نه به بگوئید هند و در
بی زه زن هند آیه سبب غرق یا بدم هرگاه زن هند آیه سبب قتل یا سوختن هند ستم میراث
نفس نظر اختلاف هرگاه تو منزه اکس وارث آیه بیس آسنه و آیه میراث تندن زنده
وارث چمنه تن زه زنده وارث چس تن نشه و آیه زنده وارثن تندن نه مال تندن
وارث چس و آیه ستم زه وارث چمنه تن نشه و آیه اما س هرگاه کانه اکس زنده وارث
چمنه پرت اکسند مال و آیه تن بیس تن نشه آیه فصل چهارم در میراث نجوس تر قول چه میراث
نفس منزه از نجوس نه آتش پرت چه کینتر و چه دیمت زه بیهب صحیح نبیه نه فاسد نبین
کینتر و چه دیمت بیهب صحیح نبین نه فاسد کینتر و چه دیمت صحیح نبیه نه فاسد بیهب صحیح نبیه
نن میراث اقوی چه قول اول سبب فاسد چه بی زه به نکاح حرام زوه در شرع
محمدی نه نه نه اعتقاد آیه حلال بیهب کینه شخصه پنه مایه یا بیهب که نکاح نه متن زوه
شراه بیت صورت منزه چه فاسد هم سبب هم نسب بر قول اول هرگاه نجوسی مره نه باج زورس
زه زوجه نه چس نصیب نه زنی نه نصیب نه زنی نه میراث نه چه زه مانع چه بیهب چه

در میراث
و مرد

و آیه اما س

نفس

میراث نفیس بجهت مانع نیه میراث نیه بجهت یتیمه کیمه مجوسی مرده ته کوراه روزی زه کوره
 هنر کوره ته چس نصیب ختر نیه زه مانع چنه نصیب ختر و ختری بابت امانه مجوسی از کفار
 چنه ش نه هرگاه سندس مذمبس منزهانیر آیه نکاح محرمات ید تم بحکم شرع محمدی و نه
 کرن متن پ موافق کتاب الله ته سنت نبی الله پزه آسن کتاب القضاء والشهادات
 یتیمه چنه فصل اول چه در تعریف ته صفات قاضی قضایه ولایت شرعی بر حکم
 بر مصالح عامه امام سنده طرفه شرط چنه زه قاضی آیه بالغ ته عاقل عییه مرد ته مؤمن ته عادل بیه
 مستقل در فتوی ته پاک زاده پس درست چنه قاضی نابالغ ته دیوانه بیه زنانه ته کافیه
 غیر امامی بیه فارسی ته ولد الزنا ته جاهل پزه توت آسن علم زه مکت آسن استنباط کرده
 ته کدش پشیه از مسایل فروع فقهی شش پش وار دسپنه بیه آسن قوت اجتهاد ته فتوی کافی
 چنه ش فتوای علامه تقلید کرده بی افون امام چنه قضا درست انایله امام غائب آیه صحیح ته
 نافذ چنه قاضی رشن فقیه امامی یله صفات مذکوره آسنس واجب معوی ته قضیه گذراو
 ش ته حکم تند چنه حکم قاضی زه از طرف امام چنه منصوب خاص پشه هرگاه مدعی به
 دعوی گذراو چس قاضیس کس ته مدعی علیه به پس قاضیس گذراو وید و قه کینه قاضی ان
 از جانب امام اختیار چنه مدعیس اتاد و غیبت امام هرگاه نزاع کرن اک و پش فقیهس
 گذراو و بیاک و پش گذراو و پس اهل آیه ش گذراون بیه چنه واجب نصب کرن
 قاضی پرت بلدس منزه بر مردم چنه زه قضیه پن گذراون ش هرگاه کسشی کرن ته
 قضیه گذراون نه ش امام کرده ته شهر کن لوکن بیت مقاتله ته کارزار بیت تان مطیع
 قاضی پنن مغزول سپن قاضی بیه دیوانگی ته نسق بیه پیوشی بیت ته ته فراموشیه زه
 نیان سپنس غالب بیه بوفات امام معاشل ته روزی قاضی زه محتاج آیه بیت
 المال منزه چنه و قضا فصل چه در آداب قضایه چنه مؤمنه مستحب کینه چه واجب
 آداب استمه اول چنه بی زه بیت شهرس قاضی واته قصه سجده جامع کرده زه رکعت کرده نماز

در فتوی ته پاک زاده پس درست چنه قاضی نابالغ ته دیوانه بیه زنانه ته کافیه

در فتوی ته پاک زاده پس درست چنه قاضی نابالغ ته دیوانه بیه زنانه ته کافیه

نت منزیه کیاه لیس اگاه کنه شهرس و ایه به حکم چس بیه کره از حق سبحانه تعالی طلب
توفیق ته عظمت یاری و ویم ورمیان شهر کره حکمت برابر آسبه آمد رفت مردم برویه
کنش تیر کم زه مغزول قاضین بیه دفتر ته محضرت تمسکهای حقوق مردم بیه حجت های
مردم زورم بی زه از اهل شهر کره معلوم تیکن لوکن منکر کس کیاه چه از علم ته صلاح ته تمه
سوابیه کره لوکن اعلام زه ساری در جای معین زه نشان عهد قضای پرک ته تم بوزن
پانزیم بی زه اقول کره توجه محبوس منزه پریش کن زه کونه چه نظم حبس کنه بحق شیم
بی زه نظر کره شرن ته دیوانن هندن مالن منزیه وصیثن ته وقفن منزیه یم تصرف بخلاف
شرع کرمت آسبه یا بیاقت امانت آسبه ته تن منز آسب خل کرمت ضامن کرس بی سیت زه
از عهد ضمانی نیره بر ستم چیه بی زه کتاب محکمه تها و بیه مکیان ته متوجان ته شرط چه زه
ساری آسن عادل آلم بی زه در جای فراخ کره محکمه هرگاه مسجد وسیع آسبه مباح چک تهودت
بشت بقبله ته کینر وجه دیمت رو بقبله نوعی بی زه در احسن هیئت کره گره پنه بکل یا و قار
نکین بی شاه منبسطه فنده روی آسبه زه نزع وال کریم اعتبارش ز ربت کرمت ته آ
زه مانع پننه نزاع والن اثبات ته حجت بر پا کرش بیه آسبه مشغول دل غضبش ته گرسنگ
نه تشکی ته زیادی تشادی ته نفس دادس مندر هم بی زه حکم کره و زه کره مشاوره با علماء
نقاربت هرگاه خطها آسبه تنبیه کرسن بی زه تقلید بهتر کره کس بی زه ترغیب کره خصمن در
صلح هرگاه قبول کریم حکم جنم کره به آلم بی زه گوین کره جدا جدایت تان گواهی دن تنی زه
شک ته گمان ته نزه گواهی منز آسبه بیه دیه پننه یثیت اینر گواهی دننه ترا و هم بی زه یس
اکاه تنش نشه اقرار کره کنه چیزس از حد و دالله تنس به ته اقراره نشه پشمانی ته تاویل کره
ته کیاه پنیرن صلی الله علیه و اله چه کرمت روح قلم چه بی زه بهنا و زه خصم برابر پانز جایز
چه دونوی روزن استاده نه بی زه اک آسبه استاده بیاک بهت مگر بیه اک آسبه سلطان
بیاک کافر پنک آلم بی زه در بان ته حاجب تها و نه در وقت قصار وایه کره پننه پانه

حکس و اینه حکم کرده اثماسه تسندی زه تسنده بابت کرده و همدی زه یکه کنه حکس پست زه
 کرمت آسین آگاه سپنده زه باطل چه نقصه ابطال کرده ت که همدی زه بکه حجت تس آسین
 پست زه اقرار کرن یکه خصم تسند اثماس کرده به بهار کاغذ دن بیت المال منزه هرگاه به میسر
 آسینه بر طقس چه همدی زه بهر که تس پست زه حکم چه تس پست کرمت بیت از حق محکوم نیره
 هرگاه بهمانه و نه حق ادا کرده تس منزه نگریله مفلس آسینه زه تا وقت یسار دس بهلت مسنده قاضی
 سنده بابت چه زه بعلم خود کرده عمل در حقوق الله ته در حقوق الناس هرگاه عالم آسینه به قضیه بابت
 منکره گواه به بطن به گمان کرنه حکم مگر یکه گو بهوسیت کرده حکم هرگاه قاضی زانه گواهن زه عادل چه
 بتعدیل به ترکیه چینه احتیاج هرگاه فاسق آسین رد کرده شهادت بهمن هرگاه زانکنه واجب چه زه
 ترکیه منکره سکوت تی کرده خصم تسنده شرط چه زه تعدل به فرکی زه زن آسین قاضی کرده من
 تعریف گواهان اصل به خصمین به کیا زه شاید میان گواهان اصل به مدعی آسینه شرکت یا من
 منزه مدعی علیه آسینه عداوت به تعدل به فرکی دن شهادت به صیغه زه فلانی زه گواه چه
 عدل به مقبول الشهادت چه در عدالت چه حاجت سبب بیان کرده نک در جرح چه سبب
 بیان کرن واجب بیست زه جار حان و نن فلان کس چینه مقبول الشهادت شرب چه
 یا زنا کرنه یا بسبب عداوت نیوی یا به سو ابیه کینه تریم فصل در تعریف مدعی به مدعی علیه
 مدعی چه سنی زه به پیست تراون تس یادخوای خلاف اصل ظاهر کرده به مدعی علیه چه
 مقابلیت مثلا شخصاه کرده دعوی بر زید زه ده روپیه دلیل دارک به شخص چه مدعی کیا
 زه هرگاه به پیسه کرده سه پخته حاله چه جواب منکنده به به دعوی تسند خلاف اصل ظاهر گیا
 زه اصل به ظاهر چه بی زه زید س آسینه ذمه کانه چیز به زید زه منکره چه مدعی علیه چه کیا زه
 هرگاه به پیسه کرده تراونده بلکه جواب حق منکن تس بهکت تسنه چه موافق به ظاهر کیا زه اصل
 به ظاهر چه بی زه تس چینه کینه ذمه او ی زه پیمن صلی الله علیه و آله چه فرمودت البینه علی
 المتشی والیمین علی المدعی علیه یعنی گواه چه در دعوی بر مدعی به سوگنده چه بر مدعی

بسیار است و مدعی علیه

علیه تدارا اکثر قضایا بپشت امانت دعوی تسلیم کنند زه امانت چنانچه پروکرمت
 هرگاه صاحب امانت بپایان پذیرد تمیزه مدعی تی در دعوی رد چنانچه احتیاج بگواه چنانچه تسلیم
 کند چنانچه سوگند قبول بپایان غیبت کردن امانت رکن منتهی شرط چنانچه زه مدعی آینه عاقل ت
 بالغ بپایان دعوی بپایان تسلیم کند بپایان زه تسلیم کند چنانچه ولی یا وکیل یا وصی ت ولی چنانچه
 مال تسلیم قبول حاکم چنانچه جایزه برای غایب کرده دعوی ت سوگند گواه گذراون مگر بپایان مدعی
 علیه دعوی ابرایا بیع کرده بر حاشیه چنانچه زه تسلیم کند چنانچه با هم بپایان زه دعوی چنانچه بپایان
 بگوید مگر بپایان دعوی آینه بر منیت یا بر غایب یا بر طفل ت دیوانه حاشیه چنانچه زه در دعوی بر غایب
 ت طفل ت دیوانه چنانچه تا نل بپایان دعوی گذراون چنانچه ت گذراونک زه گواه گذراون بپایان بپایان
 قسم ت مسئله شروع چنانچه دعوی بر غایب ت گواه بوزن بپایان حکم کردن تسلیم ت دور استن یا
 نزد یک انا هرگاه در مجلس حکم آینه حکم تسلیم چنانچه درست مگر بپایان اعلام کردن تسلیم بپایان
 بعد حکم بپایان غایب حاضر بپایان تسلیم ت دفع ت جرح بپایان حکم بر غایب در حقوق الناس ت
 در حقوق الله مسئله بعد تحریر دعوی ت الناس مدعی گزیده از مدعی علیه جواب منگن ت هرگاه
 ژبیه کردن کینه آفرش مگر مقصود تسلیم گزیده بفهم انن هرگاه ژبیه کرده بعناد مجلس گزیده
 کردن تسلیم تان جواب دید هرگاه اقرار کرده قاضی کرده لازم تسلیم ت اقرار حقان زه اقرار
 کردن تسلیم هرگاه انکار کرده مدعی علیه مدعی سندس حقیقت قاضی آینه عالم تسلیم ت دپایان مدعی
 بپایان زان گواه چنانچه هرگاه دپایان گواه چنانچه بوزن ناوه تسلیم زه بر مدعی علیه چنانچه سوگند هرگاه اختیار
 کرده مدعی سوگند کهن مدعی علیه قاضی دینه سوگند تسلیم بی اذن مدعی علیه باذن مدعی مدعی
 علیه سوگند در تن دعوی گویا بطل آوه بپایان دعوی کرده تسلیم ت پست گواه گذراوه مجموع چنانچه
 بپایان سوگند کینه نشسته مدعی علیه بپایان تسلیم چنانچه حاکم دپایان تریه پیره هرگاه قسم کهن ت
 کرت زه ناکل ت سوگند کرده رد مدعی بپایان هرگاه احتراز کردن ت مدعی کفو قسم ت پسته کرده حاکم
 حکم بر مدعی علیه در هر فصل چنانچه در بین جای سوگند چنانچه مجلس حکم مگر بپایان عذر راه آینه

در مجلس

و اگر کسی زنه بیمار آید یا آید ستر دار زنه نانه زنه نبر چنه نیران پس حاکم دید اذن زنه پنه جای کهن
 قسم شرط چنه زنه توجیه کرد پته دعوائی صحیح آید به مطابق دعوی به انکار آید اما هرگاه دونه زم
 چنه دمت یا کنت چنه در جواب نه در سوگند و به تسلیم چنه به پت لازم یا دونه دادنی
 چنه زنه کن یا حقدار چنه کتیز پس به پت سوگند چنه درست بیه چنه درست سوگند
 اگر بنیامهای خدای تعالی مثل و الله و بالله و تالله و الرحمن نه سوگند کهن بکتبهای خدا
 انبیاء و ائمان چنه درست سنت چنه زنه سوگند مغلطه و ن در حقوق نه در مال نه ز
 ربع مثقال طلا و ایه مغلطه سینه سوگند تریه چیزه اک بقول تیهی زنه دونه و الله الذی لا
 اله الا هو الرحمن الرحیم الطالب الغالب الضا و النافع المذلک المملک الذی
 یعلم من السر ما یعلم من العلانیه بیه به مکان تیهی زنه کیه سوگند در کعبه مبارکه
 یاد مشاهد مقدسه یاد در محراب مساجد بیه بزمان تیهی زنه سوگند کیه در روز جمعه عید بعد از
 عصر شکل چنه زنه کافرس ن باعتقاد خود قسم بلکه بنامهای خدا و تس تعلیظ کرن ته کوزه
 ناو ن گلس ن باشاره سوگند همیشه گزیه بر قطع نه جزم سوگند کهن گر یه قسم کیه بینند پس
 کارس یب کرن منتر یا پن غلام خیانت کرن منتریت صورت منتر چنه سوگند بر نفی علم شلایه
 بایت مورث نه زانه قرض چس دمت یا به چنه زانان زنه مین غلامن چیه به خیانت کرن
 نه سوگند چنه در عدد و دمت یس اگاه دعوی کرده ت مالس نه کایسه هند ایته آسند ت پت
 حکم گزیه کرن تس مدعی سنده بابت هرگاه متا ز عاه آینه هرگاه مالا نه بدگاه دون هند سر
 اتس منتر آیه تیرت اکل آیه دعوی زنه سوری چنه مون ته گواه آینه تم دونوی چنه رایت
 مالس یس منتر اما پرت اکل چنه سوگند تس یس پت هرگاه اکلند سی اتس منتر آیه
 منتره تس اکلند چنه ته سوگند کیه سنده بابت زنه اتس منتر چنه تس هرگاه اتس منتر
 آیه تر یس بود و یو خمو سوا تس اکلند چنه زنه سه تریم و به تس یس و ایه سوگند و ن
 هرگاه دون خصمن تصدیق کرن دونوی چنه برابر تچه حکم منتر پرت اکل و ایه تس

بیس سوگند در هرگاه دو نون خصم تکذیب کرن سه مال گزیده تس ترمیس اینه تهاون
 پرت اکس کت چهل تس ترمیس پت سوگند هرگاه زه بینه تعاض کرن ته پرت خصماه کذراوه
 بر تدعای گواه حکم کرن تنده بایست زه مال چینه تس اینه مگر یله مال آسه تس اینه گواه تندن
 گواهی بسبت موافق دعوی صاحب گواهان خارج یعنی تس خصم سنده زه صاحب چینه مطلق
 یت عورث منتر گزیده حکم کرن تنده بایست زه مال چینه تس اینه هرگاه دو نون هنده بایست
 گواهی دن حکم چینه برای خارج هرگاه دو نون خصم صاحب یه آسن تس تس منتر حکم گزیده کرن
 پرت خصم سنده بایست تی زه بیس خصم چینه اهن منتر هرگاه در ید ثالث آسه حکم گزیده کرن تس خصم
 بایست زه گواه تنده چینه رته یش عادل هرگاه در عدالت گزشت برابر آسن قرعه زه تراون لیس
 خصم زه قرعه نیره تنده ناوه سوگند کیمه بیس خصم سنده بایست ته حکم گزیده کرن برای صاحب هرگاه
 صاحب قرعه از سوگند پت کیمه خصم تنده کیمه سوگند ته مال تیه هرگاه دو نون سوگند کهنه مال گزیده تن
 منبر با کرن نوع یت صورت منتر زه تعارض گواهان سپنه گواه پرت خصم سنده خواه داخل
 آستن یا خارج خواه مال در ید ثالث آستن زه یش عادل آسن یا ژر مرجع چه حاشیه
 چینه تیه زه مرجع بر مرجع در غیر صورت زه در ید ثالث آسه محل تا مل چینه معنی گواهی بسبت
 بی زه گواهی کرده زه مال فلا نکس مثال چس همت یا میراث چس و تمت یا خانه زاد
 چس یا بخشمت چس تس زه گواه چه بر یک گواه مقدم مطلقا تعارض چینه تن منتر
 هرگاه بجای دو گواه قاضی نافذ الحکم خبر حکم خود کرده یا زه گواه عادل زه گواه تهاومت
 آسن بیس حکم پت گواهی دن مسموع چینه یا نث و فصل چینه در شهادت ته یت منتر
 چینه زه مطب افل در منفات شاید شرط چینه در گواه شریک بی زه بالغ آسه
 دو نیم زه عاقل آسه تیرم زه با ایمان آسه ژر و رتم زه عادل آسه یا نثرم زه مهمم آسه
 شیم پاک زاد آسه پس نابالغن منتر گواهی چینه درست مگر یله ده و هر آسن در جرحا
 دو یه شریک بی زه پیش از شهادت آسنه جدا جدا گیت بیاک بی زه سمن تهنه

خود

چنه

در هرگاه

حرام تیه بر امر مباح نه حرام تیه کینه چنه بنابر طرز ه بیاک شهادت آسنه اخذ کرنه بیه با قول کلام
 نشان بیه گواهی دیوانه ته مانند دیوانه چنه درست ته قبول چنه شهادت کفار مگر شهادت
 ذمه در وصیت بعالی شریطره مسلمانان عادل آسنه ته قبول چنه شهادت غیر امامی
 فرق منزه مسلمان منده و ته مسلمان آسن سپنه ثابت تر تو چیز و با قرار ته یا گواه ته بعلم
 ته قبول چنه شهادت فاسق مگر یه تویه کره ته عادل سپنه ته عدالت چنه کیفیتا راسخ نفس منزه
 باعث چنه ملازمت تقوی ته فردت ته مرتبه زه کنایان کیره کره ته بر صغیر کره اصرار ته قبول چنه
 ی شریطره متهم آسنه همزه کینه اسباب چنی زه ته گواهی منزه آسنه جتر نفع یا دفع ضرر آسنه
 زه مورث میسرت فلان زخم بکویه زه سه کره واجب لاه زه مورث مرده واته امس
 بیه بیته زه شریک کره برای شریک خود گواهی ته چیز منزه شریک چک ته منزه بیته زه
 دیه گواهی ته چیز منزه وصی چنه ته منزه بیته زه وکیل کره گواهی پنس موکل سنده بایت
 بیته عاقله کرن گواهی زه گواهان جنایت خطا چنه مجروح از اسباب تهمت چنه شهادت دشمن
 دشمن زه عداوت نیانی آسک ته مرتبه زه بسود ته فرج ته سپین مول ته نمکین ته بزیان ته ملا
 سپین شهادت حرم ته شراک آسنه آسنه ثا اذان ادهیه صفت دون آسک کانه کسنز
 ات چنه سموع شن میسرت هرگاه یه صفت کسی منزه آسنه ته طرح گواهی چنه دست ات عداوت
 کره مضرت در شهادت تیه کینه گواهی عداوت برای عداوت قرب نسب چنه موجب تهمت قبول
 شهادت پدر برای پسر ته بعکس ته بیه باینه گواهی باینه بایته بیه زوج برای زوج ته بعکس ته
 گواهی برای دوست ساری چنه قبول قبول چنه شهادت گدایان زه اته چنه پرت اکس بروکن
 اگر ان بیه شهادت طفیل نه دینه چنه دعوتن حاضر سپنان بیه چنه قبول شن آسنه شهادت زه
 عداوت منگنه برونه دیه شهادت تکلیه زه موجب تهمت چنه اتاد حقوق اتد یاد مصالح عامه
 وقف قطرن ته کدن پش ته ته پش سموع چنه منگنه برونه ته قبول چنه شهادت وکد زه
 اول چنه شهادت بنده مگر بیه نفس خواجس پش دیه زه قبول چنه ته هم مطلب چنه در باقی مسائل
 ات اول یی زه رو چنه گواهی دن مگر بیه یقین آسنه ته چیز منزه گواه زه بخیرن صلی الله

علیه و آله فرمودست هرگاه مثل آفتاب سه چیز زانان چه گواهی دیونته مد دیو گواهی کافی چه شهادت
 نون چیزن مندر نسبت ملک مطلق بیه وقف نکاح بیه موت و ولایت بیه ولایت عتق و
 رقت مراد باستفاضه چه خبردن جماعت از حاصل آیه سپنان ظن غالب زه بنزدیک بعلم چه
 کینتر و چه دیمت زه موجب علم سپنه خالی از قوت پهنه قول این بعضی بیه استفاضه و بیه تصرف
 سه زه منتهای امکان چه پس گوهر سپنه بزم ملکیت حاصل گواهی دیه هرگاه اکا کیموتر تو منزه آیه
 گواهی بملکت و تهرگاه علم حاصل سپنه بیه شکل بلکه گواهی یعنی ترن منزه آیه ملک کار سه
 هندس اتیس منزه آیه استفاضه کرنتت بدس سیت معارضه بلکه بیه اقوی و ترجیح بیه چه شهادت
 جایز مگر بیه یاد آرسس گواهی و خالی نوشته گواهی دن پهنه جایز امن تی آیه نه خطکه تر و یشک و ویم
 شرط چه زه شهادت دن و زه کره بلفظ شهادت تلفظ و دیه انا اشهد بکذا و انا شاهد بکذا از
 یعنی گواهی و وان پس یا به هرگاه دیه زانان پس یقین یا خبر و وان پس از علم
 مسموع چه بیت شرط پس چه حاشیه زه شروط آسن شهادت بیه شرط چه معلوم بیه چه
 شرط زه شهادت آیه موافق دعوی و پرت شاید آیه پس موافق معنی کن و بلفظ
 چه موافقت شرط اده هرگاه شاید شهادت بیه زه غصب پس کرمت بیاک دیه گواهی و
 نون بقره و ظلم مسموع هرگاه اکا گواهی دیه زه کمت چمن بیاک دیه کنفس کرمت چمن اقرار قبول
 و چه پهنه و جایز چه شاید شهادت پن کمتن بیه عالم آیه گواهی و و اینه ضرر تنلی حق هرگاه
 ژباون کنه امرس پت گواه روز نه بایط واجب کفائی چه گواه سپن بیه دینه گواهی شری
 زه اننه مگر بیه تعریف کرن تسره عادل چه و جایز چه نظر کرن بروی زانان گواهی بایط
 بنا بر احوط در غیر حال ضرورت مستوعه و گواهی و نکاح و کنه عقد پس منتر چه شرط بلکه نسبت چه
 خصوصاً در نکاح و بعت و بیع کنه در دین انا در وقوع طلاق چه شرط بیه هرگاه ندی
 و بیه چه گواه و بیه کره حاضر مسموع چه شاید یاد آرسس پومت یا زومت آیه سپنه
 چه گواه و بیه کره گواه دیه گواهی چه اده دیه گواهی مسموع چه شاید فراموش اسهر

چه

لا

کر و تزویر چه در تفصیل حقوق کینه حق چه زه ثابت سپند مگر ژون مردن هنره گواهی
 سیت سه چه لواطه تساحقه کانه حق چه زه ثابت سپند مگر گواهی سیت ژون مردن
 هنره یا ترن مردن یا دژون زنانه هنر سه چه ز نای موجب رحم اتایس ز ناموجب حد
 چه ثابت سپند سه گواهی سیت دژون مردن ته ژون زنانه هنره ته کینه حق چه زه ثابت
 سپند مگر گواهی دژون مردن سه و طی هیمه ته دزدی بیه شراب چن ته رده بیه دشنام نیز
 زه قذف پس پان بیه طلاق ته رجعه بیه عده ته خلع بیه و کالت ته وصایت بیه
 نیت ته بلال بیه مینایت زه موجب قود آسره بیه عتق ته و لا بیه تدبیر ته کتابت غلام ته کینه
 بیه بلوغ ته جرح ته تعدیل بیه خفوا از قصاص ضابطه بیه زه یا از حقوق آدمیان آسره نه آسره
 مال نه آسره مقصود بیه هنره مال کانه حق چه زه ثابت سپند گواهی سیت دژون هنره یا اگر
 مردن ته دژون زنانه هنره یا اگر مردن هنره یا دژون هنره ته سوگنده سیت سه چه هنره زه
 مال آسره یا آسره مقصود بیه هنره مال مثل قتل خطا بیه عقوۃ معاوضات مثل بیع ته اچاره ته
 نسیج ته عقود بیه مثل دیون ته قرض ته غصب بیه حقوق اموال مثل خیار ته اجل بیه شفیع ته وقف
 خاص بیه هرگاه حق آسره مثل برحق الله سبحانه و تعالی مثل دزدی اموال ته اسباب دینوی سپند
 ثابت بگوایان ظاهری العداله زه اثبات مال کرن اتا قطع سپند ثابت کانه حق چه زه
 ثابت سپندان چه مردن هنره گواهی سیت یا تنها زنانه هنر یا مردن سیت سه چه حق زه و شوار
 آسره مردن اطلاع ته پت غالباً مثل ولادت و از چیه زه از شکم نیره بیه زنانه هنر بلطنی
 عیب رضاع کانه حق چه زه ثابت سپندان چه اگر زنانه هنره گواهی سیت سه چه وصیت مال
 نه آواز چیه زه از شکم نیره پس اگر زنانه هنره گواهی سیت سپند ثابت ربع و وصیت ربع
 بیست دژون زنانه هنره نصف ترن زنانه هنره تیره ربع ژون هنره تمام سوگنده سوا
 هرگاه یا گواهی دژون سوگنده بیه تمام سپند ثابت ژون چه در شهادت بر شهادت قبول
 سیم چه گواهی گواهی پت در دیون ته اموال ته تمامی حقوق الناس در حد و حقوق الله ته کافی

تفصیل
 حقوق

چمنه دیو عا دلون ختم بر هر شاهد اصل هرگاه زه عا دل و نون اصل شایان پش شهادت کن
مقبول چه بیه چه شهادت بر شهادت می وزه سموع زه متعذر آسبه حاضر سمن شایان اصل
سبب موت یا غایب آسبه یا بیمار آسبه به یمن به چه هرگاه شایان اصل انکار شهادت فرع
کره پیش از حکم شهادت فرع سینه مرد و دته شهادت فرع بر فرع زه تیرم شهادت چه سموع چه
بلکه اگر مرتبه چه جایز یا تیرم چه هرگاه گواه حکم کره بر و نه پیره گواهی نشه حکم کره تیرم هرگاه بعد حکم
پیره به نقض ابطال حکم زانتر نه کرت بلکه گواه زه پورمت چه غرامت به تاوان کرده اما
در حد و کره حکم جاری هرگاه کذب تیر ویر گواهان ثابت سینه به مال حکوم به آسبه موجود پیش
صاحبس کن رد هرگاه تلف گوشت آسبه یا آسبه رد کن متعذر گواهان کڈن ضامنی
هرگاه گواهان قتل بعد از قصاص دین زه بخاطر گواهی غرامت تاوان ویه کڈن پنه مال
هرگاه دین قصدا عدا و دروغ شهادت ولی مقتول کره قصاص من یا کثیرن متومنه به
دیگر کره دیه جنایت رد تن بعض کن هرگاه بیه کینه پزه رد کن دیه منزه ولی قصاص پوره و
مثلا تیر تو دروغ گو به منزه کره و ن قصاص انا پرت اک کیه چه ثلث جنایت کرت
توی چه پرت اکس پش ثلث دیه پس ویش دیه کامله هست نصف پزه کن رد اکس
مقتول سندن وارشن نصفاه بیس مقتول سندن وارشن تیر شایان دروغ زنده ثلث دیه
هست پزه متن وارشن رد کن یعنی پورته هر مقتول پرت اک سندن وارشن پزه نصف
ون هرگاه گواهی دیه شخصاه رد کرش تیر اتمه ثلث شش شخص منقه پته دین گواه آسبه
تویم تیر ژور چه بیان دیه دست آن شخص کڈن به قبول چه تمند قول شش سندن حقیس منزه
تمند واجب چه تغیر شایان زور به دروغ تیر آسبه کڈه شش میان بازار به محله تیر پنه
قیسبه منزه تغیر تیر چه برای حاکم شیم فصل چه در حد و زنا چه حرام اوسمت
سارنی پیغمبر سندن شریعت ویش منزه از جمله مقاصد ختمه ضروریه چه زه سارنی پیغمبر
سندن شریعت ویش منزه چه را چه به تغیر تک چه واجب اوسمت مقاصد ختمه اک دین

تاریخ حکمہ گوشت

در مقام خدمت خود بود

بیاک نفس بیاک مال بیاک نسب بیاک عقل زه پانز و ن هزاره چه ساری
 شریعتن ته ملتن پیغمبرن بدن منتر آستر آنا دینچ راه چه عبادا تو سیت زه شریعتن منتر چه
 بیان پیغمبر ته حفظ نفس چه بقصاص نه در شریعت چه آمت حفظ نسب چه بنکاح ته تکو
 تابعیت بیه باجرای حد و از جمله حد و دینه حد زنانه حفظ مال چه شرعی عقد و سیت
 ته حرام آسنه سیت غصبت و زوی در مال مردم ته حفظ عقل چه حرام کره شراب ته باقی مسکرا
 ته جاری کره حد ته تعزیر تم چوه و نس پش ته سیت فطلس منتر چه کینه سکه اول بی زه زنا
 زه موجب حد چه فی چه زه اندر ژانه انسان ذکر پن بفرج زن زه حرام چس خواه برونه
 خواه پنه بیه سواه زه در عقد شرعی آسنه ستن یا در شبه عقدت مملو کی بی شرط زه بالغ ته عاقل آسنه بیه عالم حرام
 آسنه ستن بیه آسنه پنه اختیاره پس هرگاه نابالغ یا دیوانه آسنه یا عالم آسنه ته حرام آسنه یا
 اگر اه کر نس تن پش ستن سپنه بر زنا حد واجب هرگاه بیگانه زنانه تن پش شبه سپنه
 ندانسته کره و طی ستن مردس پش زه زانسته حد چنه آنا زنانه زه زانان آسنه ستن پش چه
 واجب حد هرگاه دعوی کره زه یه زنانه زه و طی کر سن وجه پن چه بنکاح شرعی یا شبه محمله
 کر سن و طی ساقط سپنه حد یه تک آتمال آسنه بیه زه حد و چه شبه ساقط هرگاه زنانه
 اکس نه و نه آسنه بیه سندس حدس منتر نکاح کره ته عالم آسنه باین معنی ته دخول کره حد چه واجب هرگاه
 دعوی کره زه عالم او سنده ته حرام آسنه حد چه ساقط و یه زنا سپنه ثابت اکسیت و یو
 جز و منتر با قرار یا به بینه هرگاه اهل قرار ژور لیه اقرار کره زنا حد سپنه واجب آنا بینه
 یه ژور منتر عادل یا تره مرد ته زه زنانه بزنا گواهی ون ثابت سپنه هرگاه زه مرد ته ژور
 زنانه گواهی ون حد رجم چنه آنا جلد سپنه ثابت معنی جلد رجم سپنه بیان بیه شهادت
 اک مرد یا زنانه چنه بیه قبول بیاری زنانه آسن بیه هرگاه زنا کر گواه ژور و مرد وخته
 یا تر تو مرد و ته و نو زنانه وخته یا و یو مرد و ته ژور و زنانه وخته یتر کم گواهی ون ساری
 حد اقرار ون بیه چه شرط زه ساری آسن در شهادت متفق معاینه و چنس منتر ته
 کنه میل چه در سر مه وان ته سارن صغرن منتر چه گواهن اتفاق آسن شرط هرگاه نه

انکار کرده اقرار می کند موجب جلد چپ حد سینه ساقط است اما هرگاه موجب جرم است
 ساقط سینه هرگاه اقرار بزننا و زور زدن کند و بپایان تو به محیر چپ امام زه حد کمر سینه
 هرگاه گواهی دهنده بپایان تو به کرده حد چپ واجب هرگاه بینه بر پا کرده برون تو به کرده حد چپ
 تو به سینه ناکره ماجر سینه سیت یا تس سیت زه حرام چپ سب یا رضاع یا بزد و جبه
 پدر یا ذمی کافر که مسلمان زنانه سیت یا بزد و رت اکره کرده کاینه زنانه سیت زنانه سیت
 صورت زن منکر چپ زانی واجب القتل خواه محسن آسید یا نه خواه آزاد آسید یا نه خواه مسلمان آسید
 یا کافر اما زنا کرده و ن غیر محرمات نسبی به رضاعی هرگاه محسن آسید به محسن چپ سینه زه تس
 آسید فرج حلال بعد نیکاح دائمی یا بملک زه صحت شامس زنانه و ایتت هرگاه بنکاح موقت
 آسید موجب حسان چپ بیه آسید عاقل به به محسن هرگاه با زن عاقله بالغه زنا کرده است
 تازیانه پاره نسج ن اده رجم کردن بیه کنه محسنه زنانه زه تازیانه دهنه پاره نسج رجم کردن
 گاه بنده آزاد سینه زنا پته چپ رجم گرد آذانی بنده و قته زنا کرده هرگاه محسنه زنانه
 کاینه نابالغ سینه ناکره حد کمر هرگاه با دیوانه زنا کرده رجم کردن تس هرگاه زانی
 محسن آسید جلد کرده تس تازیانه سیت است کاسنس پنه شهره سوزده نسج نیت
 و رسل آتار زن به بنده چپ ست کاسنس به شهر منزه اخراج کردن هرگاه بتکرار زنا کرده
 اکبر حده در چپ هرگاه دویم حده پته زنا کرده ماره نسج کثیر و چپ و پکت ترمیم حده
 پته ماریس یقول چپ احوط زنانه به چپ حکم مرد اما غلام یا کنیز زه زنا کرده حد پنه چپ
 پانزده خواه محسن آسید خواه محسن آسید هرگاه تم حد و پته زنا کردن اقوی چپ آتیه پنه
 پت اجرای قتل کردن و در هرگاه ذمی کافر و منزه زنا کردن حاکم و ایت بر پا کردن حد من
 پت یا سوزک هم ملتن نشه زه تم کردن حد بر پا کردن پت بر زن حامله چپ اقامه حدیت
 تان خلاص گشته به شرتند سینه متنی تس نشه بیه کر ننه اقامه حد بر بیار به مستماده هرگاه
 مستحق رجم آسید رجم کردن هرگاه مصیبت تقاضا کرده زه بیارس لاین جلد بیاره منزه

در رضاع و نکاح
 علم طباطبائی و امام

پته

شاخه که سیت زه تن منزه است تا زیانه حد لایس یکبارته در شدت سرمایه گرما کرته
اقامه حدته در زمین نزوی کتارته اعدای دین کرنه اقامه حد زه غیرت کرت سپنه طحق
تمن زنا کره و ن زه پناه نیه بجرم مک یا بجرم حضرت مصطفی صلوات الله علیه و اله زه مدینه
چه یا بجرم المده دی زه مشاهد مقدسه چه شس پت کرنه تمن جاین اقامه حد بلکه در طعام ته
آب کره شس تکلیت تان تنه نیره ته تمه پته لایس حد هرگاه تنی زنا کرت آسن حد لاین چس
تنه جایز هرگاه جلد ته رجم و ونوی بر زانی جمع کرهن اول لایس جلداده کرنس رجم طریق رجم چه
پنی زه مرد زانیس کن در دوله تا کر دفن ته زنا نه تابینه ته لایس لوح چه کنه پرت ظرفه سیت
دستی مرنه ته پهنس لایس تنه تیزه کنه لاین زه مره ته رجم برونه فرماون زه غسل کره ته مرنه پته
کره شس نماز ته دفن کره شس هرگاه رجم کران دوله منزه زانی یا زانیه زله هرگاه زنا تنه چه
گو هو ثابت گو مت پهرت انه شس تنی رجم کرنس هرگاه با قرار چه ثابت گو مت ته در دوله
چه کنه آمره شس بیه و اله سننه تن منزه کده کرن گواه بنیاد رجم یه زنا گو هو سیت ثابت
گو مت هرگاه با قرار آسه ثابت گو مت امام کره برجم ابتدا را قامت جلد هرگاه تا زیانه
لایان زله پهرت انشت تمام لایس گو هو سیت آستن ثابت گو مت یا با قرار اما طیرق جلد
چه بی زه مرد زانیس کن برهنه ته هت تا زیانه لایس محکم ته پهنس فرجس لاینه هرگاه زن
زانیه آسه هت لایس تا زیانه پهنس جامشرو لت یس در زمان ته مکان شریف زنا
کره زیاده بر صد تا زیانه لایس بیه حاکم مصدلت زانه شتم فصل چه در حدود و لواط ته
ساحقه ته قیاده لواطه چه از اعظم گنا مان کبیره ته قبیح چه زناخته تکلیه زه حق سبحانه
و تعالان کرا که حرمته بابت امت عظیمه هلاکت ته حضرت رسالتن صلی الله علیه و اله و سلم
چه فرمودت لعن الله من عمل عمل قوم لوط است نوبت ته لواطه سپنه ثابت یه
سیت زنا سپنه ثابت اما در بنیه پرن زور مرد آسن هرگاه فاعل در مفعول ایقاب کره
یعنی ذکر پهن در مفعول اند زانم خیر چه امام زه ماره شس برجم یا بشمشیر و یس که دن یا بیره

سیت

در حدود و دیات
در حدود و دیات

دیس بن برت یا دیش بنس پش یا زاله تش جایز چه زه مار نه پته زالس ییدی زن
 مفعول نابایغ ته دیوانه آسه هرگاه دیوانه یا نابایغ عاقلس اکس لواطه کره دؤنون کرن
 ادب ته عاقلس کرن قتل هرگاه غلام دعوی کره زه خواجن تشد کرتس سیت لواطه باکراه
 زوره حد سپنه ساقط هرگاه دعوی کره قتل کرن تش هرگاه کافراه دومی مسلمانس سیت لواط
 کره قتل کرتس ییدی زن ایقاب آسنه کرمه فاعله مفعول پنه یکو له مارن هرگاه
 لواطه بایقاب آسنه بلکه در میان راهای مفعول کرن هست تازیانه دیش آزاد آستن
 یا بنده فاعله آستن یا مفعول هرگاه تکرار یته کنه کره ترن تش تان لایس زورمه مرتبه
 ماره تش هرگاه زه اجنبی و تش تل برهنه شنگن تره تازیانه تانمخت تازیانه لایک
 تعزیه بابت ته هرگاه تکرار تش تعزیه کره تریه مرتبه لایس حد یس کاه نخوس اکس
 شهوت کن بوسه کره تعزیه کرن تش مسئله مساحقه گوتی زه زنانه که فرج پن سس
 زنانه هندس فرجس ت چه حکیم زنا هست تازیانه لایس منزله یمه سیت زناچه ثابت
 سیمان ترم سیت سپنه مساحقه ثابت ت ثابت سپنه پته لاین هست تازیانه هم فاعله
 هم مفعولس آزاد آستن یا بنده هرگاه تکرار حد لایس زورمه مرتبه کرتس قتل یته بره
 سپنه توبه سیت حد ساقط یته کنه در لواطه سپنه ساقط ته گوین هنزه گواهی پته سپنه
 ساقط هرگاه زه زنانه برهنه کسی و تش تل باهم آسن دؤنون کرن تعزیه هرگاه دوه
 پره تعزیه آسک کرمه اده لایک حد مسئله قواد چه تش دیان زه مردس چه
 یازن جمع کران یا مردس کینه نخوس سیت کره کیدی گری تته پته زه گواهی دؤم مرد عادل
 یا دویه مرتبه اقرار کره ثابت سپنه پانتره شت تازیانه دیش ته مست کالتس غریبس سوس
 خصوصاً یله تشغل پین آسش پرو و مت اتم فصل چه در حد قذف پس کاه زه نه
 عاقل ته نابایغ آسه به نابایغ عاقل آزاد مسلمان اهل صلاح ته عفت دپه ای زنا کره ونه حد قذف
 تشد لایس شت تازیانه آزاد آستن قاذف یا بنده هرگاه پنس نخوس نه قائل چه نه

در حدود و دیات

تشمس

نشدن بخوابیدن یا قاتل چینه اتا شرعاً چینه ملحق گوشت است پس نه چینه بخورن
 یا بپختن بخورن و نه پختن یا بپختن بخورن حد قذف نیست واجب هرگاه و نه
 ای پسر زانی یا زانیه حد چینه شدن یا بپختن یا بپختن بخورن واجب هرگاه و نه
 ای شوهر زانیه یا بپختن یا بپختن بخورن حد قذف نیست واجب هرگاه و نه
 فسوب شدن نه حق مخاطب هرگاه و نه بغلان زن چینی زنا کرمت یا ظان کرمی بوطا نه
 نه حد قذف نیست واجب اک برای فاعل بیایک برای مفعول اتا بر حاشیه حد فرما و
 وجوب حد برای فسوب الیه چینه عمل اشکال یس قول نه موجب ناخوشی مخاطب چینه
 نه بابت چینه تعزیر لازم مثلاً کائنه صالحه یا فاسق یا شارب الخمر یا زانیه چینه و نه
 نه لکنه کوریه نه چینه تعزیر واجب هرگاه به نابالغ نه مشهور بترنا قذف کره یا مولد بخورن
 قذف کره هرگاه جماعه اکس قذف کره هرگاه ساری سمت حد قذف نه با دانه آی اک
 حد چینه هرگاه جدا جدا این پرت اکس کت پزه حد قذف فاه نه ثابت سپنه حد قذف قرار
 کره دویه نه عاقل نه بالغ یا گواهی دانه نه عادل هرگاه قاذف نابالغ نه مجنون آسبه
 تعزیر کرش نه حد قذف نیست بپشت نه کت ماس بن اتا شوهر سر نه زانیه چینه نه منزه میرا
 هرگاه و ارشاهه عفو کره بیس کت چینه نه منگه حد با تمام هرگاه حد قذف بکر لاین نه زوره
 نه کرش قتل هرگاه نه زن اک اکس قذف کره حد چینه پرت اکس نشه ساقط و نه زن
 کرش تعزیر یس کاه نه سب مصطفی صلی الله علیه و اله و سلم یا اکس از ایمه بدی کره قتل
 کرش نه بوزه و نه چینه حلال نه مارن هرگاه از حضرت امن آسبه بیه نه چینه قتل
 نه نه و نه دعوی نبوت کره واجب بیه کرش قتل اکس نه دپه نه زانیان چینه
 نه مصطفی صلی الله علیه و اله و سلم جهواه صادق کت کاذب نه ساحر هرگاه میلان
 آسبه مار نه هرگاه کافرا نه تعزیر کرش نه فصل چه در حد مسکرات یس
 کاه چیزه چه نه بیه نه مستی کره یا فقه چینه شیره جوشیده نشان نه نه بیه نه

یا پسر زانیه
 نه

یا پسر زانیه
 نه

از اشکال چینه چینه چینه
 از اشکال چینه چینه چینه

هرگاه زور کرن ته جایه یکن گزین لوکن هند چته تت منتر شاه مثل مسجد ته حمام اته ژن چنه
 هرگاه چنده منزه ته از آستین زه نن چه هزاره نن زوره قطع چنه ته هرگاه پنهان آ
 ته قطع چنه یس اگاه کفن نیه زوره اته ژننس ته قطع کرن بایع ملوک ته از دس زه باهم کنک
 ته بیه کنه هرگاه از دس تنها کنه هرگاه قبره پرا ته کفن نیه زوره حد کرنس هرگاه کفنس
 زورینه تعزیر کرنس هرگاه مکرر دزدی کره ته از سلطان سپنه حد ته تعزیرتند فوت جایز نک
 چته قتل ته دزدی سپنه ثابت گواهی دونه زه عادل یا اقرار کرنه دویه لیه از اهل اقرار آسه
 اما در ضمان مال چته اک اقرار کافی ته گواهی دونه اک عادل با سوگنده ته چته کافی هرگاه زورینه
 قایم کرنه برونه توبه کره قطع ید کرن سپنه تس نشه ساقط نه بینه پته هرگاه توبه کره اقرار کرنه پته
 اما مس چته اختیاریت منزه زه حد سرقه کره جاری یا کرنه اما محل اشکال چته هرگاه زه زن
 اک نصاب زه قیمت تک چته ربع دینار شرعی از طلا زوره نن قطع ید چته مگر یله پرت
 اکسند نصیب نصاب قطع واته مسئله زورسل ته ژن چته موقوف بیت پت زه
 مرافعه ته دعوی کره صاحب مال هرگاه کرنه امام کرنه قطع هرگاه صاحب مال عفو کره یا بخشه
 تس چنه قطع هرگاه مرافعه برونه آسه ته هرگاه پته آسه ساقط چنه مسئله زوره نسنس
 مال زه نصاب قطع آسه وومت واجب چته قطع اک دفعه آستن یا بدفعات اما هرگاه ز
 صدق و حدت عرفی کرنه اشکال چته مسئله هرگاه مول از مال ولد زوره نیه ته قطع چنه
 اما هرگاه ولد از مال والد زورینه قطع چته مسئله ید ی زن اگاه دویواته منزه شل
 یا کهور اته آسینه وچین اته ژننس هرگاه تس چین اته او سمت چنه کهور اته ژننس
 کینتر وچمه دیمت کهور کهرتند ژن کتم فصل چته در حد محارب ته غیر محارب چه
 تس پان زه برهنه کره سلاح کهوره ناونه بابت رد لیه در یاس منزه یا در یانبر شهرس منزه یا
 شهره نبر در معمور یا در ویران مرد آسه یا ز نانه خیر چته امام علیه السلام در حد محارب بیت منزه قتل
 کرس یا دارس لدس یا دچین اته ژننس یا کهور کهر ژننس یا از شهر کرس مگر یله کانراه آسن مژد مت

فصل در اشکال
 و در حدود و قیاس

در حدود و قیاس

در حدود و قیاس

اوه پزه سته مازن هرگاه تمه برونه زده محاربتن بدست توبه کره حد سپنه ساقط انا حقوق
 مردم دین هرگاه قدرت لبته پته تن بدست آسه توبه کره حد سپنه ساقط تله شل اخراج کرن
 پرت شهرس کله امام زه کانتر اه کره معامله شل بیت ته مصاحبت کره بیت اکه شهره بیس
 شهرس گزه بیت تان توبه کره ژورس چیه حکم محارب مال نشته کرنس دفع هرگاه منجر بقتل
 سپنه خون چیس بدرته هرگاه مکابره کره بر زنا ی زنی یا بر لواطه پیری بمن چیه جانیزه
 پانس نشتر کرن دفع هرگاه منجر سپنه شه شخص باره کره شل خون چیس بدریس اگاه کانه
 هند کره بغالب سلوکی اثره زجر کرنس هرگاه پت پیمنه یه شل تلف گزه از مال ته اعضا بدر چیه
 ته تعزیر کرن محتالسنه هیلکه کرون چیه بر اموال مسلمانان بکره فریب ته تزویر کتابتهاده سلکتا
 دروغ ته گواهی دروغ عقوبت کرن زره رای حاکم چیه یه یقه بیل رنمت آسین روح رهنس ات
 ات کد شل سایل اول هرگاه بانج کانه حیوانس طلی کره تعزیر کره شل اوده شه حیوان ماکول
 اللحم آسه حرام چیه مازتند ته تند ه نسلک مازته ذبح کرنس ز النسل اوده دیه واطی قیمت
 تند مالکستان وان هرگاه شه حیوان کپلس منتر مشبه سپنه ته زنده زه تمیز زاننه کرت تت کپلس
 گزین زه نصف کرن اده قرعه تراون بیس نصف زه قرعه آوتت پت زه نصف کرنس
 قرعه تراون بی کرن بیت تان اکس پت قرعه پیهرگاه هرگاه شه حیوان غیر ماکول اللحم آسه شل پ
 ته استرته خرزه عاده چنه مازتند کپلس شه منزه کد شل بیس شهرس کنس قیمت تند
 دن بواطی غارم بنابر قوی کینتر وچیه دیمت زه مالکستان ته کینتر وچیه دیمت زه بهاتند
 کرن صدقه کتیا زه بهایچه مالکین از واطی کبار نومت ته واطی حیوانات سپنان چیه ثابت
 بشماوت دوعادل یا اقرار کره دویه لته ته بید چنه کافی چیه یکد فعه هرگاه تعزیر واطی حیوان
 دویه لته مکرر سپنه ژورمه مرتبه کره شل قتل مسئله زنا کره ولسن لواطه کره ولسن مردن
 چیه حکم زنا ته لواطه زندگان ته در حد ته احسان چیه یقه عقوبت ژور مسئله شل منی انه اته
 بیت تعزیر کرنس ثابت سپنان چیه گواهی دوعادل یا اقرار کره یکنوبت مسئله ژ

در حد و قیاس

انسان و آن زن مال و جان و حریت نشسته که دفع تسلیس زه قصد تذریره بقدر طاقت
 به قدرت خود و واجب چه باسانی مرتبه مرتبه هرگاه دفع کرن برتبه آسان یکنه سپند دفع
 کرس بدشواری هرگاه برتبه قتل و آن خون چیس بد بهیم فصل چه در حد مرتد مرتد چه
 تس و پان زه اسلام نشسته پیر کفر س کن سته چه زه قسم یا چه مرتد فطری زه زانمت چه
 بر فطرت اسلام تبه پنه مرتد پس یه قسمه مرتد س چنه ظاهرا توبه قبول بلکه در حال چه قتل واجب
 زنانه چیس مرتد سپند که وقت پنه باین عده وفات تها و ده ته اموال مرتد و ن تشدن
 وارثن باکرت دویم قسم چه یه زه کافر می نشسته چه سیمان گوشت اده سپند مرتد اس
 چه مرتد غیر فطری ته مرتد بتی و پان تس پن توبه کرن هرگاه توبه کرن ته سیمان سپن
 خلاص گو هرگاه بوزننه باسلام پیرن ماره نس پیش از قتل چه تس نشسته توبه طلب کرن و آ
 زنانه تس از وقت رتداد عده طلاق بر اموال تها و نس حبر هرگاه توبه کرن ته سیمان
 سپن مال چه تسندی ته هرگاه عده زن گوشت چنه اولی چه پنه زنانه هرگاه سیمان سپند
 ته ماره نس یا ماره مال تشدن و اتن سیمان وارثن انا هرگاه زنانه مرتد گزیه قتل چه مطلقا
 فطری آستن یا غیر فطری بلکه دایم کرس حبس در اوقات نماز لاینس هرگاه توبه کرن ته
 سیمان کیه خلاص سپن تمه رده گو سلاام زه بن عاقلست بالفلس نشسته بفعل مثل
 سجده کردن برای بت نه ضم ته آفتابه ته باقی مخلوقات س به صوفالین پلیدین منتر به یس کاره
 صریح چه در استنار یا بقول یا اعتقاد یا بناد یا با استنار یس اگاه اعتقاد که حلال آسنس چیزه
 زه سه حرام آسنس پش چه اجماع زانمت اجماع بی شبهه چه مرتد س یس سب خدا که کافر
 سپند یس اگاه استنار که خدا س یا تشدن آیاتن یا تشدن رسولن یا تشدن کتابن
 کافر ته مرتد سپند بجهه کرتن خواه پیرل ستمحض ته زه سب امامان علیهم السلام که کتاب
 قصاصتق و یه تبه چه کینه فصل فصل اول چه در قتل سته چه تره قسم یا چه قتل عمد سته بکاتراه
 مارن قصد کت سه ماز تک یا چه قصده پنه ته کارک زه غالباً ماره سه کار قصد قتل ته

در حد و قیاس

چند جایزه اول حریت یعنی یکه قاتل از آزاد آید شرط چه آزادی مقتول هرگاه مقتول
 بنده آید مکاتبه مستولند به تدبیر قاتل از او چنانچه بایست مانده بلکه
 قیمت روز قتل سپند واجب می شرط قیمت غلام گذرنه از دیه مرد آزاد به قیمت کنیز
 گذرنه از دیه زن آزاد به قیمت غلام ذمی گذرنه از دیه ذمی به قیمت کنیز ذمی گذرنه
 از دیه ذمی به آزاد و مرد آزاد به قیمت غلام بایست به آزاد و مرد و چنانچه قصاص از او ران
 بدهد بایست مگر زنانه بدهد و لیکن زن مرد و نصف دیه مرد و نصف دیه زن اولیا
 هرگاه ولی زن نصف دیه با و لیکن مرد دینه یا آید مرد فقیر یا رسته بلکه زنانه بدهد دیه
 پس بیت پدر سپند خون زنانه بدهد از زنانه چنانچه آزاد زنانه بدهد بایست قصاص
 واجب نه آزاد زنانه مارن آزاد و مرد و بایست قصاص به چنانچه زیاده و دیه مرد
 از او لیکن زنانه بایست قصاص چنانچه به منوس نه زنانه منزه قصاص اطراف
 جراحات پس هرگاه زنانه اگر مرد و سینه و اطراف و عضو منزه مثل اتمه نه کهره گوش نه
 بینی نه چشم نه سوا جنایت کرمت آید قتل عضو چنانچه زنانه قصاص کرن رجوع
 چنانچه زیاده بایست هرگاه مرد و زنانه بایست قصاص کرن روز زیاده و دیه
 چنانچه گریده طرک دیه به ثلث دیه مرد آزاد و اذیت صورت منزه دیه اطراف زن نصف
 دیه اطراف مرد مرد و سینه قصاص بین حتی زنانه زنانه بدهد طرف سپند و تفاوت
 نیز مثلاً هرگاه مرد زنانه منزه تیره انگه نه مرد و سینه چه تیره انگه نه زنانه قصاص بایست جایز
 نیکه زنانه به ثلث دیه مرد چنانچه و و ثلث انا هرگاه مرد زنانه منزه زور انگه نه مرد و سینه
 نه گریده زور دیه و انگشت مرد و کره به حکم چنانچه زنانه منزه زور انگه آسنس اگر ضربه
 زخمه نه هرگاه دیه کمیته ضربه زخمه آسنس زنانه چه مقدار بین زن انگن بدهد و پس
 یا به قصاص چهار انگشت مرد غلام و سینه غلام کنیز بدهد بایست قصاص جایز
 کنیز چه قصاص کنیز نه غلام بدهد بایست انا هرگاه قیمت بنده قاتل از بنده مقتول

باید که در این باب
 در حدیث آمده است
 که اگر کسی را بکشند
 و او را بکشند
 و او را بکشند
 و او را بکشند

هرگاه بوم آن جراحت

هرگاه بوم آن جراحت

زیاده آید مقتول سندس سندس چه اختیار زه قاتلس ماره ته زیاده قیامت دیشید
 فاعل یا بقدر قیمت مقتول ربه از قاتل به بندگی ته مالک چند هرگاه بنده آزاد ماره
 خیر چه ولی خون آزاد زه سندس ماره یا پنه بند کرس بنده سندس مولیس چند
 اختیار در مخالفت هرگاه بنده آزاد اس کرس جراحت دیه بقیامت بنده برابر چه یا
 زیاده آزاد اس واره زه ماره ماره کرس بنده پنه هرگاه قیمت بنده از دیه جراحت
 زیاده آید بقدر دیه جراحت کره از بنده استرقاق یا
 پیه کفنه ته بهمانند دیه دیه جراحت ته سندس مولیس چه جای زه بقدر دیه
 جراحت دیه پنه ماله منزه ته سندس هرگاه بنده سندس مولیس ماره و لیس واره
 زه ماره هرگاه غلام غلام اس کرس خطا ماره قاتل سندس مولیس واره زه قیمت سندس
 مقتول سندس مولیس غلام کرس یا بجنس و لیس مقتول سندس مولیس هرگاه قیمت
 قاتل زیاده چه ته چه سندس مولی سند هرگاه نقصان چس مقتول سند قیمت ختم قاتل
 سند مولی کده غمانی نهج ته مکاتب مشروط هرگاه بولاه چیزه چند و تمث از مقاطعه آزاد
 حکم بنده صرف چس هرگاه سندس اس کد کثیره آزاد آید هرگاه سندس آزاد ماره و
 قصاص چه کد سسی کره از قیمت حقه آزادی سندس بنده سند قیمت دیه بحدته ته کفن سند
 نصیب بندگی دن بقیامت آن بنده بحدته یا بقدر حصه آن بنده مقتول سند قاتل
 بنده بندگی حصه منزه کرن استرقاق مثل هرگاه ثلث سند چه آزاده ثلثان سند
 چه بنده ثلث قیمت مقتول بر نصیب آزادی ته ثلثان قیمت او بر حصه بندگی پزه
 قیمت کرن هرگاه خطا مورث اس سند مقتول سند ثلث قیمت چه برامام زه غ
 عاقله سند چه ته مولی ته ثلثان کد خیریت منزه حصه ثلثان بندگی دیه پنه ماله منزه
 ته خلاص کرس یا کره بقدر حصه بندگی تسلیم هرگاه مرد آزاد زه زنانه آزاد ماره سند
 مرد یا زن و خون زنانه منده خون بابت هرگاه بنده زه از او ماره پیاپی هرگاه

برای مقتول اول گند و ادبیا و آسنه استرقاق کنند کرم مشترک چه میان اوکی
 بر دو مقتول هرگاه برای ادبیا مقتول اول حکم چه سبقت یا تموج چه استرقاق کرم
 داده کرن دویم قتل پس قاتل چه از آن ادبیا مقتول دویم در قتل چه اسلام
 از شرایط قصاص تیرم چه از شرایط قصاص مؤل آسن هرگاه مؤل آسنه مالس باشد
 بخونده بابت بلکه واجب پنجه دیه یا کفاره تغزیه کرن هرگاه فرزند مالس ماره
 قصاص چه اتا ماح مارن فرزند ماره بابت چه جایز و دویم عقل هرگاه دیوانه یا نابالغ
 کانس ماره قصاص چه بلکه از عاقله ایشان هن دیه یکماه زه عمد دهند چه خطا در خطا
 چه دیه بر عاقله نه معنی عاقله پنجه بیان هرگاه بالغه نابالغ ماره شته مارن بقصاص
 هرگاه عاقله دیوانس ماره دیه پنجه واجب نگرید کنند و تبت بن پانس نشه دفع کرده نه
 با قتل سپند دفع تند تیرتیت صورت منزه چش دیوانه سند خون بد رته جنایت نابینا
 چه حکم بنیا پانترم چه از شرایط قصاص بی زه مقتول آسنه مصوم الذم تهرگاه مرتداه یا
 کانتراه زه شرعن چه قتل تند مباح کرم ماره قصاص چه تیرم فصل چه در اشتراک
 هرگاه شریک سپند و قتل آزاده سمان مقتول سندس و لیس واته زه سارن ماره تیرم
 زه پرت کس دیه زیادتی دیه مثلا هرگاه تیرم زه نواگاه آسنه مورثت پرت اک چه ثلث
 جنایت کرم تیرم زه ماره بیرونه دیه پرت کس زه ثلث دیه زه کاه چه وارثن
 تیرم کت هرگاه کینر ماره نیمه مارن قدر جنایت پنن دن وارثن تندن زه
 مورثت چمک مثلا هرگاه تیرم یوقا تو منزه اکس ماره بیه زه زن کرن دیه زه ثلث دیه
 تندن وارثن تهر برون مقتول چه کینه هرگاه دونه زن ماره لیس زنده چه ثلث
 دیه دیه تندن وارثن تیرم زه ثلث دیه معنی ولی مقتول بی حکم چه در جنایت اطراف
 اعضا هرگاه زه زنانه مرداه مارن دوشون مارن تهر دیه چه تهرگاه زنانه دویه زهره
 آسن ساری زه اشک مارت تیرم زه زیادتی دیه دن تندن وارثن تهر مقتول سندس

در قتل
 هرگاه
 مقتول
 دیه

ولیس چه جایزه نمود ز تانو منتره ماره کیشرف ته یکه زنده روز ته قدر جنایت پنن دن
هرگاه شریک سپنه مرداه ته ز نانا ماره ماره منتر مقتول سندس ولیس واته زده دونون
ماره ته پنه زده روز کره فاضلش بورشه مردو جایزه پنه لشرف مردوس ماره کیشرف ته ز نانا ویه ویه پن
مردو سندوارش ته جایزه پنه لشرف تانماره ته نصف ویه همه مردوس هرگاه شریک سپنه
ازاداه ته بنداه آزاد ماره لشرف منتر مقتول سندس ولیس واته زده دونون ماره ته پنه
زه نصف ویه کره روز بورشه آزاد ویه ته پنه ته نیمت بند زده زیاده چه سندس جنایتش
پش روز کره بمولای بند یله از ویه آزاد گذرنه هرگاه آزادس کیشرف ماره بند سندمول
کره نصف ویه روز لشرف ازاده سندن وارشن یا کره تسیم یمن بند جنسیت پنن
بند کره لشرف هرگاه لشرف بند سند قیمت از نصف ویه متجارت آسه زه زیادتی چه مال مولی
بند هرگاه بندس ماره آزاد کره روز بمولای بند یله از نصف ویه زیاده چه هرگاه در قیمت
عبد زیادتی از نصف ویه آسه پس هرگاه از نصف ویه آن آزاد چیزه زیاده آسه
بند سند زیادتی قیمت ختمه سن دن باولیا مقتول هرگاه شریک سپنه بنداه ز نانا آزاداه
ماره لشرف منتر مقتول سندس ولیس چه دوشون بند قتل جایزه هرگاه قیمت بند زیاده
آسه تنده جریمه ختمه ولش کره روز لشرف بند سندس مولاس سن زه زیادتی یله از ویه آزاد
گذرنه ته جایزه پنه لشرف کیشرف ز نانا ماره ته بندس ته پنه بندگی منتر هرگاه مل تن سندس
جوس یوت چه یا کمتر هرگاه زیاده آسه زیادتی چه مال مولای بند ته هرگاه بندس ماره مل
سند چه سندس جوس یوت یا کمتر ولش مقتولس کت چه زه نصف ویه همه ز نانا هرگاه
قیمت بند از نصف ویه زیاده چه زه نانا هتک بند سندس دن زیادتی هرگاه چیزه
هره مال ورشه مقتول اول چه در فصل چه بیان کرنس منتر چیزه زه قتل کره ثابت
سه چه تره چیز اول اقرار کافی چه اک اقرار در اثبات قتل یله از اهل اقرار آسه هرگاه
اقرار کرن کانتر اه ماره لشرف زه عید امورم بیاگاه کره اقرار زه مه مورنه گذشت گذشت

در قصاص

پیره پنه اقراره نشسته صورت منزه قصاص ساقط ویه چنانچه ثابت در بیت المال
 هرگاه آگاه اقرار کرده عدا مورث بمیاگاه کرده اقراره بخطای مورث ولى مقتول پس چیه زنه
 باور کرده پس خوش کرسش پس سیت چینه کار و قتل چیه بینه قتل عمد زنه موجب
 قصاص چیه ثابت سینه بدو مرد عادل اتایش قتل زنه موجب ویه چیه مثل شجره عید خطا
 یا جراحت زنه موجب مال چیه ثابت سینه بیک گواه عادل ته سوگند یا بیک مرد عادل
 ته دوزن عادل ته تر کیم چیه قسامه ته ثابت سینه بالوث ته بی لوث لوث گوعلا مثلاً
 زنه سه است سینه ظن بصدق مدعی قتل تهی زنه اک گواه عادل ویه گواهی یا
 وچک مرداه زنه سلاح تند چیه خونین بر سر کشته یا مارت وچک کانتر اه کائنه
 هندس گرس منتر یا بت محاسن منتر زنه جد چیه شهره نشسته غیر اهل محله چینه قت یوان ته گهران
 یا اوس بهمان کنه جملوه هند ته مارت بیک لوث چیه یله مظنه عداوت پرت جایه آسید
 هرگاه دون گامن منتر کشته وچک لوث چیه ت گامسکت زنه ژرنزدیک چیه هرگاه
 دون گامن منتر مسافت شش مردستان برابر آسید وونوی گام چیه مساوی در لوث ثابت
 سینه لوث شهادت دونه اکث و اسبق ته نابالغ ته کافر هرگاه جماعتاه فاسق منتر یا زمانو
 منتر خبر دیه حاصل سینه ظن ته هندس صدقس ته متو چینه اتفاق بر کذب کرمت لوث
 سینه ثابت اتا هرگاه جماعتاه کافون منتر یا شرین منتر خبر دیه لوث سینه مگر یله بجد تواتر
 زنه موجب یقین چیه واته هرگاه شخصاه مورث بیک در صحراء یا لشکرگاه یا در بازار
 یا در راه یا در جامع عظیم ته یا کدلس اکس پش زنه تمه چیه تران باز و خام لوث چینه
 بلکه ویه چیه در بیت المال ته قول مقتول زنه حیات زنه دیره زنه به چیس فلان مورث
 لوث چینه ته یله لوث آسید دعوی ته اثبات سنده قتلک چیه ساری دعوان ته اتا کله
 لوث آسید مقتول سند من و لیس واته زنه اثبات دعوی کرده لوث آست یی زنه سه قوم
 پن بیت کین یا نتر اه سوگند هرگاه مدعیس قوم آسید یا ر وزن پت نم سوگند کنه

بناچار با خطبه هرگاه که از آنجا
میرود

نشسته مکرر ده سوگند بده عیسای پست بعد از وعظ هرگاه مدعی به سوگند کینه منکر قتل
قوم پنهان است کهن پانزده سوگند پنهان بری آئینه هرگاه منکر س قوم آئینه نشسته
کرن مکرر پانزده سوگند هرگاه سوگند کینه الزام دن تسلیم عوی ثابت آئینه بده سوگند
قسام مدعی کینه ثابت سینه قتل هرگاه بعد چهل و هشت و واجب سینه قصاص هرگاه شصت
عقد یا بخاطر چهل و هشت لازم سینه دینه و عقد و قسام هر پانزده سوگند در عهده خطا
و عهده خطا چهل و هشت عقد اتاد و در چند کافی آئین پیتره در غیر عهده قسام در اعضا زده
بموجب دینه چه ثابت چه پنهان آئین عضو منزه دینه نفس چه متین اندر
مثل مینی به ذکر تبه چه قسام مثل نفس پانزده سوگند هرگاه از دینه نفس کینه آئینه می
نسبت کرن قسام منزه کم به سوگند س کرده حاکم منط بزمان به مکان به قولی پرت
یمین منزه پانزده فصل چه در کیفیت قصاص قتل عهده چه موجب قصاص مکرر صلح
بر دینه کرن به قصاص چهل و هشت مکرر شصت زده گردن و نس مورست آئینه قاتلین
مقتول با انواع عذاب به بابل قصاص کرن ضمان سرایت مثلاً شخصه زده کانه منهد
آئینه بموجب شرع تسلیم شخصه سند آئینه به تند و تقصیر سوا کرده جراحت دست سرایت مره
سه شخص سه زده بی تقصیر چه ضمان چهل و هشت سرنه به سرایت جراحت مره هرگاه مستحق قصاص
جامعاه آئینه موقوف چه قصاص پنهان یست پست زده ساری سمن هرگاه کینه به جماعه
منزه دینه متنگن به قاتل دینه باقی جماعه و آئینه قصاص پنهان به پنهان زده کرن بر ورثه
قاتل ضعیف تسلیم کند زده دینه رثن از قاتل بی حکم چه هرگاه جماعه منزه کینه
ضعیف پنهان عفو کرن به بخش زده باقی جماعه و آئینه قصاص کرن به پنهان زده ضعیف
بخشنده دن قاتل دینه منزه هرگاه قاتل مره تند و قصاص برو نه دینه پنهان تند زده
منزه به چهل و هشت صورت منزه زده قاتل آئینه به از قصاص مورست اقامت صورت
منزه بمورست آئینه سوا پس خالی از اشکال چهل و هشت هرگاه شخصه مورن زده آئینه تند آئین

منزه زده

بببب قصاص ثلث یا دست مقطوعه و دیه آرس قطع کردنش ثلث مقتولند پس
ولیس و این قصاص قاتلش کرن بیهوده زه رد کرده قاتلش دیه مقتول هرگاه مقتول
مقطوع البید آرس او سمیت در قصاص آرسه سوا یا تمه سوا زه دیه مقتوع خود آرس ثلث
قصاص کرن قاتلش دیه رد کرده سوا قاعده ثابت پینه قصاص در اطراف به جراحتش
اکسند بابت زه ثابت پیناچیش قصاص در نفسش مرده سنده بابت بمن زنا نه قصاص
کیندره سپند سوا اتان زنا نه سنده بابت بمن مردس قصاص دیه رد کرده سان بده از ثلث
گذره بیهوده کینه بیهوده بیان سپن مسئله شرط چه در قصاص اطراف عظام آرس
یس صحیح به سارم زین ناقص عضو بدل چینه جایز اتا عضو مثل شل زین بقصاص
عضو صحیح چه جایز گر بده اهل خبره حکم کرن زه قطع عضو مثل کره سرایت بپاکت نفس تله
سپند دیه قطع عضو اجبت قطع در جراحتات چه برابر آرس مساحت بطول نه عرض معتبر نه درولا
نمباده زه اعضا چه تفاوت در فریبی به لاغری بکه معتبر چه نام آن جراحت مثل موضع زه بیان
سپندیت خیرس منزه تفریز نفس یا طرف چینه قصاص سپند ثابت به قصاص چینه تن خیرس منزه
زه تفریز بقر گوشت تن منزه مثل مامومه به جائغه به بید اعضا بیهوده بیان کرن بیهوده فصل
و نهم مسائل مننه قصاص فی سنده بابت نه از ادس مننه غلام سنده بابت نه قطع بینی زه ثلث
بومیدن چس زاندره کرت سنده بابت زه بومیدن چس بیهوده زاندره قصاص آرس
کس شوا اس زره کنه بابت اتا ذکر محس برای ذکر عین چنه قطع هرگاه انور یک
چشم صحیح چشم سلیم کانه شخص گده تن عوره سنده سن چشم محس چشم سلیم بابت
کرن قصاص یه محل مساوی آرسه هرگاه شرس اکس وند پیرن ورس تلن کرن
انتظار هرگاه دند بیاس ارشش شرس هرگاه نو آرسه قصاص چه هرگاه کانتر اه جمل
کره به التجا نیه بکرم مکه به مدینه مشاهد مقدسه در خوردن به پوشیدن دس تنگی بیهوده نیرو نه
به پنه کرن قصاص هرگاه جنایت ثمن بیهوده که جاین منزه کرت آرس ثمنی منزه کرن قصاص

نکیده زه عمت تن جاین هند چینه بخت هرگاه گدّه کاینه اتنه ژن اوده ژچن
 بیس انگی تن کینه بابت زه گدّه اتنه تن کرن تن بیس دیه انگشت هرگاه
 گدّه ژن انگی کاینه اوده ژن اتنه بیس برای صاحب انگشت کرن گدّه قصاص
 دیه برای صاحب یدقه انگی منده دیه دیه برای صاحب یدقه شکر فصل چینه
 بیان دیه نفس واجب چینه در قتل نفس هرگاه سه قتل خطایا شبیه عهد آسه ته معنی
 شبیه عهد ته خطا چینه زه در اول کتاب قصاص سپن بیان ته در قتل به عهد چینه
 واجب سپن ته دیه چینه گر رضای هر دو طرف ته دیه مرد آزاد و مسلمان چینه در قتل عهد
 اکاه از شش نوع یا صد شتر یا زه هت گاو یا زه هت حله زه پرت حله زه جامه
 از بر دینی ته یا ساس وینار از طلا ته اک شرعی وینار چینه اک شغال شرعی یا ده
 ساس وینار از نقره یا هزار گوسفند ته قاتل زه مجرم چینه خیر چینه دینش منتر پرت اکاه یو
 شیو منتر ته دیه شبیه عهد چینه مثل عهدیم و نومی دیه چینه در مال قاتل ته دیه عهد پرت اکس
 و در منتر دن ته دیه شبیه عهد و دن و رهن منتر ته دیه خطا چینه بر عاقل قاتل در قدر چینه
 مثل دیه عهد اتنا ترن و رهن منتر پرت دن تر نومی دیه چینه و رقد بر بر لیس اختلافه
 چینه منتر در قدر زمان چینه بیه در صفات سال شتر اتنا هرگاه قتل در شهر السلام
 بقومت آسه زه ذی القعدة ته ذی الحجه ته حرّم چینه بیه رجب ته یا در حرّم الله زه مکه چینه
 یا در حرّم رسول الله زه مدینه چینه ته یا در شهید کی از انمه علیهم السلام واقع پنجهت آسه
 دیه متعلقه چینه یعنی اک دیه کامله ته ثلث دیه سپنه واجب تعقیفا چینه در دیه اطراف ته زلله
 منده دیه چینه نصف دیه مرد و شیو نوع منتر زه بیان کی ته دیه ذمی زه یهود ته نصای ته
 محوس چینه آسه در حکم نقره چینه دیه زن ذمی چینه در رست در هم ته دیه غلام چینه مل تسند
 یتان از دیه آزاد گذرنه هرگاه گذره بقدر دیه آزاد دن زیاده دنغه ته دیه کینه چینه
 مل تسند گر گذره از دیه زن آزاد هرگاه گذره دیه زن آزاد دن ته دیه اعضای

ژن
 قصاص

در قتل
 و دیه

چینه

در قتل
 و دیه

بند چه نسبت قیمت تندیس عضو از ادس منتر چه موجب به کامل تندیس بندش
 چه واجب کران قیمت کامل تندیس هرگاه غلامس اکس بیان ثلث غلامس و به تمام
 قیمت اتامولاس غلامس چه جایز قل قیمت رثن زه لث غلامس و به جانس
 جنس یارش بعوض بیه عضوک و به چه و به کامله ختم کم غلامس منتر کرن بحساب قیمت
 به نسبت چه اعتبار به کینه زه از ادس منتر چکنه و به تک بیان کرنت غلامس منتر چه
 ارش نقصان قیمت تندیس جنایت بند چه تندیس رقبس متعلق به تندیس مولاس
 اتا تندیس مولاس کت چه زه مکلاوه لث یی زه ارش جنایت تندیس به ستم
 فصل چه بیان کریش منتر قی زه موجب ضمان و به چه به چه زه چیز اول چه باشد
 یی زه تندیس و قصد به سوا سپنه تلفاه یا سپنه جنایتاه واقع یتی زه طبیباه کره بیمار
 اکس معالجه به علاجه تندیس سپنه بیمار تلف یا پیه نذر به منتر کاشنه پت به تلف سپنه
 یمن و ونون صور رثن منتر سپنه و به لازم گده صور رثن منتر از رل خود و ونیم صور رثن منتر
 از عاقله بیه یتی زه کلس پت به به متاعاه به پیته یا پیه کاشنه پت به باره لث یانه ضمان
 کرش کینه عضو س یا زخاه و لیس ضمان متاع به جنایت کده هرگاه به پیه کاشنه پت
 مره سه ضمانی تندیس و به گده هرگاه لوی لث پت ضمانی چه لث پت زه اوین
 هرگاه تیره زن شریک سپن دیواراه والنس او به پیه دیواره متوتر یو منتر کس
 پت به مره متن و ون پت سپنه تندیس و به منتر زه لث واجب یس اگاه در شب
 کاشنه پیته جایه کده ضمان من چه لث یت تان سه ت جابه واته یت حکم چه کرت
 حضرت باقرن علیه السلام مگر یله ثابت سپنه پانه چه مودمت یابی چه و رمت
 و به هر چه بسبب یتی زه کوراه کینه شخصاه به بندس ملکس منتر به ت منتر پیه
 کانتراه تیره یابی زه شراکاه کره ایستاده یابی زه و به پت تراوه کنیزاه کهر واه تبه
 یمن سارن منتر سپنه و به واجب یله کانتراه تلف گهره تبه موجب و به چه هرگاه پانس

در بیان
 منتر چه
 به ستم

ملکس منکره هرگاه کانتراه کانسه بند گره تنده اذنه گره ته نهون تنده ولسن زخم
سه اذن ده چنه ضامن هرگاه بی اذن گره سه صاحب خانه چنه ضامن بیس
اکاه کانسه حیوانس وارسپنه ضامن چنه تش حیوانس خایتن زه گره آبه
سیت ته گره سیت ته یله کانسه پت پیه ته تلفاه سپنه ضمان کده یته چنه زه هرگاه
تش حیوانس لایه ته لاینه گره حیوان کینتراه تلف هرگاه بیاگاه لایس ضمان چنه تش
بیس پت هرگاه زه زن سوارسپن ضمان چنه دونون پت برابر هرگاه مالک تش
حیوانس همراه چنه ضمان چنه مالک نه برارکب هرگاه نگهبانی ته ضبط آن حیوان
بسوارموکول آسه هرگاه سوارس برت دیه مالک چنه ضامن هرگاه تنده
رم گره ناونه ته آسه نته چنه ضامن هرگاه مباشرت سبب جمع گره بین ضمان بریار
یته زه اک شخصن کهن کوراه بی لوی کانتراه تت کیرس منتر ضمانی چنه تش پت
زه لوی تم تت منتر آله تم فصل چنه در دیه اعضا جنایت گره نه چه بر موی سرته
ریش تت زه بیهینه دیه کامله واجب سپنان خواه کشیف آسه خواه خفیف
خواه بدن بند آسه خواه جوانن بند هرگاه بیهینه ارش چنه ته جنایت گره نس منتر
بر موی سرزنانه چنه دیه تنده هرگاه بیهینه ته هرگاه بیهینه هر امثل تنده کده
ضمان ته دونون بین منتر چیه پانتراه دینار شرعی طلا اچروالن بند من جنایتس
منتر چیه ارش بدکن بین موین منتر چیه ارش پرت اکس منتر چیه دیو اچرو منتر
نصف دیه کامله پرت اکس طارو منتر ربع دیه آسن چه محل تا نل اتاد چشم صحیح
یک چشم چه دیه کامله هرگاه پیدایش بی آسن یا آسن از طرف خدا اک چشم
کان کیمز نه در چشم معیب اعور چه ثلث دیه ته در بینی چه دیه کامله در نرمی بینی ته چه
دیه کامله هرگاه بینی پنه ته فاسد گره دیه چنه دیه کامله هرگاه بی عیب سده تبت دیناره
طلا دیه دیه هرگاه شل گره زه ثلث دیه بینی سپنه واجب ته در روثه زه دونون

چنه
دیه لوی کم واریش

دیه آراوه

دیه چیه

دیه بینی

مابین چه نصف دیه چه ته پیرت منخرس منخر چه نصف دیه آتا نذر حجة الاسلام دام ظلّه چه
 محل تا مثل منخر چه سوراخ بینی پیرت کنه بابت چه نصف دیه در بعضی از گوشش پیره
 ممکن اجزان پت حساب کرن ته در نرمه گوشش چه ثلث دیه کنس سوراخ کرین
 بلکه پاره کره نس ثلث چه ثلث دیه یه مسئله چه نذر حجة الاسلام دام ظلّه محل تا مثل
 دوتون و نهن منخر چه دیه کامله بی اشکال آتا پیرت اکس منخر چه نصف دیه یا تفوات
 محل اشکال چه تکس بعضی چه تکس حساب مقسوم در زبان صحیح چه یا زبان طفل دیه
 کامله هرگاه بعضی زبان قطع کره بر حروف یحیی زه آهوه حرف چه پزه با کرن ته
 با کرن پزه دیه تن حرفن پت هرگاه زاده حرف زاننه و نت نصف دیه دیس
 هرگاه ثلث حرف آسنس باطل کرم ربع دیه سپنه واجب ته در زبان لال چه
 ثلث دیه سارن دندان منخر چه دیه کامله آهوه و هو دند و منخره چه به مقادیم پیرت
 اکس منخر چه تو منخره دیه یا نثراه دینار شرعی شراه چه تو منخره تو خوزه دیه پیرت اکس چه
 پیره دینار در دندان زیاده ارش سیاه کر نس منخر پیرت دنداه چه دیه زه ثلث تن
 دندان هنده دیک پها تو نس منخر ته آراوه نس منخر پیرت دنداه چه مینه بیه زه
 ثلث تن دندان هنده آتا مشکل چه ته بخت ارش لوکندن دندان زه و نه آسنس
 و آمت چه ارش یلته جایه بیه دندایس هرگاه دند آسنس و ویمه لته آمت
 حکم هنده چه حکم آهوه و هن دندان هنده برونه سین بیان گردن پهر نس منخر چه
 دیه کامله مته زه کنه طرس کنه اینه التفات کرت یابی زه گردن کر نس ته زه
 متغدر سپنه کینه زاه بن والن دیه کامله چه هرگاه یه جنایت زایل سپنه مستحق تر
 ارش چه دیه لجین زه زه استخوان چه منکنه سیت اک اکس ملاقات کرت
 دیه کامله چه هرگاه دند و نشه جدا آسه شرن هنده یا نه ته تند یا نه زه دند هنده هرگاه
 با دندان آسه زه دیه سپن واجب ر هر دست چه نصف دیه کامله شل کر نس

یه
 چه
 چه

چه
 چه

چه
 چه

چه
 چه

چه
 چه

چه
 چه

منزله زه ثلث ديه دست در دست مثل چنه ثلث ديه دست سليم ته ديه دست راست زه ثلث ديه دست
 اصلی آشن مشكل بعد چنه ارش پرت انچه بند ديه چنه شر ديه کامله پرت انچه بند ديه
 چه مقسوم بكن ترن گندن پت اتانك ديه چه مقسوم وون گندن پت ديه تر
 انگشت زاید چه ثلث ديه انگشت اصلی ديه انگشت مثل ته چه ديه انگشت صحیح پرت
 انچه پاه مثل كره نك ديه چه زه ثلث ديه انگشت پرت خمس منزله چه ده دینار شرعی طلا
 هرگاه كینه یا كره سیاه هرگاه سفید كره پانز دینار چه ته ديه شكستن پشت چه ديه کامله
 ته ديه کامله چه یل میل كره پشت یا تهی گوسر نه بنس پت چنه قادر هرگاه صحیح بین
 ثلث ديه سپنه واجب اتایه چه نرد حجه الاسلام دام ظل محل اشكال ته هرگاه میان
 پشت پیرن ته زنگه زه قوت پكنك ته جماع كره نك زود نه زه ديه سپنه واجب
 ته تر خمس منزله پشت چه ديه کامله ته در پستان زن چه نصف ديه تند ته ديه
 سر پستان ته چه حکم ديه پستان اتا خالی از اشكال چنه هرگاه شیر بخایت منقطع گو
 یا بد شواری و سه واجب پنه ارش ته در هر دو سر پستان مرد چه ديه کامله كینر و دیت
 چه متن ديه مسئله چه محل تر و ته در دكر چه ديه کامله پیر و جوان ته كودك سندن
 دكرس ته خواجه سرايس چه اكي حکم ته در حشفه ته چه ديه کامله حشفه چه سز و كرت پستان زه
 برای سنت كرك قطع در دكر عتین چه ثلث ديه ته خالی از اشكال چنه ته در خصیتین
 چه ديه کامله پرت خصیس منزله نصف ديه هرگاه شخصه كاره كره زه كانه بدن
 خصیتین ته چه زور بهت دینار شرعی هرگاه نفخ تهنند آرسن ته زنگه زه زنگه
 گز بنس دور دو آنها و نه ته قادر آرسن پكنس ديه سپنه آسمه بهت دینار واجب در
 هر كی از فرج زن چه ديه نصف ديه زن در انضای زن چه ديه تند زه پانز بهت
 دینار چه و معنی انضای چه كینر و دیت مخرج حیض ته غایط سپین اكي یعنی پیشین
 زن كینر و چه دیت زه مخرج حیض ته بول اكي كرن یله شوهر نه نانه بالغ آسنه پنه تر

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

افضا کر س دیه چنه یله قبل از بلوغ افضا کرده ضامن دیه ته مهرتند چنه سینه حرام
 ش پش حرام ایدی اتاد رحمت ایدی چنه تاتل مرش تان اکاه تموننه چنه
 نفقه زن واجب ش هرگاه بیگانه افضا کرده باکراه مهرته دیه سپنه واجب ته
 هرگاه برضای زن افضا کرده دیه یوت سپنه واجب هرگاه زنانه باکراه افضا
 کرده باکره آست ارش بکارت ته سپنه لازم ته در پایهارت اکاک چنه نصف دیه
 نه دیه انگشت های پایا چنه مثل انگشت های دستهارت زنگنه پرت ران منتر چنه
 نصف دیه کامله پهر نس منتر چنه پرت رة کانیا زه قریب بدل چنه پتره
 دینار شرعی دیه ته پهر نس منتر پرت رة کانیا زه قریب پرت و بازو چنه ده دینار
 شرعی چنه دیه ته پهر نس منتر بخصوص نه تن استخوان بجوالی دبر چنه دیه کامله چنه
 یله فوت آسند ترا و نس غایط ته سفلی پهر نس عجان زه میان دبر ته خصیه
 چنه زه نه زانه رجعت بول نه غایط نه کرت تم دیه کامله چنه پرت اهرنج منتر چنه یله پتره
 نه گند نس بی عیب نه تجه دینار شرعی دیه یس و شیزه کی باکره با انگشت نه
 یته کنه زه مثانش تند س کرده با انگشت پاره زه زاننه بول رجعت ش زاننه
 هند دیه سپنس واجب بامر المثل یس اکاه کاشنه منتر یله لته دیه ته و کس
 تت تان زه حدش کره پسنس نه بر جاس منتر یله تنه و کن بقصاص یا دیه
 ثلث دیه ته حکومت گرفتن چنه موجه پهر نس منتر کنه بنیج اوج چنه دیه خمس دیه
 تمه بندک هرگاه اصلاح کره پس بی عیب دیه چنه زور خمس دیه تمه اوجه هند پشک
 ته در موضعه کردن استخوان چنه ربع دیه تمک پشک سه و گنس منتر چنه ثلث دیه
 عضو دیه هرگاه بلو جان بی عیب زور خمس دیه تمک و گنس چنه دیه جدا کر نس
 استخوان عضو منتر تمه مرتبه زه مبطل سپنه سه عضو زه ثلث دیه تمه عضو ک چنه
 هرگاه بله بی عیب خمس دیه سه استخوان جدا کر نک چنه دیه نوم فصل چنه ربیا

دیه باکره
 دیه استخوان
 دیه بخصوص
 دیه عجان
 دیه برج
 دیه بکارت
 دیه زاننه
 دیه پشک

دیه منافع یله باطل کرنک عقل بر طرف کره نس منزه چه تمام دیه نقصان کره نس منزه عقل
 چه ارش منزه حاکم صلاح اینه هرگاه عقل بیهیه واجب چینه دیه بلکه ارش چه ثابت انا بعید
 چینه واجب آسن دیه هرگاه بحکم اهل خبره زایل گیر آسه ته عود تک آسه تهیه جدید
 خدا در ابطال سمع یعنی شنوائی یک گوش چه نصف دیه کامله یته کنه در ابطال شنوائی
 هر دو گوش چه تمام دیه هرگاه نقصان کره در شنوائی یک گوش قیاس سپه بیس
 کنس سیت ته دیه بن بته تفاوت هنده حساب زه دونون هنزه مسافر منزه چه از
 مسافت سمع ناقص ته سمع صحیح کامل هرگاه نقصان کره دونون شنوائین
 قیاس چه تندس هم سینه شنوائی پشتمی حساب ره شن دیه هرگاه دونوی
 گوش زده ته دونوی سمع بر طرف کره دیه کامله سپین واجب زایل
 کره نس منزه روشنی هر چشمی چه نصف دیه کامله ته در نقصان روشنی یک
 چشم سپنه واجب دیه بحساب تفاوت آن چشم بیس روشن چشم سیت در
 قرب ته بعد مسافت نسبت به چشم هرگاه دونون اچهن نقصان گومت
 آسه بر چشمهای بینائی کرن قیاس زه هم سن آسن هرگاه یمن صور شن منزه
 اختلاف سپنه رفع نزاع سپنه بقسامه قوت بوئیدن زایل کره نس منزه دیه
 کامله هرگاه بینی زده ته قوت بینی ته کره زایل واجب سپین زه دیه ته در نقص
 بوئیدن سپنه ارش لازم زایل کره نس منزه قوه ذایقه چه دیه کامله ته مکس نقصان
 منزه چه ارش در ابطال قوه انزال در حال جماع چه دیه کامله در جنایت سلس البول
 چه دیه کامله ته در ابطال صوت چه دیه کامله در هر فصل چه زخمین هندن
 دین منزه شجاج چه دیان تمن جراحتن زه در سر آسن بیه بر روی یت چه آیه قسم
 حارصه ته دایمه ته متلاحمه ته سمحی ته موصحه ته باشمه ته منقله ته مامومه حارصه
 گوسی زه پوست زده ته تک دیه چه اک شتر ته دایمه گوسی زه میاه و سه مازس منزه

دیه ابطال منافع
 دیه ابطال نقصان
 دیه ابطال سمع

دیه ابطال سمع

دیه ابطال منافی

دیه ابطال چشم

دیه ابطال بین

دیه ابطال

دیه ابطال

تک دیه چه زه شتر ته متلاحه چه سنی زه شاه بوسه مازس منتر تک چه تره
شتر سحاق چه سنی زه مازس منتر بوسه توت زه ت پردس واته زه براستخوان چه
تک دیه چه زور شتر ته اتا موصحه چه سنی زه نن کره سفیدی استخوان تک دیه چه
پانتر شتر ته اتا ماشمه چه سنی زه پیتره استخوان تک دیه چه ده شتر اتا منقله
چه سی زه استخوانن آسه پنه جایه حرکت کر مرژ دیه تک چه پنداه شتر ته اتا
ماتوبه چه سنی زه وومت آسه بام دماغ یعنی تت پردس زه مغز سر چه تت منتر
اتا پرده آسه زهنت تک دیه چه ثلث دیه کارله یته کنه فی چه دیه جایغه زه
واته بوف یکه چه آسه اتا دیه نافه زه در اندرون بینی چه دیه تک چه ثلث
دیه کارله هرگاه بله تک دیه چه خمس دیه کارله هرگاه نفوذ کره اکس منتر از سوراخ
بینی توت زه باندرون پرده بینی واته تک دیه چه شتر دیه کارله ته اتا کب پها
ونس منترت زه دند گرهن نن واجب چه ثلث دیه کارله هرگاه بله خمس دیه چه
لازم پرت اکس و شس منتر چه نصفه اتا یله نفوذ کره کنه چیزس منتر از اطراف ته
اعضا تک دیه چه هت دینار شرعی هرگاه در مرد آسه ته دیه اصل آن اعضا آسه
کتر از صد دینار اتا در نافه زه در اعضا می زن آسه یا آسه مردس تت عضوس
دیه اصل آن عضو چه از صد دینار کمتر مراعات احتیاط سپنه بصلح ته اتا دیه سرخ کردن
روی چه تها پره سیت دد دینار ته سبز کره نس منتر چه دیه تیر دینار ته سیاه کردن
منتر چه شه دینار هرگاه یکه تر صغره تغیر در بدن آسه نصف دیه تک زه در رو
چه واجب پنه دیه شجاع سرت روی چه برابر اتا هرگاه در بدن آسه دیه تک چه
بنسبت دیه آن عضو زه جراحت چه تت منتر از دیه سر مثلا در حارصه دست چه
پانتر دینار یته کنه در سر چه ده دینار گیاه زه دیه یک دست چه نصف دیه
پرت عضوس چه برین قیاس زان در ماشمه ته منقله مومه ته جایغه چه قصاص

تکلیف از همت منزه چه تغیر مقرر است چه جایز در یا ششم به منقله کرده بقدر موضعی قصاص
 به زیادتى بابت نیه دینه تس و اینده زه قصاص کرده در موضعی بمحاق به زاید نیه تکلیف
 زه قصاص بجنایت چه ممکن به هرگاه دولوی اتفاق کرن جایز چه به مساوی چه
 مرد و زنانه در دینه به در قصاص هرگاه از ثلث دینه کمتر آسده بیه جنایت ثلث دینه وانه
 نه زمانه چه آسان دینه زن نصف دینه مرد قاعده یس چیز از زه مرد و س چه تن منزه
 تمام دینه مقرر زنانه کت چه تن منزه تمام دینه مقرر بیهی چه دمی به انا از غلام چه تمام قیمت او
 مقرریت منزه مرد و س چه تن منزه معین مثل نصف دینه زنانه چه دمی منزه
 دینه مقرر از نصف دینه خود به و میس بینه دیکه بشره غلام است کینه پندس قیمت نسبت
 هرگاه دینه مقدره معین آسده در آزاد چه ارش به حکومت مقرر به معنی ارش به
 حکومت در آزاد چه بی زه تس کرده بنده فرض هرگاه صحیح آسده به به جنایت آسده
 مثلاً ده دینار بیه به جنایت است لیه نو دینار پس واجب پس در جنایت
 از او عشر دینه آزاد پس بنده چه اصل به دار در ارش به کنه حر چه اصل در مقدر
 به معین دینه هرگاه مجروح بنده تنده جراحه بابت چه در آزاد دینه مقدر به
 معین تنده نقصان قیمت دینه جانی به امام ولی به وارث تنده ولی
 چه بنده یا کرده قصاص یا بیه دینه انا عفو کرده که هر فصل چه در دینه جنین هرگاه
 نطفه تراوده باج دینه منزه تک دینه چه و دینه و دینه علقه زه خون پاره چه زجه
 دینار به دینه مضغه زه گوشت پاره چه شیت دینار چه دینه بیه زه استخوان گرفته
 آسده شیت دینار چه به خلقت تنزه تمام گیر آسده به زو آسده زامت دینه تنده چه
 است دینار به مذکر به مؤنث چه برابر به دینه جنین دمی چه عشر تنده س مال سنده دینه
 جنین مملوک چه تنزه یا چه بنده دیک عشر زه مملوک آسده مذکر به مؤنث چه برابر هرگاه
 ستر چه منزه زو آسده زامت دینه کامله سپنه واجب در مذکر به مؤنث نصف هرگاه حامله

در دیات جراحا

قاتلند شتر چه در عاقله محل تا تل چیه ته قاتل چینه در عاقله ته زنانه ته چینه در نه
 عصبه ته عاقله ته دیوانه ته نابالغ چینه در عاقله ته عاقله دنده در قتل بعد دیه ته
 بندس ته چینه عاقله ته دیه موضعه خته چینه کم بر عاقله ته هرگاه قاتل اقرار کرده زه
 بخطا چین مو رمت یا بصلح کرن دیه مقرر بر عاقله چینه دیه لازم هرگاه انسان در
 پانس جنایت کرده یا پانس حیوانس بر عاقله چینه کینه ته بخطا اموال تلف کرنس
 منزه چینه بر عاقله کینه ته عاقله دمی چه امام هرگاه مال آستینه نکیاه زه جزیه چه دیوان
 ته قسمت کرن دیه بر اقرب فال اقرب یثان نزد یکین پت ویه دورن پت
 ترا دنده ته قسمت بر عاقله چیه برای امام یا تسنه اما من آسه بموهمو بایت نصب
 کرمت یله عاقله دیه دن رجوع بر جانی کرنه هرگاه از عاقله عصبه چیزه زیاده روز
 از موالی ته معتقان بین ته از موالی موالی ته هرگاه از همه عاقله زیاده روزه بر امام
 چه سه زیاده تی ته هرگاه عاقله دیه خته زیاده آسن بجهت ایشان کرن تقسیم هرگاه
 عاقله آسنه از بیت المال ته آسنه چیزه دیه چه جانی سنده ماله منزه هرگاه
 جانیس ته مال آسنه اما من من فقیرس مننه چیزه ذرا هم فصل چیه
 در کفاره قتل هرگاه قتل عمد آسه واجب چینه کفاره ته چونه بنده آزاد
 کرن ته شیش مسکینن طعام دن ته دؤن رتن روزه تهاونه هرگاه
 قتل بخطا آسه کفاره بترتیب اول بنده آزاد کرن هرگاه میت سینه هرگاه
 میسر سینه روزه دوماه چه هرگاه میسر سینه شیش مسکینن طعام
 چه یته چه تفصیلا طالب کرده تت بیه جابه معلوم قل وقع الفراغ بفضل الله
 من ترجمه معاملات منهاج الصلوح فی رابعة عشر من وبيع الاول
 سنه ۱۳۲۰ والحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيد المرسلین
 والواولاده اجمعین برحمتك يا ارحم الراحمین ۵۵۵

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 علی سید المرسلین
 وعلی آله الطاهرین
 اجمعین

خاتمه

پس فریاد از زحم و قیاس معبودی را سراسر است که بقدرت کامله و حکمت شامه وجود بی نوع انسان
خاک پنهان از اخلاط اربعه خلق فرموده و مقتضای و ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون و عباد
و معرفت خوش مکلف نموده تا ثمره فواید آن پیش از پیش با جوالش عاید و بیل او امر و نواهی مورد
فیوضات تنهایی او بود و غیر و برکت امور معاد و معاش و قرب منزلتش بحسن سعی و تلاش طاعات
و عبادات او سبحانه جل شأنه زاید گردد و بنابرین در هر عصر از عصا و بهر دور از او
جمع عباد هر امصار و بلاد را با رسال رسلی و تنزیل کتب طرق رشاد نشان داده و ابواب و امر و
نواهی کماهی بر روی بجهانیاں کشاده تا بر جاوه استقیم قدم نهاده طرق بندگی و آداب حق پرستی و
یا دارند و متاع زندگی خود را به کجروی و نافرمانی در معرض یان نیارند برات کمال این مطلب تتم
این مقصد باعث ایجاد رخص و سما و سبب آفرینش آدم و حوا خاتم نبوت خاتمه رساله رسالت
سرور و سراسر شافع روز جزا محمد مصطفی که درود نامحدود و صلوات نامحدود بر روح پاک آن مقصود
لولاک با و با حسن و چه مخلوق شرق و غرب عالم را با کتاب و معجزات فرستاد و ادیان و صحایف انبیاء
سلف منسوخ نمود و بندگان خود را با طاعت فرمانبرداری و امر فرمود و بعد از انقضای زمان نبوت
بلا فصل آمده اثنا عشر صلوات الله و سلامه علیهم که اول شان منظر العجائب و منظر الغرائب علی ابن ابیطالب

و آخر شان سہمی جد و مہدی آخر الزمان است عجل اللہ فرجہ کی بعد دیگر خلیفہ جانشین
 قرار دادہ عالم و عالمیان از ارض و خاشاک شک و شبہ پاک ساخت و فرقہ ناجیہ را با انعام
 این نعمت عظمی و با کرام خدین ہو بہت کبرے انواع انواع بنواخت فلہ الحمد ولہ الشکر چون
 زمانہ امامت منقطع گردید غیبت کبری بہر سید علما اعلام و فقہائے کرام در احکام حل
 المتین دین مہدیین و در انتشار فتاوی احادیث ائمہ طاہرین صلوات اللہ علیہم
 اجمعین کوشش یلغ بجان مال فرمود و تبلیغ احکام حقہ بعامہ عایا و کافہ برابا کما حقہ نمودند
 از بخیل و لہائے عالمیان رنگ بھالت و ضلالت بمقتلہ ہدایت زد و دوند۔ اعتنائے کہ
 بعد انقطاع زمانہ نبوت در دین حق رودادہ اگر نہ حضرات علما اعلی اللہ فی النجۃ مقامہم در
 دفع و رفع شبہاتش جد و جہد میفرمودند صدق و کذب آن بھان و بھانیان روشن و مبہین
 فخر اہم اللہ احسن الحسب کہ بار تکلیف بروش برداشتہ ہمگی ہمت والا نہمت خود ہادر رہنمائی
 مردم مبذول داشتند و تخم ہدایت و پیروی دین حق در مزرع قلوب شان بہ نیکوترین و جھے و
 زیبا ترین صورتے کاشتند۔ طرفے از اطراف و کنفے از اکفاف باقی نماندہ کہ وجود پیشوائے
 دران موجود نباشد قطع نظر از عرب و عجم امصار ہند و سندھ بلدے بلاذوات بابر کا
 پیشوایان دین و ہمنمایان شرع متین نماندہ سیما خطہ و لپیڈر کشمیر ہمیشہ در ازمنہ سابقہ
 و لاحقہ ارفیض و جود مسعود عاقبت محمود حضرات علما و فقہا بھرہ یاب و شرف اندوز
 بودہ۔ ہر صاحب علمی فراخ و استطاعت و استعداد علم ہدایت برافراختہ در عصر خود بمقتضا

صلاح وقت و نشر احکام شریعت غرا و محافظت ملت بیاید و جان کوشیده است
 و در پی فکر و ذکر خدمت شریعت و ترویج دین چشم از دنیا و مافیها پوشیده نورانی مضامین
 و رفع اندک فی اعلیٰ علیین در جاتهم - باینهمه گنجوشیهای مرقوم جان دین رساله از
 رسائل عملیات و مسئله از مسائل صوم و صلوة بزبان اهل بلد زبیب تحریر یافته و
 نور طبعی بر دلها بکافه مقلدین نفاخته الحمد لله والمنه فی زماننا هدیای است
 ربانی و توفیقات یزدانی جناب محامد انتاب تورع و تقدس الکتاب قدس
 خطاب و قدوسی آب عالم با عمل و زاهدی بدل قدوة الصالحاء و زبدة الاثقیاء
 حافظ شریعت غرا مصطفوی و ناصر ملت بیضا مرتضوی فخر الحاج جناب
 السید محمد الموسو نشر الله علی المتدینین ظل برکاته و زاد فی عمره و توفیقات
 مسائل ضروریة اصول و شروع از رسائل عملیه عربی و فارسی بطرز دلپذیر
 بزبان اهل خطه کشمیر و رسک تحریر و آورده سراج صلاح و منہاج فلاح نامیدند
 و بنظر اشرف بندگان و ایشان ریسع المکان سرکار شریعتیاد ظل الله فی العالم
 مولانا جناب آقا سید محمد کاظم صاحب طباطبائی قدس سره علیهم العالی گذرانیدند
 و در شکیگاه سرکار ممدوح الشان منظور شد جمیع مقلدین بعمل نمودن آن مافزون
 فرمودند فلیند انبار استفادہ اهل کشمیر بصرف زر کشیر و بدل مبلغ خطیر طبع فرموده
 و برادران دینی و علماء روحانی شایع نمودند پس مومنین متدینین را لازم و مستحب است

که قدر این گوهر گران بها و منزلت این در شین پراز نور و ضیا بدل جان دانسته
از تعلیم و تعلم آن بصره یاب شوند و در پی نکته چینی نروند که ارباب انصاف و
اصحاب معرازا اعتساف میدانند که جناب مؤلف بچه اندازه در تالیف

و ترتیب این کتاب کیاب خون جگر خورده است و تا چه

محنت و مشقت بکار برده اند تعالی بتفضل اویش

سایه بلند پایه اش بر مفارق هر بیکانه و خویش فخر و مستدام

و ارا و وجود مسعودش از جمیع بلیات زمان

و مکروهات دوران مصون مانو

داشت به مرتبه بلند رساناد

بحق من به خیر العباد

والله الامجاد

بسیار گشته است در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____
Acc. No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

فدکوه غیر طعین لاطیب بن غیر طعین لاطیب

بقدم غیر طعین

باعث تحریر و سبب ترقیم این رقمه
 آنست که در حال صحت و در آن
 و نباتات عصاره از جمیع حوادث بشریه
 کل سرخ یار خوش نباشد بی باده ها خوش نباشد
 چرا

۱۲۸

۲۶	۱۳۸	۳۴
۴۰	۱۴۰	۳۵
۳۹	۱۴۱	۳۶
۱۲۸		

چرا

۵۰۱۰۶۰

۱۸

۱۶

۳۵	۳۶	۳۷
۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳
۴۴	۴۵	۴۶

السر